

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
December 2021

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ความโกรธเป็นหนามที่ใหญ่มาก หลายคนได้รับความทุกข์จากความโกรธนี้ และดังนั้น ลูกต้องขจัดหนามนั้นออกไปและกลายเป็นดอกไม้ที่แท้จริง
- คำถาม:** พ่อให้ความมั่นใจอะไรแก่ลูกผู้ที่กำลังจะกลายเป็นดอกไม้จากหนาม?
- คำตอบ:** ลูกๆ อุปสรรคที่มายาสร้างให้กับลูกในขณะที่ลูกกำลังกลายเป็นดอกไม้จากหนามวันหนึ่งจะมาถึงจุดสิ้นสุด และลูกทั้งหมดจะไปสวรรค์ หนามของยุคเหล็กเหล่านั้นจะสิ้นสุดลง พ่อได้นำลูกมาไว้ในกระถางของยุค บรรจบพบกัน แม้ว่ามายาจะทำให้ลูกเหี่ยวเฉา เมล็ดของความรู้ก็ไม่สูญสลาย เมล็ดนี้ไม่มีวันถูกทำลาย
- เพลง:** ท่านไม่พราจากเราและจะไม่มีวันความทุกข์

โอม ซานติ ชีพบาบาอธิบายความลับอันลึกซึ้งของความรู้ให้กับลูกๆ ทางจิตสูงสุดแสนหวานผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพาน ผ่านร่างของบราห์มา ประการแรก ลูกๆ ได้ยินเพลง: บาบา เราจะส่งเวทย์ตนเองให้กับท่าน ไม่ว่าเราต้องอดทนต่อการถูกทำร้ายมากมายเพียงใดก็ตาม ทำไมถึงมีการทำร้าย? เพราะว่ามันไม่ใช่ได้รับยาพิษ(กิเลส) ลูกๆ รู้ว่าก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด ลูกไม่ได้รู้จักตนเองและพ่อ ดังนั้นจึงเหมือนราวกับว่าลูกมีสติปัญญาของสัตว์ ในทางโลกลูกรู้จักตนเองและพ่อของลูก มนุษย์ในเวลานี้ไม่รู้จักตนเองและพ่อจากเหนือโลกนี้เลย พวกเขาพูดว่าพระเจ้าไม่มีชื่อ รูป ดินแดน หรือเวลา ดังนั้นสำหรับดวงวิญญาณก็ไม่มีสิ่งเหล่านี้ด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่รู้จักดวงวิญญาณเลย พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด เวลานั้นลูกๆ รู้แล้ว พวกเขาเพียงแค่พูดว่ามีดวงวิญญาณและสิ่งมีชีวิต และพูดว่าดวงวิญญาณไม่สูญสลายและสิ่งมีชีวิตสูญสลายได้ ดวงวิญญาณคืออะไร? รูปและสีของดวงวิญญาณคืออะไร? พวกเขาเชื่อว่าชื่อของดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณ แต่ไม่มีใครสามารถอธิบายได้ว่าดวงวิญญาณเป็นอย่างไร ดวงวิญญาณทำอะไร ดวงวิญญาณเล่นบทบาทประเภทใดหรือดวงวิญญาณเล่นบทบาทของเขานานแค่ไหน ไม่มีใครสามารถให้ความรู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณได้ เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าดวงวิญญาณนั้นคือดวงดาวที่เล็กมาก บทบาทที่ไม่สูญสลายของ 84 ชาติเกิดถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณของสังคราจารย์ก็กำลังเล่นบทบาทของตนเองอยู่เช่นกัน ไม่มีใครแม้กระทั่งรู้ว่าดวงวิญญาณกลับมาสะโตประธานได้อย่างไร และหลังจากนั้นก็ผ่านสภาพสะโต ราโจ และตาโมได้อย่างไร พวกเขาเพียงแค่พูดว่าดวงดาวที่มหัศจรรย์เปล่งประกายอยู่ตรงกลางหน้าผาก พวกเขาไม่รู้สิ่งอื่นใดเลย การไม่รู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณหมายถึงการไม่รู้จักรักรเจ้า เวลานั้นคือป่าหนามที่ทุกคนเป็นหนาม พวกเขาไม่รู้จักรักรเจ้า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด หรือตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง ลูกๆ รู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด แต่นั่นก็ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกๆ ทำ ลูกๆ มากมายไม่รู้สิ่งนี้อย่างถูกต้อง เพราะด้วยการมีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกจึงไม่สามารถซึมซับได้อย่างเต็มที่ จึงตามลำดับกันไป ลูกบางคนถามว่า: บาบา เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น? บาบาพูดว่า: ลูกๆ อดทนกำลังได้รับการก่อตั้งขึ้น จำเป็นต้องมีทุกประเภทสำหรับอาณาจักรอย่างแน่นอน ผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินจะได้รับสถานภาพที่ต่ำที่สุด ถ้าลูกเองรู้บางสิ่งบางอย่าง ลูกควรจะอธิบายให้ผู้อื่นเช่นกัน ลูกพูดว่าลูกจะเริ่มอธิบายเมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป อย่างไรก็ตามจะต้องมีคนเช่นนั้นเพราะเมื่อมันจะสามารถมีผู้ได้รับสถานภาพที่ต่ำ มีความแตกต่างกันอย่างมากระหว่างราชากับปวงประชา! ที่นี้ทั้งราชาและปวงประชาต่างประสบกับความทุกข์ ในยุคทองทั้งราชาและปวงประชาจะไม่ประสบกับความทุกข์ แต่มีความแตกต่างกันในสถานภาพของพวกเขา เพราะด้วยการไม่ซึมซับอย่างเต็มที่ ลูกจึงไม่สามารถอธิบายให้กับใครได้ แล้วหนามอย่างใดอย่างหนึ่งจะเฝ้าแต่ที่มแทงลูกอยู่เรื่อยๆ บางครั้งเป็นหนามของความละโมภและบางครั้งเป็นหนามของความผูกพันยึดมั่น วิญญาณปีศาจร้ายจะเข้ามาแทรกแซงอยู่เรื่อยๆ สิ่งนี้ต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ลูกคือประชาธิปไตยบราห์มา Kumar และกุมารี ใครคือพ่อของประชาธิปไตย? ชีพบาบา อย่างไรก็ตามชีวิตไม่มีพ่อ บราห์มา วิษณุ และชางก้านี้ก็เป็นสิ่งสร้างของชีวิตด้วยเช่นกัน ดังนั้นทุกคนคือดวงวิญญาณ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้เดียว ลูกไม่สามารถได้รับมรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์จากบราห์มา วิษณุหรือชางก้า หรือจากลักษมีและนารายณ์หรือจากมนุษย์คนใดได้ มนุษย์ไม่รู้ทั้งดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดอย่างถูกต้อง แม้แต่ย่า มีเพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่สามารถทำให้ลูกมีการตระหนักรู้ถึงดวงวิญญาณ การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้รับผ่านความรู้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้ ลูกบางคนทำงานรับใช้ทางร่างกายให้กับยักษ์เป็นอย่างมาก ลูกได้รับคะแนนในเรื่องนั้นด้วย เวลานั้นพ่อกำลังบอกเล่าเรื่องราวของความเป็นอมตะและเรื่องของดวงดาวที่สามให้กับลูก ในความเป็นจริง สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องราว นี่คือนิรันดร์ทางจิต ลูกต้องรู้จักพ่อและตัวลูกเอง! พวก

เขาพูดว่าเช่นที่ฟองปรากฏออกมาจากน้ำแล้วหลอมรวมเข้ากับน้ำ ในทำนองเดียวกัน เราถูกสร้างจากธาตุดุรภพ ที่เราเล่นบทบาทของเราและแล้วกลับมาหลอมรวมกับธาตุดุรภพ หรือกลายเป็นธาตุดุรภพนั้นและไม่มีความรู้อื่นใดเกี่ยวกับผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง มีเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและอธิบายความรู้ ชื่อของท่านคือชิวา บางคนแม้กระทั่งเรียกท่านว่ารูตรา และบางคนเรียกท่านว่าผู้ชำระล้างบาป พวกเขาได้ให้ชื่อแก่ท่านมากมายและเพิ่มเครื่องบูชา พวกเขาได้ให้ชื่อท่านมากมายเท่ากับการกระทำที่ท่านได้ทำและพวกเขาได้สร้างวัดมากมายให้กับท่าน พ่อพูดว่า: เวลานี้คือโลกแห่งหนาม มหาสมุทรแห่งยาพิษ ทุกคนได้ถูกสร้างมาเพื่อเขียนว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อมาและทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ และดังนั้นทั้งโลกจึงกลายเป็นสวรรค์ สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของใคร คัมภีร์ทั้งหมดเป็นของความรู้ที่เลื่อมใสศรัทธา แต่ละคนมีความรู้เกี่ยวกับงานของตนเอง ช่างไม้มีความรู้ด้านงานไม้และแพทย์มีความรู้ด้านการแพทย์ นี่คือนิยามของจิตซึ่งเพียงดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่มาให้ความรู้นี้ มนุษย์ไม่รู้ว่าผู้เดียวที่เรียกว่าพระเจ้าเป็นใคร ในกิตะพวกเขาได้กล่าวถึงชื่อของศรีลักษณะ นี่เป็นสิ่งหลัก พวกเขาได้ทำให้พ่อแม่(กิตะ)ผิดไปจากความจริง และดังนั้นคัมภีร์อื่นๆจึงกลายเป็นเท็จ เช่นที่พวกเขาให้เหมือนหินเทียม(ปลอม) ดังนั้นที่นั่นเหล่านี้จึงเป็นเช่นหินเทียม ผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งอาศัยอยู่ในยุคทอง ดินแดนของความสูงส่ง นี่คือนรก พวกเขาเรียก "โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา!" และดังนั้นพวกเขาต้องไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน ทั้งสวรรค์และนรกอยู่ในบาร์ต เมื่อมีใครบางคนตายก็กล่าวกันว่าเขาได้ไปสวรรค์ ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของพวกเขาว่ายุคทองคือสวรรค์ พระเจ้าก่อตั้งสวรรค์ไม่ใช่บนโลก ไม่มีใครรู้ว่าอาณาจักรราวันเริ่มขึ้นเมื่อใด แม้ว่าพวกเขาจะศึกษาคัมภีร์มากมายและถือพรหมจรรย์ พวกเขาก็ยังคงเกิดมาจากกิเลส นักบวชและชั้นยาสีก็ทำความพยายามทางจิตด้วยเช่นกัน พวกเขาเรียกร้องการหลุดพ้นจากพ่อเพราะว่าพวกเขาไม่ต้องการอยู่ในโลกที่สกปรก พ่อพูดว่า: ก่อนอื่นใด ให้รู้จักตนเองดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณผ่านวงจรของการเกิดและการตายอย่างไร อัลลอยปะปนกับทองแท้ อย่างไรก็ตาม ดวงวิญญาณเล่นบทบาท 84 ชาติเกิดของเขาอย่างไร ลูกมีบทบาทจำนวนมากที่สุด ผู้ที่เคยเป็นเทพใช้ 84 ชาติเกิดสมบูรณ์ ลักษณะและนารายณ์ไปที่ไหนหลังจากที่พวกเขาปกครองอาณาจักร? ดวงวิญญาณเหล่านั้นต้องได้ใช้ชาติเกิดอย่างแน่นอน พวกเขาอยู่ที่ไหนเวลานี้? ไม่มีใครรู้อะไร บางคนที่เชื่อว่าเวลานี้พระคริสต์จะอยู่ในบทบาทของท่านของเขา ลูกรู้เป็นอย่างดีว่าลักษณะและนารายณ์ผู้เป็นนายแห่งสวรรค์ ต้องใช้ชาติเกิดใหม่และใช้ 84 ชาติเกิดของเขาครบสมบูรณ์ ไม่ใช่ทุกดวงวิญญาณจะใช้ 84 ชาติเกิด ให้สติปัญญาของลูกซึมซับความรู้ด้วยเช่นกัน หากปราศจากการอยู่ในโยคะลูกจะไม่สามารถเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ได้ เพียงโดยการมีโยคะเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย และลูกจะกลับมาเป็นดอกไม้ที่สะอาดประจักษ์ ในขณะที่ลูกอยู่ที่นั่น จะต้องมีการร่ายของหนามอย่างแน่นอน เมื่อลูกกลายเป็นดอกไม้ ลูกจะไม่สามารถอยู่ที่นั่นได้ ยุคทองเรียกว่าสวนดอกไม้ เวลานั้นลูกอยู่ในป่าหนาม นั่นคือในอาณาจักรของราวัน ทุกคนที่นั่นเป็นหนาม ผู้ที่ทำให้หนามมากมายกลายเป็นดอกไม้กล่าวได้ว่าเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมอย่างแท้จริง มีดอกไม้สี่ขาประเภทหนึ่งที่เรียกว่าราชาของดอกไม้ แม้ว่าดอกไม้เหล่านั้นจะถูกวางบนโต๊ะดอกไม้เหล่านั้นก็ยังคงผลิบานและมีกลิ่นหอมเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ไม่มีใครเป็นดอกไม้เช่นนั้น เมื่อมีราชาดอกไม้ ก็ต้องมีราชินีดอกไม้(ราชินีแห่งราตรี)เช่นกัน ดอกกุหลาบ ดอกมะลิ ฯลฯ เป็นดอกไม้ที่ดีมาก พวกเขามีงานแสดงดอกไม้ที่ทุกคนนำดอกไม้ที่ดีมากมาย ผู้ที่นำดอกไม้ที่ดีมากมายจะได้รับรางวัล ลูกกำลังสร้างสวนดอกไม้อยู่เช่นเดียวกัน ผู้คนถวายดอกไม้แก่ชิวา และเหล่านั้นรวมถึง รัตตัน โจต (ดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมมาก) และแม้แต่ดอกอ้อ บาบาก็อธิบายว่าท่านเล่นบทบาทของการทำให้ลูกๆเป็นดอกไม้ พ่อรู้ว่าใครเป็นดอกกุหลาบ ใครเป็นมะลิ ใครเป็นรัตตันโจต และใครคือดอกอ้อ ที่เลวร้ายที่สุดคือดอกอ้อ พวกเขาทำตัวเหมือนหนาม บ้างเป็นหนามที่แหลมคมมาก ความโกรธก็เป็นหนามซึ่งเป็นสาเหตุของความทุกข์สำหรับผู้คนมากมายเช่นกัน เวลานี้ลูกๆได้ก้าวออกจากโลกแห่งหนามแล้ว ลูกอยู่ในยุคบรรจบกัน ลูกกำลังเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ เช่นที่คนทำสวนเอาหนามออกจากก้านดอกไม้แล้ววางดอกไม้ในกระถางแยกต่างหาก ดังนั้นเช่นกัน พ่อก็ได้แยกลูกออกมา ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกได้รับการซ่อมแซมอยู่เรื่อยๆ แทนที่จะเป็นเช่นนั้นมายาทำให้ลูกเป็นหนาม อย่างไรก็ตามเมื่อลูกเป็นของพ่อ อุปสรรคของมายาเหล่านี้จะจบสิ้นในวันหนึ่ง แล้วดอกไม้ที่ลูกปลูกไว้ในกระถางนี้ทั้งหมดก็จะไปสวรรค์ หนามของยุคเหล็กทั้งหมดจะถูกเผาไป มีลูกซึ่งเป็นดอกไม้จำนวนน้อยมาก! ลูกได้ถูกจัดวางไว้ในกระถางของยุคบรรจบพบกัน ได้มีการหว่านเมล็ดแล้ว เมื่อพายุของมายามา พายุนั้นทำให้ลูกเหี่ยวเฉา อย่างไรก็ตามเมื่อเมล็ดแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายได้ถูกเพาะไว้แล้ว เมล็ดนั้นจะไม่ถูกทำลายเลย พ่อหนึ่งที่นี่และพูดกับลูกๆ: ลูกๆ ต้องไม่ขลาดกลัวมาก บาบอบอกลูกให้เขียนว่า: เรามาทุกๆ 5000 ปีในยุคบรรจบพบกันเพื่อแสดงการออกธำเนาะและนิทรรศการนี้แก่ท่าน เขียนด้วยว่าสงครามนี้เกิดขึ้นทุกๆ 5000 ปีเพื่อที่จะทำให้โลกเก่ากลับมาใหม่และเปลี่ยนชาวนรกเป็นชาวสวรรค์ บาบาก็ให้คำแนะนำและแนวทางมากมายแก่ลูก ท่านแสดงวิธีที่ง่ายตายมากแก่ลูก จดจำพ่อและประกาศสิทธิ์ในอำนาจการปกครองสวรรค์ มนุษย์ยังคงแช่ตัวในน้ำต่อไป แล้วพวกเขาคควรทำสิ่งนั้นในมหาสมุทร แม่น้ำออกมาจากมหาสมุทร มหาสมุทรคือพ่อของแม่น้ำ ผู้คนควรไปและอาบน้ำที่นั่น อย่างไรก็ตามนั่นเป็นน้ำเค็มซึ่งเป็นเหตุให้ผู้คนไปอาบน้ำในแม่น้ำที่แสนหวานขึ้น

เวลานี้ลูกเป็นลูกของมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความรู้ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือพ่อ ลูกเป็นลูกของท่าน เป็นที่เข้าใจว่าผู้ที่ทำงานรับใช้อย่างมากพวกเขาเป็นดอกไม้ที่ดีมาก ดอกไม้ที่ดีจะได้รับเชิญแล้วแล้วให้ไปร่วมงานนิทรรศการ เพราะเป็นที่เข้าใจว่าผู้หนึ่งผู้หนึ่งฉลาดกว่าพวกเขา อย่างไรก็ตามต้องให้ความนับถือแก่ผู้ที่ฉลาด บาบาอธิบายเสมอว่า: อย่าได้โกรธ อธิบายด้วยความรัก เมื่อบางคนโกรธ บาบาเข้าใจว่าเขามีวิญญาณปีศาจที่มีพลังในตัวเขา บ้างไม่รู้ว่าจะโกรธพ่อแม่ของเขาและดังนั้นจึงทำให้พวกเขาตกต่ำลงไปอีก พระเจ้าแห่งคนจนจะเคยโกรธคนจนหรือไม่? บาบา พระเจ้าแห่งคนจนได้มาทำให้คนจนมั่งคั่ง ผู้ที่เป็นมหาเศรษฐีที่นี้จะกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ในชาติเกิดต่อไปของเขา ผู้ที่ยากจนที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีจะไปและกลายเป็นราชาและราชินี ลูกบางคนที่ไม่ได้ให้สิ่งใดสำหรับงานรับใช้พระเจ้าเลยด้วยซ้ำ พวกเขาไม่รู้ว่าโดยการเพาะหว่านเมล็ดเพียงเล็กน้อย อนาคตของพวกเขาสามารถกลับมาสูงส่งได้ มีตัวอย่างของสดามาด้วยเช่นกัน เขาได้ให้ท่านในนามของพระเจ้าและเชื่อว่าเขาจะได้รับผลของสิ่งนั้นในชาติเกิดต่อไปของเขา บาบาเขียนว่า: ลูกๆ ลูกจะได้รับปราสาทราชวังเป็นการตอบแทนสำหรับอิฐหนึ่งก้อนของคุณ ลูกให้เปลือกหอยที่นี้และจะกลายเป็นเพชรที่นั่น เหตุนี้เองมีการยกย่องของ “ชาวหนึ่งกำมือ” เมื่อผู้คนไปวัดซิกซ์ พวกเขาใส่บางสิ่งไว้ที่นั่นอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตาม ที่นี้พ่อเองคือผู้ประทาน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นผู้ที่ไม่ฉลาดกลัวอย่างมากและทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนนามให้เป็นดอกไม้ เฝ้าแต่เพาะเมล็ดที่ไม่สูญสลายในทุกคนต่อไป
2. นามของความโกรธนั้นใหญ่มาก ละทิ้งสิ่งนั้นและกลับมาน่ารักมากๆ ทำงานรับใช้ด้วยความรัก มีความนับถือต่อผู้ที่สามารถทำงานรับใช้ให้ประโยชน์ได้ดี

พร: **พร:** ขอให้ลูกเป็นตัวของคุณธรรมที่มีความกระตือรือร้นอย่างสม่ำเสมอโดยมีความกระหายที่จะเห็นคุณธรรมของทุกคนและทำให้พวกเขาพอใจ เพื่อที่จะมีความจริงใจและความกระตือรือร้นอย่างสม่ำเสมอ จงกระหายที่จะทำให้ทุกคนที่มาติดต่อกับลูกมีความพอใจ เห็นใครก็ตามจงเฝ้าแต่เก็บเอาคุณธรรมจากพวกเขาในทุกขณะ โดยการได้รับพลังของคุณธรรมของทุกคนลูกก็จะมีมีความกระตือรือร้นตลอดเวลา ความกระตือรือร้นจะลดลงเมื่อลูกดูรูปที่หลากหลายและสถานการณ์ต่างๆหรือได้ยินเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น อย่างไรก็ตามหากลูกมีความกระตือรือร้นที่จะเห็นคุณธรรม ความกระตือรือร้นของลูกก็จะอยู่อย่างสม่ำเสมอและมั่นคง และเมื่อเห็นคุณธรรมของทุกคน ลูกก็จะกลายเป็นตัวของคุณธรรม

คติพจน์: ถ้าวารฐานของทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นแข็งแกร่ง ก็เป็นการง่ายที่จะปราศจากร่างในหนึ่งวินาที

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ให้ฝึกฝนการมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณมากเพียงใด ลูกก็จะมีความรักต่อพ่อมากตามนั้น
- คำถาม:** ลูกที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณมีการพัฒนาปัญญาอะไรได้อย่างง่ายดาย?
- คำตอบ:** วิธีการที่จะให้ความเคารพต่อผู้ที่อายุมากกว่าลูกคือปัญญาที่ลูกๆ ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณได้พัฒนาขึ้น ความหยิ่งยโสทำให้ลูกกลายเป็นซากศพอย่างสมบูรณ์ ที่ลูกไม่สามารถจดจำพ่อ เมื่อลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะคงอยู่อย่างมีความสุขมากและสามารถเข้าถึงได้อย่างดี บาปของลูกจะถูกเผาไปและลูกจะมีความเคารพต่อผู้ที่อายุมากกว่า ผู้ที่มีความซื่อสัตย์ในหัวใจเข้าใจว่านานเท่าไรที่พวกเขาคงสำนึกเป็นดวงวิญญาณและได้จดจำบาป
- เพลง:** ท่านจะไม่แยกห่างจากเรา และความรักของเราต่อท่านจะไม่สูญสลาย...

โอมชานติ ใครพูดสิ่งนี้? ดวงวิญญาณพูด เป็นเพราะตามแผนของละคร ลูกๆ เกลื่อนกล่นกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกเคยมีสำนึกของการเป็นร่างเป็นเวลาครั้งวงจร และเวลานี้ลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเป็นเวลาครั้งวงจร เวลานี้ลูกต้องฝึกสำนึกของการเป็นดวงวิญญาณ บาบาสพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: ลูกๆ ขอให้ลูกปราศจากร่าง! ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ลูกๆ กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบาสขณะที่คนอื่นกำลังนั่งไกลออกไป แต่ลูกทั้งหมดรู้ว่าลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกต้องทำตามศรัทธาของบาบาส สิ่งนี้เรียกว่าหนทางที่สูงส่งที่สุด ลูกควรมีความรักอย่างมากต่อพ่อ พ่อพูดว่า: เวลานี้ละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างของลูกทั้งหมดรวมทั้งร่างของลูก ลูกต้องฝึกฝนการมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างมาก ร่างกายนั้นต้องถูกทำลาย ขณะที่ดวงวิญญาณเป็นอมตะ เพราะด้วยการจดจำร่างกายที่สูญสลายลูกได้ลิ้มเกี่ยวกับดวงวิญญาณ สิ่งนี้ได้มีการอธิบายกับลูกๆ ว่าดวงวิญญาณคืออะไร มีการกล่าวว่าดวงวิญญาณเป็นเช่นดวงดาวที่เล็ก สิ่งนี้ไม่สามารถเห็นด้วยดวงตานี้ สิ่งนี้ไม่สามารถเห็นได้ถ้าไม่มีเทพนิมิต(divine vision) ผู้คนพยายามอย่างมากที่จะเห็นดวงวิญญาณ แต่พวกเขาไม่สามารถเห็นได้ แม้ถ้าบางคนเห็นผ่านดวงตาที่สูงส่ง เขาไม่สามารถเข้าใจว่าสิ่งนี้คืออะไร สิ่งนี้ไม่ใหญ่ ดวงวิญญาณเล็กอย่างที่สุดเหมือนดวงดาว เป็นจุดที่เล็กมาก เป็นการยากมากสำหรับสิ่งเหล่านี้จะนั่งในสติปัญญาของใคร เพราะลูกเคยมีสำนึกของการเป็นร่างเป็นเวลาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร พ่ออธิบาย: จงมีศรัทธาว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ เราดวงวิญญาณเป็นผู้อยู่อาศัยของสถานที่นั้น เรามาใช้ร่างกายที่นี้ ร่างกายเหล่านี้สร้างขึ้นจากวัตถุธาตุทั้ง 5 เมื่อทารกในครรภ์พร้อม ดวงวิญญาณเล็กก็เข้าไปและมีชีวิต ดวงวิญญาณคือสัจจะและมีชีวิต และดังนั้น พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดเป็นสัจจะและมีชีวิตด้วย ท่านเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ท่านไม่ใช่สิ่งใหญ่ ดวงวิญญาณนั้นเล็กด้วย เช่นที่ท่านมีความรู้ เช่นเดียวกันดวงวิญญาณของลูกก็มีความรู้ด้วย เป็นความมหัศจรรย์อย่างมากที่ดวงวิญญาณที่แสนเล็กมีความรู้ทั้งหมดอยู่ภายในเขาเช่นนั้นได้อย่างไร อย่างไรก็ตามลูกๆ เฝ้าแต่ลืมสิ่งเหล่านั้น ลูกกลับมามีสำนึกเป็นร่างกาย ลูกดวงวิญญาณเวลานี้กลายเป็นนายของโลกผ่านร่างกาย นั่นคือลูกกำลังกลายเป็นเทวาและเทวี (gods and goddesses) พ่อคือพระเจ้าผู้เป็นพ่อ(God, the Father) อย่างไรก็ตามในบาร์ต ลักษณะและนารายณ์ถูกเรียกได้ว่าเทวาและเทวี เพราะพ่อทำให้พวกเขาสูงส่งอย่างมาก มองดูว่าลูกกลายเป็นอะไรผ่านความรู้นี้! ผู้ที่ศึกษาอย่างดีและผ่านการสอบของพวกเขาจะได้รับรายได้ที่ดี เช่นที่ผู้ที่สวยงามมากในโลกก็ได้รับรางวัลด้วยเช่นกัน พวกเขาถูกเรียกว่า “มิสอินเดีย, มิสอเมริกา” ผู้คนเหล่านั้นทำความเพียรพยายามอย่างมากสำหรับร่างกายของเขา ในยุคทองนั้นพวกเขามีความงามตามธรรมชาติที่ดึงดูด ร่างกายทำจากวัตถุธาตุที่สะอาดประจักษ์ พวกเขาดึงดูดอย่างมาก รูปภาพของลักษณะและนารายณ์และเราแต่และกฤษณะดึงดูดทุกคนอย่างมาก ภาพเหล่านั้นไม่ได้ถูกต้อง ที่นั่นพวกเขาสะอาดประจักษ์และดังนั้นพวกเขามีความสวยงามโดยธรรมชาติ บาบาสอธิบายทุกสิ่งนี้ ผู้คนร้องว่า: “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์” แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาเรียกร้องราวกับพวกเขาไม่รู้คิด “โอ พระเจ้า ขอมีความเมตตา! เป็นผู้มีเมตตา” แต่พวกเขาไม่รู้ว่าเป็นใครเลย ถ้าพวกเขารู้จักพ่อ พวกเขาจะต้องรู้จักสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองฤๅษีและมุนีทั้งหมดพูดว่า: ไม่รู้สิ่งนี้และสิ่งนั้น(เนติ เนติ) สิ่งนี้ถูกต้องอย่างแท้จริง: ไม่มีใครรู้จักผู้สร้างและสิ่งสร้าง ถ้าพวกเขาเคยรู้สิ่งนี้ พวกเขาก็จะกลายเป็นนายของโลก เวลานี้ลูกรู้ว่ามันเป็นพ่อผู้ที่ทำให้ลักษณะและนารายณ์เป็นเช่นนั้น เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว แต่เพราะว่าลูกมีสำนึกของการเป็นร่างเป็นเวลาครั้งวงจร ลูกจึงไม่สามารถมีความเคารพมากเช่นนั้น ลูกไม่ได้กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเลย! เมื่อลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ความเคารพของลูกนับวันจะเพิ่มขึ้น เมื่อลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวง

วิญญาณที่สมบูรณ์จะมีความเคารพสำหรับลูก สภาพของลูกจะดีขึ้นเรื่อยๆและจะมีความสุขด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ต่างลำดับกันไป เช่นที่พ่ออธิบายให้กับลูก ดังนั้นลูกก็ต้องเฝ้าแสดงให้ผู้อื่นได้เห็นถึงวิธีของการคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ วงจรของลูก 84 ชาติเกิดของลูกเวลานี้ถึงจุดจบแล้ว เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน เราดวงวิญญาณมาจากบ้านของเราและนำร่างมาใช้ที่นี้และเล่นบทบาทของเรา สติปัญญาของลูกมีความรู้ด้วยเช่นกันว่าลูกได้ใช้ชาติเกิดเท่าไรที่นี้ เพียงในการกลับมาที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณต้องใช้ความเพียรพยายาม มายาทำให้ลูกมีสำนึกเป็นร่างซ้ำแล้วซ้ำเล่า เวลานี้ลูกต้องเอาชนะมายาและกลับมาที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ จงนั่งในสันโดษและคิดว่า: ฉันเป็นดวงวิญญาณ พ่อได้กล่าวว่า: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างต่อเนื่องและบาปของลูกจะถูกเผาไป อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นกับร่างกายของลูก ฉัน ดวงวิญญาณนี้ไม่สูญสลาย ฉันจะต้องไม่เชื่อมโยงคะสติปัญญาของฉันแม้กระทั่งกับพี่น้องของฉัน พี่น้องไม่สามารถรับมรดกจากพี่น้องได้ ลูกต้องไม่จดจำดวงวิญญาณอื่นใดและร่างกายของพี่น้องคนใด เพียงแต่จดจำพ่อผู้เดียว เพียงจากพ่อเท่านั้นที่จะได้รับมรดก ฉันดวงวิญญาณ เวลานี้กำลังไปบ้านของฉันและแล้วฉันจะไปสู่ยุคทองและประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของฉัน ที่นั่นเราจะมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ที่นี้มายารวบรวมทำให้ลูกมีสำนึกเป็นร่าง เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามอีกครั้งเพื่อกลับมาที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เฝ้าแต่ให้คุณประโยชน์แก่ตนเอง จงมาและนั่งที่นี้ในเบื้องหน้ารูปภาพ เช่นที่มีการทำให้ทหารทำการฝึกภาคสนาม ลูกเช่นกันเวลานี้ต้องกลับมาที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและฝึกฝนการจดจำบาบา พ่อพูดว่า: ลูกนั่นคือลูกของฉันใช่ไหม โดยการมีสำนึกของการเป็นร่างลูกกลายเป็นของมายา ลูกนั้นร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! โอ มหาสมุทรแห่งความรู้! ส่วนที่เหลือเป็นมหาสมุทรของความเลื่อมใสศรัทธา มีการขยายตัวอย่างมากบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อเข้ามาสู่โลกปลอมๆและในรูปที่ธรรมดา สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร พ่อเข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ ท่านจะไม่เข้ามาในร่างของลักษมีหรือนารายณ์ พวกเขาได้รับโชคของอาณาจักรของเขาแล้ว ดังนั้นพ่อจะเข้าไปในพวกเขาได้อย่างไร? ไม่มีใครรู้จักพ่อในรูปที่ธรรมดา พวกเขาเรียกร้องหาพ่อ แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าพ่อจะต้องเข้าไปในร่างบางคนอย่างแน่นอน รูปของพ่อคือจุดที่ไม่มีตัวตน ดังนั้นพ่อจะต้องเข้าไปในร่างของบราห์มา พ่อของมวลมนุษยชนอย่างแน่นอน พ่อของมวลมนุษยชนต้องคงอยู่ที่นี้อย่างแน่นอนและท่านมีร่างที่เก๋อย่างแน่นอน บราห์มาผู้นี้เก่าและวิเศษผู้ที่ใหม่ กำลังยืนถัดจากท่าน(ในรูป) มีความรู้มากในรูปของตรีมูรติ ก่อนนั้นลูกๆเคยปลุกเรียกเหล่าเทพนั้น ลูกเคยให้การดูแลใส่ใจมากมายแก่ศรinarายณ์ เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์! ตัวพ่อเองเคยรักนารายณ์อย่างมาก เมื่อดวงวิญญาณศรinarายณ์ถูกลูกเรียก เขาได้รับการป้อนอาหาร ฯลฯ พ่อเข้าใจจากภายในว่าพ่อกำลังกลายเป็นสิ่งนั้นอยู่ ลูกควรให้ความดูแลเอาใจใส่แก่ผู้ที่กลายเป็นสิ่งนั้นเรียบร้อยแล้ว นั่นหมายถึง พ่อกำลังให้การดูแลเอาใจใส่นั้นแก่ตนเอง บาบาค่อยพูดด้วยเช่นกันว่าท่านกำลังได้มอบการดูแลเอาใจใส่นั้นให้กับตนเอง ลูกๆเคยเห็นสิ่งเหล่านั้น ใช่ไหม? สิ่งเหล่านั้นน่าอัศจรรย์มาก ไม่มีผู้ใดสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ เพียงลูกเท่านั้นที่สามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ นี่คือนิยามใหม่อย่างสมบูรณ์ พ่อพูดว่า: พ่อมาก่อนตั้งศาสนาเทพอีกครั้ง ในตอนเริ่มต้นมีอาณาจักรเหล่าเทพ และในระหว่างกลางนั้นเป็นอาณาจักรของราวัน เวลานี้เป็นตอนจบ ในตอนจบนั้นพ่อเองได้มา เวลานี้ลูกๆ รู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบ และอะไรจะเกิดขึ้นในเวลาที่เหลือสั้นนี้: การทำลายจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน มีการกล่าวว่าสงครามมหาภารตได้เกิดขึ้นและสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นอีกครั้ง เวลานี้ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านได้มาและดังนั้นเวลามากเพียงใดที่ยังคงเหลืออยู่? ศรีกฤษณะไม่สามารถเป็นเช่นนั้น เขาใช้หนึ่งชาติเกิดในยุคทอง และแล้วเขาได้เปลี่ยนชื่อและรูปของเขาจากสิ่งนั้นของกฤษณะ ส่วนประกอบของร่างกายทั้งหมดนั้นได้เปลี่ยนไป พ่อได้อธิบายว่าลูกผู้ที่เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้ เวลานี้กลับมาเป็นผู้กราบไหว้บูชา พ่ออธิบายแก่ลูกว่าลูกใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร ท่านพูดว่า: ลูกได้มีสำนึกเป็นร่างเป็นเวลาค้างวาระ เวลานี้กลับมาที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ลูกเป็นดวงวิญญาณ ฉันเป็นพ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อปราศจากร่างและพ่อให้คำแนะนำของพ่อแก่ลูก เคยมีคำพูดว่า “จงถามไถ่และไถ่ถามเกี่ยวกับความสุขเหนือประสาทสัมผัส” ได้รับการจดจำว่าสิ่งนั้นอ้างถึงระยะเวลาสุดท้าย เมื่อผลลัพธ์ของการสอบเข้ามาใกล้ ลูกๆผู้ทำงานรับใช้อย่างมากแน่นอนได้รับความรักจากทุกคน พวกเขาคือผู้ที่ได้รับการจดจำก่อนที่นัทรศาสตร์ พวกเขาเขียนว่า: จงส่งคนนั้นคนนั้นมา สิ่งนี้หมายความว่าพวกเขาเข้าใจได้เองว่าผู้อื่นนั้นฉลาดกว่าพวกเขา อย่างไรก็ตาม มีความหึงหวงอย่างมาก ลูกต้องให้ความเคารพกับพี่ชายและพี่สาวของลูก ไม่มีใครควรพูดว่า: คนนั้นคนนั้นดีกว่าฉันร้อยเท่า ไม่มีใครมีปัญญาที่จะให้ความเคารพแก่ผู้อื่น อะไรจะเกิดขึ้นกับผู้ที่ไม่ทำตามสิ่งที่พ่อพูด? สำนึกของการเป็นร่างทำให้พวกเขาเป็นซากศพ พ่อพูดว่า: จงกลับมาที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ตื่นในตอนเช้าและจดจำชีพบาบา พวกเขาไม่แม้จะทำสิ่งนี้! มหาชาติที่ดีมากอยู่ในโยคะเพียงเล็กน้อย แม้กระทั่งลูกเล็กๆสามารถอธิบายความรู้ แต่การอธิบายนั้นคล้ายนกแก้ว เมื่อลูกอยู่ในโยคะและเข้าถึงคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกสามารถมีประสบการณ์ของความสุข ปราศจากการมีโยคะบาปของลูกไม่สามารถถูกปลดปล่อย ผู้ที่บริสุทธิ์ได้รับการจดจำ ดังนั้นควรจะมีความรักอย่างมากสำหรับพ่อ สิ่งนั้นได้อธิบายให้แก่ลูกครั้งแล้วครั้งเล่า: จงมานมัสการ! ลูกได้มีสำนึกที่เป็นร่างเป็นเวลาค้างวาระ และดังนั้นลูกพบว่าเป็นการยากที่จะกลับมาที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายาม

อย่างมาก สิ่งนี้ใช้เวลาหลายปีที่จะสร้างสภาพของสำนักเป็นดวงวิญญาณ ด้วยการคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่เล็กและคิดว่าพ่อเป็นจุดด้วยเช่นกันและจดจำท่านต้องใช้ความเพียรพยายาม ผู้ที่ซื่อสัตย์จะรู้สึกว่าคุณเขาจดจำบาบาดีมากเพียงใด การฝึกฝนนี้ยากมาก เป็นสิ่งที่ไม่ง่ายเลยที่จะประกาศสิทธิในอำนาจการปกครองสวรรค์เป็นเวลา 21 ชาตเกิด ลูกเข้าใจว่าลูกคือดวงวิญญาณเล็กๆและบทบาท 84 ชาตเกิดนั้นลูกบันทึกในลูก ดวงวิญญาณกลับมาเป็นนักแสดงหลัก ดวงวิญญาณนั้นกลายเป็นทุกสิ่ง อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการกลับมาที่มีสำนักเป็นร่าง จิตสำนึกของการเป็นดวงวิญญาณได้หายไป นี่คือสิ่งหลักที่ลูกต้องฝึกฝน โยคะที่เก่าแก่ของบาร์ตเป็นที่รู้จักดีมาก นี่คือการเตะ แต่พวกเขาเชื่อของผู้ที่ไม่มีตัวตนผู้เดียวออกไปและใส่ชื่อของเทพผู้ที่มีร่างกาย พ่อพูดว่า: ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากจากตอนเริ่มต้นจนถึงตอนจบคือผู้ที่จะขึ้นไปก่อน ลูกเช่นกันได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากและดังนั้นลูกๆ ควรมีความสุขอย่างมากที่ลูกได้พบพ่อแล้ว บาบากำลังสอนเราและด้วยการศึกษานี้เรากลายมาเป็นนายของโลก เวลานั้นลูกกำลังทำตามหนทางของพ่ออย่างแน่นอน แม้เมื่อลูกทำตามหนทางของพ่อและบางครั้งมีบางสิ่งผิด ท่านจะนำลูกมาทางที่ลูก เมื่อท่านให้การแนะนำ และแล้วท่านจะกลับมาจับผิดชอบ ลูกควรเฝ้าแต่จดจำชีพบาบาครั้งแล้วครั้งเล่า เหตุนี้เองบาบาอธิบายด้วยเช่นกันเสมอว่า: เป็นชีพบาบาผู้ที่กำลังบอกลูกทุกสิ่ง แม้ฉันก็รับฟังและเข้าใจว่าเป็นชีพบาบาผู้ที่ให้การกำหนดเหล่านี้ ฉันก็ทำตามคำแนะนำของท่านด้วยเช่นกัน ลูกก็จดจำท่านและผู้อื่นก็จดจำท่านด้วยเช่นกัน ละทิ้งสำนึกของร่างกาย ลูกไม่ได้มาหาดาต้าผู้เป็นพ่อค้าเพชรลูกมาหาชีพบาบา ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกได้มาหาชีพบาบาเพื่อดื่มด่ำทิพย์ของความรู้ ลูกเฝ้าแต่ดื่มด่ำทิพย์ของความรู้แม้กระทั่งเวลานี้ บาบา มหาสมุทรแห่งความรู้เฝ้าแต่พูดความรู้ให้กับลูกทุกวัน เพียงจดจำท่าน พ่อไม่ได้บอกลูกให้ละทิ้งความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อลูกได้รับแสงของความรู้ ลูกจะเข้าใจความแตกต่างระหว่างความเลื่อมใสศรัทธาและความรู้ได้โดยอัตโนมัติ ลูกมีการกระทำความเลื่อมใสศรัทธามาถึงครั้งวงจร แต่ไม่มีใครได้กลับบ้าน เพียงพ่อผู้เดียวที่สามารถพาลูกกลับไป อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงทำตามคำแนะนำที่พ่อให้ คิดว่าสิ่งนั้นเป็นศรีมัทของชีพบาบา ดื่มด่ำทิพย์ของความรู้และทำให้ผู้อื่นดื่มด้วยเช่นกัน
2. อยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ขณะที่ให้ความเคารพกับทุกคน ละทิ้งสำนึกของการเป็นร่างและฝึกฝนการมีสำนึกของการเป็นดวงวิญญาณ

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของตัวเองความสำเร็จที่รักษาสมดุลของการเป็นเด็กและเป็นนายให้ก้าวไปในวิธีการถูกต้องมากเท่าที่เป็นไปได้ จงเป็นเด็กในแง่ของการทำงานรับใช้และเป็นนายในแง่ของสภาพของลูกในการทำความพยายาม เป็นเด็กขณะที่สร้างสายใยและในการทำงานรับใช้ และเป็นนายในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงและการไตร่ตรอง เป็นเด็กกับเพื่อนของลูกและในชุมชน และเป็นนายในขณะที่อยู่ลำพัง การจะก้าวไปขณะที่รักษาสมดุลนี้ ก็คือการก้าวไปในวิธีการถูกต้อง ด้วยการทำเช่นนั้น ลูกจะประสบความสำเร็จในทุกงานได้อย่างง่ายดาย สภาพของลูกจะอยู่อย่างมั่นคงและสม่ำเสมอ และลูกจะเป็นที่รักของทุกคนได้อย่างง่ายดาย

คติพจน์: เมื่อความคิดและการกระทำของลูกเท่าเทียมกัน ลูกจะถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังพร้อมกับกำลังใจ

*** โอม ซานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ตื่นแต่เช้าตรู่และให้พูด “อรุณสวัสดิ์” (Good morning) กับชีพบบาอย่างแนนอน ทันทีที่ลุกตื่นขึ้นมาให้มีการจดจำระลึกถึงชีพบบาและไม่จดจำผู้มีร่างกายใดๆ
- คำถาม:** สัญญาใดที่ไม่สามารถมีใครนอกจากพ่อสามารถทำได้?
- คำตอบ:** สัญญาของการทำให้โลกบริสุทธิ์สามารถเป็นสัญญาของพ่อเท่านั้น ไม่มีใครอื่นที่สามารถทำสัญญานี้ แนนอนที่ชั้นยาสซีกลับมาบริสุทธิ์และหล่อเลี้ยงโลกนี้ แต่พวกเขาไม่สามารถทำสัญญาของการทำให้โลกบริสุทธิ์ พ่อได้แสดงวิธีการที่จะกลับมามีชีวิตให้แก่ลูก ลูกๆ จดจำพ่อผู้เดียวขณะที่กำลังทำธุรกิจของลูก เชื้อมโยคะของสติปัญญาของลูกกับพ่อผู้เดียว
- เพลง:** ใครได้มาที่นั่นในตอนเช้าตรู่?

โอมชานติ พ่อที่นั่งและอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ถึงแม้ลูกพูดว่า “พระเจ้าข้าพุด” ก็ยังมีมนุษย์มากมายที่มีชื่อว่าข้า เหตุนี้เองต้องมีคำกล่าวว่า: ก่อนอื่นใดพ่อทางจิตกำลังให้ความรักและการจดจำระลึกถึงแก่ลูกๆ ทางจิต ในตอนเช้าสิ่งแรกที่ลูกพูดคือ “อรุณสวัสดิ์” ลูกก็ได้ยิน “อรุณสวัสดิ์” ด้วยเช่นกัน ใครได้มาในตอนเช้าตรู่แล้วพูดว่า “อรุณสวัสดิ์”? พ่อมาในตอนเช้า นี่คือการตื่นและกลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัดที่ไม่มีมนุษย์ใดรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ ในบรรดาลูกๆ ด้วยลูกๆ สิ่งนี้ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ แม้ว่าลูกกลายเป็นลูกๆ ของท่าน ลูกไม่ได้ตื่นในตอนเช้าตรู่และจดจำท่าน หากลูกตื่นแต่เช้าตรู่และพูดว่า “อรุณสวัสดิ์” กับชีพบบาก่อนใดอื่น นั่นคือหากลูกจดจำท่าน ก็จะมีความสุขอย่างมากมาย อย่างไรก็ตามลูกๆ มากมายก็ไม่ได้ตื่นและจดจำบาบาในตอนเช้าตรู่เลย ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาด้วย ผู้คนที่ตื่นแต่เช้าตรู่เพื่อทำความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาทำการกราบไหว้บูชา หมุนลูกปัดของลูกประคำและพราหมันตรา พวกเขาทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธาแก่ผู้ที่มีตัวตนและภาพลักษณ์นั้นก็ปรากฏขึ้นเบื้องหน้าพวกเขา ผู้ที่กราบไหว้บูชาข้าพเจ้าก็จะจดจำภาพลักษณ์ข้าพเจ้าถึงกัมขนาตใหญ่ที่ท่าขึ้นมา สิ่งนั้นผิด เวลานั้นลูกๆ ต้องมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณและลูกต้องตื่นแต่เช้าตรู่และพูดสนทนากับพ่อว่า: “บาบา อรุณสวัสดิ์!” อย่างไรก็ตามบาบารู้ว่าไม่มีลูกคนใดที่มีนิสัยนี้ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ลูกแต่ละคนมีภาระของบาปของครึ่งหนึ่งของวงจรบนศีรษะของลูก ซึ่งยังไม่ถูกขจัดไปเพราะลูกไม่ได้จดจำบาบา สำหรับบางคนบาปนั้นก็เฝ้าแต่เพิ่มพูนมากยิ่งขึ้น เช่นที่หนูนั้นเป่าก่อนที่จะกัด ดังนั้นมายาเองก็เฝ้าแต่กัดลูกเหมือนกับหนู เธอถลกหนังศีรษะลูกและลูกก็ไม่แม้กระทั่งจะรู้สึกตัว ถึงแม้ว่าบางคนจะคิดว่าตนเองนั้นกระจำงในความรู้อย่างยิ่ง บาบาที่รู้อย่างดีมากกว่าพวกเขาอ่อนแออย่างยิ่งในการจดจำระลึกถึง ถามหัวใจของลูกเอง: ฉันตื่นแต่เช้าตรู่และจดจำบาบาหรือไม่? ลูกได้พบกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดในเช้าตรู่ที่ไม่มีขีดจำกัดแล้ว ชั้นยาสซียเองก็ตื่นและจดจำธาตุบราห์มด้วย ทันทีที่ผู้คนตื่นนอนพวกเขาจึงจดจำเพื่อนฝูงญาติมิตรของเขา ฯลฯ ผู้เลื่อมใสศรัทธาก็จดจำเทพพิเศษของเขา ดวงวิญญาณบาปก็จะพูดว่า “อรุณสวัสดิ์” กับดวงวิญญาณบาป นั่นคือพวกเขาได้จดจำดวงวิญญาณบาป ใครก็ตามต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงในตอนเช้า ความเลื่อมใสศรัทธานั้นก็ทำในตอนเช้าเช่นกัน อย่างไรก็ตามไม่มีใครแสดงความเลื่อมใสศรัทธาแก่พระเจ้า เพราะพวกเขาไม่รู้จักพระเจ้า แม้ว่าพวกเขาจะพูดว่าพระเจ้าจะให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาก็ตาม พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่า: โอพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ! ดวงวิญญาณพูดเช่นนั้นแต่ไม่มีใครในบรรดาพวกเขา รู้จักดวงวิญญาณสูงสุดอย่างถูกต้อง พวกเขาจะสามารถรู้จักท่านเมื่อท่านได้มาและให้คำแนะนำของตัวท่านเองเท่านั้น ไม่เช่นนั้นแล้วทุกคนได้พูดว่า “ไม่ใช่สิ่งนี้หรือสิ่งนั้น (เนติ เนติ)!” ดังนั้นพระเจ้ามาเวลานี้เท่านั้นและบอกลูกว่าท่านคือใคร อย่างไรก็ตามในบรรดาลูกๆ ด้วย มีมหาตมาที่ยิ่งใหญ่มากมายที่ดูแลศูนย์ แต่กระนั้นก็ไม่ได้รู้จักพ่ออย่างสมบูรณ์ พวกเขาไม่จดจำพ่อด้วยความรักนั้น พวกเขาไม่แม้กระทั่งตื่นแต่เช้าตรู่และพูด “อรุณสวัสดิ์” หรือคิดเกี่ยวกับความรู้ หากพวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึง พรอทของความสุขของพวกเขาก็จะสามารถขึ้นสูง อย่างไรก็ตามมายาไม่ได้ปล่อยให้พรอทนั้นขึ้นสูง หากลูกนั้นได้อยู่อย่างไม่เคารพต่อพ่อ มายาจะตัดโยคะของสติปัญญาของลูกอย่างสมบูรณ์ แล้วสติปัญญาของลูกก็จะติดกับในสิ่งใดที่ไร้ประโยชน์ การกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ไม่เหมือนการไปบ้านป่าของลูก! เป็นการง่ายที่จะกลายเป็นปวงประชา เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะเห็นว่าแม้ผู้ที่เคยอยู่ที่นั่นมาเป็นเวลา 30-40 ปี แยกห่างไปอย่างไร มายาจะเป่าพวกเขาออกไปอย่างสมบูรณ์ พวกเขาจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงศักดิ์ หากลูกตายก่อนหน้านั้น ลูกจะประกาศสิทธิในอาณาจักรได้อย่างไร? บาบาไม่ได้เปิดเผยความลับนี้ มายาเองก็เห็นด้วยเช่นกันว่าเธอเองเคยปกครองมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรและลูกกำลังเอาชนะเธอเวลานี้ และแล้วลูกก็ลิ้มชีพบบาอย่างสมบูรณ์ บางครั้งบ้างก็ติดกับในรูปและนามของผู้นี้ (บราห์มา) พวกเขาไม่จดจำ

ชีพบบาเลย ผู้ที่มีวิญญานปีศาจร้ายของความโกรธ ความละโมภหรือความผูกพันยึดมั่นจะจดจำบาปได้อย่างไร? พวกเขาติดกับอยู่ในรูปและนามของใครบางคน อย่าได้ถามเลย! นอกจากสำนักที่เป็นร่างแล้ว พวกเขานั้นก็มีความผูกพันยึดมั่น ชีพบบาพูด: เฝ้าแต่จดจำผู้เป็นที่รักขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและลูกจะสามารถทำให้สภาพของลูกอยู่เหนือบ่วงกรรม สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึงและเป็นสิ่งนี้ที่อาศัยความเพียรพยายาม โดยที่ไม่มีการจดจำระลึกถึงลูกไม่แม้แต่จะสามารถกลับมาสะโตประธานหรือประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ โยคะของสติปัญญาของลูกก็จะเฝ้าแต่ร้อนรนไปในทิศทางอื่นๆ บางคนก็จดจำบาปด้วยความรักอย่างมากมายจากส่วนลึกภายในของหัวใจของพวกเขา หลังการพูดว่า “อรุณสวัสดิ์” กับบาบาแล้ว ลูกควรพูดว่า: บาบา ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ เพราะมีภาระแห่งบาปอันใหญ่หลวงบนศีรษะของลูก ภาระแห่งบาปจะเบาบางไปได้อย่างไรหากลูกไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบา? เคยมีสำนักที่เป็นร่างมาเป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจรและดังนั้นสิ่งนี้จึงไม่ได้หายไป เหล่าเทพมีสำนักเป็นดวงวิญญานที่นั่น แม้ว่าพวกเขาจะไม่รู้จักพระเจ้าอย่างน้อยที่สุดพวกเขาก็เข้าใจว่าเขาคือดวงวิญญาน และพวกเขาก็สร้างหนึ่งแล้วใช้อีกร่างหนึ่ง หากสิ่งสร้างจะรู้จักพ่อ ผู้สร้าง พวกเขาจะรู้จักสมบัติของพ่อด้วย ความรู้ไม่ได้อยู่ที่นั่น พ่อพูดว่า: พ่อให้ความรู้แก่ลูก และแล้วความรู้ก็หายไป ความรู้นี้จะไม่ได้ดำเนินไปจนกระทั่งตอนสิ้นสุดของเวลา พวกเขานั้นไม่รู้จักทั้งดวงวิญญานและดวงวิญญานสูงสุด เวลานั้นลูกรู้ว่าดวงวิญญานทั้งหมดได้รับบทบาทของเขาเองอย่างไร ลูกคือนักแสดงที่ดีที่สุดของทั้งหมด เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกทำให้โลกนี้เป็นอาณาจักรของลูกอย่างแท้จริง ลูกมีบทบาทของนักแสดงเอกหญิงและชาย สิ่งหลักคือการจดจำพ่อ บาบารู้ว่ามีลูกๆ มากมายที่ทำงานรับใช้ที่ดีมากที่นัทรศาสตร์ แต่พวกเขานั้นอ่อนแออย่างยิ่งในการจดจำระลึกถึง พวกเขามีได้รู้คิดที่จะตื่นแต่เช้าตรู่และพูด “อรุณสวัสดิ์” กับบาบา แม้ว่าพวกเขาจะมีความคิดมากมายเกี่ยวกับหัวข้อต่างๆ นั่นก็เป็นสิ่งที่ธรรมดาอย่างมากและลูกก็สามารถมีหัวข้อใหม่ๆ ที่จะอธิบายได้ทุกวัน สิ่งหลักคือการจดจำพ่อด้วยความรักเพื่อที่บาปของลูกจะถูกตัดออกไป บาบารู้ว่าลูกๆ ยังไม่มีสภาพเช่นนั้น บาบาก็ไม่ได้พูดถึงชื่อใคร หากบาบาจะพูดถึงชื่อแล้วสภาพของลูกซึ่งมีค่าแค่เศษสตางค์นั้นก็จะมีค่าแค่ farthing (เหรียญเงินตราของอังกฤษมีค่าเศษหนึ่งส่วนสี่สตางค์) ต้องอาศัยความเข้าใจในความรู้นี้ ไม่ควรจะเป็นว่าเมื่อใครบางคนบอกลูกว่าลูกดูดีไปเล็กน้อยหรือบางทีลูกอาจจะไม่สบาย ลูกก็มีใช้ทันทีที่ได้ยินสิ่งนั้น อย่าได้อยู่อย่างอ่อนแอเช่นนั้น! ความกล้าหาญเป็นสิ่งที่จำเป็น ลูกๆ ที่มีค่าต้องมารับใช้นั้นไม่สามารถถูกทำลาย พวกเขานั้นจะรักษาความซาบซึ้งของพวกเขา ขณะที่กำลังทำงานในธุรกิจของลูก อยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบา เฝ้าแต่พูดคำว่า “อรุณสวัสดิ์” กับบาบา จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก หากลูกต้องการประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงศักดิ์ ลูกต้องทำความเพียรพยายามด้วยเช่นกัน ผู้ที่ได้กลับมาสูงศักดิ์ในวงจรที่แล้ว เมื่อพวกเขาก้าวหน้าต่อไป ก็จะเฝ้าแต่รู้(ว่าพวกเขาจะกลายเป็นอะไร) ไม่มีใครจะอยู่อย่างอ่อนแอในโรงเรียน ครูรู้จักนักเรียนของเขา และพวกเขาก็เก็บทะเบียนประวัติด้วย ทุกสิ่งเป็นที่ล่วงรู้จากสิ่งนั้นด้วย วิชาหลักที่นั่นคือภาษา ที่นี้วิชาหลักคือการจดจำระลึกถึง ความรู้ที่ง่ายดายอย่างยิ่ง เด็กๆ บางคนก็สามารถอธิบายด้วยเช่นกัน สติปัญญาของพวกเขานี้ยึดกุมในวัยเด็กและจะสามารถเข้าถึงได้ ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราไม่สามารถอธิบายได้มากนัก ที่นี้ด้วยบาบาก็มีความเคารพผู้ที่เป็นกุมารมากกว่า เพียงแต่ให้แน่ใจว่าลูกนั้นไม่ได้ติดกับในรูปและนามของใครบางคนและห้อยหัวลงเหมือนกับค้างคาว (ulloo) เวลานั้นมนุษย์ทั้งหมดนั้นกำลังห้อยหัวลงเหมือนค้างคาว ด้วยการจับให้กลับมาตั้งตรง ลูกก็จะกลายเป็นลูกๆ ของอัลลาห์ (Allah) ด้วยการเรียกพระเจ้าว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน มนุษย์ทั้งหมดนั้นก็ได้หันห่างไปจากท่าน ชันยาสสีทำให้ตนเองได้รับการกราบไหว้บูชา มิฉะนั้นพวกเขาควรพูดว่า: ทำไมเธอกำลังถวายนอกไม้ให้แก่เราเล่า? ทุกคนนั้นทำให้ชันยาสสีเป็นกฐนของพวกเขานั่นคือชันยาสสีและผู้คนเหล่านี้คือผู้ครองเรือน ดังนั้นพวกเขาจะสามารถเป็นสาวกได้อย่างไร? พวกเขาจะสามารถถูกเรียกว่าสาวกเมื่อพวกเขากลายเป็นชันยาสสีด้วย ไม่มีใครสามารถอธิบายให้แก่พวกเขาได้ว่าพวกเขาไม่สามารถเรียกตนเองเป็นสาวกได้ บาบาก็ไม่สามารถบอกใครก็ตามได้ว่าเขาเป็นสาวก (follower) ท่านเพียงสามารถพูดเช่นนี้ได้เมื่อบุคคลนั้นรับประกันที่จะกลับมาบริสุทธิ์ เมื่อพวกเขาทำสัญญา พวกเขาก็ได้เขียนสิ่งนั้นลงไป แต่เมื่อพวกเขาทำให้ใบหน้าของตัวเองสกปรกแล้วล้มลง พวกเขาก็ไม่เขียนถึงบาบา เพราะพวกเขากลัวเกินไป สิ่งนี้คือการทำร้ายตนเองอย่างรุนแรงมาก และแล้วโยคะของสติปัญญาก็ไม่สามารถเชื่อมโยงกับพ่อได้ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่เป็นที่ชื่นชอบ บาบาคือ: ผู้ที่ซ่อนแะในกิเลสนั้นเลวร้ายอย่างยิ่ง เป็นการดีที่จะกลับมาบริสุทธิ์ พ่อมาและทำสัญญาที่จะชำระลูกให้บริสุทธิ์: พ่อจะทำให้โลกบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ทุกวงจรลูกเรียกหาพ่อ ผู้เป็นคู่สัญญา (contractor) โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ไม่มีผู้เป็นคู่สัญญาอื่นใดเช่นพ่อ พ่อผู้เดียวรับทำสัญญานั้น พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้โลกบริสุทธิ์ พ่อมาและทำตามสัญญานั้นทุกๆ วงจร ชันยาสสีก็เคยทำสัญญาที่จะกลับมาบริสุทธิ์และคำจูนบาร์ตเพราะเมื่อบาร์ตเรียกว่าสวรรค์ บาร์ตบริสุทธิ์ที่สุด เหล่าเทพนั้นเต็มไปด้วยทุกคุณธรรมและปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ค่ายกย่องของพวกเขาได้มีการร้องไว้ ค่ายกย่องนี้ไม่ได้มีการร้องไว้ในประเทศอื่นใด ไม่มีภาพลักษณ์ใดเลยที่นั่น พวกเขาเคยเป็นนายแห่งสวรรค์ ลักษณะและนารายณ์ก็ถูกเรียกว่าเทวาเทวี ผู้คนซื้อภาพของรูปบูชาเก่าด้วยความรักอย่างมาก พวกเขานั้นร้องขอภาพของพระเจ้าจากฤษณะ พวกเขานั้นชอบ

พระเจ้ากฤษณะมากที่สุด ลูกๆ ควรที่จะมีความใส่ใจที่จะกลับมาสะอาดประธาน มายานี้ก็ก่อความทุกข์อย่างมากมายและลูกนั้นก็ติดกับในรูปและนามอย่างสมบูรณ์ และแล้วลูกไม่ได้จดจำชีพบาบาเลย บาบานั้นบอกลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: จิตเสมอว่าชีพบาบาผู้ที่กำลังอธิบายแก่ลูก บราห์มานี้ไม่ได้พูดสิ่งใด อย่างไรก็ตามลูกก็ลืมชีพบาบาและจดจำรูปและนามนั้น ลูกจะได้รับสถานภาพอะไร? ก่อนอื่นใจทำตามศรัทธา ชีพบาบาพูดว่า: ชับโล่วิญญานปีศาจร้าย! ชับโล่สำนักที่เป็นร่าง นั่นคือดวงวิญญาน ฉันต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก บาบาพูดว่า: เฝ้ามองลึกร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด จดจำพอให้มือของลูกทำงานและหัวใจของลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง พ่อคือผู้ที่รักที่เก่าที่สุด ไม่มีใครอื่นที่จะรู้ถึงวิธีการที่จะอธิบายสิ่งเหล่านี้อย่างไร พ่อฉันได้มาเวลานี้และทำให้ลูกไปเป็นคู่รักทางจิต เวลานั้นลูกดวงวิญญานรู้ว่าชีพบาบาคือผู้ที่รักของลูก และลูกนั้นต้องประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์จากท่าน ตื่นแต่เช้าตรู่แล้วพูด “อรุณสวัสดิ์” กับชีพบาบาและจดจำท่าน ยิ่งลูกจดจำท่านมากเพียงใด บาปของลูกจะถูกตัดออกไปมากตามนั้น สำนักที่เป็นร่างก็จะเฝ้ามองลูกตัดไปด้วยเช่นกัน เมื่อลูกฝึกฝนสิ่งนี้สภาพนั้นจะกลับมามั่นคง ลูกก็จะนั่งในการจดจำระลึกถึงเช่นนั้นที่แม้กระทั่งเมื่อลูกดื่มน้ำ ความคิดของลูกก็จะไม่หันเหไป และแล้วลูกจะบอกเขาว่าลูกกำลังนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงและกำลังทำให้ตนเองมีความสุขอย่างมาก ทันทีที่ลูกเสร็จสิ้นงานกับลูกค้าของลูกแล้วลูกก็จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบาอีกครั้ง ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาอยู่เหนือปวงกรรม บาบาชี้วิธีการมากมายแก่ลูก มีคำกล่าวที่ว่าผู้นี้ (บราห์มา) ท่านมีความรับผิดชอบมากมาย ลูกมีเวลามากกว่าที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง บาบาบอกลูกถึงตัวอย่างของท่านเอง: พ่อฉันลงที่จะรับประทานอาหารของพ่อในการจดจำระลึกถึงชีพบาบาด้วยความคิดว่าเราทั้งสองกำลังรับประทานด้วยกัน แต่อย่างไรก็ตามพ่อก็ลืมพ่อนี้มีความยุ่งยากมากที่สุด ต้องมีความรักอย่างมากต่อพ่อ หลังจากที่ยังคืน ก็มีคำกล่าวว่าการตอนเช้าฉันได้เริ่มต้น(a.m.) เข้านอนแต่หัวค่ำ และแล้วตื่นแต่เช้าตรู่และนั่งในการจดจำระลึกถึง ทันทีที่ลูกตื่นนอน พูดว่า “บาบา อรุณสวัสดิ์” สติปัญญาของลูกไม่ควรหันเหไปในทิศทางอื่น บาบารู้จักลูกทุกคน รายได้ของลูกสำหรับอนาคตนั้นยิ่งใหญ่มากรายได้นี้จะเป็นประโยชน์วงจรแล้ววงจรเล่า ไม่ควรจะมีวิญญานปีศาจร้ายใดเลย ความโกรธนั้นก็ไม่ยิ่งหย่อนเลย ความผูกพันยึดมั่นก็เลวร้าย นั่งในการจดจำระลึกถึงบาบาจนกระทั่งจะเป็นไปได้แล้วกลับมาบริสุทธิ์ เช่นที่บาบาคือมหาสมุทรแห่งความรัก ดังนั้น ลูกๆ เองต้องกลายเป็นเช่นนั้นด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามมีมหาสมุทรเดียวเท่านั้น ผู้อื่นทั้งหมดกล่าวได้ว่าเป็นแม่น้ำ ความโกรธเป็นศัตรูอันดับสอง สิ่งนี้ก็สร้างความสูญเสียอย่างยิ่ง เพราะทำให้หัวใจของกันและกันเผาไหม้ ผู้ที่ละโมภเองก็ทำให้หัวใจของกันและกันเผาไหม้ วิญญานปีศาจร้ายของความผูกพันยึดมั่นก็ทำลายทุกสิ่งอย่างสมบูรณ์เนื่องจากความผูกพันยึดมั่น ลูกๆ จึงลืมจดจำชีพบาบาและเริ่มที่จะจดจำลูกๆ ของลูก ผู้ที่เป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นก็จะมีสภาพที่ไม่สั่นคลอน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายาม รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พร้อมกันกับการทำงานรับใช้อย่างดี จดจำบาบาด้วยความรักอย่างมากจากกันบึงของหัวใจของลูก ทันทีที่ลูกตื่นนอนตอนเช้า ให้พูดว่า “บาบา อรุณสวัสดิ์” ด้วยความรักอย่างมาก ฝึกฝนที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงแม้กระทั่งขณะที่กระทำการ

2. อย่าได้ติดกับในนามและรูปของผู้มีร่างกายใด คงความคิดเกี่ยวกับความรู้ไว้ อย่าได้พูดเกี่ยวกับสิ่งที่ไร้ประโยชน์

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยสมบัติทั้งหมดและดับกระหายของดวงวิญญานที่สิ้นหวัง กระหาย และขอทาน เช่นที่ดวงวิญญานที่ลูกคลื่นซัดและจมน้ำมองหาการคำจุนจากฟาง ในท่านองเดียวกัน ให้คลื่นแห่งความทุกข์หนึ่งมา และแล้วลูกจะเห็นว่าดวงวิญญานมากเพียงใดที่ขอทานเพื่อความสุขและความสงบจะมาอยู่เบื้องหน้าลูกด้วยความสิ้นหวัง เพื่อที่จะดับความกระหายของดวงวิญญานที่กระหายเช่นนั้น ให้เติมตัวลูกเองด้วยความสุขเหนือประสาทสัมผัส พลัง และสมบัติทั้งหมด เก็บสมบัติมากมายที่ลูกสามารถรักษาสภาพของลูกไว้ตลอดเวลาและยังทำให้ดวงวิญญานอื่นกลับมาสมบูรณ์พร้อมด้วยเช่นกัน

คติพจน์: มีความรู้สึกของการให้คุณประโยชน์ขณะที่ให้คำสอนแก่ผู้อื่นและคำสอนเหล่านั้นจะไปถึงหัวใจของพวกเขา

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน สำนักที่เป็นร่างทำให้ลูกไม่มีความสุขอย่างยิ่ง ดังนั้นกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ ด้วยการกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ ภาระของบาปของลูกก็จะจบสิ้นลง
- คำถาม:** บนพื้นฐานของอะไรที่ลูกได้รับสถานภาพของความมั่งคั่งในยุคทอง?
- คำตอบ:** ลูกกลับมามั่งคั่งบนพื้นฐานของการซึมซับความรู้ อย่างไรก็ตาม ผู้ที่มีความมั่งคั่งในความรู้มากเพียงใด เขาจะเข้าถึงและแล้วให้ทาน เขาจะได้รับสถานภาพของความมั่งคั่งตามนั้นและกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งเสมอ ศึกษา การศึกษานี้และสอนผู้อื่นด้วย เพื่อที่จะกลายเป็นจักรพรรดิของโลก จงทำงานรับใช้ที่สูงศักดิ์อย่างยิ่ง ขจัด ขอบกพร่องทั้งหมด กลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณอย่างสมบูรณ์ จดจำพ่อด้วยความอดกลั้น ความลึกล้ำ และความจริงใจอย่างยิ่ง
- เพลง:** มีความอดกลั้นเกิด โอ จิตใจเอ๋ย วันเวลาแห่งความสุขของลูกนั้นกำลังจะมาถึง...

โอมซานติ ใครพูดเช่นนั้น? พ่อได้พูดกับลูกๆ: จงมีความอดกลั้น! ท่านไม่ได้พูดเช่นนั้นกับทั้งโลก แม้ว่าทั้งหมดคือลูกๆ ไม่ใช่ พวกเขาทั้งหมดกำลังนั่งอยู่ที่นี้ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่าแผ่นดินของความทุกข์นี้กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริง เรากำลังศึกษา เล่าเรียนเพื่อดินแดนแห่งความสุข นั่นคือเรากำลังทำตามศรัทธา ลูกๆ นั้นก็ได้รับความอดกลั้นแล้ว ในความเป็นจริงทั้ง โลกกำลังได้รับความอดกลั้นในวิธีที่แฝงตัว ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังรับฟังโดยตรง ไม่ใช่ทุกคนรับฟังโดยวิธีนี้ ท่านคือพ่อที่ ไม่มีขีดจำกัด ผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านขจัดความทุกข์ของลูกและชี้หนทางสู่ความสุขแก่ลูก เมื่อลูกมีความสุขจะไม่สามารถมีนามหรือร่องรอยของความทุกข์ใด โลกแห่งความสุขนั้นลูกเรียกว่าเป็นยุคทอง และโลกของความทุกข์ก็ถูกเรียกว่ายุคเหล็ก เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่ามีความสุขสมบูรณ์ในยุคทองและนั่นก็ 16 องศา สมบูรณ์เต็มด้วย เช่นที่พระจันทร์นั้นกลับมาเต็ม 16 องศา และแล้ววงศาก็ค่อยๆ ลดลงทีละน้อย จนกระทั่งในวัน ‘อัมมา วาส’ ก็เพียงแต่เสี้ยวบางๆ เท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ และแล้วก็จะมืดสนิท เมื่อลูกเต็ม 16 องศา ก็เต็มไปด้วยความสุข ในยุค เหล็กนั้นพวกเขาก็ขาดทั้ง 16 องศา และดังนั้นจึงมีความสุข ทุกๆ โลกนั้นลูกปกคลุมไปด้วยเงามืดของมายา เหตุนี้เอง พ่อ พูดว่า: ก่อนอื่นใดละทั้งสำนักที่เป็นร่างที่ลูกมีในตัวลูก สำนักที่เป็นร่างนั้นเป็นเหตุให้ลูกทุกข์มากมาย อยู่อย่างมีสำนัก เป็นดวงวิญญาณ และลูกก็จะสามารถจดจำพ่อได้ด้วย ด้วยการอยู่อย่างมีสำนักที่เป็นร่าง ลูกไม่สามารถจดจำพ่อ สำนักที่เป็นร่างนั้นคงเป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจร ด้วยการกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณในชาติเกิดสุดท้ายนี้ ก่อนอื่นใดภาระ ของบาปของลูกจะจบสิ้น และแล้วลูกจะกลับมาสละโสดประธาณ 16 องศาด้วยกัน ท้ายต่อหลายคนไม่เข้าใจประเด็น ของสำนักที่เป็นร่างนี้ เป็นเพียงสำนักที่เป็นร่างนี้ที่มนุษย์นั้นไม่มีความสุข ก็เลสอื่นทั้งหมดนั้นตามมา เมื่อลูกกลับมา มี สำนักเป็นดวงวิญญาณ ก็เลสทั้งหมดก็จะถูกละทิ้งไป ไม่เช่นนั้นแล้วจะเป็นเรื่องยากที่จะละทิ้งกิเลสเหล่านั้น การฝึกฝน สำนักที่เป็นร่างกลับมามั่นคงอย่างยิ่งจนไม่มีใครคิดว่าตนเองนั้นมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ(ดวงวิญญาณ) ต้องมีการให้ ทานกิเลสทั้งหมดในสิ่งนี้ ก่อนอื่นใดละทั้งสำนักที่เป็นร่าง ตัณหาราคะ ความโกรธชลา นั้นตามมาภายหลัง ผู้เดียว นั่นคือ พ่อของลูก เป็นเพราะสำนักที่เป็นร่าง ลูกนั้นจึงคิดว่าพ่อทางโลกเท่านั้นที่เป็นพ่อของลูก เวลานี้สิ่งหลักที่จะกลับมา บริสุทธิ์อย่างไร ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์ ไม่มีใครสามารถเป็นผู้ที่บริสุทธิ์ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ชำระ ลูกทั้งหมดและพาลูกกลับบ้านในความสุขอย่างยิ่ง เวลานี้ลูกๆ ก็ใส่ใจเกี่ยวกับโยคะ ลูกต้องตายขณะที่มีชีวิต การตัดสำนัก ที่เป็นร่างหมายถึงการตาย เราดวงวิญญาณจดจำบาบาและกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ บาบาผู้เดียวเท่านั้นที่สอนวิธีการ ที่จะกลับมาบริสุทธิ์แก่ลูก เวลานี้ท่านกำลังอธิบายสิ่งนั้นแก่ลูกอีกครั้งหนึ่ง ท่านจะอธิบายสิ่งนั้นแก่ลูกอีกครั้งทุกวงจร ไม่มีใครในโลกสามารถอธิบายสิ่งนั้น สิ่งหลักคือการจดจำชีวา และนั่นเช่นกัน เมื่อลูกได้ยินสิ่งนี้ผ่านบีเค เพราะลูกกำลังจะ ได้รับมรดกของปู่ ดังนั้นพ่อนี้ ผู้ที่ลูกได้รับมรดกผ่านท่านนั้นเป็นที่ต้องการอย่างแน่นอน อย่างแน่นอนที่ลูกต้องได้รับการ กำหนดผ่านผู้ที่มีตัวตนนี้ ลูกๆ มากมายก็คิดว่าพวกเขาจะมีโยคะกับชีพบาบาและลัมบราห์มา แต่ลูกจะได้ยินชีพบาบาได้ อยากรู้? พวกเขาพูดว่า: เราไม่ได้มีสายใยใดๆ กับบราห์มาบาบา แน่แน่นอนให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำชีพบา บา กลับบ้าน และนั่นที่นั่น แต่ลูกจะได้รับความรู้ของวงจรโลกนี้ได้อย่างไรกัน? ลูกจะสามารถจดจำบาบาโดยที่ไม่เข้าใจสิ่ง นี้ได้อย่างไร? ต้องได้รับความรู้ผ่านผู้เดียวนี้เท่านั้น ลูกจะไม่ได้ได้รับความรู้อีกครั้ง ลูกได้รับประเด็นใหม่ๆ ผ่านพ่อทุกวัน ลูกจะสามารถเข้าใจสิ่งใดโดยที่ไม่มีบราห์มาและบราห์มากุมาริได้อย่างไร? ทั้งหมดนี้ต้องมีการเรียนรู้ พ่อพูดว่า: เป็นไป ได้ที่ผู้ที่นั่งที่บ้านและเพียรพยายามเพื่อที่จะบรรลุถึงสภาพคามาทิของพวกเขาก็จะไปสู่การหลุดพ้น พวกเขาไม่สามารถไป

สู่การหลุดพ้นในชีวิต หากลูกเข้าถึงสมบัติของความรู้แล้วให้ท่านลูกก็จะกลับมาบังคับ ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะกลับมาบังคับเสมอได้อย่างไร? แนนอนที่ลูกนั้นต้องรับการคำจุนของมุรลี ลูกต้องศึกษาเล่าเรียน หลายต่อหลายคนจะมาผู้ที่เพียงได้รับเป้าหมายของตนและไปสู่การหลุดพ้น อธิบายแก่นมนุษย์ทั้งหมด: เพียงแต่จดจำพ่อและคุณก็จะกลับมาบริสุทธิ์และสะอาด ประธาน และแล้วเมื่อลูกได้รับทรัพย์สินสมบัติของความรู้ ลูกจะกลับมาบังคับในยุคทอง ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะไปสู่การหลุดพ้น และแล้วก็ลงมาในเวลาของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและทำความเลื่อมใสศรัทธา ลูกจะไม่สามารถให้ประโยชน์แก่ใครเพราะมนุษย์นั้นต้องการความรู้ที่จะกลับมาเป็นเทพอย่างแนนอน หลังจากได้รับฟังความรู้ที่ลูกเองก็ต้องถ่ายทอดแก่ผู้อื่น มองดูว่าลูกได้เพียรพยายามมากแค่ไหนที่นัทรสการ ทั้งที่เป็นเช่นนั้น สิ่งนั้นก็ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครๆ ดวงวิญญาณเป็นจุดที่จุดแสงเล็ก ทุกดวงวิญญาณได้รับบทบาทของเขาหรือเธอเองแล้ว ลูกรู้อะไรเวลานี้ มนุษย์ทั้งหมดคือนักแสดง การละเล่นนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ต้องมีการทำลายโลกเก่าด้วยเช่นกัน ได้มีการจดจำกันว่ารามจากไปและราวันก็จากไป ไม่ว่าใครก็ตามจากไป ลูกๆไม่สามารถมีประสบการณ์ของความทุกข์ ลูกรู้ว่าละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ทุกคนนั้นกำลังจะถูกทำลาย ราชา ราชนี ผู้รู้ ผู้เคร่งศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดจะตาย ดังนั้นใครจะเก็บเสื้อผ้าของพวกเขาเล่า? พวกเขาทำทั้งหมดนั้นเพียงเพื่อประกาศชื่อเสียงใครบางคน ไม่มีประโยชน์ใดในสิ่งนั้น และดวงวิญญาณที่จากไปแล้วเหล่านั้นไม่ได้รับความสุขใด ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาไม่ว่าอะไรก็ตามที่ผู้คนทำเป็นไปโดยที่ไม่มีความเข้าใจ เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกรู้คิดอย่างยิ่ง มองดูที่ภาพเหล่านี้อย่างต่อเนื่อง และคิดเกี่ยวกับสิ่งที่บาบา กำลังทำให้ลูกเป็นไปด้วยการสอนลูกอย่างรักที่ตามหากไม่อยู่ในโชคของใครบางคนเขาก็จะไม่นำไปสู่การปฏิบัติ บาบาอธิบายอย่างมากแต่ก็จำเป็นที่จะนำไปสู่การปฏิบัติ หลังจากที่ถูกกลายเป็นลูกของพ่อ ลูกไม่สามารถทำงานรับใช้หรือ? พ่อคือผู้ให้คุณประโยชน์ ลูกๆ มากมายก็เฝ้าแต่เป็นเหตุของความสูญเสียให้แก่ผู้อื่นมากมาย พวกเขาไม่เคารพความรู้สึกของผู้ที่มีความรู้สึกที่บริสุทธิ์เล็กน้อยต่อมหาวิทยาลัยนี้ พวกเขาทำบาปอย่างมาก มีการแทรกแซงของวิญญาณปีศาจร้าย เหตุนี้เองจึงมีการจดจำว่า: ผู้ที่ประณามสัตกูรูไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางของเขา ทั้งบัพและดาดาก็รวมอยู่ในสิ่งนั้น ไม่มีใครสามารถทำสิ่งใดกับผู้ที่ไม่มีตัวตน พวกเขาจะพูดอะไรกับท่าน? ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขา ก็พูดว่า: พระเจ้าเป็นเหตุของความทุกข์ เป็นไปเพราะความโง่เขลาที่พวกเขาเชื่อเช่นนั้น เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าลูกนั้นได้ปฏิเสธพ่อมากเพียงใดภายใต้อิทธิพลของความโง่เขลา ไม่มีใครที่จะสามารถทำให้ผู้ที่ตาโหมประธานนั้นกลับมาสะอาดประธาน ทั้งที่เป็นเช่นนั้น พวกเขา ก็บอกหนทางที่ผิดๆ ด้วยการพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ทุกหนแห่ง ผู้คนนั้นสับสนอย่างยิ่ง เหตุนี้เองพวกเขาจึงถามว่า: พระเจ้าจะสามารถเข้ามาในร่างของบราห์มาได้อย่างไรกัน? และแล้วท่านจะเข้าไปในร่างของใครกันเล่า? ท่านจะเข้าไปในร่างของกฤษณะหรือ? และแล้วจะมีบราห์มา कुमार และกุมารีได้อย่างไร? พวกเขา ก็จะกลายเป็นเทพ कुमार และกุมารี เป็นบราห์มา कुमार และกุมารีผู้ที่กลายเป็นบราห์มินอย่างแนนอน บาบาไม่สามารถทำอะไรได้โดยที่ไม่เป็นบราห์มิน เหตุนี้เองภาพของผู้ที่จึงต้องไว้ที่น้อยอย่างแนนอน บราห์มานั้นเป็นบราห์มินด้วย ประชาบิดา บราห์มาเป็นที่ต้องการในบารัต แต่ละวันมากมายก็จะเฝ้าแต่ได้รับนิมิตของบราห์มาขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่บ้าน จะเฝ้าแต่มีการขยายตัว ผู้ที่มีสิ่งนั้นในบทบาทของเขาก็จะวิ่งมาที่นี่ ผู้คนมากมายเชื่อว่าพระเจ้านั้นคงอยู่ในบางรูปอย่างแนนอน ไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดสามารถประธานนิมิต ชีพบาบาทำการก่อตั้งด้วยบราห์มา ท่านให้ความรู้และสร้างศาสนาบราห์มินด้วยเช่นกัน ศาสนาบราห์มินเป็นที่ต้องการอย่างแนนอน นั่นคือสิ่งที่สูงสุด ประชาบิดา บราห์มานั้นสูงอย่างยิ่ง ท่านนั้นกล่าวได้ว่าถัดจากพระเจ้า ไม่ได้มีใครอื่นอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน จะมีแต่เพียงการก่อตั้งด้วยบราห์มา ก็เท่านั้นเอง และแล้วบราห์มาก็กลายเป็นเทพ และแล้วหลังจาก 84 ชาติเกิดท่านก็กลายเป็นบราห์มาอีกครั้ง บราห์มาและสรีสวตีต่อมากลายเป็นลักษมีและนารายณ์ เจ้าชายและเจ้าหญิงแห่งความรู้ต่อมากลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง บราห์มากลายเป็นวิษณุและวิษณุกลายเป็นบราห์มาได้อย่างไรคือประเด็นขึ้นหนึ่งอย่างยิ่ง ลูกสามารถอธิบายได้อย่างดีมาก ความรู้ที่ได้รับมาจากพ่อผู้เดียว อธิบายอย่างดีมากที่นัทรสการ: เหตุใดท่านจึงกลับมาสับสนเกี่ยวกับบราห์มาเล่า? มีบราห์มินมากมาย เพียงเมื่อใครบางคนกลายเป็นบราห์มินก่อนเท่านั้นที่เขาจึงจะสามารถกลายเป็นเทพ เป็นนายของดินแดนของวิษณุได้ “กลางวันของบราห์มา” และ “กลางคืนของบราห์มา” นั้นเป็นที่รู้จักกันดี เวลานี้เป็นกลางคืน นั่งเบื้องหน้าภาพเหล่านั้นและฝึกฝนที่จะอธิบาย ผู้ที่ต้องการทำงานรับใช้ก็จะไม่คิดถึงสิ่งใดนอกจากงานรับใช้ พวกเขาจะวิ่งเพื่อไปทำงานรับใช้ ความรู้ที่ควรที่จะผุดขึ้นมาในสติปัญญาของลูก เพียงเมื่ออารมณ์ของลูกเต็มเปี่ยมอย่างยิ่งเท่านั้นที่ลูกจะมีความกระตือรือร้นนั้น ลูกจะวิ่งเพื่อไปทำงานรับใช้ เป็นไปไม่ได้สำหรับลูกที่จะมีความรู้และไม่สามารถอธิบายได้ และแล้วเหตุใดลูกมารับความรู้เล่า? หากลูกได้รับความรู้ ลูกก็ต้องให้ท่านสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน หากลูกไม่ให้ท่านและไม่สามารถทำให้ผู้อื่นนั้นเป็นเช่นเดียวกันกับตัวลูกเอง ลูกเป็นบราห์มินประเภทใด? ชั้น 3! นี่คือศฤงคารของบราห์มินชั้นหนึ่ง บาบาอธิบายแก่ลูกๆ ทุกวัน ลูกบางคนก็เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ ในขณะที่ผู้อื่นก็ทำลายงานรับใช้ด้วย หากลูกไม่สามารถทำงานรับใช้ลูกก็กำลังทำลายงานรับใช้อย่างแนนอน ที่ใดก็ตามที่ลูกดีไป พวกเขาจะทำงานรับใช้อย่างแนนอน เมื่อได้รับความรู้อย่างสมบูรณ์ ลูกพิเศษก็จะไม่ทำความผิดใด และแล้วเพียงเท่านั้นที่เขาจะกลาย

เป็นลูกปัดของลูกประจำ ลูกปัดทั้งแปดนั้นคือลูกปัดหลัก การสอบนั้นสำคัญอย่างยิ่ง มีผู้คนน้อยนิดมากเสมอที่สอบผ่านการสอบที่สำคัญ เพราะรัฐบาลนั้นก็ต้องจ้างพวกเขา บาบาสต้องทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก และเหตุนี้เองจึงมีเพียงไม่กี่คนที่สอบผ่าน จะมีปวงประชานับหมื่นนับแสน เหตุนี้เองบาบาจึงถามลูก: ลูกจะกลายเป็นจักรพรรดิหรือปวงประชาที่มั่งคั่ง หรือกลายเป็นคนจน? พุดซี! ลูกจะกลายเป็นอะไร? จักรพรรดิมีสาวใช้และคนรับใช้มากมายผู้ที่ถูกให้ไปเป็นส่วนหนึ่งของสินสอด จงทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ดี กลับมาฉลาดอย่างยิ่งที่ทุกคนนั้นจะเชียวลูก โดยทั่วไปแล้วพวกเขาก็จะเรียกใครบางคน ลูกรู้อะไรไหม? ผู้ที่ไม่มีคุณสมบัติเหล่านั้นก็จะไม่ถูกเชิญโดยผู้ใด อย่างไรก็ตามพวกเขาเองนั้นก็อาจจะไม่รู้ว่าเป็นชั้น 3 บางคนก็มีค่าต้องงานรับใช้ พวกเขาเฝ้าแต่วิ่งไปทุกหนแห่งเพื่อทำงานรับใช้ พวกเขาไม่แม้กระทั่งคิดถึงงานของตน แต่จะวิ่งไปทำงานรับใช้ บ้างก็ไม่ทำงานรับใช้ถึงแม้ว่าพวกเขานั้นไม่มีงานทำ พวกเขาไม่ได้มีความสนใจนั้น นั่นไม่ได้อยู่ในโชคของเขาหรือพวกเขานั้นมีเจม็ดของกลางร้าย มีงานรับใช้มากมายที่จะต้องทำและต้องอาศัยความเพียรพยายาม บางคนแม้กระทั่งอยู่อย่างเหน็ดเหนื่อย ขณะที่กำลังอธิบายให้แก่ผู้อื่นคอกของพวกเขานั้นก็แห้งผาก ในความเป็นจริงแม้แต่คอกของผู้ที่เป็นชั้น 3 นั้นก็แห้งผาก สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าพวกเขาทำงานรับใช้ที่ดีมาก บาบารู้ว่าใครทำงานรับใช้ที่สูงศักดิ์ที่ดีมาก อย่างไรก็ตาม หลายต่อหลายคนก็มีข้อบกพร่องพวกเขาเฝ้าแต่ติดกับในรูปและนามของบางคน และแล้วพวกเขานั้นก็ได้รับการปรับปรุงแก้ไขด้วยการได้รับคำชี้แนะว่า: ลูกไม่ควรจะติดกับในรูปและนามของใครบางคน กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ดวงวิญญาณเป็นจุดที่เล็กมาก พ่อเองก็เป็นจุดด้วย ใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่คิดว่าตนเองนั้นเป็นจุดเล็กๆ และจดจำบาบา พวกเขาพูดอย่างผิวเผินว่า: ชีพบาบา นั้นจดจำท่านอย่างมาก อย่างไรก็ตามควรจะมีการจดจำระลึกถึงที่ถูกต้องแม่นยำในสติปัญญาของลูก ลูกต้องจดจำท่านด้วยความจริงใจ ลึกซึ้งและความอดกลั้นอย่างยิ่ง แทบจะไม่มีใครจดจำบาบาในวิธีนี้ สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายามอย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตแด่กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เติมหาภรณ์ด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้และให้ทาน อยู่อย่างไม่วางเว้นในธุรกิจนี้และกลายเป็นบราห์มินชั้นหนึ่ง
2. ลูกคือลูกๆ ของพ่อผู้ให้คุณประโยชน์และดังนั้นลูกต้องให้ประโยชน์แก่ทุกคน อย่าทำงานผิดด้วยการปฏิเสธความรู้สึกที่บริสุทธิ์ของใคร หรือให้การขึ้นาที่ผิดๆ

พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะและได้รับชัยชนะเหนือสถานการณ์ที่ปั่นป่วนทั้งหมดด้วยวิธีการของการทำความก้าวหน้าทางจิตวิญญาณ เช่นเดียวกับที่ลูกใช้วิธีการมากมายเพื่อการดำรงชีวิตของร่างกายของลูก ในทำนองเดียวกันก็ใช้วิธีนี้เพื่อการทำความก้าวหน้าทางจิตวิญญาณ: ฝึกฝนให้มีความมั่นคงที่จะเป็นภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะอย่างต่อเนื่อง บรรดาผู้ที่เคลื่อนไปโดยคิดว่าตนเองเป็นภาพลักษณ์แห่งความเป็นอมตะ (ดวงวิญญาณ) จะได้รับการปกป้องจากการตายก่อนเวลาอันควร ความตาย และปัญหาทั้งหมด เพื่อที่จะขจัดความกังวลใจและสถานการณ์ที่ตึงเครียด ให้เพียงแต่ลบความตระหนักรู้เกี่ยวกับร่างกายเก่าของลูกอย่างต่อเนื่อง

คติพจน์: เมื่อลูกรู้ลึกบางสิ่งซ้าๆ แสดงว่าลูกสอบไม่ผ่าน

*** โอม ขานติ ***

ทำอย่างไรจึงจะมีความสุขอยู่เสมอ

วันนี้ บัฟดาตา เฝ้ามองลูกๆ ทั้งหมดจากทุกหนแห่ง ท่านเห็นอะไร? ลูกแต่ละคนมีความสุขในทุกขณะมากแค่ไหน นอกจากนั้น บาบายังเห็นด้วยว่าลูกทำให้ผู้อื่นมีความสุขได้มากเพียงใด เพราะความสุขเป็นเพียงสิ่งเดียวที่ปรากฏบนใบหน้าของลูกในรูปปฏิบัติของการได้มาซึ่งการบรรลุผลของพระเจ้าทั้งหมด ความสุขเป็นพื้นฐานพิเศษของชีวิตบราห์มิน มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างความสุขชั่วคราวกับความสุขถาวรตามสภาพที่เพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม

ความสุขชั่วคราวจะปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของผู้ที่มีการบรรลุผลชั่วคราวอย่างแน่นอนในเวลาอันสั้น อย่างไรก็ตามความสุขทางจิตทำให้ลูกมีความสุขอย่างแน่นอน และกระแสของความสุขทางจิตก็จะส่งไปถึงดวงวิญญาณอื่นๆ ด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณอื่นๆ ก็สัมผัสกับความสงบและพลังเช่นกัน เช่นที่ต้นไม้มิที่ผลิดอกออกผลให้ผู้คนได้สัมผัสกับความร่มเย็นเป็นช่วงเวลาสั้นๆ ด้วยร่มเงาที่เป็นสบาย และพวกเขาก็มีความสุขเช่นเดียวกัน ในทำนองเดียวกัน ดวงวิญญาณที่เต็มไปด้วยผลของการได้มาซึ่งการบรรลุผลของพระเจ้าและความสุขทางจิตจะทำให้ผู้อื่นได้รับประสบการณ์ของความสงบและความแข็งแกร่งในร่างกายและจิตใจด้วยร่มเงาของการบรรลุผลของพวกเขา เช่นเดียวกับแสงของดวงอาทิตย์ กระแสของความสุขทำให้ลูกลิ้มบรรยากาศ, ผู้คน และทุกสิ่งทุกอย่าง และเปลี่ยนทุกสิ่งให้เป็นประสบการณ์ของความสงบและความสุขที่แท้จริง ในปัจจุบันนี้ ดวงวิญญาณที่ไม่มีความรู้ใช้เงินเป็นจำนวนมากเพื่อที่จะได้อยู่อย่างมีความสุขในชีวิต ลูกใช้จ่ายอะไรไปบ้างไหม? โดยไม่ต้องใช้เงินแต่อย่างใด ลูกก็อยู่อย่างมีความสุขอยู่เสมอใช่ไหม? หรือลูกมีความสุขกับความช่วยเหลือจากผู้อื่นเท่านั้น? บัฟดาตากำลังตรวจสอบชาร์ทของลูกๆ ท่านเห็นอะไร? ประเภทหนึ่งคือผู้ที่มีความสุขอย่างสม่ำเสมอและอีกประเภทหนึ่งคือผู้ที่มีความสุข: คำว่า "สม่ำเสมอ" ไม่ได้ใช้กับพวกเขา บาบาสังเกตความสุขสามประเภท 1. มีความสุขกับตนเอง 2. มีความสุขกับผู้อื่น 3. ความสุขในการทำงานรับใช้ หากลูกมีความสุขในทั้งสามนี้ ลูกก็ทำให้บัฟดาตาพอใจโดยอัตโนมัติ และดวงวิญญาณที่ฟ่อฟอใจจะเป็นตัวของความสำเร็จเสมอ

บัฟดาตาเห็นว่าลูกบางคนไม่มีความสุขในตนเอง พวกเขาไม่มีความสุขเพราะเรื่องเล็กน้อยๆ แม้ว่าพวกเขาจะรู้บทเรียนแรกของ "ฉันคือใคร" แต่พวกเขาก็ลืมสิ่งนั้นไป พวกเขาลืมสิ่งที่พ่อสร้างพวกเขาและมอบให้พวกเขา พ่อให้ลูกแต่ละคนมีสิทธิที่จะได้รับมรดกอย่างเต็มที่ทั้งหมด ท่านไม่ได้ให้มรดกทั้งหมดแก่ลูกบางคนและบางคนก็ให้มรดกเพียงครึ่งเดียว มีใครได้รับมรดกเพียงครึ่งเดียวหรือหนึ่งในสี่ของมรดกหรือไม่? ลูกได้รับเพียงครึ่งเดียวหรือลูกเอาไปเพียงครึ่งเดียวหรือไม่? พ่อได้ให้พรและมรดกแก่ทุกคนในการเป็นนายผู้ทรงอำนาจ ไม่ใช่ที่ท่านได้ให้พลังบางอย่างแก่ลูกแต่ไม่ได้ให้พลังอื่นกับลูก ท่านไม่ได้เก็บอะไรไว้สำหรับตัวท่านเอง ท่านได้เติมเต็มลูกทั้งหมดด้วยคุณธรรมทั้งหมดและทำให้ลูกเป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด อย่างไรก็ตาม ลูกไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับการบรรลุผลที่ลูกได้รับจากพ่อได้ ในขณะที่มีทรัพย์สินสมบัติทางร่างกายและสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมด ลูกไม่รู้ว่าจะใช้เงินหรือใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้นอย่างไร ดังนั้นในขณะที่มีการบรรลุผลเหล่านี้ ลูกยังคงขาดสิ่งเหล่านั้น ในทำนองเดียวกันลูกทุกคนมีการบรรลุผลและสมบัติที่มีค่าทั้งหมด แต่ลูกไม่รู้วิธีที่จะใช้สมบัติเหล่านั้น ลูกไม่รู้ว่าจะใช้สมบัติเหล่านั้นอย่างไรในเวลาที่ถูกต้อง แล้วลูกก็พูดว่า "ฉันรู้ว่าฉันควรจะทำเช่นนั้น หรือฉันไม่ควรทำเช่นนั้น แต่ฉันก็ลืมไปในตอนนั้น ตอนนั้นฉันเข้าใจแล้วว่าไม่ควรเป็นเช่นนั้น" หากในเวลานั้น แม้แต่วินาทีเดียวที่ผ่านไป ลูกจะไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางของการบรรลุผลได้ เพราะรถไฟแห่งกาลเวลากำลังจะจากไป ไม่ว่าลูกจะมาช้าแม้แต่วินาทีเดียวหรือชั่วโมเมนต์เดียว เวลาจะผ่านไป และแล้วเมื่อรถไฟแห่งกาลเวลาจากไป ลูกก็จะกลับมาท้อแท้ในตนเองและชั้นสการ์แห่งความทุกข์ก็ปรากฏขึ้น: "โชคของฉันเป็นเช่นนั้น นั่นเป็นบทบาทของฉันในละคร" ก่อนหน้านั้นได้เคยบอกกับลูกแล้วว่ามิสาเหตุหลักสองประการที่ทำให้ไม่มีความสุขกับตนเอง 1. ท้อแท้ 2. รู้สึกอิจฉาเมื่อเห็นคุณสมบัติพิเศษ, โชค และบทบาทของผู้อื่น ลูกจึงมีความกล้าน้อยลงและรู้สึกอิจฉามากขึ้น ทั้งผู้ที่ท้อแท้ไม่เคยมีความสุขและผู้ที่อิจฉาก็ไม่สามารถมีความสุขได้ เพราะในทั้งสองกรณี ความปรารถนาของดวงวิญญาณเช่นนั้นไม่มีวันได้รับการตอบสนอง และความปรารถนาไม่ปล่อยให้ลูกเป็นคนดีได้ ดังนั้นลูกจึงไม่สามารถมีความสุขได้ เพื่อที่จะมีความสุข จงรักษาสิ่งหนึ่งไว้ในสติปัญญาอยู่เสมอ: ตามกฎของละคร ในยุคบรรจบกัน แต่ละดวงวิญญาณบราห์มินได้รับคุณสมบัติพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างแน่นอน แม้ว่าจะเป็นลูกปัดเม็ดสุดท้ายของสายประคำ 16,000 แต่ดวงวิญญาณนั้นก็ได้รับคุณสมบัติพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งด้วยเช่นกัน ยิ่งไปกว่านั้น: แม้กระทั่งจาก 900,000 ดวงวิญญาณที่ได้รับการจดจำ แต่ละดวงวิญญาณได้รับคุณสมบัติพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่ง ก่อนอื่นใดจงรับรู้ถึงคุณสมบัติ

พิเศษของลูก จนถึงตอนนี้ลูกยังไม่ถึง 900,000 ที่รับรู้ถึงคุณสมบัติพิเศษของโชคของชีวิตบราห์มิน รับรู้และนำไปใช้ อย่าได้ท้อแท้หรืออิจฉาเมื่อเห็นคุณสมบัติพิเศษของผู้อื่น แต่จงใช้คุณสมบัติพิเศษของตนเอง และคุณสมบัติพิเศษนั้นจะนำมาซึ่งคุณสมบัติพิเศษอื่นๆ เมื่อเลขศูนย์ถูกวางไว้หลังเลข "1" ไปเรื่อยๆ มันจะกลายเป็นจำนวนมาก ใส่ศูนย์ไว้ข้าง "1" แล้วมันก็จะกลายเป็น 10 ใส่ศูนย์อีกตัวแล้วมันก็จะกลายเป็น 100 ใส่ศูนย์ที่สามเข้าไป มันก็จะกลายเป็น 1,000 ลูกคงรู้จักการคำนวณนี้ใช่ไหม? การใช้มันหมายถึงการเพิ่มขึ้น อย่าได้มองดูผู้อื่น ใช้คุณสมบัติพิเศษของลูก ตัวอย่างเช่น บัพาดา มักจะยกตัวอย่างของโบลิดาดีที่อยู่ในครัวเสมอ อาจมีการกล่าวถึงชื่อของมหาชาติในบางครั้ง แต่ชื่อของเธอมักถูกกล่าวถึงเสมอ เธอใช้คุณสมบัติพิเศษของเธอ แม้ว่าเธอจะดูแลแต่ในครัว โดยการใช้นิยามพิเศษของเธอ เธอจึงได้รับการจัดจําว่าเป็นดวงวิญญาณที่พิเศษ เมื่อทุกคนพูดถึงมรฐัน พวกเขาลำเลียงเรื่องของดาดีและโบลิดาดีด้วยเช่นกัน เธอไม่ได้ให้คำบรรยาย แต่ตัวเธอเองกลายเป็นคนพิเศษโดยใช้คุณสมบัติพิเศษของเธอ คนอื่นมองเธอและเห็นว่าเธอเป็นคนพิเศษด้วยเช่นกัน แล้วลูกจะทําอย่างไรให้มีความสุข? ใช้คุณสมบัติพิเศษของลูกและคุณสมบัติพิเศษเหล่านั้นจะเพิ่มขึ้น และแล้วเมื่อลูกพัฒนาคุณสมบัติพิเศษทั้งหมดนั้น ลูกก็จะกลับมาเต็มเปี่ยม และพื้นฐานของความสุขก็คือความเต็มเปี่ยม ผู้ที่มีความสุขในตนเองก็มีความสุขกับผู้อื่นและกับงานรับใช้ด้วยเช่นกัน พวกเขาจะทําให้คนอื่นพอใจกับงานรับใช้อะไรก็ตามที่พวกเขาได้รับมอบหมายให้ทําและพวกเขาจะประกาศสิทธิในอันดับที่น่าหน้า งานรับใช้ที่ใหญ่ที่สุดจะกระทำโดยภาพลักษณ์แห่งความสุขของลูก ลูกได้ยินไหมว่าซารท์ที่บาบาเห็นคืออะไร? อัจชะ

ครูมีโชคในการนั่งข้างหน้าเพราะลูกมาอย่างเป็นไกด์(ผู้นำทาง)และทำงานหนักมาก ลูกจะเรียกหาใครบางคนจากสุขุตรธรรมและอีกคนจากวิชาลาวัน ลูกออกกำลังกายได้ดีมาก ลูกไม่ได้ออกไปเดินเล่นที่ศูนย์ เมื่องานรับใช้เริ่มขึ้นในตอนแรก ลูก(ดาดี) เคยเดินเท้าไปทุกที่ใช่หรือไม่? ดาดีขี่เนียร์ของลูกก็เคยไปด้วยการเดินทางเช่นกัน พวกดาดีจะหิ้วกระเป๋าสัมภาระหนึ่งใบแล้วเดินเท้าไป ปัจจุบันนี้ลูกทุกคนมาในช่วงเวลาที่ทุกสิ่งพร้อมแล้ว ดังนั้นลูกโชคดีใช่ไหม? ลูกมีศูนย์สำเร็จรูปอาคารเป็นของเราเอง เมื่อก่อนเคยอาศัยอยู่ริมฝั่งแม่น้ำยมนา พวกเขามีเพียงห้องเดียว: เป็นห้องนอนในตอนกลางคืนและเป็นห้องทำงานรับใช้ในตอนกลางวัน อย่างไรก็ตาม เวลานั้นลูกกำลังรับประทานผลของโชคที่พวกเขาได้สละทิ้งด้วยความสุข ลูกมาในเวลาที่ได้รับประทานผล พวกเขาหวานเมล็ดและลูกกำลังเก็บเกี่ยวผล มันง่ายมากที่จะรับประทานผลใช่หรือไม่? เวลานั้นให้ผลที่มีคุณภาพเช่นนั้นเกิดขึ้น ลูกเข้าใจไหม? ปริมาณมีอยู่แล้ว และนั่นก็จำเป็นเช่นกัน ลูกต้องการที่จะถึง 900,000 ดังนั้นจำเป็นต้องมีทั้งคุณภาพและปริมาณ อย่างไรก็ตาม อย่างน้อยก็เตรียมลูกประจำที่แข็งแกร่ง 16,000 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตอนนี้นั้นการทำงานรับใช้ของดวงวิญญาณที่มีคุณภาพ

ในทุกกลุ่มมีครูและกุมารี่ด้วยเช่นกัน แต่กุมารี่ไม่ปรากฏออกมา (อุทิศตน) พวกเขาชอบมรฐันและรักพ่อด้วย แต่พวกเขาต้องคิดถึงเรื่องนี้อยู่ก่อนที่จะอุทิศตน ผู้ที่เสนอตนเองสามารถก้าวไปโดยไม่มีอุปสรรคใดๆ ในขณะที่ผู้ที่ก้าวไปและได้รับคำสั่งให้ทําจะหยุดนิ่งแล้วเริ่มเคลื่อนไหวอีกครั้ง พวกเขาจะบอกลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: เรามอบเธอล่วงหน้าแล้วว่าเราจะไม่อุทิศตน พวกเขาบางคนคิดว่าอยู่ข้างนอก(ศูนย์)ดีกว่าและทำงานรับใช้ อย่างไรก็ตาม มีความแตกต่างระหว่างการอยู่ข้างนอกและทำงานรับใช้กับการทำงานรับใช้ที่ได้สละทิ้งทุกสิ่งแล้ว ผู้ที่เข้าใจถึงความสำคัญของการอุทิศตนได้ก้าวออกจากหลายสิ่งหลายอย่างและมาที่นี้อย่างง่ายดายและเป็นอิสระจากการทำงานหนักในหลายๆด้าน ดังนั้นครูทั้งหลาย ลูกเข้าใจดีว่าลูกมีความสำคัญเพียงใดใช่ไหม? ผู้ที่ทำงานทั้งสองงาน - งานของพวกเขาและงานรับใช้ที่ดี หรือผู้ที่ทำงานรับใช้ที่เท่านั้นที่ดี? กุมารี่เหล่านั้นยังคงต้องเล่นสองบทบาท แม้ว่าพวกเขาจะปราศจากบ่วงพันธะ แต่ก็ยังคงมีสองบทบาท ในขณะที่ลูกมีเพียงบทบาทเดียว ผู้ครองเรือนต้องเล่นสามบทบาท คือ บทบาทของการศึกษา การทำงานรับใช้ และเลี้ยงดูครัวเรือนของพวกเขา ลูกได้เป็นอิสระจากทุกสิ่ง อัจชะ

แต่ดวงวิญญาณที่สูงส่งทั้งหลายที่เต็มเปี่ยมไปด้วยคุณสมบัติพิเศษของความสุขอยู่เสมอ แต่ดวงดวงวิญญาณที่รู้สึกและเต็มไปด้วยสาระที่รับรู้ถึงคุณสมบัติพิเศษของตนเองและใช้คุณสมบัติพิเศษนั้นอยู่เสมอ แต่ดวงดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ที่มีความสุขอยู่เสมอและมีความยิ่งใหญ่ในการทําให้ผู้อื่นมีความสุข ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสเต จากบัพาดา

บัพาดาพบกับกลุ่มอัคราและราชาสถาน:

ลูกคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งนั่งอยู่บนบัลลังก์อมตะของลูกหรือไม่? ลูกดวงวิญญาณเป็นอมตะและดังนั้นบัลลังก์ของลูกก็เป็นอมตะด้วยใช่หรือไม่? ลูกดวงวิญญาณทำงานหนักมากในขณะที่นั่งบนบัลลังก์เหล่านั้น ด้วยความตระหนักว่าลูกแต่ละคนคือดวงวิญญาณที่นั่งอยู่บนบัลลังก์ ลูกจะมีสำนึกรู้โดยอัตโนมัติว่าลูกมีสิทธิในอำนาจในการ

ปกครองตนเอง เมื่อราชานั่งบนบัลลังก์ ย่อมมีความสุขซึ่งและความสุขในอาณาจักรของตนโดยธรรมชาติ การนั่งบนบัลลังก์หมายถึงการเป็นราชาที่มีอำนาจในการปกครองตนเอง โดยการมีสำนึกนี้ อวัยวะของร่างกายทั้งหมดของลูกจะทำตามคำสั่งของลูกโดยอัตโนมัติ หัวใจของพ่อคือบัลลังก์หัวใจสำหรับผู้ที่เคลื่อนไหวไปโดยพิจารณาว่าตนเองได้นั่งบนบัลลังก์อมตะของพวกเขา เพราะโดยการเข้าใจว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกก็จดจำระลึกถึงพ่อ แล้วจึงไม่มีร่างกาย, ความสัมพันธ์ทางร่างกายหรือวัตถุสิ่งของ พ่อผู้เดียวคือโลกของลูก ดังนั้นผู้ที่นั่งบนบัลลังก์อมตะของตน ย่อมนั่งบนบัลลังก์หัวใจของพ่อ เพียงลูกที่เป็นของพ่อผู้เดียวเท่านั้นและไม่มีใครอื่นจะอยู่ในหัวใจของพ่อ ดังนั้นลูกจึงมีทั้งสองบัลลังก์ ลูกผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพบลูกทำให้นั่งบนตักเสมอ พวกเขาถูกทำให้สูงขึ้นไม่ใช่บนพื้น ดังนั้นพ่อก็พูดเช่นกันว่า นั่งบนบัลลังก์ อย่าได้ลงจากบัลลังก์ ผู้ที่ได้รับบัลลังก์จะนั่งที่อื่นหรือไม่? ดังนั้นอย่าได้ลืมนั่งบัลลังก์อมตะของลูกหรือบัลลังก์หัวใจและเข้ามาในดินของร่างกาย, เข้ามาในสิ่งสกปรกของร่างกาย ร่างกายนั้นเรียกว่าฝุ่นใช่ไหม? ลูกพูดว่า: ฝุ่นกลายเป็นฝุ่นใช่ไหม? ดังนั้นการเข้ามาในร่างกาย หมายถึงการเข้ามาสู่จิตสำนึกของฝุ่นธุลี เด็กๆในราชินิกุลไม่เคยเล่นในดิน ลูกๆของพระเจ้านั้นคือราชินิกุลที่สูงส่งที่สุด ดังนั้นลูกสนุกกับการนั่งบนบัลลังก์หรือมีความสุขปรารถนาเล็กน้อยที่จะนั่งในดินหรือไม่? ลูกบางคนมีนิสัยชอบกินดินและเล่นกับดิน แล้วลูกไม่ได้เป็นเช่นนั้นใช่ไหม? ลูกเล่นในดินมาเป็นเวลา 63 ชาติเกิดแล้ว เวลานี้พ่อกำลังให้ลูกนั่งบนบัลลังก์ แล้วลูกจะเล่นในดินได้อย่างไร? ผู้ที่เล่นในดินก็จะสกปรก ดังนั้นลูกก็กลายเป็นคนสกปรกเช่นกัน เวลานี้พ่อได้ทำความสะอาดลูกแล้ว ด้วยการมีสำนึกนี้ จงอยู่อย่างมีพลังอย่างสม่ำเสมอ ผู้มีพลังไม่เคยอ่อนแอ การกลับมาอ่อนแอหมายถึงความเจ็บป่วยของมายา เวลานี้ลูกมีสุขภาพที่ดีตลอดไป ลูกดวงวิญญาณกลายเป็นผู้มีพลัง บัญชีกรรมของร่างกายของลูกเป็นเรื่องที่แตกต่างกัน แต่จิตใจของลูกกลับมามีพลังแล้วใช่หรือไม่? ร่างกายของลูกอ่อนแอและไม่สามารถทำงานได้ ร่างนั้นเป็นร่างสุดท้ายของลูกและถึงอย่างไรมันก็จะเกิดขึ้นอยู่ดี อย่างไรก็ตาม ลูกดวงวิญญาณจะต้องมีพลัง ลูกดวงวิญญาณต้องไม่กลับมาอ่อนแอเมื่อร่างกายของลูกอ่อนแอ ดังนั้นจงจำไว้เสมอว่า ลูกคือผู้ที่นั่งบนบัลลังก์ทั้งสองและมีมงกุฎทั้งสอง อ้อชะ

ลูกทุกคนพอใจใช่ไหม? การมีความสุขหมายถึงการมีความสุข ลูกมีความสุขอยู่เสมอหรือแค่บางครั้งเท่านั้น? ลูกไม่ใช่มีความสุขในบางครั้ง และไม่มีความสุขในบางครั้งใช่ไหม? ลูกไม่เคยมีความสุขกับบางสถานการณ์ใช่ไหม? “วันนี้ฉันทำสิ่งนี้ วันนี้สิ่งนี้เกิดขึ้น เมื่อวานสิ่งนั้นเกิดขึ้น” ลูกไม่เขียนจดหมายอย่างนั้นใช่ไหม? ผู้ที่มีความสุขอย่างสม่ำเสมอจะทำให้ผู้อื่นมีความสุขด้วยกระแสน้ำใจของพวกเขา อย่าคิดว่า: ถึงอย่างไรฉันก็มีความสุขอยู่เสมออยู่แล้ว อย่างไรก็ตามพลังของความทุกข์จะกระจายออกไปอย่างแน่นอน ลูกมีความสุขถึงขนาดที่ลูกสามารถทำให้คนอื่นมีความสุขด้วยหรือไม่? หรือลูกมีความสุขเพียงแค่ว่าตนเอง? หากลูกทำให้ผู้อื่นมีความสุขก็จะไม่ได้รับจดหมายเช่นนั้น ถ้ามีบางคนส่งจดหมายแห่งความทุกข์ใจ ให้ส่งกลับไปหาเขา จดจำเวลานี้และวันที่นี้ ไข่ เขียนจดหมายนี้: ฉันโอเค และคนอื่นๆ ก็โอเคกับฉันเช่นกัน เขียนแค่สองบรรทัดนี้ แค่นั้น: ฉันโอเค และคนอื่นๆ ก็โอเคกับฉันด้วย ทำไมลูกถึงใช้จ่ายเงินเป็นจำนวนมาก? สองบรรทัดนี้สามารถเขียนลงบนการ์ดได้ ดังนั้นอย่าเขียนจดหมายซ้ำๆ บางคนส่งการ์ดทุกวัน อย่าได้ส่งการ์ดทุกวัน ลูกสามารถส่งการ์ดเกี่ยวกับโอเคได้เดือนละสองครั้งหรือทุกสองสัปดาห์ อย่าเขียนเรื่องยาว เวลานี้ทำให้คนอื่นมีความสุขกับความทุกข์ของลูก อ้อชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ทางจิตที่ประสบความสำเร็จในการทำงานรับใช้ด้วยพลังในการยอมรับปรับตัวและพลังในการเผชิญ
ผู้รับใช้ทางจิตไม่สามารถคิดอะไรได้นอกจากการทำงานรับใช้ พวกเขาไม่ได้พักผ่อนเลยแม้แต่วินาทีเดียวในความคิด คำพูด หรือการกระทำ และเหตุนี้เองพวกเขาจึงดีที่สุด เพื่อให้ประสบผลสำเร็จในการทำงานรับใช้ พวกเขาจดจำคติพจน์เสมอว่า: การยอมรับปรับตัวและการเผชิญหน้าคือเป้าหมายของเรา พวกเขายอมรับปรับตัวกับชั้นสสารเก่าของพวกเขาและเผชิญหน้ากับมายาไม่ใช่กับครอบครัวที่สูงส่ง ลูกเช่นนั้นนอกจากจะมีความรู้ที่เต็มเปี่ยมแล้วยังมีพลังด้วยเช่นกัน และได้รับการกล่าวว่าเป็นผู้รับใช้ทางจิต

คติพจน์: อย่าทำให้เรื่องเล็กเป็นเรื่องใหญ่ จงทำให้บรรยากาศมีพลัง

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้นำสิ่งที่ลูกได้ให้ทานไปแล้วกลับคืนมา ถ้าลูกนำกลับคืนมา แทนที่จะได้รับพร ลูกจะถูกสาบแช่ง
- คำถาม:** ลูกต้องมีศรัทธาอันแรงกล้าใจจึงจะสามารถเผชิญกับการต่อต้านใดๆ ได้?
- คำตอบ:** หากลูกมีศรัทธาว่าลูกได้พบพระเจ้าแล้ว ลูกต้องปลดปล่อยบาปของลูกด้วยการจดจำระลึกถึงท่าน และประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองโลก การต่อต้านทั้งหมดจะจบสิ้นลงและลูกจะมีพลังในการเผชิญกับสิ่งใดก็ตาม เมื่อขาดศรัทธา ลูกก็จะมีผลลบ และแล้วพวกเขาก็จะจากความรู้ไปและกลับมาข้องแวะในความเลื่อมใสศรัทธา
- เพลง:** เมื่อได้พบท่าน เราก็ได้พบทั้งโลก พื้นดินและท้องฟ้าทั้งหมดเป็นของเรา

โอมซานติ ใครฟังเพลงนี้? ลูกๆ ฟังเพลงนี้และลูกเข้าใจความหมายของเพลงด้วย ทุกคนที่ฟังเพลงนี้ก็กลายเป็นนายของโลกด้วยเช่นกัน เช่นที่ผู้คนของบาร์ตพูดว่า “บาร์ตของเรา” ก็เช่นเดียวกัน, ที่นั่น ราชา ราชนี และปวงประชาทั้งหมดพิจารณาว่าตนเองเป็นนายของโลก เมื่อชาวยุโรปมา พวกเขาพูดว่าพวกเขาเป็นนายของอินดูสถานเช่นกัน ในเวลานั้น ผู้ที่อาศัยอยู่ในอินดูสถานไม่ได้พูดว่าพวกเขาเป็นนายของอินดูสถาน พวกเขาเป็นทาส ทั้งอาณาจักรอยู่ในกำมือ(ภายใต้)ของอังกฤษ รวอันได้แย่งชิงโชคของอาณาจักรของเราไป เวลานี้เราต้องการอาณาจักรกลับคืนมา นี่เป็นอาณาจักรของชาวต่างชาติ เพลงร้องว่า: “ผู้อาศัยของดินแดนที่ห่างไกล” เวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูกกลับคืน ลูกไม่ได้ต่อสู้รบราฆ่าฟันกับใครอื่นใด ลูกกำลังทำทุกสิ่งเพื่อตนเอง กองทัพนั้นต่อสู้เพื่อประธานาธิบดีหรือนายกรัฐมนตรี พวกเขาเป็นบุคคลสำคัญ พวกเขามีความซาบซึ้งอย่างมากและแม้กระทั่งเวลานี้ พวกเขาพูดว่า: บาร์ตของเรา อย่างไรก็ตามผู้คนชาวบาร์ตไม่รู้ว่าอาณาจักรนี้ไม่ได้เป็นของพวกเขา นี่คืออาณาจักรของรวอันและเรากำลังอาศัยอยู่ในนั้น ในอาณาจักรของรามเราจะไม่พูดว่านี่คืออาณาจักรต่างแดน เวลานี้เป็นอาณาจักรของรวอันครอบคลุมทั่วทั้งบาร์ต เคยมีอาณาจักรของราม, อาณาจักรของเทพแต่ไม่มีอีกต่อไปแล้ว ลูกรู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูกกลับคืนมาหลังจาก 5000 ปีอีกครั้ง จากใคร? จากพ่อ ดวงวิญญาณสูงสุด เมื่อลูกพูดถึงราม ผู้คนจะสับสน เหตุนี้เองเป็นการดีกว่าที่จะพูดว่า “พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด” คำว่า “พ่อ” ซ้ำอ่อนหวานมาก คำว่า “พ่อ” เตือนลูกถึงมรดกของลูก ทุกสิ่งต้องถูกลิ้มรสนอกจากพ่อผู้เดียว เราดวงวิญญาณกำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราจากพ่อ พ่อมาและทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ฉันเป็นดวงวิญญาณ ฉัน ดวงวิญญาณ เป็นจุดที่แสนเล็ก บทบาทของ 84 ชาติเกิดถูกบันทึกไว้ในตัวฉัน มนุษย์ที่มีสติปัญญาที่หยาบไม่รู้สิ่งนี้และไม่สามารถอธิบายสิ่งนี้ได้ เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราจากบาบา นี่เป็นสิ่งที่ง่ายมาก แต่พยายามทำให้ลูกลิ้มรสตัวเองลูกๆ จึงต้องเพียรพยายาม ไม่มีเรื่องเกี่ยวกับอาวุธหรือระเบิดในสิ่งนี้ ลูกไม่จำเป็นต้องเรียนรู้เพื่อการฝึกฝนใดๆ และลูกไม่จำเป็นต้องศึกษาคัมภีร์ใดๆ ลูกเพียงแค่ต้องจดจำบาบา ซึมซับสิ่งใดก็ตามที่พ่อบอกลูก เรากำลังประกาศสิทธิในโชคแห่งอาณาจักรของเรา เช่นที่นักแสดงในละครได้เล่นบทบาทจบลงแล้ว ก็เปลี่ยนเครื่องแต่งกายและกลับบ้านของเขา ในทำนองเดียวกัน สติปัญญาของลูกก็ตระหนักว่าการแสดงนี้กำลังจะจบสิ้นลง เวลานี้เราต้องกลับมาปราศจากร่างและกลับบ้าน เราเล่นบทบาทของเราทุกๆ 5000 ปี เราปกครองเป็นเวลาครึ่งวงจรและกลายเป็นทาสครึ่งวงจร ลูกๆ ไม่ได้ได้รับความยากลำบากใด ควรมีเพียงการจดจำระลึกถึงอยู่ในสติปัญญาของลูก เพียรพยายามให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้และอย่าได้ลิ้มสิ่งนี้ เวลานี้ลำคองนี้กำลังจะจบลงแล้ว เวลาเหลืออยู่น้อยมากและเราต้องกลับบ้าน ขณะที่พูดสิ่งเหล่านี้กับตนเอง ลูกจะกลับมาริสุทธิ์แล้วกลับบ้าน ลูกแต่ละคนสามารถรู้ได้ว่าลูกจดจำบาบามากแค่ไหน ไม่ว่าลูกจะเขียนชาร์ทหรือไม่ก็ตาม สติปัญญาของลูกยังคงตระหนักถึงสิ่งที่ลูกทำตลอดทั้งวัน เช่นที่นักธุรกิจตรวจสอบรายได้ของเขาในเวลากลางคืน นี่ก็เป็นธุรกิจเช่นกัน ในตอนกลางคืนก่อนเข้านอน จงตรวจสอบดูว่าลูกจดจำพ่อมากแค่ไหนตลอดทั้งวันและลูกให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้คนมากแค่ไหน ธุรกิจของคนทีละดะดำเนินไปได้ด้วยดี ถ้าใครบางคนเป็นคนโง่ ธุรกิจของเขาก็เป็นเช่นนั้นด้วย ที่นี้ลูกต้องหารายได้ พ่อเพียงพูดว่า: จดจำพ่อและจดจำวงจรและลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก ลูกไม่ควรมีความปรารถนามากเกินไปในสิ่งนี้ คนในหมู่บ้านไม่มีความปรารถนามากเท่ากับคนร่ำรวยที่มีความปรารถนามากมาย คนจนบางคนมีความสุขแม้จะอยู่ในความจนของเขา พวกเขาคุ้นเคยกับการกินเพียงแค่จำปาติธรรมดา คนรวยมีความปรารถนามากมาย ลูกบางคนแม้กระทั่งก่อกวนพ่อแม่ของเขา บาบามีประสบการณ์ในสิ่งนี้ ท่านมีความเห็นอกเห็นใจต่อคนยากจน เมื่อคนจนเห็นว่าคนร่ำรวยกำลังฟังความรู้นี้ พวกเขาต้องการเข้ามาและฟังด้วยเช่นกัน บาบามีการทำภาพ

มากมายขึ้นมา ลูกบางคนพูดว่าลูกต้องการทำงานรับใช้ บาบาสวดว่า: ก่อนอื่นใดจงกลับมาตลาดแล้วไปทำงานรับใช้ เพราะ
ทุกวันนี้ความเลื่อมใสศรัทธามีพลังมากด้วยเช่นกัน ในด้านหนึ่งลูกอธิบายให้กับพวกเขาและอีกด้านหนึ่งพวกเขาติดกับใน
กูรูของพวกเขา กูรูชมเชยพวกเขาทำให้พวกเขาหวาดกลัวด้วยการพูดว่า “คุณจะได้รับผลอย่างไรถ้าคุณไม่ทำความเลื่อมใส
ศรัทธา? ใครก็ตามพบพระเจ้าได้โดยการทำความเลื่อมใสศรัทธา” ประการแรกลูกต้องกลับมามั่นคงในความรู้และมี
ศรัทธาอย่างเต็มที่ด้วยเช่นกันว่าลูกได้พบพระเจ้าแล้ว และท่านพูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย
เมื่อศรัทธานี้มั่นคงมากแล้วเท่านั้นที่ลูกจะสามารถเผชิญกับใครก็ตาม ผู้คนต่อต้านลูกเท่านั้น เราพูดสิ่งหนึ่งและพวกเขา
พูดสิ่งอื่น มีลัทธิและนิกายมากมายในโลกที่ผู้คนไปและได้ยินสิ่งใดสิ่งหนึ่ง พวกเขาถ่ายทอดการตีความต่างๆของกิตะและ
ด้วยเหตุนี้ผู้คนจึงติดกับอยู่ในสิ่งนั้น ชันยาสซีไม่เคยบอกผู้ครองเรือนว่าอย่าได้ซื้อแว่นในกิเลส แม้ว่าพวกเขาจะบอกใคร
บางคนให้กลับมาปราศจากกิเลส อะไรจะเกิดขึ้นกับสิ่งนั้น? พวกเขาไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ใดๆ มีผู้คนมากมายใน
โลกซึ่งหนทางที่ผิด มีเพียงผู้คนน้อยนิดที่ชี้หนทางที่ถูกต้อง พวกมันถูกมายาโอบล้อมอย่างหนักมาก หัวใจของพวกเขาคือบอก
ว่าพวกเขาควรที่จะกลับมาบริสุทธิ์ แต่มายาได้หันเหสติปัญญาของพวกเขามากเกินไป เธอนำความคิดที่ไม่ดีมากมายเข้ามา มี
การต่อสู้กับมายามากมาย ในขณะที่ลูกกำลังเคลื่อนไป พายุมากมายก็เข้ามา หากมีวิญญาณปีศาจร้ายของกิเลสใดๆอยู่
ภายในตัวลูก จิตสำนึกของลูกก็จะก่อกวนไปเรื่อยๆ ถ้าลูกบอกผู้คนว่าจงให้ทานความโกรธ แต่ตัวลูกเองยังคงมีความ
โกรธอยู่เรื่อยๆ พวกเขาจะบอกลูกว่า: ตัวคุณเองยังมีความโกรธอยู่เลย แล้วคุณมาบอกเราในเรื่องนี้ได้อย่างไร? ดังนั้น
ความโกรธต้องละทิ้งด้วยเช่นกัน คนเราไม่สามารถมีความโกรธอย่างลับๆได้ เสียงดังมากมายถูกสร้างขึ้นจากความโกรธ
พวกเขาต่อสู้กันเอง พวกเขาแม้กระทั่งดูหมิ่นกันและกัน บาบาสเห็นว่าพวกเขาไม่สามารถขจัดวิญญาณปีศาจร้ายของความ
โกรธได้ บางคนมีความโกรธแม้กระทั่งจะอยู่ต่อหน้าบาบา วิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธเข้ามาสู่ผู้คนมากมายและสิ่งนี้
เลวร้ายมาก มันเฝ้าแต่รบกวนลูก บาบาสจึงอธิบายด้วยความรักว่า: ถ้าลูกประณามชื่อเสียงของบาบา ลูกจะทำลายแม้กระทั่ง
สถานภาพของลูก ลูกได้บอกว่าลูกได้ให้ทานกิเลสทั้งห้ากับบาบาแล้ว และทำไมลูกถึงเอาจากกลับคืนไป? ถ้าลูกกลับมาโกรธ
อีกครั้ง ลางร้ายของเงาจะมีจะไม่ถูกขจัดไป แล้วความโกรธก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แทนที่จะได้รับพรของพ่อ ลูกกลับถูกสาปแช่ง
เพราะดรามาราชอยู่กับพ่อ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน การมีความโกรธก็เป็นบาปเช่นกัน ผู้ที่มีกิเลสทั้งห้าถูก
เรียกว่าดวงวิญญาณบาป ในยุคทองทุกคนเป็นดวงวิญญาณบุญ ไม่มีใครกระทำความบาปใดๆ ที่นั่น เวลานั้นมีการะของบาปอัน
ใหญ่หลวงของหลายต่อหลายชาติอยู่บนศีรษะของลูกแต่ละคน ก่อนอื่นใด จงตัดสิ่งเหล่านั้นออกไปด้วยพลังโยคะ มายา
ร้ายกาจอย่างมาก ผู้คนมากมายมีความละโมภ พวกเขามีความละโมภในเสื้อผ้า รองเท้า สิ่งเล็กน้อยๆ และดังนั้นพวกเขา
จึงพูดเท็จอยู่เรื่อยๆ ทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งที่บอกของความละโมภ ลูกได้รับทุกสิ่งที่นี่ ภายนอกมีความขัดแย้งในทุกบ้าน มิตรก็
เลวร้ายมากด้วยเช่นกัน สามีจะเป็นบราห์มินและภรรยาจะเป็นศูทร หรือภรรยาจะเป็นบราห์มินและสามีจะเป็นศูทร เมื่อ
หงส์กับนกกระสาอยู่ด้วยกันในบ้านเดียวกัน ก็มีความขัดแย้งอย่างมากมาย จงหาวิธีทางที่จะทำให้ตนเองมีความสงบ
บาบาไม่อนุญาตให้ลูกทั้งบ้านและครอบครัว มีอาศรมมากมายที่ผู้คนไปและอาศัยอยู่กับลูกๆลาฯ ของพวกเขา ความ
ขัดแย้งเกิดขึ้นในทุกที่ ไม่มีความสงบในสถานที่ใดๆ เวลานั้นลูกๆได้รับความสงบ ความสุข และความบริสุทธิ์ที่แท้จริงเป็น
เวลา 21 ชาติเกิด ไม่มีใครสามารถให้คำแนะนำและแนวทางเช่นนั้นแก่ลูกได้ บาบาสวดว่า: พ่อมาจากดินแดนที่แสนไกล
เพื่อมาทำงานรับใช้ ลูกต้องทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ผู้คนไม่สามารถเข้าใจในงานแพร่และนิทรรศการมากนัก แม้ว่าผู้ว่า
ราชการจะเปิดสถานที่แห่งนั้น สติปัญญาของเขาก็ไม่ได้ตระหนักว่าพระเจ้ากำลังสอนลูกผ่านบราห์มาหรือลูกจะได้รับ
มรดกของโลกจากท่าน พวกเขาเพียงแค่พูดว่านี่เป็นสิ่งที่ดี และบรรดาผู้เป็นแม่ก็ทำงานที่ดีมากโดยการยกระดับทุกคนให้
สูงส่ง แม้ว่าเขาจะเขียนถึงลูกว่าเขาเชื่อว่าพระเจ้าพูดกิตะ แต่สิ่งนี้ก็ไม่ได้นั่งอยู่ในสติปัญญาของเขาและเขาไม่พยายามที่จะ
เข้าใจ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าชีพบาบาพูดผ่านบราห์มา: จดจำพ่อและลูกจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ จงให้
ศาสน์แก่ทุกคน ลูกคือลูกของผู้นำศาสน์ ในขณะที่คนอื่นๆที่มาเป็นผู้ก่อตั้งศาสนา จงให้ศาสน์แก่ทุกคนว่าบาบาคือผู้ที่
กำลังก่อตั้งโลกใหม่แห่งสวรรค์ บาบาสวดว่า: ถ้าลูกจดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะกลับมาเป็นนายของสวรรค์ ลูกควร
มีความคิดนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า เมื่อสภาพของลูกอ่อนแอและลูกต้องอยู่ในธุรกิจของลูก ฯลฯ ลูกจะลืมทุกสิ่ง คำพูดที่สูงส่งที่
ลูกได้ยินจะไม่สูญเปล่า เพชรพลอยแต่ละเม็ดไม่ใช่สิ่งเล็กน้อย แม้แต่เพชรพลอยเดียวก็สามารถทำให้ลูกเป็นนายของโลก
ได้ ผู้คนร้องเพลงว่า: บาร์ตของเราเป็นดินแดนที่สูงส่งมาก ลูกรู้ว่าบาร์ตของลูกซึ่งเคยเป็นสวรรค์ เวลานั้นกลายเป็นนรก
เวลานี้บาบาพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อยู่เสมอและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ปวงประชามายาจะยังคงถูก
สร้างขึ้นเรื่อยๆ การขยายตัวยังคงเกิดขึ้นเรื่อยๆ ยังคงมีการเปิดศูนย์ต่อไป พ่อพูดว่า: ไปที่หมู่บ้านและทำงานรับใช้ มีหลาย
หมู่บ้านที่พวกเขามารวมตัวกันและมีขึ้นเรียน แล้วพวกเขาก็เขียนจดหมายถึงบาบา เป็นหน้าที่ของลูกๆที่จะขยายศาสนา
บราห์มินเพื่อที่มนุษย์ทุกคนจะกลายเป็นเทพ ผู้ที่เป็นของที่นี่จะไม่ติดกับอยู่ในชุมชนทางจิตอื่นๆ ที่นั่นสิ่งหลักคือความ
บริสุทธิ์ เพราะสิ่งนี้ที่พ่อกับลูกชาย สามีกับภรรยาก็กลายเป็นศัตรูกัน แม้แต่รัฐบาลก็ถามว่า: พวกท่านกำลังทำอะไร? ทำไม

สิ่งนี้ถึงเกิดขึ้น? อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่สามารถเข้าไปแทรกแซงในเรื่องของศาสนาได้ ลูกจะก่อตั้งอำนาจการปกครองของลูกอย่างแน่นอน มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างสงครามที่เกิดขึ้นก่อนหน้านี้กับสิ่งนี้ ระเบิดเหล่านี้ ฯลฯ ไม่ได้มีมาก่อนหน้านี้ ลูกรู้ว่าจะไม่มีการสู้รบหรือรุกรานของการสู้รบในอาณาจักรของลูก ความสุขมีอยู่ในยุคทองและยุคเงิน และความทุกข์มีอยู่ในยุคทองแดงและยุคเหล็ก: โลกใหม่และโลกเก่า เป็นโลกเดียวกัน มันก็เพียงแค่ง่ายกลายเป็นโลกเก่าและใหม่ โลกเก่าเวลานี้กำลังจะถูกทำลายและโลกใหม่ลูกสร้างขึ้น โลกเก่าเวลานี้ไม่มีประโยชน์แล้ว ดังนั้นโลกใหม่จึงเป็นสิ่งจำเป็น พระราชวังใหม่ลูกสร้างขึ้นหลายครั้งในเดลี ใครก็ตามที่มากทำลายพระราชวังเก่าทั้งหมดและแล้วสร้างพระราชวังใหม่ของตนเพื่อเป็นอนุสรณ์ เมื่อเกิดสงครามครั้งใหญ่ขึ้น ทุกสิ่งจะถูกทำลายและพระราชวังใหม่จะถูกสร้างขึ้นในโลกใหม่ แล้วลูกแต่ละคนจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงตามที่ลูกได้ศึกษาเล่าเรียนมามากน้อยเพียงใด บางคนศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและบางคนศึกษาน้อย สิ่งนี้ยังคงดำเนินต่อไปตลอดเวลา ลูกๆ จดจำอย่างมั่นคงว่าเวลานี้ลูกใช้ 84 ชาติเกิดครบสมบูรณ์ เวลานี้เราต้องกลับบ้าน เราจะทิ้งร่างเก่าของเราและกลับบ้าน ลูกต้องการสิ่งใดอีกในเมื่อลูกมีสภาพที่มั่นคงเช่นนั้น? ถ้าใครบางคนจากร่างไปด้วยสภาพเช่นนั้น เขาจะเกิดในครอบครัวที่สูงมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะสะสมรายได้ของลูก ฝ้าแต่จดจำพ่อและวงจร อย่าได้ติดกับอยู่ในการควบคุมของมายา อย่าได้มีความปรารถนามากเกินไป

2. เพื่อที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ จงขยายศาสนابราห์มินของลูก ไปทำงานรับใช้ในทุกหมู่บ้าน

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นนายผู้ทรงอำนาจที่มีชัยชนะโดยการอุทิศตนเองแทนที่จะพ่ายแพ้ครั้งแล้วครั้งเล่า สร้างทุกความคิดและทำทุกการกระทำในขณะที่พิจารณาตัวเองว่าเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะและลูกจะไม่มีความพ่ายแพ้ ผู้ทรงอำนาจไม่สามารถพ่ายแพ้ได้ หากลูกพ่ายแพ้ครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกจะต้องถูกดรามราช (ธรรมราช) ลงโทษ และผู้ที่พ่ายแพ้จะต้องทำพวงมาลัยในอนาคต พวกเขาจะต้องสวมพวงมาลัยให้กับรูปเคารพมากมายตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมา ดังนั้น แทนที่จะพ่ายแพ้ จงอุทิศตนและสัญญาว่าจะนำรูปที่สมบูรณ์พร้อมของลูกมาใช้ แล้วลูกจะกลายเป็นผู้มีชัยชนะ

คติพจน์: คำว่า "ในบางครั้ง" แสดงความอ่อนแอ และดังนั้นอย่าพูดว่า "ฉันจะทำมันในบางครั้ง" เพราะลูกต้องทำตอนนี้

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อ ผู้เอาชนะหัวใจ ได้มาแล้วเพื่อชนะหัวใจของลูกๆ ดังนั้นจงกลายเป็นผู้ที่มีหัวใจที่สะอาด
- คำถาม:** ลูกได้รับสถานภาพในยุคทองบนพื้นฐานหลักอะไร?
- คำตอบ:** บนพื้นฐานของความบริสุทธิ์ สิ่งหลักคือความบริสุทธิ์ อธิบายแก่ผู้ที่มาที่ศูนย์ว่า ถ้าคุณไม่กลับมาบริสุทธิ์ ความรู้จะไม่อยู่ในสติปัญญาของคุณ ถ้าในขณะที่ศึกษาโยคะ คุณกลับมาไม่บริสุทธิ์ ทุกสิ่งจะพังทลาย ถ้าใครบางคนไม่ได้้อย่างบริสุทธิ์ถ้าเขาไม่มาชั้นเรียนก็ไม่มีอะไร ลูกต้องไม่ใส่ใจเกี่ยวกับเรื่องนั้น มากเท่าที่ใครบางคนศึกษาแล้วเรียนและกลับมาบริสุทธิ์ เขาก็จะกลับมามุ่งมั่นมากเท่านั้น
- เพลง:** ในที่สุดวันที่เรารอคอยก็มาถึง

โอมชานติ ลูกๆทางจิตรู้ว่าวันนี้ได้มาถึงอีกครั้งเวลานี้ วันไหน? เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปแห่งสวรรค์กำลังได้รับการก่อตั้งอีกครั้งในบาร์ด นั่นคืออาณาจักรของลักษมีและนารายณ์กำลังได้รับการก่อตั้ง ดังนั้นลูกๆควรมีความสุขมากที่พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ที่ลูกร้องเรียกหาได้มาแล้ว ท่านเท่านั้นคือผู้ปลดปล่อยและผู้นำทางและผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข หลังจากที่ท่านได้ปลดปล่อยลูกแล้ว ลูกกลับมาติดกับอีกครั้งได้อย่างไร? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ต้องใช้ความพยายามอย่างมากที่จะอธิบายแก่นมนุษย์ที่มีสติปัญญาเป็นหิน ดูสิว่าท่านได้รับหน้าที่อะไร! “มาและทำความสะอาดเสื้อผ้าที่สกปรกไม่บริสุทธิ์!” ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายของเทพเท่านั้นที่บริสุทธิ์ ในอาณาจักรของราวัน ไม่มีร่างกายของใครสามารถบริสุทธิ์ได้ ร่างกายเหล่านั้นไม่บริสุทธิ์ ไม่มีใครรู้สิ่งเหล่านั้น บางทีเมื่อดวงวิญญาณบริสุทธิ์ เขาก็สามารถสร้างรอยประทับได้ในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณต้องกลับมาไม่บริสุทธิ์ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มาและพูดว่า: กิเลสทั้ง 5 เหล่านี้ชั่วร้าย สละทิ้งกิเลสเหล่านั้นไป! ถ้าลูกไม่ฟังพ่อ ดารามราชจะไล่ล่าลูก ถ้าลูกไม่ฟังสิ่งที่ผู้ทรงอำนาจบอกลูก ดารามราชจะให้การลงโทษที่รุนแรงมากแก่ลูก พ่อมาแล้วเพื่อมาชำระลูกให้บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าลูกเป็นเทพที่บริสุทธิ์ และเวลานี้ลูกกลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกต้องปล่อยวางจากสิ่งนั้นในทันที สำนึกที่เป็นร่างคือการกำหนดของปีศาจ และนั่นก็ต้องละทิ้งด้วย กิเลสอันดับหนึ่งนั้นต้องละทิ้ง วันหนึ่งจะมาถึงเมื่อผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จะไม่สามารถนั่งอยู่กับพ่อในชุมนุมนี้ได้ จะไม่อนุญาตให้กับคนที่ไม่บริสุทธิ์ นำผู้ที่ไม่บริสุทธิ์และสกปรกออกไปจากที่นี่! พวกเขาจะไม่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในห้องพระโรงของอินทรา และไม่ว่าใครบางคนจะมั่งคั่งมากแค่ไหน หรือไม่ว่าใครบางคนจะเป็นเช่นไร พวกเขาไม่สามารถเข้ามาในชุมนุมได้ สามารถอธิบายทุกสิ่งให้แก่พวกเขาภายนอก แต่พวกเขาจะไม่สามารถได้รับอนุญาตให้เข้ามา เวลานี้พวกเขาได้รับอนุญาตให้เข้ามาเพื่อที่พวกเขาจะถูกชักจูงได้ แต่ไม่ใช่ในภายหลัง ถ้าบาบาได้ยินว่ามีคนที่ไม่บริสุทธิ์มานั่งที่นี่ บาบาก็จะไม่ชอบ มีผู้คนเช่นนั้นมากมายผู้ที่มาที่นี่และนั่งอย่างลึบๆ บุคคลเช่นนั้นจะมีประสบการณ์ของการลงโทษอย่างมาก ผู้คนจะไปวัดและสถานที่ทางศาสนาหลังจากอาบน้ำแล้วเท่านั้น ไม่มีใครจะไปที่นั่นโดยที่ไม่อาบน้ำ นั่นคือการอาบน้ำทางร่างกาย นี่คือการอาบน้ำความรู้ คนเราต้องบริสุทธิ์ในสิ่งนี้ด้วย แม้แต่ผู้ที่ไม่ใช่มังสวัติดิก็ไม่ได้ได้รับอนุญาตให้มา เมื่อถึงเวลานั้นบาบาจะเข้มงวด ดูซิว่าหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาในโลกนี้เคร่งครัดเพียงใด ผู้ที่อ่านคัมภีร์มากมายก็ได้รับสมญาว่าซาสตรี(ปริญาในภาษาสันสกฤต) ลูกจะทำอะไรด้วยการเรียนสันสกฤต ฯลฯ พ่อพูดว่า: ลืมทุกสิ่ง! เพียงแต่จดจำพ่อผู้เดียวและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และเป็นนายของดินแดนของวิษณุ เมื่อลูกเข้าใจสิ่งนี้เป็นอย่างดีแล้วลูกจะลืมคัมภีร์ทั้งหมด ฯลฯ ผู้คนศึกษาเพื่อที่จะกลายเป็นทนายความ ฯลฯ แต่การศึกษานี้ซึ่งดวงวิญญาณสูงสุดที่เต็มไปด้วยความรู้มาและสอนลูกนั้นเป็นสิ่งที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ผู้คนพูดกับท่าน: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าคุณเหล่านั้นไม่บริสุทธิ์ บาบานั้นเฝ้าแต่อธิบายว่ายุคทองนั้นเรียกว่าอาณาจักรของราม และยุคเหล็กเรียกว่าอาณาจักรของราวัน เวลานี้ทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์ ระบุชาของเทพที่บริสุทธิ์นั้นได้รับการกราบไหว้บูชาในวัด และคนที่ไม่บริสุทธิ์ก็ไปและก้มกราบลงเบื้องหน้ารูปบูชาเหล่านั้น สิ่งนี้พิสูจน์ว่าเทพเหล่านั้นมีความบริสุทธิ์สูงสุด พวกเขาแม้กระทั่งสูงกว่าชั้นยาสซี วัดไม่ได้สร้างให้กับชั้นยาสซี เวลานี้ผู้คนได้ไปสู่ความเลื่อมใสศรัทธาที่ตาโมประธาน พวกเขาเก็บภาพของคนเหล่านั้นไว้ นั่นเรียกว่าเป็นความเลื่อมใสศรัทธาที่ตาโมประธาน การกราบไหว้บูชามนุษย์และวัตถุธาตุทั้งห้า เมื่อความเลื่อมใสศรัทธาสะโตประธานก็เป็นการกราบไหว้บูชาผู้เป็นหนึ่งเดียว นั่นเรียกว่าความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ท่านคือผู้เดียวที่ทำให้เทพสูงส่งมาก ดังนั้นการกราบไหว้บูชาควรเป็นของผู้เดียวเท่านั้นด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ทุกคนต้องผ่านสภาพของสะโตประธาน สะโต ราโจ และตาโม

เป็นเช่นเดียวกันที่นี่ บ้างก็กลับมาสะโตประธาน บ้างก็กลับมาสะโต และบ้างก็กลับมาโจ และผู้อื่นก็กลับมาตาโม มีความสะอาดขึ้นหนึ่งในยุคทอง ร่างกายไม่มีคุณค่าใดที่นั่น เมื่อเปิดสวิทช์ไฟ ร่างกายนั้นก็ถูกทำลาย พวกเขาจะไม่แม้กระทั่งโยนกระดูกลงไปในแม่น้ำลา พวกเขาไม่แม้แต่จะหยิบร่างนั้นขึ้นมาและพาไปที่ไหนสักแห่ง ไม่มีเรื่องของความยากลำบากใดๆ ทันทีที่เปิดสวิทช์ไฟร่างกายนั้นก็จบสิ้น ที่นั่นผู้คนร้องไห้ให้กับร่างกาย พวกเขาจะระลึกถึงบุคคลเหล่านั้นอยู่เสมอและเลียดูนักบวชพราหมณ์ด้วย ไม่มีสิ่งเหล่านั้นคงอยู่ที่นั่น ทุกสิ่งต้องทำด้วยสติปัญญา จะมีอะไรอยู่ที่นั่น? ลองนึกภาพดูว่าสวรรค์จะเป็นเช่นไร! นี่คือนรกดินแดนแห่งความหลือกวาง เหตุนี้เอง “มายานี้หลือกวาง ร่างกายนั้นหลือกวางและโลกก็หลือกวาง!” จึงได้รับการจดจำ รัฐบาลสั่งหยุดฆ่า! ให้เขียนถึงพวกเขาว่า: การฆ่านี้เลวร้ายยิ่งกว่าหยุดการฆ่าด้วยการใช้ดาบของตัวแทนหาคะตอกัน ตัวแทนหาคะตอกันเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เป็นเหตุที่ทำให้เกิดความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนกลางและตอนจบ เอาชนะสิ่งนั้น กลับมาบริสุทธิ์และลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ที่นั่นเทพมีเลือดใหม่ มีคำกล่าวว่าเด็กที่นั่นมีเลือดใหม่ อย่างไรก็ตามจะมีเลือดใหม่ที่นั่นได้อย่างไร? นี่คือนักเลือดเก่า ในยุคทองที่ลูกได้รับร่างใหม่ ก็จะมีเลือดใหม่ ร่างกายนี้เก่าและเลือดก็เก่าด้วย เหตุนี้เองจึงต้องมีการละทิ้ง ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ไม่มีใครนอกจากพ่อจะสามารถชำระลูกให้บริสุทธิ์ได้ ศาสนาของทุกคนนั้นแตกต่างกันไป พวกเขาทั้งหมดต้องศึกษาคัมภีร์ศาสนาของตนเอง ก็ตะคอกคัมภีร์หลักในภาษาสันสกฤต พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้สอนภาษาสันสกฤต พ่อเพียงแต่อธิบายแก่ลูกในภาษาใดก็ตามที่บรรพบุรุษรู้ หากพ่อพูดภาษาสันสกฤต ลูกๆ เหล่านี้จะเข้าใจได้อย่างไร? นั่นไม่ใช่ภาษาของเทพ บางครั้งลูกสาวก็มาและพูดภาษาของสถานที่อื่น ด้วยการเรียนรู้ภาษา บางคนก็หารายได้หลายแสน และบางคนก็หารายได้เป็นล้านๆ สำหรับการเลี้ยงชีพของเขา ที่นั่นลูกกำลังหารายได้อย่างมากมาย! ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีในยุคทอง ยิ่งลูกศึกษาเล่าเรียนมากเท่าไรลูกก็จะยิ่งกลับมาบังคับมากเท่านั้น มีความแตกต่างระหว่างคนจนกับคนรวย ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความบริสุทธิ์ อธิบายแก่ผู้มาที่ศูนย์: ถ้าคุณไม่ได้้อย่างบริสุทธิ์ ความรู้จะไม่อยู่ในสติปัญญาของคุณ หากหลังจากที่ได้รับความรู้เป็นเวลาห้าถึงเจ็ดวันแล้วกลับมาไม่บริสุทธิ์ ความรู้ก็จะจบสิ้น หากในขณะที่ศึกษาโยคะแล้วกลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ทุกสิ่งก็จะถูกทำลาย หากใครบางคนไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ ไม่เป็นไรหากเขาไม่มาที่นี่ ลูกไม่ควรจะใส่ใจกับสิ่งนั้น ลูกแต่ละคนมีภาระของบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดบนศีรษะของลูก แล้วสิ่งนั้นจะถูกขจัดออกไปได้อย่างไรโดยที่ไม่มีการจดจำระลึกถึง? “การหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที” ได้รับการจดจำ ทำสิ่งใดก็ตามที่พ่อบอก ทั้งโลกนั้นร้องเรียกหา “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! – เรานั้นไม่บริสุทธิ์!” อย่างไรก็ตามไม่มีใครกลับมาบริสุทธิ์ และไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าธาดูบราห์มเป็นพระเจ้าและพวกเขาก็จดจำสิ่งนั้น ไม่มีใครมีความรู้ว่าพระเจ้าคือใคร ธาดูบราห์มนี้ไม่ใช่พระเจ้าและไม่มีใครสามารถหลอมรวมเข้ากับธาดูบราห์มได้ อย่างไรก็ตามทุกคนต้องมาเกิดใหม่เพราะดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย พวกเขาเชื่อว่าพระพุทธรูปนั้นได้กลับบ้านไปแล้ว อย่างไรก็ตามท่านต้องหล่อเลี้ยงสิ่งใดก็ตามที่ท่านได้สร้างขึ้นมาอย่างแนบแน่น ไม่เช่นนั้นใครจะหล่อเลี้ยงสิ่งนั้น? ท่านจะสามารถกลับบ้านไปได้อย่างไร? ลูกไม่ได้พูดว่าลูกจะไปและนั่งในการหลุดพ้นตลอดไป ลูกรู้ว่าลูกกำลังก่อตั้งศาสนาของลูกเอง แล้วลูกก็จะหล่อเลี้ยงสิ่งนั้นด้วย ศาสนานี้บริสุทธิ์และเวลานี้ทุกคนได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ เพียงผู้ที่เป็นของศาสนานี้เท่านั้นที่จะมา ต้นอ่อนกำลังมีการเพาะหว่าน ต้นไม้ที่หอมหวานที่สุดนั้นเป็นของศาสนาเทพ งานของการก่อตั้งนี้กำลังดำเนินการอยู่ คัมภีร์ทั้งหมดที่เราได้มีการสร้างขึ้นนั้นเป็นไปสำหรับหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เป็นการสรรเสริญบาบาเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ท่านมาและเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ดังนั้นจดจำพ่อเป็นอย่างดีผู้ที่ทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น ลูกก็รู้ด้วยเช่นกันว่าตามละคร หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาต้องดำเนินต่อไป ในความเป็นจริงผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนคือหนึ่งเดียว ดังนั้นเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ได้รับการกราบไหว้บูชา จากการที่ใช้ 84 ชาติเกิดเทพผู้ที่สะโตประธานกลายเป็นผู้ที่ตาโมประธาน เวลานั้นลูกต้องกลับมาสะโตประธานอีกครั้ง ลูกสามารถกลายเป็นเช่นนั้นได้ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงบาบาเท่านั้น ไม่มีใครนอกจากพ่อที่มีพลังที่ทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น ลูกเพียงแต่ต้องจดจำผู้เดียว นี่คือการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน การจดจำสิ่งอื่นมากมายนั้นเป็นสิ่งเจือปน ลูกดวงวิญญาณแต่ละคนรู้ว่าข้าพเจ้าคือบาบาของลูก เหตุนี้เองไม่ว่าลูกจะมองไปที่ใด ลูกก็เห็นพวกเขากำลังกราบไหว้บูชาข้าพเจ้า พวกเขาแม้กระทั่งวางสัญลักษณ์ของข้าพเจ้าไว้เบื้องหน้าเทพ ในความเป็นจริงเทพไม่ได้กราบไหว้บูชาใคร ได้มีการจดจำกันว่า: ทุกคนจดจำระลึกถึงพระเจ้าในช่วงเวลาของความทุกข์ แต่ไม่มีใครจดจำท่านในช่วงเวลาของความสุข ดังนั้นเทพจะสามารถกราบไหว้บูชาใครได้อย่างไร? นั่นเป็นสิ่งที่ผิด ไม่ควรจะมีการแสดงการยกย่องพวกเขาอย่างผิดๆ พวกเขา(เทพ)ไม่รู้จักชีพบาบาด้วยซ้ำที่พวกเขาจะจดจำระลึกถึงท่าน ดังนั้นภาพนั้นควรถูกนำออกไป ลูกควรแสดงภาพของผู้ที่กราบไหว้บูชาที่มีมงกุฎเดียวแทน ไม่มีผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาที่มีมงกุฎแห่งแสง เหตุนี้เองแม้แต่บรรพบุรุษก็ไม่สามารถแสดงไว้พร้อมกับมงกุฎแห่งแสง ผู้ที่ให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อความรู้จะเฝ้าแต่ทำการแก้ไขเหล่านี้ ไม่มีใครเป็นอิสระจากการทำผิด ความผิดนั้นยังคงมีการทำกันต่อไป ภาพตรีมูรตินั้นดีมาก นั่นคือพ่อ และนี่คือตาตา บาบาพูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะกลายเป็น

สิ่งนี้ กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันไม่มีความผูกพันยึดมั่นกับใครนอกจากพ่อ ในขณะที่อยู่ที่นี้เรากำลังจดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ดินแดนแห่งความทุกข์ต้องมีการละทิ้งเวลานี้ อย่างไรก็ตามเราต้องอยู่ในบ้านเก่าจนกว่าบ้านใหม่ของเราจะพร้อม เราต้องกลับมามีค่าควรแก่การไปสู่บ้านใหม่ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาจะไปบ้าน เป็นสิ่งที่ง่ายมาก! สิ่งหลักที่ต้องเข้าใจคือพระเจ้าคือใครและ दादा คือใคร พ่อให้มรดกผ่านผู้นี้ บาบาสพูดว่า: ลูกๆ มานมานะบาฟ! จดจำพ่อและลูกจะกลายเป็นเทพที่บริสุทธิ์ในยุคทอง คนอื่นๆ นั้นอยู่ในดินแดนแห่งการหลุดพ้น ในเวลานั้น เพียงพ่อเท่านั้นที่พาดวงวิญญาณทั้งหมดไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ เป็นสิ่งที่ง่ายมาก! ลูกๆ จะมีความสุขอย่างมาก ให้หัวใจของลูกสะอาดมาก มีคำกล่าวไว้ว่า: เมื่อหัวใจของลูกสะอาด ความปรารถนาทั้งหมดของลูกก็จะได้รับการเติมเต็ม หัวใจนี้อยู่ในดวงวิญญาณ ผู้เป็นที่รักที่แท้จริงคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ พ่อถูกเรียกผู้เอาชนะหัวใจ ผู้เดียวที่เอาชนะหัวใจของลูก ท่านมาเพื่อเอาชนะหัวใจทุกคน ท่านมาและเอาชนะหัวใจของทุกคนในยุคบรรจบพบกัน ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้เดียวที่เอาชนะหัวใจของดวงวิญญาณ ในขณะที่มนุษย์นั้นเอาชนะหัวใจของมนุษย์ ในอาณาจักรของราวันพวกเขาก็ทำร้ายความรู้สึกของกันและกัน ภาพตรีมูรติก็ได้มีการอธิบายให้แก่อุคๆ ในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน และด้วยเหตุนี้เองจึงได้ปรากฏขึ้นมาเวลานี้เช่นกัน ดังนั้นจึงต้องมีการอธิบายอย่างแน่นอน เวลานี้ได้มีการสร้างภาพมากมายที่ใครก็ตามสามารถใช้อธิบายได้ ภาพบันไดนั้นดีมาก ทั้งที่เป็นเช่นนั้นผู้ใดก็ไม่เข้าใจ โอ ผู้คนของบาร์ต ลูกคือผู้ที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด เวลานี้คือชาติเกิดสุดท้ายของลูก เรากำลังพูดถึงสิ่งที่ดีเท่านั้น เหตุใดลูกถึงพูดว่าลูกไม่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด? ในภพนั้นลูกจะไม่ได้ไปสวรรค์ แล้วลูกจะกลับมาในภพอีกครั้ง พวกเขาไม่ต้องการไปสวรรค์ บาร์ตต้องกลายเป็นสวรรค์ นี่เป็นบัญญัติที่ต้องมีการเข้าใจ มหาพระดีสามารถอธิบายได้ดีมาก ต้องมีความกระตือรือร้นสำหรับการทำงานรับใช้ สำหรับการทำงานให้กับบางคน ถ้าใครบางคนไม่มีทรัพย์สินสมบัติใดๆ เขาก็จะไม่คิดเกี่ยวกับการให้ทาน ก่อนอื่นใดให้ถามพวกเขาว่า: ท่านมาที่นี่ด้วยความปรารถนาอะไร? ไม่มีเรื่องของการได้รับการเหลื่อมมอง(ของกุรู)ที่นี่ จงประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด มีสองพ่อ ทุกคนจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด มาและเข้าใจว่าลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างไร เพียงผู้ที่จะเข้าใจสิ่งนี้เท่านั้นที่จะเข้าใจ หากบุคคลนั้นคือใครบางคนที่จะประกาศสิทธิในอาณาจักร เขาก็จะเข้าใจในทันที พ่อพูดว่า: ในขณะที่อยู่ที่บ้านและทำทุกสิ่ง เพียงแต่จดจำบาบา เพราะเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงท่านเท่านั้นที่บาบของลูกจะลูกกลับทั้งไป อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดา दा พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ทำร้ายความรู้สึกของผู้อื่น มีความกระตือรือร้นในการทำงานรับใช้ ถ้าลูกมีสมบัติของความรู้ ลูกต้องให้ทานอย่างแน่นอน

2. ทำให้ตนเองมีค่าควรแก่การไปบ้านใหม่ ทำให้ตัวลูกเอง,ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ด้วยพลังของการจดจำระลึกถึง

พร: ขอให้ลูกไม่มีตัวตนและใช้เครื่องประดับทั้งหมดของลูกด้วยสภาพของลูกเองเพื่อเอาชนะสถานการณ์ที่เลวร้ายทั้งหมด
ผู้ที่เก็บเครื่องประดับทั้งหมดของตนจะไม่มีวันมีความหยิ่งโสของร่างกาย การไม่มีตัวตนและใช้เครื่องประดับทั้งหมดของลูกคือการอยู่อย่างมานมานะบาฟ และ มาดียาจีบาฟ เมื่อลูกมีความมั่นคงในสภาพดั้งเดิมของตัวเอง ลูกสามารถเอาชนะสถานการณ์ที่เลวร้ายทั้งหมดได้อย่างง่ายดาย และธรรมชาติเก่าที่แตกต่างกันทั้งหมดของลูกจะจบสิ้นลงด้วยการทำเช่นนั้น เมื่อลูกเห็นความตั้งใจของตัวเองดวงวิญญาณ ทุกสิ่งที่ขัดแย้งกันของธรรมชาติจะจบสิ้นลง แล้วลูกสามารถพัฒนาพลังในตัวเองเพื่อเผชิญทุกสถานการณ์

คติพจน์: ก้าวไปหนึ่งก้าวในความคิด แล้วพ่อจะให้ความร่วมมือหนึ่งพันก้าว

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จดจำพ่อด้วยทุกลมหายใจ ในช่วงเวลาที่มีค่าเหล่านี้ของยุคบรรจบพบกัน อย่าให้ลมหายใจของคุณเสียไปแม้แต่ลมหายใจเดียว
- คำถาม:**ชาติเกิดมนุษย์ของคุณนั้นมีคุณค่าอย่างยิ่งเวลานี้อย่างไร?
- คำตอบ:** ในชาติเกิดนี้ ลูกกลายเป็นลูกของพ่อและประกาศสิทธิ์ในมรดกทั้งหมดของคุณ ลูกเพียรพยายามในร่างกายมนุษย์และจากการเป็นเช่นเปลือกหอย ลูกกลายเป็นผู้ที่มีค่าเท่ากับเพชร ลูกเปลี่ยนจากขอทานเป็นเจ้าชายจากการเป็นผู้ที่ล้มละลายกลายเป็นผู้ที่มีความมั่งคั่ง 100% เหตุนี้เองลูกต้องไม่สูญเสียเวลานี้ ทำให้ทุกลมหายใจของคุณมีคุณค่าด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ อยู่ในการจดจำระลึกถึงแม้กระทั่งในขณะที่ทำงาน
- เพลง:** เวลานี้กำลังผ่านไป!

โอมชานติ ชีวิตของมนุษย์ในเวลานี้กล่าวได้ว่ามีคุณค่าอย่างยิ่ง ลูกๆ เข้าใจและพ่อก็อธิบายด้วยเช่นกันว่านี่คือชาติเกิดสุดท้ายของคุณในฐานะที่เป็นมนุษย์ และเป็นชาติเกิดที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง ไม่สามารถมีใครให้คุณค่ากับสิ่งนี้ได้ ในทำนองเดียวกันเวลานี้มีคุณค่ายิ่งเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังเปลี่ยนจากเปลือกหอยเป็นเพชร จากขอทานเป็นเจ้าชาย และจากการเป็นผู้ที่ล้มละลายเป็นผู้ที่มีความมั่งคั่ง 100% ร่างมนุษย์นั้นของคุณมีคุณค่าอย่างยิ่ง เพราะลูกกลายเป็นลูกๆ ของพ่อ ร่างของมนุษย์อื่นไม่มีคุณค่าเท่า ลูกๆ ต้องไม่สูญเสียลมหายใจของคุณในเวลานี้ พ่ออธิบายแก่ลูกว่าลูกควรใช้อย่างมีคุณค่าอย่างไร: จดจำพ่อในทุกลมหายใจ มนุษย์ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธามีการจดจำระลึกถึงหลายประเภทที่แตกต่างกัน นั่นคือการจดจำที่มีสิ่งเจือปนถึงผู้คนมากมาย ลูกๆ ไม่ได้จดจำใครนอกจากผู้เดียว ลูกตระหนักว่าลมหายใจของคุณไม่ควรสูญเสียเปล่า พยายามที่จะจดจำพ่อในทุกลมหายใจ ลูกได้รับคำแนะนำเช่นนั้น ไม่มีความจำเป็นที่จะพราวดสิ่งใด ศาสนาเดิมของเราคือการอยู่เหนือเสียง เรากำลังเล่นบทบาทของเราด้วยร่างกายของเรา ตั้งแต่เดิมแล้วดวงวิญญาณคือผู้อาศัยในดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีใครนอกจากเราสามารถพูดได้ว่าตั้งแต่เดิมแล้วพวกเขาคือผู้อาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ หากมีใครบางคนถามลูกว่าลูกเป็นผู้อาศัยอยู่ที่ไหน ลูกควรจะตอบว่า: เราดวงวิญญาณคือผู้อาศัยในดินแดนแห่งความสงบ แต่ในเมื่อคุณถามเกี่ยวกับโลกนี้ เราก็อาศัยอยู่ในสถานที่นั้น เราต้องมาที่นี่จากดินแดนแห่งความสงบ นำร่างกายมาใช้และเล่นบทบาทของเรา นี่คือการเกิดสุดท้ายในดินแดนแห่งความตายนี้ และดังนั้นลมหายใจของคุณไม่ควรสูญเสียเปล่าที่นี่ ผู้คนเหล่านั้นก็มีการถือศีลอดมากมาย พูดกับพวกเขา: ทำไมพวกท่านจึงสูญเสียเวลาของท่าน? แทนที่จะเป็นเช่นนั้นจดจำพ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใด นั่นก็เป็นเหมือนราวกับการฆ่าตัวตาย (การอดอาหารจนถึงตาย) ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นการฆ่าตัวตายของดวงวิญญาณ เพราะดวงวิญญาณไม่มีวันตาย มีคำกล่าวว่า: ผู้ที่ฆ่าตัวตายคือคนบาปอย่างใหญ่หลวง การทำให้ร่างกายลำบากในเวลานี้ก็เป็นบาปใหญ่เช่นกัน ลูกสามารถบอกผู้อื่นว่า: เวลานี้คุณสามารถกลายเป็นดวงวิญญาณบุญที่ยิ่งใหญ่ด้วยการเพียรพยายาม ผู้คนไม่รู้พ่อได้มาที่นี่หรือว่าเป็นบัฟฟาดา: ชีพบาบา และบรรพบุรุษมาดาดา ประชาบิดาบรรพบุรุษมานั้นเป็นที่รู้จักกันดี อย่างน้อยที่สุดก็สามารถพูดได้มากขนาดนี้: ทำไมลูกถึงฆ่าตัวตายกับร่างที่แสนจะมีคุณค่าเช่นนี้ จะเป็นการดีกว่าที่จะ “มานมานะบาฟ” และจดจำพ่อและลูกจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิต นั่นคือลูกสามารถส่งสาส์นผ่านใครก็ตามด้วยเช่นกัน ลูกๆ ในเดลีก็สามารถส่งสาส์นเช่นกันด้วยการบอกว่าโลกกำลังเปลี่ยนแปลงเวลานี้ ด้วยการทำความพยายามนี้ลูกจะสามารถได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ลูกสามารถเห็นว่าสงครามมหากาตะนั้นอยู่เบื้องหน้าลูก และดังนั้นลูกไม่ควรที่จะสูญเสียแม้แต่ลมหายใจเดียว ลูกได้กลับมาตาโมประธานอย่างแท้จริงในขณะที่ลงบันไดตลอดทั้งวงจร เวลานี้ลูกต้องกลับมาสะอาดประธานและสิ่งนี้ต้องใช้ความพยายาม สิ่งนี้ไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก จานากได้รับการหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาทีได้อย่างไร ลูกรู้สิ่งนี้และลูกก็สามารถเขียนด้วยเช่นกันว่า: การหลุดพ้นในชีวิตสามารถได้รับมาใน 1 วินาที โดยที่ไม่ต้องใช้แม้แต่สตางค์แดงเดียว นี่คือการเกิดสุดท้ายในดินแดนแห่งความตาย ในดินแดนแห่งความเป็นอมตะลูกมีการหลุดพ้นในชีวิต ในขณะที่ในดินแดนแห่งความตายลูกมีชีวิตของบ่วงพันธะ สิ่งนี้จดจำกันในภควัตด้วย พวกเขาได้แต่งเรื่องราวเกี่ยวกับจานากที่ไม่สามารถหาใครมาให้ความรู้กับเขาได้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดให้ความรู้ผ่านบรรพบุรุษ นี่คือการรู้ของบรรพบุรุษ ต้องมีใครบางคนให้ความรู้แก่นั้นแก่บรรพบุรุษมาอย่างแน่นอน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือมหาสมุทรแห่งความรู้และท่านมาและให้ความรู้แก่ลูกผ่านบรรพบุรุษมา ลูกสามารถอธิบายได้เป็นอย่างดีมากด้วยการใช้ภาพตรีมูรติ เมื่อใครก็ตามเข้ามาข้างในให้ถามเขาว่า: คุณได้อ่านสิ่งที่เขียนไว้บน

กระดานหรือไม้ ปี่เคคือลูกๆของประชาบิดาบรรพมา ประชาบิดาจะมีแต่กุมารี่เท่านั้นหรือ? ท่านต้องมีกุมารี่ด้วยแน่นอน นี่คือครอบครัวและปี่เคของเรา บรรพมาคือพ่อ บรรพมาเป็นลูกของใคร? ของชีพบบา ท่านกำลังทำการก่อตั้งผ่านบรรพมา นี่คือครอบครัวและเป็นโรงเรียนด้วยเช่นกัน มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ท่านกำลังก่อตั้งโลกนั้น ดังนั้นโลกปีศาจนี้จึงต้องจบสิ้นลงอย่างแน่นอน “การขึ้นและการตก” (ความรุ่งเรืองและความล่มสลาย) เป็นของบาร์ต เป็นบาร์ตที่เปลี่ยนจากสวรรค์เป็นนรก จากจุดสูงสุดไปต่ำสุด สวรรค์หมายถึงโลกใหม่ ผู้ที่มีสติปัญญาดีก็จะเข้าใจว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเคยมีอยู่อย่างแท้จริง ลูกเขียนว่า: เข้ามาและทำความเข้าใจว่าลัทธิเทพได้มีการก่อตั้งขึ้นอย่างไร เข้ามาและทำความเข้าใจว่าคุณจะสามารถได้รับการหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาทีได้อย่างไร เวลานั้นเป็นโลกเก่าและกำลังเปลี่ยนแปลงและกำลังจะกลายเป็นโลกใหม่ ดังนั้นชาติเกิดสุดท้ายนี้มีคุณค่าอย่างยิ่งและสำคัญมาก เพราะเป็นเวลานี้ที่เราประกาศสิทธิในมรดกของเราจากบาป ดวงวิญญาณของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปจะมาและประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขา หากใครบางคนไม่ได้ประกาศสิทธินั้นลูกก็สามารถเข้าใจได้ว่าเขาจะไม่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด และเขาจะไม่กลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ เขาจะมาในภายหลัง ผู้ที่แสงของเขานั้นถูกจุดให้สว่างอย่างเต็มที่ก็จะไปสู่ยุคทอง ภายหลังในแต่ละวันก็จะมีผู้ที่มีพลังน้อยกว่า เพียงผู้ที่มีโชคอย่างมากเท่านั้นที่จะเข้าไปสู่โลกใหม่ได้อย่างถูกต้อง ลูกควรจะมีชีวิตอยู่ในอาคารใหม่ เหตุใดลูกจึงเพียรพยายามอย่างอ่อนกำลังที่จะไปโลกใหม่หลังจาก 10 หรือ 12 ปี? มามาและบาปกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีในโลกใหม่ และดังนั้นเหตุใดลูกจึงไม่กลายเป็นเช่นนั้นด้วย? ลูกๆควรที่จะคิดถึงวิธีการที่จะเพิ่มงานรับใช้ พ่อพูดว่า: พ่อกำลังบอกสิ่งที่ลึกล้ำมากแก่ลูกในวันนี้ ทันทีที่ลูกรู้จักพ่อ ลูกก็ได้รับสิทธิ์ต่อการหลุดพ้นในชีวิต ความรู้ที่นั่นไม่มีวันถูกทำลาย มนุษย์บางคนก็เข้าใจได้อย่างดีมาก ในขณะที่คนอื่นไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาเพียงแค่มองดูทุกสิ่งและก็จากไป บางคนบอกว่าพวกเขาจะกลับมาอีกแน่นอน แต่แล้วมายาก็ทำให้พวกเขาลืมทุกสิ่ง มายาซึ่งเป็นเมฆนั้นไม่ยิ่งหย่อนเลย พวกเขาได้แสดงการเล่นเกี่ยวกับแมวและหนู (คุณทบทวีล) ตัวอย่างนั้นหมายถึงถึงลูก เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายสิ่งนี้ ลูกมาที่นี่เพื่อเอาชนะมายาและเพื่อกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ได้มีการเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกได้รักษาพลังโยคะเพื่อที่จะเอาชนะมายา อย่างไรก็ตามมายาซึ่งเป็นแมวได้พลิกผันทุกสิ่ง เรื่องราวของคุณทบทวีลและเรื่องราวของอาละดินกับตะเกียงวิเศษของเขาหมายถึงเวลานี้ อัลล่าห์ก่อตั้งศาสนาเทพแรก เกมหะดัมโต (ลูกปิดในปาก)เป็นของเวลานี้ เมื่อลูกไม่จดจำพ่อ มายาก็มา พวกเขาสร้างเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เกิดขึ้นแล้ว พวกเขาไม่สามารถบอกอะไรกับลูกเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นได้ พวกเขาได้สร้างละครเกี่ยวกับอะไรก็ตามที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วในอดีต พวกเขาได้สร้างการเล่นของการตัดหัวของคันส์ การเล่นของการกวนน้ำทิพย์ฯลฯ ผู้ที่นำสารเหล่านั้นไม่รู้ว่าจะละครนี้ไม่มีขีดจำกัด ลูกรู้ว่านี้คือละครที่ไม่สูญสลายและคงอยู่ตลอดไป มนุษย์ไม่รู้สิ่งใดเลยเกี่ยวกับระยะเวลาของละครนี้ แม้ว่าพวกเขาจะพูดว่าประวัติศาสตร์ซ้ำรอย พวกเขาก็ไม่เข้าใจ พ่อบอกลูกถึงนัยสำคัญของสิ่งต่างๆมากมายเพื่อที่สิ่งนั้นอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าชาติเกิดสุดท้ายของลูกนี้มีคุณค่าอย่างยิ่ง ลูกต้องไม่สูญเสียเวลาของลูกในสิ่งนี้ ให้มือของลูกทำงานไปในขณะที่หัวใจของลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง หัวใจอยู่ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณพูดว่า: อย่าได้ทำร้ายหัวใจฉัน! อย่าได้ทำให้หัวใจของฉันเจ็บปวด! สติปัญญาเข้าใจและตัดสินใจ: สิ่งนี้ทำให้ฉันมีความสุขและสิ่งนั้นทำให้ฉันเป็นทุกข์ ดวงวิญญาณไม่สามารถพูดอะไรได้หากไม่มีร่างกาย เป็นดวงวิญญาณที่เรียนรู้ทุกสิ่ง ชันสการ์ถูกบันทึกอยู่ในดวงวิญญาณ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนลูกอยู่เวลานี้ ลูกรู้ว่าพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ และเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านนำของขวัญแห่งสวรรค์มาให้บาร์ต เหตุนี้เองจึงได้มีการจดจำว่าท่านคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน สถานที่เกิดของท่านคือบาร์ต วัดโสมนาก็อยู่ที่นั่นด้วย ชีพบบามาและเหตุนี้เองจึงได้มีการสร้างวัดเพื่อเป็นอนุสรณ์แก่ท่าน พวกเขาไม่รู้ว่าท่านมาเมื่อไหร่หรือทำอะไรเมื่อท่านมา ลักขมีและนารายณ์เคยมีชีวิตอยู่จริงแต่พวกเขาไปไหน? ผู้คนไม่เข้าใจว่าพวกเขาอยู่ที่นั่นในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ พวกเขาเคยสะโตประธานและหลังจากได้วนไปรอบวงจร พวกเขาก็กลับมาตาโมประธาน รูปและนามของพวกเขาเปลี่ยนไป รูปลักษณะของพวกเขาเปลี่ยนไปในทุกๆชาติเกิด ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว และไม่สามารถมีความแตกต่างแม้แต่น้อย รูปลักษณะของใครคนหนึ่งก็ไม่สามารถเหมือนกับอีกคนหนึ่งได้ บาบารูสึกเมตตาต่อลูกๆของท่านที่พวกเขาควรจะมีสติปัญญาของเขาลูกสามารถเห็นสิ่งนั้น จำนวนของปีเคจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และวันนั้นจะมาถึงเมื่อผู้คนจะมาและไปอยู่เรื่อยๆ ทุกคนจะมาที่นิทรรศการของลูก ชื่อของลูกจะได้รับการประกาศเกียรติคุณอย่างต่อเนื่องในแต่ละวัน บาบานั้นก็ได้มีการตีพิมพ์หนังสือของความคิดเห็นของผู้คน นั่นก็จะเป็นประโยชน์เช่นกัน ลูกจะต้องส่งหนังสือนั้นให้แก่ผู้อื่นอีกมากมาย ลูกๆผู้ที่มีค่าต้องงานรับใช้ต้องคิดตลอดทั้งวัน พวกเขาก็จะพูดในทันทีว่า: ปีเคอาจมาเยี่ยมเยือน ผู้ที่ไปประท้วงอดอาหารจะกลับมาอ่อนกำลังลงหลังจากผ่านไป 10-12 วัน และพวกเขาก็ไม่สามารถพูดเป็นเวลานานๆได้ ผู้คนจะเข้าใจถึงสิ่งที่ลูกพูดและเขาก็จะพูดว่า: สิ่งนี้คือหนทางที่ถูกต้องอย่างแท้จริงที่จะบรรลุถึงการหลุดพ้นในชีวิต ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนคือพ่อผู้เดียวอย่างแท้จริง ผู้อื่นทั้งหมดคือกูรของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีกูร

มากมาย สามิของภรรยาเป็นนักรูของเธอ ผู้ที่ถ่ายทอดเรื่องราวทางศาสนาก็เป็นนักรูเช่นกัน เรื่องทั้งหมดเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ สมองของลูกๆ ควรที่จะไม่มีขีดจำกัดมากสำหรับงานรับใช้ จดจำพ่อและได้รับชัยชนะเหนือราวัน อย่าได้สูญเสียลมหายใจของลูก ผู้ที่สูญเสียเวลาของพวกเขาในคุกแล้วได้ว่าเป็นผู้ที่ไม่รู้จัก พ่อก็จะพูดกับพวกเขา: ลูกไม่ได้ทำงานรับใช้เพื่อทำให้ชีวิตของใครบางคนมีคุณค่าเช่นเพชร! มีการสูญเสียเวลาและพลังงานไปอย่างมาก ลูกไม่เข้าใจสิ่งใดเลยและเหตุนี้เองลูกจึงถูกเรียกว่าเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน ที่ทุกสิ่งเป็นเรื่องของโยคะ จดจำพ่อและประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก ไม่สามารถมีใครอื่นเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ ผู้คนเหล่านั้นจดจำธาตุบราห์มา พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ และบาปของลูกๆ จะได้รับการปลดปล่อย ธาตุบราห์มานี้เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์หรือไม่? พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ธาตุบราห์มาจะเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร? ผู้ที่นำเสนอสารนั้นได้สับสนอย่างแท้จริง พ่อก็ยังคงพูดกับลูกๆ ว่า: ลูกๆ อย่าได้สูญเสียเวลาของลูก! จดจำบาบา! บาบาว่าลูกๆ บางคนนั้นก็สูญเสียเวลาของเขาไปอย่างมากทั้งวันทั้งคืน พวกเขาไม่ได้เพียรพยายามใดๆ ตลอดทั้งวัน บาบาให้ตัวอย่างของท่านเองแก่ลูก: เมื่อท่านนั่งลงเพื่อรับประทานอาหารท่านก็จดจำบาบา เราทั้งสองรับประทานด้วยกัน มีสองดวงวิญญาณในร่างกาย ขณะที่กำลังจดจำระลึกถึงท่าน ฉันก็ลืมท่าน พ่อมีความคิดอื่นๆ มากมาย ผู้ที่มีความรับผิดชอบมากมาย เขามีความคิดมากมาย เหตุนี้เองบาบาพูดว่า: ลูกสามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากขึ้น ผู้นี้ต้องใช้ความพยายาม ให้คิดเสมอว่าเป็นชีพบาบาที่กำลังอธิบาย จดจำท่าน ด้วยการจดจำบราห์มา ลูกจะลืมชีพบาบา ก่อนอื่นใดลูกต้องให้ประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น บางคนก็เป็นเช่นนั้นแม้ว่าพวกเขาจะให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นอยู่เรื่อยๆ แต่พวกเขาก็ไม่ได้ให้ประโยชน์ต่อตนเองเลย ในขณะที่ทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตัวเอง พวกเขาเองก็กลายเป็นผู้ที่สูญเสีย เป็นเรื่องที่น่าแปลกใจ! ลูกเข้าใจสิ่งนี้ ลูกแบ่งปันประสบการณ์ของลูก ผู้คนไม่ได้อธิบายเช่นนั้นในชุมนุมอื่นๆ ที่นี้ลูกซึมซับตามลำดับกันไป ลูกซึมซับความรู้ในสติปัญญาของลูก ผู้คนร้องเพลงว่า: เติบโตอารมณ์ของเรา สติปัญญาของลูกหรืออารมณ์ของลูกที่จะเติมเต็มด้วยความรู้? “สติปัญญาที่สูงส่ง” และ “สติปัญญาที่เป็นหิน” ได้รับการจดจำ ชีวิตนี้ของลูกมีคุณค่ามาก ความพยายามเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากในชีวิตนี้ ทำทุกสิ่งในขณะที่อยู่ที่บ้าน ได้เห็นสถานการณ์ของแต่ละคนแล้ว แม้ว่าใครบางคนอาจเป็นกุมาร แต่เมื่อเห็นว่าเขาสามารถทำงานรับใช้ได้ดีมาก เขาก็ถูกทำให้เป็นอิสระจากงานของเขา จะได้รับคำแนะนำจากการเห็นสถานการณ์ของแต่ละคน ศัลยแพทย์ไม่สามารถให้คำแนะนำโดยที่ไม่ได้จับชีพจร ผู้เป็นหนึ่งเดียวคือศัลยแพทย์ที่ไม่สูญเสียลาย ท่านให้ยานี้ของ “มานมานะบาฟ” แก่ดวงวิญญาณ ท่านมีเพียงยานี้เดียวซึ่งทำให้ลูกมีพละนาถ์ดีถึง 21 ขาดิเกิด ประชาบิดาบราห์มามีลูกมากมาย ท่านเป็นผู้ครองเรือนที่ใหญ่โตมาก นี่คือการครองเรือนที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้นี้คือพาหนะของชีพบาบา ใช่ไหม? ท่านได้รับรายได้เช่นนั้น! พ่อพูดว่า: พ่อให้ความรู้แก่ลูกในขณะที่นั่งในพาหนะนี้ พ่อจะให้ได้ในวิธีอื่นใด? กฤษณะนั้นคงอยู่ในช่วงตอนต้นของยุคทองเท่านั้น ดวงวิญญาณเดียวกันนั้นได้กลับมาเก่าเกลียด และดังนั้นพ่อจึงเข้ามาในร่างของเขาในช่วงตอนปลายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา เหตุนี้เอง “พาหนะที่โชคดี” จึงได้รับการจดจำ อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เผาแต่รับใช้เพื่อทำให้ชีวิตของลูกเองและชีวิตของผู้อื่นเป็นเช่นเพชร อย่าได้สูญเสียเวลา เงินทอง หรือพลังงานของลูก
2. พร้อมกับการให้ประโยชน์ผู้อื่น จงให้ประโยชน์แก่ตนเองด้วย ซึมซับเพชรพลอยแห่งความรู้ในอารมณ์ของสติปัญญาของลูกและให้ท่านเหล่านั้นด้วยเช่นกัน

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้มีความเพียรพยายามที่สูงส่งซึ่งละทิ้งความปรารถนาทั้งหมดเพื่อรับรางวัลใด ๆ และใช้ความพยายามอย่างดี ผู้ที่มีความเพียรพยายามสูงส่งคือผู้ที่ไม่มีความปรารถนาที่จะได้รับรางวัลใดๆ สำหรับความพยายามของเขา ที่ใดมีความปรารถนา ความสะอาดจบสิ้น และลูกจะกลายเป็นคนที่คิดอยู่ตลอดเวลา ผู้ที่ปรารถนาสัมผัสกับรางวัลของพวกเขาที่นี้จะถูกตัดสิทธิ์ตนเองจากการสะสมรายได้ในอนาคตของพวกเขา ดังนั้นแทนที่จะใช้คำว่า "ความปรารถนา" (ichcha) ให้จดจำคำว่า "ดี" (อัสชะ) ผู้เพียรพยายามที่สูงส่งเพียรพยายามอย่างสม่ำเสมอเพื่อที่จะไว้ที่ดี เขาหรือเธอไม่เคยล้มเหลวในสิ่งใด

คติพจน์: ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเหมือนดอกบัวเพราะเหล่านั้นเป็นผลของคาร์มาโยคะของลูก

***** โอม ขานดี *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อได้มาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก พ่อผู้เดียวเท่านั้น ไม่มีมนุษย์ที่มีร่างกายสามารถสอนราชาโยคะแก่ลูกได้
- คำถาม:** ลูกได้มาซึ่งสิ่งใดและลูกไม่ได้มาซึ่งสิ่งใดด้วยการทำความเลื่อมใสศรัทธาที่จริงจัง?
- คำตอบ:** เมื่อบางคนกระทำความเลื่อมใสศรัทธาที่จริงจัง เขาได้รับนิมิต อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์หรือกลับบ้านด้วยสิ่งเหล่านั้น ไม่มีใคร นอกจากพ่อ สามารถนำลูกกลับบ้านได้ ลูกรู้เกี่ยวกับละครที่ถูกกำหนดไว้แล้วนี้และลูกมีความรู้ที่ถูกต้องแม่นยำของดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณผู้ที่กลายเป็นชาวสวรรค์และชาวนรก

โอมซานติ พ่อทางจิตได้อธิบายความหมายของ “โอม ซานติ” แก่ลูกๆ ทางจิตแล้ว โอม หมายถึงฉัน ได้ด้วยเช่นกัน ฉันดวงวิญญาณและร่างกายของฉันเป็นสองสิ่ง ดวงวิญญาณพูดว่า “โอม ซานติ” นั่นคือ ความสงบคือศาสนาดั้งเดิมของฉัน ที่อาศัยของดวงวิญญาณคือดินแดนแห่งความสงบ ที่อยู่อาศัยสูงสุด นั่นคือโลกที่ไม่มีตัวตน นี่คือนิรันดร์ของมนุษย์ที่มีตัวตน แต่ละดวงวิญญาณอยู่ในร่างกายมนุษย์ ร่างกายประกอบด้วยวัตถุธาตุทั้งห้า ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและไม่เคยตาย พ่อของดวงวิญญาณคือใคร? พ่อของร่างกายทั้งหมดนั้นต่างกัน ขณะที่พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดคือพ่อผู้เดียว พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดและชื่อที่แท้จริงของท่านคือชีวา ได้กล่าวเป็นอันดับแรกว่า “ขอคารวะต่อชีवादวงวิญญาณสูงสุด” และแล้วก็ “ขอคารวะต่อเทพบราห์มาและต่อเทพวิษณุ” พวกเขาไม่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้า สูงสุดเหนือสิ่งใดคือดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน และแล้วก็เหล่าเทพที่ละเอียดอ่อนและแล้วก็มนุษย์ทั้งหมดที่อยู่ที่นี่ มีคำถามเกิดขึ้นว่า: อะไรคือรูปของดวงวิญญาณ? ผู้คนกราบไหว้บูชาชีวาในบาร์ดและเฝ้าแต่ร้องเพลง “ชีวา คาชี ชีวา คาชี” ผู้คนเหล่านั้นสร้างลึงกัม บ้างก็ทำลึงกัมที่ใหญ่โตและบ้างก็ทำลึงกัมเล็ก แต่รูปของดวงวิญญาณเป็นเช่นไร รูปของดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นเช่นนั้น สูงสุด(the Supreme)และดวงวิญญาณ(the Soul)รวมกันหมายถึงพระเจ้า บ้างพูดถึงพระเจ้าว่าท่านคือแสงที่คงอยู่ตลอดไปและผู้อื่นก็พูดว่าท่านคือธาตุบราห์ม พ่ออธิบาย: เช่นที่ลูกดวงวิญญาณเป็นจุด ดังนั้น รูปของพ่อก็เป็นจุดด้วยเช่นกัน เมื่อผู้คนกราบไหว้บูชารูตรา พวกเขาสร้างภาพลัทธิลึงกัม พวกเขาสร้างลึงกัมที่ใหญ่โตเพื่อแสดงถึงชีวาและอันที่เล็กกว่าแสดงถึงชาลิแกรม มนุษย์ไม่มีความรู้ที่ถูกต้องของทั้งดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นพวกเขาเป็นมนุษย์ประเภทใด? ทั้งหมดมีกิเลสทั้งห้าอยู่ในพวกเขา พวกเขากลับมาฉันนึกที่เป็นร่างและเฝ้าแต่ทำความเสียหายกับกันและกัน กิเลสเหล่านี้เป็นเหตุของความทุกข์ เมื่อบางคนตาย ผู้อื่นก็มีประสบการณ์ของความทุกข์ นั่นเช่นกันก็เป็นเหมือนกับหนามที่ทิ่มแทง ไม่มีมนุษย์ใดมีการตระหนักรู้ทั้งของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด โบหน้าเป็นพวกเขาคือมนุษย์แต่เนิสัยเต็มไปด้วยกิเลส เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกได้ว่าเป็นขุมหมุ่ของราวันเพราะนี่คืออาณาจักรของราวัน ทุกคนพูดว่า: เราต้องการอาณาจักรของราม ขุมหมุ่ฆราวาส พันดาวาสและยาดาวาสได้กล่าวไว้ในกิตะ ลูกๆ เวลานี้กำลังศึกษาราชโยคะ ศรีภคชะไม่สามารถสอนราชาโยคะได้ เขาคือเจ้าของยุคทอง คำสรรเสริญของเขาคือ: เต็มเปี่ยมไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด... หน้าที่และคำสรรเสริญของแต่ละคนนั้นต่างกัน หน้าที่ของประธานาธิบดีนั้นต่างจากหน้าที่ของนายกรัฐมนตรี ผู้เดียวนั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด มนุษย์เท่านั้นที่จะรู้หน้าที่ของท่าน สัตว์จะไม่รู้นั้น เมื่อมนุษย์กลับมาตามาไม่ประธาน พวกเขาเฝ้าแต่ข่มเหงกันและกัน นี่คือนิรันดร์ของยุคเหล็กและถูกเรียกว่านรก เรียกได้ว่าโลกที่มีกิเลส ยุคทองเรียกว่าโลกที่ปราศจากกิเลส ดวงวิญญาณพูดผ่านอวียะเหล่านี้ “นั่นต้องการอาณาจักรของราม โอ พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มาและชำระเราให้บริสุทธิ์! นำเราไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข” พ่ออธิบาย: การละเล่นของความทุกข์และความสุขได้ถูกสร้างขึ้น ผู้ที่พ่ายแพ้ด้วยมายาคือผู้ที่พ่ายแพ้ทั้งโลก และผู้ที่มีชัยชนะเหนือมายามีชัยชนะเหนือทั้งโลก ผู้คนไม่รู้หน้าที่การงานของผู้ที่พวกเขากราบไหว้บูชาเลย นั้นถูกเรียกว่าศรัทธาที่มืดบอด เป็นการกราบไหว้ตุ๊กตา เป็นเหมือนกับเด็กเล่นกับตุ๊กตา พวกเขาเล่นกับตุ๊กตาและแล้วก็ทำลายตุ๊กตาเหล่านั้น พวกเขาพูดว่า: “ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา” แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ชีวาคือพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด บราห์มาเรียกว่าพ่อของปวงประชา ปวงประชาหมายถึงมนุษย์โลก ชีวาคือพ่อของดวงวิญญาณ ทุกคนมีสองพ่อ อย่างไรก็ตาม พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดคือชีวาและท่านถูกเรียกว่าเป็นผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขด้วยเช่นกัน ท่านเรียกได้ว่าผู้ให้คุณประโยชน์ด้วยเช่นกัน ผู้คนร้องเพลงสรรเสริญเหล่าเทพว่า “ท่านเต็มเปี่ยมไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด เราคือคนบาปที่ตกต่ำ เราไม่มีคุณธรรม” พวกเขาคือผู้ที่มีสติปัญญาที่ตกต่ำอย่างสมบูรณ์ เหล่าเทพมีสติปัญญาที่

สะอาดและบริสุทธิ์อย่างมาก ที่นี้ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์และมีกิเลสและเหตุนี้เองพวกเขาจึงมีกูรู กูรูคือผู้ที่ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ กูรูถูกนำมาเลี้ยงโดยผู้ที่อยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ ผู้คนพูดว่า “ฉันต้องการไปหาพระเจ้า” พวกเขาไม่ได้พูดถึงสภาพของการปลดเกษียณในยุคทอง ที่นั่นลูกตระหนักรู้ว่าลูกจะละร่างของลูกและรับอีกร่างหนึ่ง ที่นี้ผู้คนมีกูรูของตนเพื่อที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้น อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครสามารถไปที่นั่น กูรูทั้งหมดเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา คัมภีร์ศาสนาก็เป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายว่ามีพ่อผู้เดียวเท่านั้นและท่านคือพระเจ้า มนุษย์จะเรียกว่าพระเจ้าได้อย่างไร? ที่นี้พวกเขาเฝ้าแต่เรียกทุกคนว่าพระเจ้า “โสยบาบา คือพระเจ้า ฉันคือพระเจ้า ท่านคือพระเจ้า!” พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน ในทุกสิ่ง ดังนั้น นี่หมายความว่าพวกเขามีสติปัญญาที่เป็นหิน ก่อนหน้านั้นลูกก็มีสติปัญญาที่เป็นหินด้วยและเคยอาศัยอยู่ในนรก เวลานั้นลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ค่ายกย่องทั้งหมดเป็นของยุคบรรจบพบกัน ผู้คนเฉลิมฉลองเดือนบุญ เดือนสำหรับการกลับมาสูงส่งแต่ไม่มีใครกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งในเดือนนั้น เวลานั้นลูกกำลังกลายเป็นเทพจากมนุษย์ ลูกกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งเช่นนั้น! พ่อพูดว่า: พ่อมาในยุคบรรจบพบกันของวงจรเพื่อทำให้บาร์ตสูงส่ง ได้อธิบายแก่ลูกๆ ด้วยเช่นกันแล้วว่า: เช่นที่ดวงวิญญาณเป็นจุด ดังนั้นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นจุดด้วยเช่นกัน ได้กล่าวว่า: ดวงดาวที่นำอัสจารย์เปล่งประกายอยู่ตรงกลางหน้าผาดวงวิญญาณละเอียดอ่อน สามารถเป็นที่ตระหนักรู้ได้ด้วยสติปัญญา แต่ไม่สามารถเป็นที่มองเห็นด้วยดวงตา สามารถเห็นได้ด้วยนิมิต ยกตัวอย่าง เมื่อบางคนกระทำความเลื่อมใสศรัทธาที่จริงจัง เขาได้รับนิมิต แต่เขาได้รับอะไรผ่านสิ่งนั้น? ไม่ได้รับอะไรเลย! ไม่สามารถมีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ผ่านนิมิต เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ และเป็นผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ทั้งโลกนี้คือกิเลส ไม่มีใครสามารถไปสวรรค์เพียงด้วยการได้รับนิมิต บางคนกราบไหว้บูชาชีวิตและได้รับนิมิตแต่แล้วอะไรเกิดขึ้น? ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถนำลูกกลับบ้าน ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว พวกเขาพูดว่า “สิ่งที่ลูกกำหนดไว้แล้วกำลังเกิดขึ้น” แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้นเลย พวกเขาไม่มีแม้แต่ความรู้ของดวงวิญญาณ พวกเขาพูดว่าทุกดวงวิญญาณใช้ 8.4 ล้านชาติเกิดและชาติเกิดเดียวที่เป็นมนุษย์นั้นเป็นชาติเกิดที่มีค่าที่สุดภายในนั้น อย่างไรก็ตาม ไม่มีสิ่งใดเป็นเช่นนั้น มนุษย์มีบทบาทที่ใหญ่โต เป็นมนุษย์ผู้ที่กลายเป็นชาวสวรรค์และเป็นมนุษย์ผู้ที่กลายเป็นชาวนรก บาร์ตเคยเป็นดินแดนที่สูงส่งที่สุดเมื่อเคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ เคยมีมนุษย์จำนวนเล็กน้อยที่นั่น มีศาสนาเดียวและการกำหนดเดียว บาร์ตเคยเป็นนายของทั้งโลกและไม่มีศาสนาอื่นใด นี่คือการศึกษาลำเรียน ใครกำลังสอนลูก? พระเจ้าพูดด้วยราชาโยคะนี้ พ่อทำให้ลูกไปเป็นราชาเหนือราชา พระเจ้าพูดก็จะให้กับใคร? อะไรได้เกิดขึ้นผ่านกิตะนั้น? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ หลังจากกิตะก็มีสงครามมหาภารตะ มีการกล่าวถึงราชาโยคะในกิตะ พระเจ้าพูด: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างต่อเนื่องและบาปของลูกจะถูกเผาไป นี่คือการความหมายของ “มานมานะบาป” พ่อพูดว่า: ลูก คือผู้ที่ เป็นของสุริยวงศ์และเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาและเป็นส่วนหนึ่งของวงศ์ศูทร ลูกๆ ท่านั้นที่รู้ความหมายของภาพลักษณ์ที่หลากหลาย พวกเขาได้เอาบรมหินออกไปจากภาพลักษณ์ที่หลากหลายที่พวกเขาได้แสดงไว้ บรมหินได้รับการจดจำอย่างมาก พวกเขา คือลูกๆ ของประชาบิดาบรมมา พ่อสร้างสิ่งสร้างของท่านผ่านบรมมา ท่านนำลูกมาเลี้ยงดู ลูกคือบรมหินที่สูงส่ง พระเจ้า สูงสุดเหนือสิ่งใดได้สร้างลูก ท่านคือพ่อของทุกคน ท่านเป็นพ่อของบรมมาด้วยเช่นกัน ท่านคือพ่อของสิ่งสร้างทั้งหมด สิ่งสร้างทั้งหมดคือพี่น้องชาย มรดกได้รับจากพ่อไม่ใช่จากพี่น้อง วันเกิดของชีวาได้รับการเฉลิมฉลอง ชีพ บาบาได้เข้าไปในร่างของบรมมาเมื่อ 5,000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน ท่านได้ก่อตั้งศาสนาเทพ บรมหินท่านนั้นที่ได้ศึกษาราชโยคะ เวลานั้นลูกกำลังศึกษาสิ่งนั้น ในตอนแรกบาร์ตเคยเป็นวัดของชีวา ชีพบาบาได้สร้างชีวาလာยา (สวรรค์) และผู้คนของบาร์ตท่านนั้นผู้ที่เคยปกครองในสวรรค์ เวลานั้นพวกเขากำลังปกครองที่ใด? เวลานั้นเป็นโลกของนรกที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่มีใครเข้าใจว่าพวกเขาเป็นชาวนรก พวกเขาพูดว่า “ผู้นั้นผู้นี้ตายและกลายเป็นชาวสวรรค์” ดังนั้น พวกเขาควรพิจารณาว่าพวกเขาเองเป็นชาวนรก พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกๆ เป็นชาวสวรรค์เมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว ในตอนแรกลูกเคยมั่งคั่งอย่างมากและเคยเป็นนายของทั้งโลก และดังนั้นอย่างแน่นอนที่ต้องเป็นพระเจ้าผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นเช่นนั้น พระเจ้าพูด: พ่อทำให้ลูกไปเป็นราชาเหนือราชา ดังนั้น ปวงประชาและราชาจะถูกสร้างขึ้นอย่างแน่นอน เป็นเวลาครึ่งวงจรที่เป็นกลางวัน สวรรค์ และเป็นเวลาอีกครั้งวงจรที่เป็นกลางคืน นรก บรมมาจะมาที่นี่ครั้งเดียวใช้ไหม? พ่อคือผู้นำทางจิตของทุกคน ท่านนำทุกคนกลับไป ลูกจะไม่กลับไปสู่ดินแดนของความตายจากที่นั่น เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือไม้เท้าของคนตาบอด พ่ออธิบาย: ลูกๆ อาณาจักรของราวันนี้กำลังจะถูกทำลาย นี่คือการสงครามมหาภารตะเดียวกัน ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เป็นผู้คนของบาร์ตผู้ที่กลับมา มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและพวกเขาเองที่กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เช่นที่พวกเขาลงบันไดมาพวกเขาก็เข้าไปสู่หนทางบาปและกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ในตอนแรก ลูกทั้งหมดเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและได้เป็นของสุริยวงศ์ และแล้วก็มีสองดิกิริที่น้อยลงไปและลูกกลายเป็นส่วนหนึ่งของจันทราวศ์ และแล้วขณะที่ลูกเฝ้าแต่ลงมาลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ก่อนอื่นใด ชีวาได้รับการกราบไหว้บูชาและนั่นลูกเรียกว่าการ

กราบไหว้บูชาที่ไม่มีอะไรเจือปน พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนและอย่าได้จดจำมนุษย์ที่มีร่างใด ผู้คนร้องเรียกหา: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาและชำระเราให้บริสุทธิ์เกิด! ใครอื่นใดนอกเหนือจากพ่อจะชำระลูกให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร? ได้แสดงไว้ในภาพของบันไดวาระอยู่ในตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ผู้คนกราบไหว้บูชาวัตถุทุกสิ่งทุกอย่าง ผู้รู้และผู้เคร่งในศาสนาทำความเพียรพยายามทางจิตอย่างมากเพื่อธำตุบราห์ม ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาที่มีชีวิตอยู่ในยุคทอง ละครทั้งหมดอยู่บนพื้นฐานของบารัต ลูกใช้ 84 ชาตเกิด ที่นี่ ลูกไม่ได้มีเรื่องราวที่เล่ากันมาใดๆ ของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา นี่คือการศึกษาล้ำเรียน ที่นี่ลูกได้รับคำสอนเพื่อให้จดจำพ่อผู้เดียว ลูกต้องไม่แม้แต่จดจำบราห์มา วิษณุหรือชางกา อย่าได้จดจำมนุษย์ที่มีร่างใด ลูกๆ พูดด้วยเช่นกันว่า: ของฉันคือชีพบบาผู้เดียวไม่มีใครอื่น พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า: ลูกๆ ขณะที่ชีวิตอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกกลับมาบริสุทธิ์เช่นดอกบัว ฉัน พ่อ เท่านั้นที่ลูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นมนุษย์จะเป็นกูรูได้อย่างไร? พวกเขาไม่สามารถกลับไปได้ ดังนั้นพวกเขาจะนำผู้อื่นกลับไปได้ได้อย่างไร? และไม่มีใครหลอมรวมเข้าไปในแสง ผู้คนทั้งหมดที่เล่นบทบาทที่นี่ได้ใช้ชาตเกิดที่นี่ ลูกทั้งหมดเป็นเจ้าสาว ลูกจดจำผู้เป็นที่รักเดียว ท่านคือผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความเมตตา ผู้ปลดปล่อย เป็นเพราะความทุกข์ที่นี้ที่พวกเขาจดจำท่าน ไม่มีใครจดจำท่านในยุคทอง พ่อพูดว่า: บทบาทของพ่ออยู่ในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น แต่พวกเขาได้เขียนคำพูดที่ผิดและกล่าวว่าพ่อมาในทุกยุค ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลและให้คุณประโยชน์มากที่สุดนี้ สิ่งแรกและสำคัญที่สุดคือรู้จักพ่อ ลูกจะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อด้วยวิธีอื่นใดได้อย่างไร? มรดกไม่สามารถได้รับจากสิ่งสร้าง พ่อได้นำลูกมาเลี้ยงดูผ่านบราห์มา ผู้คนไม่รู้ว่าคุณคนมากมายสามารถถูกสร้างขึ้นได้อย่างไร ท่านคือพ่อของปวงประชา ไม่มีใครแม้กระทั่งรู้ว่าสวรรค์คือแม่หรือลูกสาว แม่ของลูกแฝงตัว ชีพบบานำลูกมาเลี้ยงดูผ่านบราห์มา ลูกคือราชา “ฤษี” เป็นคำพูดที่แสดงถึงความบริสุทธิ์ ชันยาสคือหุโยคี พวกเขาไม่สามารถสอนราชาโยคะได้ กิตะที่พวกเขาถ่ายทอดเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาได้ทำก็ตะมากมาย พ่อพูดว่า: ลูกๆ พ่อไม่ได้สอนลูกเป็นภาษาสันสกฤตและไม่ใช้เรื่องของบทกวี ฯลฯ พ่อมาและสอนราชาโยคะแก่ลูกซึ่งด้วยสิ่งนี้ลูกกลับมาบริสุทธิ์และกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้จดจำผู้ที่มีร่างกายใด ทำให้บทเรียนที่ว่า “ของฉันคือชีพบบาผู้เดียวและไม่มีใครอื่น” มั่นคง
 2. กลายเป็นผู้นำทางทางจิตเช่นเดียวกับพ่อและแสดงหนทางกลับบ้านให้แก่ทุกคน กลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด
- พร:** ขอให้ลูกจบสิ้นการพำปนของการมีความคิดที่ไร้ประโยชน์ ด้วยวิธีการไม่วางอย่างต่อเนื่องและกลับมาอยู่เหนือปวงกรรมอย่างสมบูรณ์
- พายุของความคิดที่ไร้ประโยชน์กลายเป็นอุปสรรคต่อการกลับมาอยู่เหนือปวงกรรมอย่างสมบูรณ์ของลูก เพื่อที่จะจบสิ้นการพำปนของความคิดที่ไร้ประโยชน์นี้ รักษาจิตใจของลูกให้ไม่วางในทุกขณะ เรียนรู้ศิลปะของการจัดระเบียบเวลาของลูก สร้างโปรแกรมที่ลูกจะรักษาจิตใจของลูกไม่วางตลอดทั้งวัน รักษาจิตใจของลูกไม่วางในสิ่งสิ่งทุกวัน 1. การประชุม (สนทนาจากใจถึงใจ) 2. การพูด (การทำงานรับใช้). 3. ดูดซับอยู่ในความรัก 4. การมีความรักที่ลึกซึ้ง ด้วยการทำสิ่งนี้ เวลาของลูกจะถูกใช้ไปในหนทางที่มีค่าและการพำปนของสิ่งที่ไร้ประโยชน์จะจบสิ้น

คติพจน์: ผู้ที่คิดว่าความสำเร็จเป็นสิทธิโดยกำเนิดจากพระเจ้าจะสามารถอยู่อย่างมีความสุขได้อย่างต่อเนื่อง

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้มีการกระทำบาปด้วยการกลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง ดังนั้นจึงมีสำนึกของการเป็นดวงวิญญาณ กิริยามารยาทของลูกควรดีมาก อย่าให้ความทุกข์แก่ใครเลย
- คำถาม:** วิธีการที่ง่ายดายใดที่พ่อได้แสดงให้เห็นแก่ลูกเพื่อที่ลูกจะสร้างผลรางวัลถึง 21 ชาติเกิดของลูก?
- คำตอบ:** ลูกๆ นี่คือการเคารพของพระเจ้า ลูกจะได้รับรางวัลถึง 21 ชาติเกิดมากเท่าที่ลูกสะสมไว้ในหนาคาร์นี้ เพียงใช้ทุกสิ่งในหนทางที่มีค่าเพื่อการก่อตั้งของพระเจ้าเท่านั้นที่ลูกจะสะสม อย่างไรก็ตามทุกคนอื่นนั้นกลับมาล้มละลาย นี่คือการดินแดนของความทุกข์ จะมีแผ่นดินไหว ไฟไหม้ ฯลฯ ทุกคนกำลังจะได้รับประสบการณ์ของการสูญเสียและเหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: ทรัพย์สินสมบัติของบางคนจะถูกฝังไว้ใต้ดิน ทรัพย์สินสมบัติของบางคนอื่นจะถูกนำไปใช้โดยรัฐบาล...

โอมซานติ ลูกๆ มีความรู้ของผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างในสติปัญญา ลูกชาวบาร์ตเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูก เคยสะโตประธานในตอนแรกในยุคทอง การจดจำระลึกถึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากสำหรับลูกๆ การคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงอย่างต่อเนื่องนั้นต้องอาศัยความเพียรพยายามอย่างมาก อย่างไรก็ตามต้องมีความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้างในสติปัญญาของลูก ในยุคทองเราเคยเป็นเทพและที่นั่นลูกเรียกว่าสวรรค์ เหล่าเทพเคยเป็นนายของโลก มีเพียงศาสนาเดียว คำพูดต้องเป็นที่เข้าใจอย่างสมบูรณ์ ลูกๆ รู้ว่าในตอนเริ่มต้นยุคทองลูกเป็นของสกุลสุริยวงศ์ ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบที่บาปผู้สร้างได้บอกลูกควรอยู่ในสติปัญญาของลูกแต่ละคน ลูกไม่ควรลืมสิ่งนี้เลย ลูกก็รู้ด้วยเช่นกันว่าขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิดลูกได้เข้ามาสู่ยุคเงินและสององศาได้ลดลงไป โลกก็เฝ้าแต่กาลางด้วยเช่นกัน จงเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกอย่างดี ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเพียงใดปรอทของความทุกข์ของลูกจะอยู่สูงมากตามนั้น และแล้วหลังจากสิ้นสุดยุคเงิน ยุคทองแดงก็จะมา ทันทีที่ยุคทองแดงเริ่มต้น ศาสนาอื่นเริ่มมีการก่อตั้งและขณะที่ลงมา เราได้มาสู่หนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกจะไม่พูดว่าศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดอยู่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาในเวลานั้นด้วยเช่นกัน ไม่เลย เรื่องราวทั้งหมดนี้อ้างอิงถึงลูกๆ ชาวบาร์ต แม้ว่านี่คืออาณาจักรของราวัน ลูกจะไม่พูดว่าเป็นอาณาจักรของราวันสำหรับพวกเขา พวกเขาผ่านไปสู่สภาพของสะโตประธาน สะโต ราโจและตาโมในเวลาของเขาเอง ศาสนาต้องได้รับการก่อตั้ง และแล้วพวกเขาเฝ้าแต่ขยายตัวและเฝ้าแต่ลงมาเช่นกัน วงจรนั้นต้องหมุนไปเวลานี้ลูกรู้ว่าหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นหลังจากการเริ่มต้นยุคทองแดงและศาสนาอื่นๆ ก็ได้รับการก่อตั้งขึ้นด้วยเช่นกัน เวลานี้เป็นโลกยุคเหล็กที่ตาโมประธาน เป็นเพราะโลกนั้นแก่ทุกคนได้กลับมาตาโมประธาน เพียงลูกๆ เท่านั้นที่มีความรู้นี้ สิ่งนี้ง่ายดายที่สุดแม้กระทั่งเด็กเล็กๆ ก็สามารถทำได้ อย่างไรก็ตามพวกเขาจดจำสิ่งเหล่านั้นเหมือนนกแก้ว ลูกๆ นั้นรู้สึกถึงสิ่งนี้และลูกอธิบายตามนั้น ลูกรู้ว่าต้นไม้ทั้งต้นได้ไปถึงสภาพของการเลื่อมใสศรัทธาอย่างแท้จริง ศาสนาเทพที่เคยคงอยู่ในตอนเริ่มต้นไม่ได้มีรากฐานใดๆ ถึงแม้ว่าศาสนาเทพยังคงอยู่แต่พวกเขาก็เรียกตนเองว่าฮินดู เหตุนี้เองจึงกล่าวได้ว่าศาสนาเทพไม่ได้คงอยู่ ศาสนาเทพนั้นได้หายไปแล้ว ทุกคนได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองจึงไม่มีใครในบรรดาพวกเขาเรียกตนเองว่าเทพ ทั้งศาสนา(dharma)และการกระทำ(karma)นั้นไม่ได้คงอยู่เวลานี้ ในยุคทองการกระทำของทุกคนกลับมาเป็นกลาง การกระทำใดก็ตามที่ผู้คนที่นั่นกระทำ พวกเขาทำบาป ไม่มีใครสามารถเรียกตนเองว่าเทพเพราะทุกคนอยู่อย่างตาโมประธาน สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน เพียงเมื่อศาสนาได้สูญหายไปบาปได้มาและก่อตั้งศาสนาของสัจจะและจิตใจให้มีการทำลายของศาสนานับไม่ถ้วน ในโลกใหม่จะมีเพียงศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเดียว เวลานี้ชีพบาปได้มาและกำลังก่อตั้งศาสนาเทพอีกครั้งผ่านบราห์มา ลูกคือบราห์มินที่เกิดจากปาก ผู้ที่กลายเป็นชาวคริสต์เตียนผ่านพระคริสต์ก็กล่าวได้ว่าเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก พวกเขาไม่ใช่ลูกๆ (ทางร่างกาย)ของพระคริสต์ ในทำนองเดียวกันลูกกลายเป็นบราห์มินผ่านบราห์มา ดั้งเดิมแล้วลูกคือลูกๆ ของชีพบาป เวลานี้ลูกกลายเป็นบราห์มินผ่านบราห์มา ชีพบาปเองก่อตั้งศาสนาเทพผ่านบราห์มา เพราะท่านต้องจิตใจให้เกิดการทำลายทั้งโลกเก่าด้วยเช่นกัน ไม่มีผู้ใดทำงานของการทำลายได้ ผู้คนเหล่านั้นมาและก่อตั้งศาสนาของตนเองที่ซึ่งเฝ้าแต่ขยายตัว เวลานี้เป็นโลกที่ตาโมประธาน ตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ในคัมภีร์พวกเขาได้เขียนไว้ว่าระยะเวลาของวงจรนั้นหลายแสนปี ลูกๆ รู้ว่าคัมภีร์ทั้งหมด ฯลฯ เป็นเครื่องประกอบของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาและสิ่งเหล่านั้นจะไม่คงอยู่ในยุคทอง ไม่มีศาสนานับไม่ถ้วนใดเหล่านั้นจะคงอยู่ที่นั่น อิสลาม ศาสนาคริสต์ ฯลฯ ทั้งหมดก่อตั้งขึ้นภายหลังในยุคทองแดง และแล้วแต่ละศาสนาก็มีการเขียนคัมภีร์ของตนเองขึ้น เวลานี้ทั้งโลกไม่บริสุทธิ์ และเหตุนี้เองผู้คนจึงเรียกหาพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ “ได้โปรดมา

และจัดความทุกข์และประธานความสุขแก่เราเกิด” พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่า “จงกลายเป็นผู้นำทางและพาเรากลับบ้านเกิด” ท่านคือผู้นำทางของทุกคน เวลานี้ลูกเข้าใจความแตกต่างแล้ว ผู้นำทางเหล่านั้นทำให้ลูกเร่ร่อนไปทั่วยังสถานที่จาริกแสวงบุญ ท่านคือผู้นำทางทางจิต ลูกๆ ของชีพบบาซุมมุนพันดาฟักคือผู้นำทาง พ่อสอนลูกถึงการจาริกแสวงบุญทางจิต: โอ ดวงวิญญาณ จงจดจำพ่อของลูกและจดจำบ้านของลูกด้วยเช่นกัน ด้วยการจดจำบาบา ลูกจะไปถึงบ้าน หากลูกไม่จดจำท่านบาปของลูกจะไม่ได้รับการปลดปล่อย แม้ว่าท่านจะพาทุกคนกลับบ้านกับท่าน ท่านจะทำให้ทุกคนชำระสะสางบัญชีกรรมไม่ว่าจะด้วยการลงโทษหรือด้วยพลังโยคะ: ไม่ว่าจะเป็นวิธีการใด แน่หนอนที่จะต้องมีการชำระสะสาง ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังสะสม ยิ่งลูกกลับมาบริสุทธิ์มากเพียงใดลูกจะหารายได้มากขึ้นและลูกจะสะสมมากขึ้นตามนั้น หากลูกไม่ทำความเพียรพยายาม จะไม่มีการสะสมสิ่งใดและจะเป็นการสูญเสีย ลูกรู้ว่าลูกได้มีประสบการณ์การสูญเสียมาถึงครั้งหนึ่งของวงจร เวลานี้ลูกได้กลับมาล้มละลายอย่างแท้จริง มีการล้มละลายในทุกสิ่ง เวลานี้ลูกๆ ต้องสะสมเพื่อ 21ชาติเกิด การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงคือสิ่งหลักสำหรับสิ่งนั้น จงเก็บสิ่งนี้ไว้ในสำนักของลูกอย่างต่อเนื่อง เมื่อใดที่ลูกมีเวลา จงอยู่ในสำนักนี้ บาบาคือมหาสมุทรแห่งความรู้และดังนั้นลูกมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน ท่านทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกับท่าน เช่นที่นักกฎหมายหรือวิศวกรสอนลูกและทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกับพวกเขา ในท่านเองเดียวกันพ่อทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเช่นเดียวกับตัวท่าน พ่อไม่ได้มีสำนึกที่เป็นร่างใด นี่ก็คือการศึกษา พ่อได้ให้ความรู้ที่ท่านมีแก่ลูก พ่อคือมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์และดังนั้นท่านทำให้ลูกบริสุทธิ์เช่นเดียวกับตัวท่าน ผู้ที่ไม่กลายเป็นเช่นนี้จะมีประสบการณ์การลงโทษและแล้วสถานภาพของพวกเขาก็จะลดลงด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ว่าลูกต้องมั่งคั่งด้วยเงินทองเวลานี้ ไม่เลย บาบาได้อธิบายแล้วว่าหนึ่งไพซาร์ (1 ใน 100 ส่วน ของรูปี) ของคนจนและหนึ่งรูปีของผู้มั่งคั่งนั้นมีค่าเท่ากัน ทั้งสองได้รับมรดกเช่นเดียวกัน พ่อคือเจ้าแห่งคนจน เหตุนี้เองจึงได้รับการจดจำว่า: มีคนบาปเท่าอาชมิลและมีสติปัญญาเป็นหินด้วย ชื่อของคนที่ยมั่งคั่งไม่ได้รับการจดจำ ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ลูกจะพูดว่าเริ่มแรกลูกเคยมั่งคั่งที่สุด แล้วลูกก็รับความรู้ที่ที่ต่างลำดับกันไปและดังนั้นลูกประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่นั่นต่างลำดับกันไปด้วย จงทำตามแม่และพ่ออย่างสมบูรณ์ เช่นที่บาบาทำความเพียรพยายามและได้รับสถานภาพที่สูง ดังนั้นลูกต้องทำเช่นเดียวกัน มาแม่และบาบาก็ทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน นี่คือการรับใช้ทางจิตของลูก จงแน่ใจว่าศาสน์ได้ถึงทุกบ้าน เพื่อที่จะไม่มีใครสามารถพูดว่าพวกเขาไม่ได้รับศาสน์ของการมาของพ่อ และดังนั้นพวกเขาจะสามารถจดจำท่านได้อย่างไร มีเรื่องราวเช่นนั้นในคัมภีร์ที่พระเจ้าได้รับคำพร่ำบ่น เหตุนี้เองทุกคนควรรู้อะไร มีเวลาเหลือน้อยมาก แต่ละวันนิทรรศการและงานออกร้านจะกลับมาเป็นที่นิยมมากขึ้นเรื่อยๆ เวลานี้พวกเขาพิมพ์สิ่งต่างๆ ในหนังสือพิมพ์ต่างแดน ในตอนเริ่มต้นเมื่อบัทติ(bhatthi)ถูกสร้างขึ้น ชื่อมันได้ไปถึงหนังสือพิมพ์ในต่างแดน เวลานี้พวกเขากระทั่งตีพิมพ์ว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ท่านเอง ได้มาแล้วและกำลังปลดปล่อยทุกคน พ่อพูดว่า: นาโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากทุกหนแห่งอื่น จดจำนั้น พ่อผู้เดียวและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น บ้างจะเข้าใจสิ่งนี้อย่างดีมากและจะเริ่มจดจำบาบา ผู้ที่เป็นผู้นำของศาสนาของพวกเขาจะมาต่างลำดับกันไป ต้นไม้ของทุกศาสนาเติบโตหลังจากที่พวกเขาได้ลงมาจากโลกที่ไม่มืดมน เวลานี้พวกเขาจะไปจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้สู่โลกที่บริสุทธิ์ที่ไม่มืดมน และแล้วพวกเขาแต่ละคนจะมาเพื่อก่อตั้งศาสนาของตนในเวลาของเขาเอง สิ่งนี้ต้องอยู่ในสติปัญญาของลูก มีเพียงศาสนาเดียวในยุคทอง เพราะว่าพวกเขาได้มีการขยายตัว เวลานี้จะมีศาสนานับไม่ถ้วนและความคิดเห็นที่นับไม่ถ้วน ลูกรู้ว่าบารัตนี่คือแผ่นดินที่ไม่สูญสลายและการทำลายอย่างสิ้นซากไม่เคยเกิดขึ้นที่นี่ เฝ้าแต่คิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ นี่คือนพันธกิจของพระเจ้าของลูก ศูนย์ต่างๆ จะเฝ้าแต่เปิดขึ้น เวลานี้การทำลายเพียงแต่อยู่เบื้องหน้าด้วยเช่นกัน ไม่มีสิ่งใดที่ลูกเห็นด้วยดวงตาทั้งสองของลูกจะคงอยู่ในยุคทอง ทั้งหมดจะกลายเป็นป่า อาบุมจะไม่คงอยู่ในยุคทอง จะไม่มีความจำเป็นสำหรับสิ่งนั้น วัดเหล่านี้ ฯลฯ ทั้งหมดจะถูกสร้างขึ้นภายหลังในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาสร้างวัดบนภูเขาสูงมาก และแล้วเมื่อถึงเวลาอากาศหนาว พวกเขา ก็ปิดวัดแล้วก็ลงจากภูเขา ลูกนั้นกำลังนั่งอยู่บนภูเขา ในเวลาสุดท้ายจะมีการให้นิมนต์ทั้งหมดบนภูเขา บาบาบอกลูกว่าเมื่อไหร่และอย่างไรที่เขาได้นิมนต์ สิ่งนั้นก็อยู่บนภูเขาด้วยเช่นกัน แม้กระทั่งเวลานี้ลูกมาที่นี่โดยบังเอิญและตั้งรกรากอยู่บนภูเขา ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ ลูกจะได้ยินและเห็นทุกสิ่ง ขณะที่นั่งอยู่ที่นี้ลูกสามารถได้ยินนิมิตว่าไฟประทุขึ้นมาอย่างไร ลูกสามารถได้ยินทุกสิ่งเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นด้วยวิทยุและหนังสือพิมพ์ ลูกสามารถเห็นสิ่งต่างๆ จากทีวีด้วยเช่นกัน เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป สิ่งต่างๆ เช่นนั้นจะปรากฏขึ้นซึ่งลูกจะสามารถเห็นทุกสิ่งขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน ในวิทยุลูกสามารถได้ยินเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นไกลมาก ทั้งหมดนี้คือความโอฬารตระการตาของมายา เหตุนี้เองผู้คนจึงคิดว่านี่คือสวรรค์ เพียงหลังจากการทำลายเกิดขึ้นเท่านั้นที่สามารถจะเป็นสวรรค์ที่นั่น จะมีพระราชวังบนฝั่งแม่น้ำของน้ำหวานที่นั่น ที่นั่นจะไม่มีความจำเป็นใดที่จะไปที่ภูเขา จะมีฤดูใบไม้ผลิเสมอที่นั่น เวลานี้ในบางครั้งก็ร้อนและบางครั้งก็หนาวมีความทุกข์ในทุกสิ่ง ในสวรรค์จะไม่มีความร้อนหรือความทุกข์ใดๆ เวลานี้ลูกกำลังจะไปสู่สถานที่เช่นนั้น สิ่งนี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังจะละร่างของลูกแล้วไปหาบาบา เวลานี้เรากำลังศึกษารายละเอียดกับบาบา เราเคยศึกษาสิ่งนี้เมื่อ 5000 ปี

ที่แล้วด้วยเช่นกัน ลูกพูดว่า “بابาท่านคือผู้เดียวนั้น” บาบารู้ว่าผู้ที่เคยได้รับโชคของอาณาจักรของเขาในวงจรที่แล้วจะประกาศสิทธิ์อีกครั้ง ให้วงจรนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูก อย่างแท้จริงเมื่อ 5000 ปีที่แล้วเคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพในบาร์ต และแล้วหลังจากครึ่งหนึ่งของวงจรมาได้เข้ามาและศาสนาอื่นๆได้มาด้วยเช่นกัน และหนทางความเลื่อมใสศรัทธาก็เริ่มต้น นั่นคืออาณาจักรของราวันได้เริ่มขึ้น สิ่งนี้สามารถอธิบายได้อย่างชัดเจนมากด้วยการใช้ภาพ นี่เป็นเรื่องราวว่าบาร์ตได้กลับมาตามโบราณจากสะโตประธานอย่างไร เวลานี้ เมื่อถึงเวลาของการทำลายล้าง ทุกคนมีสติปัญญาที่ไม่มีความรัก ผู้ที่ฉลาดเก็บภาพทั้งหมดมาไว้กับลูกที่นิทรรศการและงานออกร้าน ความรู้ของลูกนี้แฝงตัวไม่มีเรื่องของอาวุธใดๆที่ลูกธรรมดาอย่างยิ่ง ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงฟอซขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา เมื่อบางคนถามลูกว่าลูกเชื่อในพระเวทและคัมภีร์บอกหรือไม่ พวกเขาว่า: ใช่ เรารู้จักสิ่งเหล่านั้นอย่างดีมาก และเรารู้ด้วยเช่นกันว่าท่านไม่สามารถบรรลุถึงพระเจ้าด้วยสิ่งเหล่านั้น ทั้งหมดนั้นคือเครื่องประกอบของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ในยุคทองดวงวิญญานทั้งหมดนั้นเคยบริสุทธิ์ มีเพลงที่ว่า: ตื่นเกิดโอเจ้าสาว ตื่นเกิด! ในโลกใหม่ทุกสิ่งนั้นจะใหม่หมด บาบามาและบอกเรื่องราวใหม่ๆสำหรับโลกใหม่แก่ลูก ฉากและทิวทัศน์ทั้งหมดจะใหม่ หลายต่อหลายคนมาที่นิทรรศการและเขียนความคิดเห็นด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่าสิ่งเหล่านี้ดีมากและควรจะอธิบายสิ่งนี้ให้กับทุกคน อย่างไรก็ตามพวกเขาเองไม่เข้าใจสิ่งใด! แทบจะมีเพียงกำมือเดียวเท่านั้นในหลายพันล้านที่ปรากฏขึ้นมา แต่งานรับใช้ก็ต้องเกิดขึ้น ปวงประชามากมายจะถูกสร้างขึ้น เมื่อลูกๆไตร่ตรองความรู้นี้อย่างต่อเนื่องลูกก็มีความสุขอย่างมาก นี่คือโลกของความทุกข์ในบางครั้งมีการสูญเสียและบางคนล้มละลาย เมื่อแผ่นดินไหวเกิดขึ้นเงินทองของทุกคนจะถูกทำลาย เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: ทรัพย์สินสมบัติของบางคนถูกฝังอยู่ใต้ดิน เงินทองของใครที่จะถูกใช้ไปในหนทางที่มีค่า? ผู้ที่ใช้เงินทองในงานของการก่อตั้งของพระเจ้า นี่คือการพิจารณาของพระเจ้า ยิ่งลูกใส่ไว้ในธนาคารมากแค่ไหนจะมีการสะสมไว้มากตามนั้น ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกใส่ลงในคลังสมบัติที่มีค่าของชีพาบาในวงจรที่แล้ว ลูกก็จะใส่สิ่งนั้นมากเท่านี้เวลานี้ และแล้วลูกจะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้นในโลกใหม่เป็นเวลา 21 ชาตเกิด เป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจรในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อพวกเขาได้ใส่บางสิ่งลงในคลังสมบัติที่มีค่าของชีพาบา พวกเขาได้รับความสุขชั่วคราว ที่นี้ชีพาบากำลังก่อตั้งสวรรค์โดยตรงและดังนั้นลูกจะได้รับทุกสิ่งเป็นเวลา 21 ชาตเกิด ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกได้รับความสุขชั่วคราวในนรก กิริยามารยาทที่ดีเป็นสิ่งที่จำเป็นด้วยเช่นกัน อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร ไม่เช่นนั้นลูกจะประสบชื่อเสียง ไม่ควรมีความโกรธเลย มีการทำบาปด้วยสำนึกที่เป็นร่าง เมื่อลูกเป็นของبابา ลูกพูดว่า “بابาทั้งหมดนี้เป็นของท่าน” พระผู้เป็นเจ้าพอใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์ ไม่ควรมีข้อบกพร่องในหัวใจของลูก ไม่เช่นนั้นลูกจะเฝ้าแต่ตกลงมาเรื่อยๆ ลูกคือลูกๆ ของผู้นำศาสนา และดังนั้นลูกต้องเฝ้าแต่ให้ศาสนาแก่ทุกคนว่า: พ่อได้มาแล้วและกำลังก่อตั้งสวรรค์ จงให้ศาสนาของพ่อแก่ทุกคน โลกใหม่กำลังมีการก่อตั้งขึ้น ไม่ว่าใครก็ตามที่ต้องการศึกษาราชายะคะสำหรับสวรรค์ควรมาและทำสิ่งนั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตัมกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. หากมีข้อบกพร่องใดอยู่ภายในลูกให้ขจัดสิ่งนั้นออกไป มีหัวใจที่ซื่อสัตย์ อย่าได้โกรธเคืองเนื่องจากสำนึกที่เป็นร่าง
2. เมื่อใดก็ตามที่ลูกมีเวลา อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงและสะสมรายได้
พร: ขอให้ลูกจบสิ้นสิทธิทั้งหมดในการมีจิตสำนึกของ “ของนั้น” ด้วยวิธีการอุทิศตนโดยสมบูรณ์และกลายเป็นมิตรร่วมทางที่หัดเทียม
ลูกทำสัญญาว่า: "ฉันจะอยู่กับท่าน ฉันจะกลับไปกับท่าน และเราจะปกครองร่วมกัน" ลูกจะสามารถบรรลุคำสัญญานี้ได้เมื่อลูกกลับมาหัดเทียมกับมิตรร่วมทางของลูก ความเสมอภาคจะมาจากการอุทิศตนของลูก เมื่อลูกอุทิศทุกสิ่ง สิทธิทั้งหมดของลูกและของใครก็ตามในสิ่งเหล่านั้นจะสิ้นสุดลง ในขณะที่บางคนมีสิทธิในสิ่งนั้น แต่มีบางสิ่งที่ขาดไปในการอุทิศตนอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นลูกไม่สามารถหัดเทียมกันได้ ดังนั้น เพื่อที่จะอยู่ด้วยกันและบินกลับด้วยกัน กลับมาหัดเทียมกันอย่างรวดเร็ว
คติพจน์: การใช้เวลา ลมหายใจ และความคิดของลูกในหนทางที่มีค่าเป็นพื้นฐานของความสำเร็จ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่ลูกคือผู้จาริกแสวงบุญทางจิตที่น่าอัศจรรย์ ลูกต้องกลับมาเป็นอิสระจากโรคภัยถึง 21 ชาตีกเกิด ด้วยการจาริกแสวงบุญนี้
- คำถาม:** อะไรที่ไม่มีประโยชน์ในยุคทองแต่มีประโยชน์ต่อพ่อในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา?
- คำตอบ:** กุญแจสู่เทพนิมิต ไม่มีความต้องการใดเลยสำหรับกุญแจนี้ในยุคทอง เมื่อหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้น พระเจ้าต้องประทานนิมิตเพื่อที่จะทำให้ผู้เลื่อมใสศรัทธาพอใจ กุญแจนี้มีประโยชน์ต่อพ่อในเวลานั้น เหตุนี้เองพ่อจึงถูกเรียกว่าเป็นผู้ประทานเทพนิมิต พ่อให้อำนาจการปกครองโลกแก่ลูกๆ แต่ไม่ใช่กุญแจสู่เทพนิมิต
- เพลง:** มีชีวิตอยู่ในหนทางของท่านและตายในหนทางของท่าน

โอมซานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงแล้ว ในภาษาอังกฤษคำว่า “รูฮานี บัซเซ่” คือลูกๆ ทางจิต พ่อทางจิต และลูกๆ ทางจิต ลูกๆ ทางจิตรู้ว่าดวงวิญญาณไม่มีร่างกายที่นั่นในโลกวิญญาณและเหตุนี้เองจึงไม่สามารถมีการสนทนาใดที่นั่น สามารถมีการสนทนาหรือการพูดระหว่างดวงวิญญาณเมื่อทั้งสองอยู่ในร่างกาย ที่นั่นดวงวิญญาณมีร่างกายของตนเอง อย่างไรก็ตาม พ่อทางจิตที่เต็มไปด้วยความรู้ไม่มีร่างของท่านเอง ท่านนั้นไม่มีตัวตน ลูกๆ เข้าใจว่า ดวงวิญญาณอยู่ในดินแดนแห่งความสงบนั้นปราศจากร่าง เช่นที่พ่อนั้นปราศจากร่าง ปราศจากภาพลักษณ์ ดังนั้นลูกดวงวิญญาณเองก็อยู่อย่างปราศจากร่างที่นั่นด้วย นี่คือบางสิ่งที่จะต้องเข้าใจ มีคำกล่าวว่าลูกนั้นได้มาอย่างเปลือยเปล่า (ปราศจากร่าง) และลูกต้องกลับไปอย่างปราศจากร่าง นั่นคือลูกจะไม่มีเครื่องแต่งกายของร่างกายที่นั่น เมื่อดวงวิญญาณอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ พวกเขายู่อย่างปราศจากร่าง พวกเขายู่ในความสงบ พ่อทางจิตกำลังให้ความรู้แก่ลูกเวลานี้ ไม่มีใครอื่นในทั้งโลกคือพ่อทางจิต ผู้อื่นทั้งหมดคือพ่อทางร่างกาย พ่อทางจิตเองพูดว่า: พ่อนั้นปราศจากร่าง ในเวลาของการพูด พ่อต้องรับการคำจูนของร่างกาย แม้ว่าได้มีการกล่าวถึงในคัมภีร์ว่า “พ่อรับการคำจูนของวัตถุ” พ่ออธิบายว่า: ถึงอย่างไรร่างนี้มาจากวัตถุธาตุ พ่อรับการคำจูนของร่างที่ธรรมดา พ่อทางจิตนั้นเรียกว่าศัลยแพทย์ทางจิตเพราะท่านสอนการจดจำระลึกถึง นั่นคือโยคะที่จะทำให้ลูกๆ ดวงวิญญาณกลับมาเป็นอิสระจากโรคภัยเสมอ ลูกจะไม่มีโรคภัยใดๆ ถึง 21 ชาตีกเกิด และแล้วเมื่อเป็นอาณาจักรของมายา เราได้กลับมามีโรคภัย พ่อมาและทำให้เราเป็นอิสระจากโรคภัยถึง 21 ชาตีกเกิด พ่อ นั้นเรียกว่าผู้นำทางและท่านสอนการจาริกแสวงบุญแก่เราด้วยเช่นกัน เราคือผู้จาริกแสวงบุญทางจิตที่น่าอัศจรรย์ ไม่มีมนุษย์ใดรู้ถึงการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้ มีคำกล่าวเสมอๆ ว่า: บาร์ตเป็นพิเศษและโลกโดยทั่วไป เราได้รับการสอนการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้เป็นพิเศษ ใครสอนสิ่งนี้? พ่อทางจิต มนุษย์ได้ไปในการจาริกแสวงบุญทางร่างมาชาติแล้วชาติเล่า บ้างแม้กระทั่งไปในการจาริกแสวงบุญ 2 หรือ 4 ครั้งใน 1 ชาตีกเกิด จึงมีคำกล่าวว่านั่นคือการจาริกแสวงบุญของผู้มีชีวิต ในขณะที่นั่นคือการจาริกแสวงบุญของดวงวิญญาณ ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างชัดเจนมาก จดจำบาปด้วยสติปัญญาของลูกขณะที่กำลังเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาและความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก ขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงบาป เราจะไปหาบาป พ่อทางจิตกำลังสอนการจาริกแสวงบุญนี้แก่ลูกๆ ทางจิต คำว่า “มานมานะบาฟ” นั้นได้กล่าวไว้ในกิตะ แต่ไม่มีใครเข้าใจความหมายของคำนี้ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะถูกเผาไป แล้วอะไรจะเกิดขึ้น? ลูกๆ รู้ว่าด้วยการจดจำระลึกถึงลูกจะกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน เวลานี้ทุกคนนั้นตาโมประธาน ทั้งต้นไม้นั้นผู้ฟังไปอย่างแท้จริง ดวงวิญญาณจะสามารถกลับมาสะโตประธานได้อย่างไร? เราจะสามารถกลับบ้านได้อย่างไร? เพียงดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์เท่านั้นที่อาศัยอยู่ที่นั่น ขณะที่นำร่างมาใช้ที่นั่น พวกเขาก็ได้ไปผ่านสภาพสะโต ราโจและตาโม ทุกสิ่งผ่านสภาพต่างๆ เหล่านี้ พวกเขาแม้กระทั่งร้องเพลง: โลกนี้กำลังเปลี่ยนไป สิ่งนี้เรียกได้ว่าเป็นโลกเก่ายุคเหล็กและโลกใหม่ก็เรียกได้ว่าเป็นยุคทอง สัตยยุค สิ่งนี้ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ เมื่อเคยเป็นยุคทองเคยมีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ศาสนานั้นไม่ได้คงอยู่เวลานี้ ศาสนาหลักคือลัทธิเทพ อิสลาม พุทธและคริสต์ ได้มีการอธิบายเกี่ยวกับยุคว่ามีสี่ยุคหลัก อย่างไรก็ตามยุคแห่งการบรรจบพบกันของบราห์มินี่แฝงตัว พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาและก่อตั้งศาสนาบราห์มิน เทพ และนักรบ ลูกๆ ต้องจดจำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดและเชื่อมโยงสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อ สิ่งหลักคือการกลับมาเป็นผู้เอาชนะบาป อย่างแท้จริงที่เราเคยบริสุทธิ์และสะโตประธาน เรานั้นเคยเป็นทองคำ 24 กระรัตอย่างแท้จริงและแล้วเมื่อเราได้กลับมาสะโต เรากลายเป็นทอง 22 กระรัต และแล้วเมื่อเราได้อยู่อย่างราโจและเคยเป็นทอง 18 กระรัต และด้วยการกลับมาตาโมเรากลายเป็นทอง 9 กระรัต มืองศาของกระรัตในทอง สิ่งนี้นำมาใช้กับ

ดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน เช่นที่แมลงที่ส่งเสียงก็จับแมลงที่สกปรกมาและทำให้แมลงเหล่านั้นเป็นเช่นเดียวกับตนเอง ดังนั้นลูกก็ส่งเสียงของความรู้เช่นกันและเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ แมลงเม่าจับแมลงมาและทำให้แมลงเหล่านั้นนั่งในสันโดษ แมลงเม่าเองก็มีปัญญามาก ตามละคร ลูกๆ ดวงวิญญาณเองก็มีบทบาทบันทึกไว้ในลูกด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าลูกเคยได้ยินความรู้ทางจิตจากพ่อทางจิตในวงจรที่แล้ว ลูกจะได้ยินสิ่งนี้ทุกวงจร ไม่มีอะไรใหม่ เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถอธิบายสิ่งนี้ เมล็ดนั้นก็รู้จักต้นไม้ พ่อมาเพื่อทำให้ลูกเป็นตริกาลดาร์ซี ท่านให้ความรู้ของรูปกาลเวลาทั้งสามแก่ลูก ท่านนำลูกมาเลี้ยงดูขณะมีชีวิต มีการนำกุมารมาเลี้ยงดูขณะที่มีชีวิตด้วยเช่นกัน และทำให้เป็นภรรยา ประชาบิดาบรรพมาไม่ได้มีภรรยา ผู้นี้ถูกนำมาเลี้ยงดู พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนำลูกๆ มาเลี้ยงดูผ่านบรรพมา ลูกๆ พูดว่า: นี่คือนาบาของเราและพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเองก็พูดว่า: ลูกคือลูกๆ ของพ่อ ซึ่งพ่อบานนั้นคือทางจิตและประชาบิดาบรรพมาดา คือทางร่างกาย พ่อทางจิตนั้นจะพูดความรู้ได้อย่างไรถ้าท่านไม่เข้าไปในร่างกาย? เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าเต็มไปด้วยความรู้ รูปแบบใดๆ ของความรู้นั้นก็จะถูกเก็บไว้ในดวงวิญญาณเสมอ แม้ความรู้ทางโลกนั้นก็ศึกษาโดยดวงวิญญาณ อย่างไรก็ตามเนื่องจากการเป็นผู้ที่อยู่อย่างตาโมประสาณ จึงไม่มีใครสามารถคงอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกกำลังกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณเวลานี้ สิ่งเหล่านี้จะไม่มีการอธิบายไว้ในยุคทอง เช่นที่เวลานี้พ่อพูดว่า: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อเพราะภาระของบาปกรรมที่อยู่บนศีรษะของลูกเวลานี้ต้องถูกขจัดออกไป ลูกเรียกหาพ่อเวลานี้: โปรดมาและชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์เกิด ดวงวิญญาณได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และตาโมประสาณและเหตุนี้เองพวกเขาจึงจดจำพ่อ ไม่มีผู้เลื่อมใสศรัทธาใครรู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือจุด ไม่สามารถมีการสร้างวัดเพื่ออุทิศให้กับจุดได้ เพราะนั่นก็จะดูไม่ถูกต้อง ก่อนอื่นใดพวกเขาทำชีวาลิงกัม และแล้วพวกเขาพูดโดยอ้างถึงนิมิตว่าท่านนั้นสว่างไสวกว่าพระอาทิตย์ 1000 ดวง! ชิวาลิงกัมนั้นสว่างไสวเหมือนเช่นที่พวกเขาได้แสดงว่าอรชุนได้พูดไว้หรือ? เขาได้นิมิตของรูปที่สว่างไสวอย่างยิ่งและพูดว่าเขาไม่สามารถทนได้ ผู้คนเคยได้ยินคำพูดเหล่านี้ ที่นี้ด้วยในตอนเริ่มต้นหลายต่อหลายคนเคยได้นิมิต พวกเขาใช้คำพูดว่า: หยุดนิมิตนั้นเกิด ฉันไม่สามารถทนได้! ดวงตาของพวกเขาเหล่านั้นกลับมาแดงก่ำ พวกเขาคิดว่าพวกเขาได้รับนิมิตของพระเจ้าแล้ว ใครให้นิมิตนั้นแก่พวกเขา? กฤษณะไม่ได้ประทานนิมิตนั้น ซึ่งพ่อบาได้ประทานนิมิตนั้น ท่านถูกเรียกว่าเป็นผู้ประทานเทพนิมิต พ่อพูดว่า: พ่อไม่สามารถให้กุญแจแก่ลูกๆ นี่คือนาบาซึ่งเป็นประโยชน์กับพ่อเท่านั้นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีความจำเป็นสำหรับนิมิตในยุคทอง ลูกจะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาจากผู้กราบไหว้บูชา พ่อพูดว่า: พ่อได้ให้โชคของอาณาจักรของโลกของลูกแก่ลูก และแล้วก็ไปและนั่งอยู่ในอาณาเขตสูงสุดของพ่อ พ่อไม่ได้กลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาหรือผู้กราบไหว้บูชาเวลานี้ลูกกลายเป็นผู้รู้คิด สามารถเข้าใจได้จากพฤติกรรมของใครบางคนว่าเขานั้นอ่อนหวานเพียงใดและเขาได้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งอย่างดีมากเพียงใด หัวข้อมากมายก็ถูกสร้างขึ้น ลูกควรที่จะจดบันทึกหัวข้อทั้งหมดที่พ่อบาให้ วันนั้นพ่อบาจะอธิบายเกี่ยวกับการจาริกแสวงบุญ มีการจาริกแสวงบุญ 2 ประเภท นี่คือนาบาอันดับหนึ่ง ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธามนุษย์ทั้งหมดก็นำลูกไปสู่การจาริกแสวงบุญทางร่าง ไม่มีการจาริกแสวงบุญทางร่างในหนทางของความรู้ ของลูกคือการจาริกแสวงบุญทางจิต พ่ออธิบายว่าลูกจะกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธานผ่านการจาริกแสวงบุญนี้ ดวงวิญญาณไม่สามารถกลับบ้านโดยที่ไม่กลับมาบริสุทธิ์ ดวงวิญญาณทั้งหมดจะเฝ้าแปลงมาที่นี้ ไม่มีใครกลับบ้าน ลูกสามารถอธิบายให้กับรัฐบาลด้วยเช่นกันว่า: ในยุคทองเมื่อเคยมีอาณาจักรของเหล่าเทพ พวกเขามีบุตรชายหนึ่งคนและบุตรสาวหนึ่งคนและในสิ่งนั้นก็เต็มไปด้วยพลังโยคะ เวลานี้เพียงแต่คิดเกี่ยวกับว่าจะมีมนุษย์น้อยนิดเพียงใดในยุคทองราชวงศ์ที่ดำเนินมานั้นเป็นของลักษณะและนารายณ์ที่สมบูรณ์พร้อมและปราศจากกิเลส ดังนั้นพวกเขาต้องมีบุตรชายหนึ่งคนอย่างแน่นอน ในเมื่อเราสามารถกลายเป็นนายของโลกผ่านพลังโยคะ เราจะไม่สามารถมีลูกด้วยพลังโยคะหรือ? สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร เนื่องจากการเป็นผู้ที่บริสุทธิ์ พวกเขาจึงมีนิมิตว่าพวกเขากำลังจะมีทารกและพวกเขาก็มีความสุขนั้น ไม่มีเรื่องของกิเลส ผู้คนถามลูกว่าเด็กๆ จะถือกำเนิดที่นั่นอย่างไร บอกพวกเขาว่า: ต้นมะละกอเทศผู้และเทศเมียที่อยู่ติดกันและกันก็ให้ผล หากต้นตัวผู้และต้นตัวเมียไม่ได้อยู่ติดกันก็จะไม่ให้ผล เป็นความมหัศจรรย์ ดังนั้นเหตุใดเด็กๆ จึงไม่สามารถถือกำเนิดที่นั่นด้วยพลังโยคะเล่า? มีตัวอย่างของนกยูงตัวผู้และตัวเมียด้วยเช่นกัน นั่นเรียกว่านกประจำชาติ เธอแต่งตั้งครีฑ์ด้วยน้ำตาของความรัก นั่นไม่ใช่กิเลส บาร์ตเคยเป็นวัดของชีวาและชีพ่อบาได้สร้างสิ่งนี้ขึ้น เวลานี้ราวันได้ทำให้เป็นโรงคำประเวณี ถึงแม้ว่าพวกเขาจะฉลองวันเกิดของชีวา ก็ไม่มีใครรู้ถึงวันเกิดของราวัน ไม่มีใครรู้สิ่งใดเกี่ยวกับราวัน ในดาเชราพวกเขาสร้างหุ่นจำลองของราวันแล้วก็เผาสีนั้น ลูกๆ รู้ว่าราวันกิเลสทั้งห้าจะไม่ถูกเผาด้วยพลังไฟ ลูกเอาชนะราวันด้วยพลังโยคะ และเพียงพ่อบาที่มาและสอนโยคะนี้แก่ลูก ท่านพูดว่า: ขอให้ลูกเป็นโยคี ขอให้ลูกนั้นศักดิ์สิทธิ์! ในกิตะคำว่า “มานมานะบาฟ!” นั้นมีการกล่าวถึง จดจำพ่อ! เพียงด้วยการจาริกแสวงบุญนี้ที่ลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ และแล้วลูกก็จะไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ เมื่อผู้คนไปในการจาริกแสวงบุญพวกเขาก็อยู่อย่างบริสุทธิ์ ผู้คนที่ไปที่คาลิจก็อยู่อย่างบริสุทธิ์ แต่ผู้ที่อยู่ที่คาลิจไม่ได้อยู่อย่างบริสุทธิ์ ที่นี้ในอาณาจักรของราวัน ปฏิสัมพันธ์เป็น

ไประหว่างผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ที่นั่นปฏิสัมพันธ์เป็นของผู้ที่บริสุทธิ์กับผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ กระนั้นก็ตามลูกก็ยังจะต้องลงมา บาบาก็อธิบายแล้วว่าเป็นเวลาครึ่งวงจรที่เป็นกลางวันและอีกครึ่งวงจรเป็นกลางคืน สิ่งนี้เชื่อมโยงกับบราห์มิน เป็นบราห์มินผู้ที่ต่อมากลายเป็นเทพ ลักษมีและนารายณ์มาจากที่ใดในโลกใหม่? พวกเขาไม่ได้รับบาราศ์ใคร พวกเขาได้แสดงสงครามที่ยิ่งใหญ่ แต่ไม่ได้มีสิ่งใดเป็นผลลัพธ์ มีคำกล่าวว่าเคยมีฝนดาบทั้งห้า มีจำนวนลูกทั้งหมดผู้เป็นพันดาวาสมากเพียงใด? ลูกคือผู้นำทางจิต ลูกรู้ว่าเวลานี้ทุกคนต้องกลับบ้าน บาบามาเพื่อพาทุกคนกลับบ้าน ท่านคือผู้นำทางสูงสุด เป็นผู้ปลดปล่อยท่านปลดปล่อยลูกจากมายาและพาลูกกลับไปกับท่าน ผู้นำทางที่พาลูกกลับไปกับท่านนั้นเป็นที่ต้องการอย่างแน่นอน เก็บสิ่งเหล่านี้ไว้ในสติปัญญาของลูกอย่างดีมาก ได้มีการพิมพ์คัมภีร์เหล่านั้นเรียบร้อยแล้วและใครก็ตามสามารถไปและอ่านสิ่งเหล่านั้น เพียงพอเท่านั้นที่ให้ความรู้นี้ ไม่มีเรื่องของการอ่านคัมภีร์ ลูกรับฟังพอและเข้าถึงสิ่งนั้น อันดับหนึ่งคือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง เพราะเป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์แก่ลูก ลูกนั้นอ่อนแออย่างยิ่งในการจาริกแสวงบุญนี้ เป็นไปในการจดจำระลึกถึงที่มีอุปสรรค ความรู้ที่ง่ายตายอย่างยิ่ง พออธิบาย: นี่คือการของละครและมีสี่ส่วนเท่ากัน หากระยะเวลาหนึ่งเป็นหลายแสนปีจำนวนมนุษย์ก็จะเพิ่มพูนมากมาย รัฐบาลเองก็พูดว่าไม่ควรจะมีการเกิดมากกว่านี้แต่นี้คืองานของพ่อเท่านั้น ผู้คนเหล่านั้นทั้งหมดเฝ้าแต่หาวิธีการทางร่างแต่วิธีการของพ่อนี้เป็นไปทางจิต พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อทำลายศาสนานับไม่ถ้วนและก่อตั้งศาสนาเดียว เพียงในยุคทองเท่านั้น ไม่ใช่ที่นี้ที่จะสามารถมีการกำหนดเดียว ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาคิดว่าพวกเขาเองเป็นพี่น้อง พ่ออธิบายวิธีการต่างๆ มากมายแก่ลูกๆ เก็บรายการของหัวข้อไว้กับลูก ทุกหัวข้อนั้นชั้นหนึ่ง บาบาส่งว่า: ลูกๆ ต้องไม่พูดมาก เพียงพูดว่า: ชีพบาบาพูดว่า: พ่อคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด พ่อคือดวงวิญญาณสูงสุดและพ่อถูกเรียกว่าพระเจ้า ไม่มีมนุษย์สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้าได้ หัวข้อของการจาริกแสวงบุญทางจิตและการจาริกแสวงบุญทางร่างนั้นดีมาก การจาริกแสวงบุญทางร่างนั้นเกิดขึ้นในดินแดนของความตายและนี่คือดินแดนของความตาย ขณะที่นั้นคือดินแดนของความเปื้อนอมตะ ลูกๆ กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อทุกวงจร เหตุนี้เองลูกจึงเป็นลูกๆ ทางจิตที่แสนหวาน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลับมาทำให้ตนเองรู้จักและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน ทำให้พฤติกรรมของลูกสูงศักดิ์และอ่อนหวานอย่างมาก
2. อยู่อย่างซื่อแฉในการจาริกแสวงบุญทางจิต เก็บรายการของหัวข้อที่ดีไว้กับลูก ไตร่ตรองมหาสมุทรของความรู้ในแต่ละหัวข้อ

พร: ขอให้ลูกมีความรักอย่างแท้จริงและเปิดเผยรูปที่แฝงตัวของพ่อและตัวของลูกเองโดยการอยู่อย่างมั่นคงในรูปภายในของลูก
ลูกๆ ผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพภายในของพวกเขา ผู้ที่สำรวจตนด้วยการอยู่อย่างมั่นคงในรูปภายในของพวกเขา ไม่สามารถหมกมุ่นอยู่กับสิ่งอื่นใดได้ พวกเขาจะไม่ถูกหลอกโดยโลกเก่า ความสัมพันธ์ ความมั่งคั่ง หรือทรัพย์สินทางกาย ซึ่งล้วนแต่ชั่วคราวและโอ้อวด โดยการอยู่อย่างมั่นคงในรูปภายในของลูก รูปที่มีพลังที่แฝงตัวของลูกจะถูกเปิดเผย และด้วยรูปนี้ พ่อจะได้รับการเปิดเผย ผู้ที่ทำงานสูงส่งเช่นนี้ย่อมมีความรักอย่างแท้จริง

คติพจน์: รักษาความภาคภูมิใจและเกียรติของศรัทธาของลูกและสิทธิโดยกำเนิดจากพระเจ้า และลูกจะไม่ได้รับความทุกข์

*** โอม ขานติ ***

วิธีที่จะกลายเป็นโยคยูกต์และยูกตียูกต์

วันนี้ จากลูกทั้งหมดของท่านบัพดาตาเห็นลูกพิเศษสองประเภท ประเภทที่หนึ่งคือผู้ที่โยคยูกต์และยูกตียูกต์อย่างสม่ำเสมอในทุกการกระทำ ประเภทที่สองคือโยคี แต่พวกเขาก็ไม่โยคยูกต์และไม่ยูกตียูกต์อย่างสม่ำเสมอหรือเป็นธรรมชาติในทุกการกระทำ ในทั้งสามประการ – ความคิด คำพูด และการกระทำ – บางครั้งพวกเขาก็ไม่ยูกตียูกต์ในสิ่งหนึ่ง และบางครั้งก็ไม่ยูกตียูกต์ในอีกสิ่งหนึ่ง โดยทั่วไปแล้วชีวิตบราห์มินหมายถึงการอยู่อย่างเป็นโยคยูกต์โดยธรรมชาติและยูกตียูกต์อย่างสม่ำเสมอ ความผ่อนคลายทางจิตวิญญาณ, คุณสมบัติพิเศษและเหตุผลของการมีความรักและมีคุณสมบัติพิเศษที่สุดในชีวิตบราห์มินคือลูกเป็นโยคยูกต์และยูกตียูกต์ อย่างไรก็ตามลูกบางคนสามารถก้าวไปข้างหน้าด้วยคุณสมบัติพิเศษนี้ได้อย่างง่ายดายและเป็นธรรมชาติ ในขณะที่ลูกบางคนแม้จะให้ความสนใจ แต่ก็ไม่สามารถสัมผัสทั้งสองสิ่งนี้ได้อย่างสม่ำเสมอ อะไรคือสาเหตุสำหรับสิ่งนี้? ลูกทุกคนมีความรู้ ลูกทุกคนต่างก็มีเป้าหมายเดียวกัน อย่างไรก็ตาม บางคนเข้ามาใกล้เป้าหมาย นั่นคือ ใกล้จะได้สัมผัสกับทั้งสองคุณลักษณะนี้ (สภาพที่โยคยูกต์และยูกตียูกต์) บางคนเข้ามาใกล้เป้าหมายเนื่องจากความพยายามอย่างรวดเร็ว บางครั้งพวกเขาเข้ามาใกล้ แต่ในขณะที่เคลื่อนไปด้วยเหตุผลใดเหตุผลหนึ่งพวกเขาก็หยุดนิ่ง เหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่ได้สัมผัสกับความใกล้ชิดกับคุณลักษณะเหล่านี้อย่างสม่ำเสมอ จากดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหมด ใครเป็นอันดับหนึ่งในการเข้ามาใกล้เป้าหมายที่สูงส่งนี้? พ่อบราห์มา เขาใช้วิธีใดที่เขาประสบความสำเร็จในเรื่องนี้? วิธีที่ง่ายดายในการคงอยู่อย่างโยคยูกต์ตลอดเวลาคือการก้าวไปในขณะที่พิจารณาว่าตนเองเป็นสารถิและผู้สังเกตการณ์อยู่เสมอ

ลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งทั้งหลายเป็นสารถิของพาหนะเหล่านั้น แต่ละดวงวิญญาณเป็นสารถิที่ซับซ้อนพาหนะ จิตสำนึกนี้ทำให้ลูกละวางจากพาหนะของลูกโดยอัตโนมัติ นั่นคือจากร่างกายของลูก ทำให้ลูกละวางจากสำนึกที่เป็นร่างทุกประเภทเมื่อไม่มีจิตสำนึกของการเป็นร่างกาย ลูกจะกลายเป็นโยคยูกต์ได้อย่างง่ายดายและเป็นธรรมชาติ โยคยูกต์และยูกตียูกต์ในทุกการกระทำ โดยการพิจารณาว่าตนเองเป็นสารถิ อวัยวะประสาทสัมผัสทั้งหมดของลูกจะอยู่ภายใต้การควบคุมของลูก นั่นคือลูกจะพัฒนาพลังในการควบคุมเพื่อให้อวัยวะประสาทสัมผัสทั้งหมดของลูกเข้าใกล้จุดหมายปลายทางของเป้าหมายและคุณสมบัติของมัน สารถิไม่สามารถอยู่ภายใต้อิทธิพลของอวัยวะประสาทสัมผัสใดๆ เมื่อมายาจุใจใครบางคน วิธีการจุใจของมายาคือเธอทำให้ลูกตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของอวัยวะประสาทสัมผัสอย่างใดอย่างหนึ่งหรือพลังที่ละเอียดอ่อนอย่างใดอย่างหนึ่ง: จิตใจ สติปัญญา หรือชั้นสการ แทนที่จะสามารถส่งสอนจิตใจของลูกให้อยู่ในระเบียบด้วยมนตราอันยิ่งใหญ่ที่ลูกดวงวิญญาณผู้เป็นสารถิได้รับจากพ่อ เธอทำให้ลูกตกอยู่ภายใต้อิทธิพลที่ชั่วร้าย เมื่อลูกอยู่ภายใต้อิทธิพลชั่วร้ายอย่างใดอย่างหนึ่ง วิญญาณชั่วร้ายอื่นๆ ทั้งหมดก็จะเข้ามา เพราะวิญญาณชั่วร้ายเหล่านี้มีความเป็นหนึ่งเดียวกันเป็นอย่างมาก หากวิญญาณชั่วร้ายตัวหนึ่งมา มันจะเรียกวิญญาณชั่วร้ายตัวอื่นๆ ทั้งหมดมา แล้วจะเกิดอะไรขึ้น? วิญญาณชั่วร้ายเหล่านี้จะเปลี่ยนลูกจากสารถิเป็นคนที่เห็นแก่ตัว (สวารถิ) แล้วลูกจะอย่างไร? เมื่อลูกมีจิตสำนึกในการเป็นสารถิ ลูกจะต้องต่อสู้เพื่อขับไล่วิญญาณชั่วร้ายเหล่านั้นออกไป สภาพการต่อสู้นี้ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นสภาพโยคยูกต์ ด้วยเหตุนี้เองแทนที่จะเข้าใกล้จุดหมายปลายทางของการเป็นโยคยูกต์และยูกตียูกต์ ลูกจะหยุดนิ่ง และดังนั้นจากการอยู่ในอันดับแรก ลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของอันดับที่สอง สารถิคือคนที่ไม่ได้อยู่ภายใต้อิทธิพลใด ๆ และสารถิของเขาในขณะที่เขาหลับมัน แล้วลูกทุกคนล่ะ? ลูกเป็นสารถิใช่หรือไม่?

สารถิ หมายถึง ผู้มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เพราะเป็นดวงวิญญาณที่เป็นสารถิ บราห์มาบาปประสบความสำเร็จอันดับหนึ่งโดยใช้วิธีนี้ ดังนั้นพ่อจึงกลายเป็นสารถิของเขาด้วย พ่อแสดงเป็นสารถิในทางปฏิบัติ ทำตามพ่อ! ท่านกลายเป็นสารถิและให้ประสบการณ์ของสภาพที่มีความรักและละวางในชีวิตของสารถิอย่างสม่ำเสมอ พ่อเข้าสู่ร่างกายทำให้ร่างกายยอมจำนน กล่าวคือ ท่านจะเป็นสารถิ ไม่ยอมจำนนต่อร่างกาย ด้วยเหตุนี้เองท่านจึงมีความรักและละวาง ในท่านเองเดียวกัน ลูกดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหลายจงทำให้ตนเองมั่นคงอยู่ในสภาพของการเป็นสารถิเช่นเดียวกับพ่อ ในขณะที่ลูกเดินในขณะที่ลูกเคลื่อนไหว ให้ตรวจสอบสิ่งนี้: ฉันเป็นสารถิหรือไม่? นั่นคือฉันเป็นผู้ที่ทำให้ทุกสิ่งเคลื่อนไหวหรือไม่? ฉันมั่นคงในสภาพของการละวางและมีความรักหรือไม่? ตรวจสอบสิ่งนี้เป็นระยะๆ ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ปล่อยให้เวลาทั้งวันผ่านไปและลูกตรวจสอบเฉพาะตอนกลางคืนเท่านั้น หากวันเวลาผ่านไปทั้งวันแล้วเวลาที่ผ่านไปในการหารายได้ก็สูญ

เปล่าไปตลอดกาล ดังนั้นอย่ามีจิตสำนึกหลังจากที่สูญเสียทุกสิ่งทุกอย่างไปแล้ว ทำให้ชั้นสการ์เหล่านี้เป็นธรรมชาติและเป็นไปโดยอัตโนมัติ ชั้นสการ์ไหน? ชั้นสการ์ของการตรวจสอบ ชั้นสการ์เก่าของบางคนถึงกับเป็นอุปสรรคต่อการก้าวไปข้างหน้าในชีวิตบราห์มิน ลูกพูดว่าอะไรในเวลานั้น? "แม้จะขัดกับความปรารถนาของฉัน ฉันก็ยังได้รับอิทธิพลจากชั้นสการ์ของฉัน" ลูกยังคงทำในสิ่งที่ลูกไม่ต้องการจะทำ หากชั้นสการ์ที่ผิดทำให้ลูกทำสิ่งที่ผิดประเภทแม้จะขัดกับความปรารถนาของลูกก็ตามแล้วลูกจะไม่สามารถนำชั้นสการ์ที่บริสุทธิ์ของการตรวจสอบโดยธรรมชาติมาใช้ได้หรือไม่? โดยไม่ต้องลำบากตรากตรำ ชั้นสการ์ที่บริสุทธิ์ของลูกของการตรวจสอบจะช่วยให้ลูกทำงานนั้นได้โดยอัตโนมัติ ลูกจะไม่พูดว่า ลูกลืมหือว่าลูกยุ่งมาก มีชั้นสการ์ที่ไม่บริสุทธิ์และไร้ประโยชน์ ลูกบางคนไม่มีชั้นสการ์ที่ไม่บริสุทธิ์ แต่พวกเขามีชั้นสการ์ที่ไร้ประโยชน์ บางคนไม่สามารถลืมหือชั้นสการ์ที่ไม่บริสุทธิ์หรือที่ไร้ประโยชน์ของพวกเขาได้แม้ในขณะที่พยายามลืมหือชั้นสการ์เหล่านั้น แล้วพวกเขาก็พูดว่า: นั่นไม่ใช่ความตั้งใจของฉัน แต่เป็นนิสัยเก่าของฉันหรือชั้นสการ์เก่า เนื่องจากลูกไม่สามารถลืมหือชั้นสการ์ที่ไม่บริสุทธิ์ของลูกได้ แล้วลูกลืมหือชั้นสการ์ที่บริสุทธิ์ของลูกได้อย่างไร? สภาพของการเป็นสารถีจะดึงเอาชั้นสการ์ที่บริสุทธิ์ออกมาโดยอัตโนมัติเพื่อสร้างความก้าวหน้าในตนเองและตรวจสอบจากนั้นก็เกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติตามเวลา ลูกจะถูกบังคับโดยนิสัยที่ไม่บริสุทธิ์ ในขณะที่นานินิสัยนี้ไปใช้ ลูกจะกลับมาเข้มแข็งขึ้น ดังนั้นลูกเคยได้ยินวิธีการใช้สำหรับการอยู่อย่างโยคยูกต์และยูกตียูกต์อย่างสม่ำเสมอหรือไม่? ก้าวไปข้างหน้าในฐานะสารถี สารถีเป็นผู้สังเกตการณ์โดยธรรมชาติเมื่อทำ เห็น หรือได้ยินสิ่งใดๆ ในขณะที่ทำทุกสิ่ง— เห็น, คิดและทำ - ในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกจะอยู่เหนืออิทธิพลใด ๆ นั่นคือลูกจะละวางจากผลกระทบใด ๆ ของมายา ดังนั้นลูกได้ทำให้บทเรียนนี้มั่นคงแล้วใช่ไหม? ลูกเป็นผู้ที่ทำตามพอบราห์มาใช่หรือไม่? ลูกรักพอบราห์มามากใช่หรือไม่? สิ่งซึ่งบอกของความรักคือการกลับมาทักทาย นั่นคือ ทำตามท่าน

ลูกผู้เป็นครูทุกคนมีความรักต่อพ่อมากแค่ไหน? พ่อถือว่าครูเป็นมิตรร่วมทางที่ใกล้ชิดของท่านในการทำงานรับใช้ ดังนั้นจะเป็นครูที่ทำตามพ่อก่อนใช่หรือไม่? จงมีเป้าหมายสำหรับสิ่งนี้ไว้เสมอว่า "ฉันก่อน" อย่าพูดว่า "ฉันก่อน" ด้วยความอิจฉา; ที่ทำให้เกิดความเสียหาย นี่เป็นคำเดียวกัน แต่การพูดว่า "ฉันก่อน" ด้วยความอิจฉานั้นเป็นเรื่องหนึ่ง การทำเช่นนั้นแทนที่จะมาก่อน บางครั้งลูกจะกลายเป็นคนสุดท้าย จากคนแรก ลูกจะกลายเป็นคนสุดท้าย ในขณะที่เมื่อลูกพูดว่า "ฉันก่อน" ในการทำตามพ่อ และลูกทำอย่างนั้น แม้ว่าจะมีอันดับแรก ลูกก็จะกลายเป็นหนึ่งในท่ามกลางอันดับแรกเช่นกัน บราห์มาเป็นอันดับแรกใช่ไหม? จงมีเป้าหมายเสมอว่าครูหมายถึงการตามพ่อและกลายเป็นอันดับหนึ่งในการทำตามพ่อเสมอ ดังนั้น เมื่อบราห์มาเป็นอันดับหนึ่ง ผู้ที่ทำตามท่านก็ต้องรักษาเป้าหมายที่จะเป็นอันดับหนึ่งด้วย ลูกผู้เป็นครูทุกคนมั่นคงในเรื่องนี้ใช่ไหม? ลูกมีความกล้าที่จะทำตามหรือไม่? ครูคือผู้ที่กลายเป็นเครื่องมือ ลูกเป็นเครื่องมือสำหรับดวงวิญญาณมากมาย ดังนั้นผู้ที่ เป็นเครื่องมือมีความรับผิดชอบมากมายเพียงใด! บราห์มา บาบา เป็นเครื่องมือ หลายคนกลายเป็นบราห์มินเมื่อเห็นพอบราห์มา ในท่านองเดียวกัน งานใดๆก็ตามที่ลูกผู้เป็นครูทำ ไม่ว่าจะเป็นการเตรียมอาหารหรือการทำความสะอาด ในขณะที่ทำทุกการกระทำ จงมีสำนึก: ฉันเป็นเครื่องมือสำหรับดวงวิญญาณมากมาย ไม่ว่าฉันจะทำอะไร ไม่ว่าฉันจะทำอย่างไร ผู้คนที่เห็นฉันซึ่งเป็นเครื่องมือก็จะทำเช่นเดียวกัน ด้วยเหตุนี้เองบรรดาจึงกล่าวอยู่เสมอว่า ในด้านหนึ่งมีการให้คำบรรยาย และอีกด้านหนึ่งคือการล้างหม้อ เป็นโยคยูกต์และยูกตียูกต์ในขณะที่ทำทั้งสองงาน ไม่ว่างานจะเป็นเช่นไร ให้สภาพของลูกเป็นโยคยูกต์และยูกตียูกต์เสมอ ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกโยคยูกต์ในขณะที่ให้คำบรรยาย แต่ในขณะที่ล้างจาน นั่นคือ ในขณะที่ทำงานธรรมดา สภาพของลูกกลับมาตรฐานด้วย ทำตามพ่อตลอดเวลา ครูได้ยินไหม?

ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้า ลูกชอบนั่งข้างหน้าและประสบการณ์ของการก้าวไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอ นั้นจะสวยงามเพียงใด! ดังนั้น เมื่อใดก็ตามที่ชั้นสการ์ที่แข็งแกร่งเช่นนี้พยายามทำให้ลูกถอยหลัง ให้จดจำจากนี้ไว้ ในเมื่อลูกชอบนั่งข้างหน้าแล้วทำไมลูกต้องอยู่ข้างหลังเมื่อต้องก้าวไปข้างหน้า? ดังนั้น เมื่อมีสถานการณ์ใดเกิดขึ้น ให้มาที่มัตฐัน และใส่ความกล้าหาญและความกระตือรือร้นให้กับตัวเอง เพราะหลายคนที่อยู่ข้างหลังจะมาในภายหลัง ถ้าลูกอยู่ข้างหลัง ผู้ที่มาภายหลังจะต้องถูกนำไปอยู่ข้างหน้า ดังนั้นจงรักษาจิตสำนึกไว้เสมอว่าลูกคือผู้ที่อยู่ข้างหน้า การอยู่ข้างหลังหมายถึงการเป็นปวงประชา ลูกไม่ต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชาใช่ไหม? ลูกไม่ใช่ประชาโยคี ลูกคือราชาโยคีใช่ไหม? ดังนั้นทำตามพ่อ อัจชะ

ลูกชาวต่างชาติจะอย่างไร? ลูกจะทำตามพ่อใช่ไหม? ลูกจะไปไกลแค่ไหน? ทุกคนจะมาข้างหน้าหรือไม่? อัจชะ ให้ผู้ที่มาทั้งหมดทำตามพ่อและก้าวไปอย่างรวดเร็วและกลายเป็นอันดับแรก อย่าคิดว่าจะมีคนเดียวเท่านั้นที่มาเป็นอันดับแรก

ในเกรดแรกจะมีจำนวนมากใช้หรือไม่? บราห์มาจะเป็นอันดับแรก แต่ลูกจะยังคงเป็นมิตรร่วมทางของท่านในชั้นแรก ดังนั้นจงประกาศสิทธิ์ในเกรดแรก จะไม่มีเพียงแค่คนเดียวที่เป็นคนแรก จะมีจำนวนมากในเกรดแรก ดังนั้นอย่าคิดว่าอันดับแรกได้รับการสรุปแล้วและลูกสามารถเป็นได้เพียงแค่อันดับที่สองเท่านั้น อย่ากลายเป็นเกรดสอง ผู้ที่มีความรับผิดชอบคืออรุณอันดับหนึ่ง การเป็นอรุณหมายถึงการอยู่ในอันดับแรก ทุกคนมีโอกาสที่จะมาก่อนเป็นอันดับแรก ทุกคนสามารถเป็นส่วนหนึ่งของอันดับแรกนั้น มันไม่มีขีดจำกัด เกรดแรกไม่มีขีดจำกัด; มันไม่น้อย ดังนั้นลูกทุกคนจะเข้ามาในอันดับแรกใช้ไหม? ลูกแน่ใจไหม? อัจชะ

แต่ผู้ที่ทำตามพอบราห์มาอย่างสม่ำเสมอ แต่ผู้ที่อยู่อย่างโยคยูกต์และยูกตียูกต์อยู่เสมอ แต่ผู้ที่จักเป็นสารถีและทำให้อวัยวะประสาทสัมผัสของตนเคลื่อนไปบนหนทางที่สูงส่ง แต่ผู้ที่อยู่ใกล้จุดหมายปลายทางอยู่เสมอ บัพดาตาให้ความรักและระลึกถึง และกล่าวว่ามีสเตแอกดวงวิญญาณที่สูงส่งเช่นนั้น

บัพดาตาพบกลุ่มอินดอร์:

ลูกมีประสบการณ์มาแล้วว่าคำแนะนำของบัพดาตาทำให้ลูกบรรลุถึงสภาพของการหลุดพ้นที่สูงส่งแล้วใช้หรือไม่? คำแนะนำเป็นเช่นไร การหลุดพ้นก็เป็นเช่นนั้น คำแนะนำของพอนั้นสูงส่ง และดังนั้นการหลุดพ้นที่ลูกได้รับจากสิ่งเหล่านั้นก็จะสูงส่งด้วยเช่นกันใช้ไหม? มีคำกล่าวไว้ว่า: ช่วงเวลาสุดท้ายของลูกเป็นเช่นไร จุดหมายปลายทางของลูกก็เป็นเช่นนั้น เหตุใดจึงกล่าวเช่นนั้น เพราะพามาในตอนท้ายของวงจรเท่านั้นเพื่อให้คำแนะนำและแนวทางที่สูงส่ง ดังนั้น ลูกรับคำแนะนำที่สูงส่งในช่วงเวลาสุดท้าย และลูกได้รับการหลุดพ้นเป็นเวลาหลายชาติเกิด "ความคิดสุดท้ายที่นำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง" ที่ไร้ขีดจำกัดของเวลาในปัจจุบันนั้นกลับมาสูงส่ง ดังนั้นอนุสรณ์ทั้งหมดจึงดำเนินต่อไปในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ด้วยแนวทางที่สูงส่งของชาติเกิดเดียว ลูกจะได้รับการหลุดพ้นที่สูงส่งเป็นเวลาหลายชาติเกิด อนุสรณ์สถานทั้งหมดเป็นของเวลานี้ในยุคบรรจบกัน เหตุใดจึงมีการสร้างอนุสรณ์ เป็นเพราะลูกดำเนินการกระทำในเวลานี้ในขณะที่อยู่ในความทรงจำระลึกถึง ทุกการกระทำกลายเป็นอนุสรณ์ ลูกตื่นนอนในเวลาอมฤตเวลาอย่างเป็นระเบียบวินัย ดังนั้นภาพลักษณ์ที่เป็นอนุสรณ์ของลูกก็ถูกปลูกให้ดีขึ้นอันเป็นระเบียบวินัยที่ถูกต้องเช่นกัน ผู้คนปลูกภาพลักษณ์เหล่านั้นด้วยความรักมากมาย พวกเขาเป็นภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิต แต่ผู้คนก็ยังปลูกพวกเขาด้วยความรักมากมายในหัวใจของพวกเขา พวกเขาปลูกภาพลักษณ์เหล่านั้น ให้อาหารพวกเขา และทำให้พวกเขานอนหลับเพราะลูกทำสิ่งนี้ทั้งหมดนี้ในความทรงจำระลึกถึงอันเป็นระเบียบวินัยในเวลานี้ ลูกรับประทานอย่างมีระเบียบวินัยด้วยวิธีที่ถูกต้องด้วยเช่นกัน ลูกรับประทานหลังจากออฟเฟอร์โบบ์แล้วใช้ไหม? หรือลูกรับประทานทั้งอย่างนั้นเลย? ไม่ใช่เพราะลูกต้องให้อาหารใครซักคนอย่างรวดเร็ว ลูกจึงไม่ออฟเฟอร์โบบ์ หากลูกต้องให้อาหารใครบางคน (ก่อนเวลา) ลูกก็ต้องแบ่งกันกินก่อน ไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่ลูกให้อาหารแก่ใครบางคนก่อนแล้วจึงออฟเฟอร์โบบ์ โดยการรับประทานอย่างถูกวิธี ลูกจะประสบความสำเร็จ ลูกมีความสุข และลูกจะมีการจดจำระลึกถึงได้ง่ายดายอยู่เสมอ

ดังนั้น ตั้งแต่อมฤตเวลาจนถึงเวลากลางคืน ไม่ว่าลูกจะทำอะไร จงทำสิ่งนั้นด้วยวินัยแห่งการจดจำระลึกถึง แล้วเมื่อนั้นลูกจะประสบความสำเร็จในทุกการกระทำ ความสำเร็จหมายความว่าลูกจะได้รับผลทันทีในทางปฏิบัติของทุกการกระทำ ความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการได้สัมผัสกับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสในรูปของผลในทันทีและผลในทางปฏิบัติ จากนั้นลูกจะก้าวต่อไปเรื่อยๆในคลื่นแห่งความสุขและความสนุก ลูกจะได้รับผลทันทีในทางปฏิบัติก่อน จากนั้นจึงรับผลในอนาคต ผลทันทีและผลในทางปฏิบัติของเวลานี้สูงส่งกว่าผลของชาติเกิดในอนาคตของลูก ถ้าลูกไม่รับประทานในทันทีในทางปฏิบัติในตอนนั้น ลูกจะไม่ได้รับผลในทันทีตลอดทั้งวงจร ลูกทำอะไรบางอย่างในตอนนั้นและลูกจะได้รับผลของสิ่งนั้นในทันที สิ่งนี้เรียกว่าผลในทันทีในทางปฏิบัติ ผลที่ลูกได้รับในยุคทองก็จะเป็นของชาติเกิดนี้เช่นกัน ไม่ใช่ชาติเกิดอื่น อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าผลใดก็ตามที่ลูกได้รับในตอนนั้นจะเป็นผลในทันทีและเป็นผลในทางปฏิบัติ นั่นคือผลของเวลาปัจจุบัน ดังนั้นอย่ากีดกันตนเองจากผลในทันทีในทางปฏิบัติ ให้รับประทานผลต่อไปเสมอ ลูกชอบผลในทางปฏิบัตินี้ใช้ไหม? ลูกเคยคิดไหมว่าตัวลูกเองจะมีโชคเช่นนี้? ลูกไม่เคยแม้แต่จะฝันว่าลูกจะได้รับผลจากพระเจ้า หากสิ่งที่ลูกไม่เคยแม้แต่จะฝันหรือคิดมาก่อนเกิดขึ้น แสดงว่าลูกมีความสุขมากมาย ทุกวันนี้เมื่อผู้คนถูกลอตเตอรี่ นั่นเป็นเพียงชั่วคราว - พวกเขามีความสุขมาก - ในขณะที่ผลในทันทีในทางปฏิบัตินี้กลายเป็นผลสำหรับอนาคต ดังนั้นลูกมีความสุขซึ่งนี้ใช้หรือไม่? ไม่ใช่บางครั้งก็น้อยกว่าและบางครั้งก็มากกว่าใช้ไหม? จงเฝ้าแต่โยยบินต่อไปอยู่เสมอในสภาพที่สม่ำเสมอและมั่นคง ลูกได้เรียนรู้วิธีที่จะโยยบินในหนึ่งวินาทีหรือไม่? หรือใช้เวลานานกว่านั้น? ความเร็วของลูกนั้นเร็วมากถึงขนาด

หรือไม่ที่ทันทีที่ลูกมีความคิดลูกก็จะไปที่นั่น? อัจชะ

ลูกทุกคนจากโซนอินดอร์; ลูกทุกคนพอใจแล้วใช่ไหม? ลูกผู้เป็นแม่ทั้งหลาย พอใจเสมอหรือไม่? ลูกไม่เคยไม่พอใจกับครอบครัวทางโลกของลูกใช่ไหม? ลูกเคยเบื่อไหม? ลูกเบื่อหน่ายกับลูกๆ ที่ซุกซนหรือไม่? ไม่เคยเบื่อ ยิ่งลูกเบื่อหน่ายมากเท่าไร ก็ยิ่งสร้างปัญหาเหล่านั้นให้กับลูกมากยิ่งขึ้น ดังนั้นจึงเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และทำงานรับใช้ในฐานะเป็นผู้รับใช้ เมื่อลูกมีจิตสำนึกของ "ของฉัน" ลูกจะเบื่อหน่าย “ลูกของฉัน และนี่คือสิ่งที่เขาทำ!” ดังนั้น เมื่อมีจิตสำนึกของ "ของฉัน" อยู่ ลูกจะรู้สึกเบื่อหน่าย และเมื่อลูกมีจิตสำนึกของ "ของท่าน" (เทรา) ลูกก็จะเริ่มว่ายนํ้า (เทอร์นา – ว่ายนํ้า) ดังนั้น ลูกเป็นคนว่ายนํ้าใช่ไหม? การพูดว่า "ของท่าน" เสมอ หมายถึงการรักษาความเคารพตนเอง การพูดว่า "ของฉัน ของฉัน" หมายถึงการหยิ่งยโส การเชื่อว่า "ของท่าน, ของท่าน" หมายถึงการรักษาความเคารพตนเอง ดังนั้น การคงไว้ซึ่งความเคารพตนเองอย่างสม่ำเสมอหมายถึงการจำไว้ว่าให้มีจิตสำนึกของ "ของท่าน" จดจำสิ่งนี้อยู่เสมอ อัจชะ

ดับเบิลฟอเรนเนอร์ก็จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบปะกัน มีลูกแต่ไม่กี่คน ลูกอธิบายได้ไหมว่าลูกมีความสุขมากแค่ไหน? พ่อฉันไม่มีขีดจำกัด และดังนั้นการบรรลุผลที่ลูกได้รับก็ไม่มีขีดจำกัดเช่นกัน ดังนั้นลูกจึงไม่สามารถนับสิ่งใดที่มีขีดจำกัดได้ บัพดาอินดีที่ได้เห็นลูกดับเบิลฟอเรนเนอร์ที่มีความเร็วของความเพียรพยายาม ชาวบาร์ตรู้เกี่ยวกับเรื่องของบาร์ต อย่างไรก็ตามพวกลูกไม่รู้ว่าคุณกลัวซิดมาก และกลายเป็นผู้เพียรพยายามอย่างแรงกล้า ดังนั้นลูกจึงได้ทำความมหัศจรรย์ใช่ไหม? ดังนั้นลูกจึงกลับมาโศคเป็นสองเท่า ชาวบาร์ตมีความซาบซึ้งอะไร? ซาบซึ้งว่าพวกเขาจะกลายเป็นชาวบาร์ตที่คงอยู่ตลอดไปในบาร์ตทุกวงจร ลูกมีความซาบซึ้งว่าดินแดนที่ไม่สูญสลายคือบาร์ตใช่ไหม? ลูกแต่ละคนมีความซาบซึ้งของตัวเอง ทุกคนจะต้องมาที่บาร์ตในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ในบาร์ตอัจชะ โอม ซานติ

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่แท้จริงที่ให้นิมิตของดวงตาที่สามผ่านหน้าผากของลูก
ในอนุสรณ์มีตาที่สามปรากฏบนหน้าผากของโยคี ลูกโยคีที่แท้จริงต้องอยู่ในความเป็นมิตรกับพ่อผู้เดียว ด้วยสติปัญญาของลูกอยู่เสมอเพื่อที่จะให้นิมิตของดวงตาที่สามผ่านหน้าผากของลูก หนึ่งคือพ่อ สองคือฉัน และไม่มีบุคคลที่สาม เมื่อลูกมีสภาพเช่นนั้น คนอื่นจะมีนิมิตของตาที่สาม หากบุคคลที่สามเข้ามาในสติปัญญาของลูก ตาที่สามจะปิดลง ดังนั้น เพื่อให้แน่ใจว่าตาที่สามของลูกยังคงเปิดอยู่ตลอดเวลา ลูกต้องจำไว้ว่าจะต้องไม่มีบุคคลที่สาม

คติพจน์: การเต็มไปด้วยคำถามหมายถึงการเป็นทุกข์และทำให้ผู้อื่นเป็นทุกข์

*** โอม ซานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน หากลูกต้องการที่จะกลับมาสูงส่ง จงทำตามศรัทธาอย่างเต็มที่ การไม่ทำตามศรัทธาคือความอ่อนแอที่ใหญ่ที่สุด
- คำถาม:** คอของลูกๆ คนไหนที่สำคัญและเหตุใดความรู้จึงถูกขจัดออกไปจากสติปัญญาของพวกเขา?
- คำตอบ:** ความรู้ถูกขจัดออกไปจากสติปัญญาของผู้ที่ในขณะที่เคลื่อนไปก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ และหยุดศึกษาเล่าเรียนและหยาดขาดจากพ่อ ความรู้ที่ไม่สูญสลายไม่สามารถนั่งอยู่ในสติปัญญาของลูกได้และลอคไว้ในสติปัญญาของลูกไม่สามารถเปิดได้จนกว่าลูกจะกลับมาปราศจากกิเลสแล้วเท่านั้น แล้วผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ก็มีอาหารและเครื่องดื่มที่ไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน พวกเขาไปและปะปนกับผู้คนชั่วร้ายเช่นปีศาจ และแล้วคอของพวกเขาก็สำคัญ พวกเขาไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับใครได้
- เพลง:** เมื่อได้พบท่าน ฉันได้พบทั้งโลก! ผืนดินและท้องฟ้านั้นเป็นของฉัน!

โอม ชานติ ใครกำลังร้องเพลงนี้? ผู้ที่ได้ประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองของสามโลกจากพ่อ ไม่มีใครสามารถนำสิ่งซึ่งฉันได้รับจากท่านไปจากฉันได้ ไม่มีใครสามารถเคลื่อนฉันออกไปจากที่นี่ได้ นั่นคือความตายไม่สามารถมาถึงฉันและไม่สามารถมีใครนำเอาอำนาจในการปกครองของฉันไปได้ ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากผู้เป็นนายนั้น พ่อเรียกว่าผู้เป็นนายด้วยเช่นกัน ลูกได้รับอะไรจากผู้เป็นนายนั้น? พวกเขาไม่รู้อะไรเลย เราสามารถจดจำผู้เป็นนายได้อย่างไร? รูปและนามของท่านคืออะไร? พวกเขาไม่รู้อะไรเลย ผู้เป็นนายคือนายของโลก ท่านคือผู้สร้างและเราคือสิ่งสร้าง บาบาสร้างทายาท นั่นคือลูกๆ แล้วท่านก็ทำให้พวกเขากลายเป็นนายของท่าน แล้วลูกๆ ก็กลายเป็นนายของพ่อ ลูกๆ พูดว่าฉันเป็นนายของทรัพย์สินสมบัติของพ่อของฉัน พ่อจะไม่พูดว่าเขาเป็นนายของทรัพย์สินสมบัติของลูกๆ ของเขา เรื่องเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างชัดเจนมาก เพียงลูกๆ ที่รู้จักเท่านั้นที่จะสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ เมื่อสติปัญญาไม่สะอาด เพชรพลอยก็ไม่สามารถอยู่ในนั้นได้ เพียงเมื่อลูกกลับมามีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณเท่านั้น ที่เพชรพลอยจะสามารถคงอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกต้องอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ จดจำพ่อ เมื่อพ่อทางร่างสร้างลูกๆ ขึ้น แล้วลูกๆ ก็กลายเป็นนายของเขา ลูกก็จะพูดว่า: ท่านเป็นพ่อของเราและพ่อทางร่างก็จะพูดว่า: พวกเขาเป็นลูกๆ ของฉัน อย่างไรก็ตามลูกๆ ไม่ได้มีสิ่งใดเลย พวกเขาได้รับทรัพย์สินสมบัติของพ่อของเขา พ่อก็จะไม่มีวันพูดว่าทรัพย์สินสมบัติของลูกของเขาเป็นของเขา เขาเข้าใจว่าลูกๆ ของเขานั้นเป็นนายของทรัพย์สินสมบัติของเขา เรื่องเหล่านี้ต้องซึมซับเป็นอย่างดี ลูกไม่สามารถซึมซับเรื่องเหล่านี้ได้เพราะลูกมีความอ่อนแอ ควรจะเป็นที่เข้าใจว่า: ฉันมีความอ่อนแอมากมายในตัวฉัน ความอ่อนแออันดับหนึ่งคือการไม่ทำตามศรัทธา เป็นเพียงด้วยการทำตามศรัทธาเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสูงส่ง ราชาโยคะสอนศรัทธาแก่ลูก ศรัทธาหมายถึงไม่มีตัวตน ศรัทธาหมายถึงคำพูดของพระเจ้าที่ไม่มีตัวตน เหตุนี้เองเราจึงถามว่า อะไรคือความสัมพันธ์ของคุณกับมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด? สิ่งนี้ควรเขียนบนกระดานขนาดใหญ่ ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้สร้างสวรรค์ ผู้ที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้ากลายเป็นนายแห่งสวรรค์อย่างแน่นอน พ่อมาและคารวะลูกๆ ขอคารวะต่อลูกผู้เป็นนาย ลูกๆ ก็ตอบรับว่า ขอคารวะต่อผู้เป็นนาย พ่อเป็นนายของบราห์มันเท่านั้น ลูกกลายเป็นนายของทั้งบราห์มันและโลก นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมบาบาจึงคารวะลูกๆ สองครั้ง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้เดียวฉันได้ทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ตัวมากมายมากเพื่อลูก พ่อทางร่างนั้นไม่ได้เป็นผู้ไม่เห็นแก่ตัว เขาคาดหวังให้ลูกๆ ของเขาจะใช้เขาเมื่อเขาปลดเกษียณ สิ่งนั้นก็เคยเป็นกฎ ลูกๆ จะรับใช้พ่อแม่ของตน อย่างไรก็ตามทุกวันนี้พวกเขาก็ใช้เงินไปหมดสิ้น ลูกๆ รู้ว่าลูกได้รับอำนาจในการปกครองนี้จากพ่อ อ้างอิงถึงลักษมีและนารายณ์ และเขียนว่าคุณรู้จักพวกเขาหรือไม่? ใครได้ให้อำนาจในการปกครองสวรรค์แก่พวกเขา? ต้องเป็นผู้เดียวผู้ก่อตั้งสวรรค์ที่ได้ให้สิ่งนั้นอย่างแน่นอน เพียงเมื่อโลกได้กลับมาเก่าเท่านั้นที่ท่านจะก่อตั้งโลกใหม่ ลักษมีและนารายณ์ประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาด้วยการทำตามศรัทธา ศรัทธาสอนความรู้ที่ง่ายดายและราชาโยคะที่ง่ายดายแก่ลูก ผู้ที่ได้รับการอธิบายนี้นักกลายเป็นราชา อันดับหนึ่งคือศรัทธา เขาทำการกระทำอะไรที่เขาได้รับสถานภาพที่สูงยิ่งกว่าพ่อแม่ของเขา จักรพรรดิและจักรพรรดินีผู้ที่ถูกละทิ้งได้ถือกำเนิดอยู่ที่ไหน? ถ้าลูกไม่กลับมาปราศจากกิเลส ความรู้ที่ไม่สูญสลายก็ไม่สามารถนั่งอยู่ในสติปัญญาของลูกได้ เพียงเมื่อลูกอยู่อย่างบริสุทธิ์เท่านั้นที่ลอคของสติปัญญาของลูกจะเปิดออก ด้วยการกลับมาไม่บริสุทธิ์ทุกสิ่งจึงถูกลบออกไปจากสติปัญญาของลูก ลูกๆ หลายคนก็หยาดขาดจากพ่อ พวกเขาหยุดศึกษาเล่าเรียน พวกเขาไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ให้แก่ใครได้ พวกเขาได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และพวกเขาก็รับประทานอาหารที่ไม่บริสุทธิ์ด้วย พวก

เขาไปและปะปนกับผู้คนที่เป็นเช่นปีศาจ คอของพวกเขาก็เริ่มสั่นไหว เรื่องนี้ได้เขียนไว้ในคัมภีร์ เคยมีการร่ายรำในวรินดาวัน พวกเขาถูกห้ามไม่ให้บอกผู้อื่นเกี่ยวกับสิ่งนี้และหากพวกเขากล่าวถึง คอของเขาคงสั่นไหว นั่นหมายถึงความรู้นี้ หากถูกหย่าขาดจากพ่อแล้วก็ประณามท่านคอของลูกก็จะสั่นไหว มีคำกล่าวว่า: ผู้ที่ประณามสัจธรรมไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพได้ พ่อพูดว่า: พ่อมาเมื่อโลกกลับมาเก่าและไม่บริสุทธิ์ มนุษย์ต้องกลับมาตาโมประธาน ไม่ว่ากรรมใดก็ตามที่พวกเขาทำ กรรมเหล่านั้นก็เป็นกรรมที่ผิดๆเท่านั้น เพราะพวกเขากำลังได้รับคำแนะนำและแนวทางที่ผิด พวกเขาไม่มีศรัทธา คำแนะนำและแนวทางที่ผิดทำให้พวกเขาไม่บริสุทธิ์และเสื่อมทราม ก่อนหน้านี้คำว่า “เสื่อมทราม” ไม่ได้มีอยู่ชั้นยาสีชะล้างกิเลสเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ดังนั้นก่อนอื่นใดถามสิ่งนี้ ความสัมพันธ์ของท่านกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร? ทุกคนจดจำพระเจ้า พระเจ้าพูดว่า: พ่อรักผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาทุกคนเพราะพ่อต้องการให้การปลดปล่อยและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่พวกเขา พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้ามาและให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธา เหตุนี้เองพระเจ้าจึงรักผู้เลื่อมใสศรัทธา บาบาริบายลูกได้ไปถึงความตกต่ำและเวลานี้พ่อมาเพื่อประทานหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูก พระเจ้าต้องมาหลังจากความเลื่อมใสศรัทธาอย่างแนบแน่น ก่อนอื่นพ่อต้องให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูก ผู้คนเหล่านั้นไม่ได้เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาของพ่อตั้งแต่ตอนเริ่มต้น พวกเขากราบไหว้บูชาผู้อื่นมากมาย ลูกคือลูกๆ ที่น่ารักของพ่อ ลูกเคยเป็นนายแล้วมารายวันก็เอาชนะลูกแล้วความเลื่อมใสศรัทธาก็เริ่มต้น สิ่งนี้เป็นละครด้วย พ่อให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน เวลานี้ลูกกำลังทำตามคำแนะนำของพ่อใช่ไหม? พ่อต้องมาเพื่อให้คำแนะนำแก่ลูกอย่างแนบแน่น ไม่เช่นนั้นพ่อจะชี้หนทางไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูกได้อย่างไร? พ่อเข้าไปในร่างของผู้เลื่อมใสศรัทธาอันดับหนึ่ง ผู้ที่คือหนึ่งเดียว(ว้าว) ในวัดชีวาพวกเขาก็จะวางหนึ่งเดียวไว้เบื้องหน้าสัญลักษณ์ของชีวาเสมอ ลองคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด จะไม่เข้าไปในร่างของว้าวใช่ไหม? พ่อจะสอนราชาโยคะแก่ลูกผ่านว้าวได้อย่างไร? มหาสมุทรแห่งความรู้จะเข้าไปในว้าวหรือ? เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่สามารถใช้ความรู้ได้อย่างดี ลูกกำลังทำตามศรัทธาและกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ราชาและราชินีแห่งสุริยวงศ์ ไม่มีใครสามารถแย่งชิงอาณาจักรไปจากเราได้ และอาณาจักรนั้นก็ไม่สามารถถูกกระแทกจากพายุได้ เรากำลังจะกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความเป็นอมตะ นี่คือนิรันดร์ของความตาย บาบาริบายแห่งความเป็นอมตะ ทำให้เราสามารถเอาชนะความตาย บทบาทของท่านนั้นแยกต่างหาก ลูกทั้งหมดคือปารวตี และพ่อคือเจ้าแห่งความเป็นอมตะ พ่อไม่เคยเข้าไปสู่วงจรของการเกิดและการตาย พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความเป็นอมตะ สวรรค์ ผู้คนของบาร์ตริกักไวคุณท์(สวรรค์) อย่างมาก พวกเขาพูดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ได้กลายเป็นชาวสวรรค์ พวกเขาทำให้ปากตนเองหวานขึ้นด้วยการพูดเช่นนั้น อย่างไรก็ตามไวคุณท์นั้นคงอยู่ในสวรรค์อย่างแท้จริง เมื่อเป็นยุคทองผู้คนก็กลับมาเกิดใหม่ในยุคทอง แล้วเมื่อพวกเขาเข้ามาสู่ยุคเงินพวกเขาก็กลับมาเกิดใหม่ในยุคเงิน และแล้วเมื่อพวกเขาไปสู่ยุคทองแดงพวกเขาก็กลับมาเกิดใหม่ในยุคทองแดงด้วย ดังนั้นไม่ใช่ว่าเมื่อใครบางคนตายในยุคเหล็กแล้วเขาจะกลับมาเกิดใหม่ในยุคทอง การกลับมาเกิดใหม่ในสวรรค์ขึ้นอยู่กับว่าลูกศึกษาเล่าเรียนอย่างไร พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก พ่อไม่เห็นแก่ตัว พ่อไม่ได้กลายเป็นนายของโลก เมื่อลูกไปสวรรค์ พ่อก็ไปแล้วพักผ่อนในสภาพของการปลดเกษียณของพ่อ พ่อไม่ได้เข้าไปสู่วงจรหลังจากชาติเกิดของพระเจ้าที่ลูกก็จะถือกำเนิดในตักของเทพ ลูกได้ถือกำเนิดชาติแล้วชาติเล่าในตักของผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ และเวลานี้ก็กลายเป็นผู้ที่ตกต่ำ ในยุคทองทุกคนนั้นสูงส่ง เวลานี้ลูกกำลังจะกลับมาสูงส่งด้วยการทำตามศรัทธา ไม่มียาพิษที่นั่น แม้ว่าชั้นยาสีชะล้างจะคงอยู่ที่นั่น พวกเขาถือกำเนิดด้วยยาพิษใช่ไหม? ในยุคทองพวกเขาไม่ได้ถือกำเนิดจากกิเลส ไม่เช่นนั้นพวกเขาจะไม่สามารถเรียกได้ว่าปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ มายาไม่ได้มีอยู่ที่นั่น อย่างไรก็ตามสิ่งเหล่านี้ต้องนั่งอยู่ในสติปัญญาของลูก บาบาริบายพูดว่า: ลูกๆ เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน และจากนั้นลูกก็ต้องไปสู่สวรรค์และปกครองที่นั่น ดวงวิญญาณมาจากสถานที่อยู่อาศัยสูงสุดเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา และจนกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาและปลดปล่อยลูก ไม่เช่นนั้นจะไม่มีแม้แต่ดวงวิญญาณเดียวที่สามารถกลับบ้านได้ พวกเขาเฝ้าแต่พูดเท็จ เมื่อพวกเขาพูดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ได้ไปสู่ดินแดนนิพพาน พ่อมาและอธิบายทุกสิ่งแก่ลูกเป็นอย่างดี ก่อนอื่นใดถาม: ความสัมพันธ์ของท่านกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร? ไม่มีใครอื่นจะรู้ถึงวิธีการที่จะถามคำถามนี้ ทุกวงจรลูกเปลี่ยนจากผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินให้กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งแล้วจากผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งก็กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน ได้มีการอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกอย่างดีมาก อย่างไรก็ตามสิ่งนี้เกิดขึ้นเมื่อพวกเขามีศรัทธาในสติปัญญาเท่านั้นว่าพวกเขาคือลูกๆ ของชีพบบา บาบาริบายพูดว่า: เวลานี้พ่อได้มาเพื่อพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ลูกจะไปกับพ่อไหม? ลูกจะไม่ได้รับยาพิษใดๆที่นั่น สิ่งหลักคือความบริสุทธิ์ ผู้ที่อยู่อย่างบริสุทธิ์ในวงจรที่แล้วก็สามารถอยู่อย่างบริสุทธิ์ในเวลานี้ ลูกสาวหลายคนเขียนว่า: บาบาริบายนั้นไม่รู้ว่บ่วงพันธะนี้จะขาดลงเมื่อใด แสดงวิธีการสำหรับสิ่งนี้ให้แก่ฉัน บาบาริบายพูดว่า: ลูกๆ บ่วงพันธะนั้นจะถูกตัดไปในเวลาของมันเอง บาบาริบายจะสามารถทำอะไรได้ หากบ่วงพันธะหนึ่งถูกตัดไปแล้วลูกก็มีความผูกพันยึดมั่นกับลูกๆ ต้องใช้ความพยายามอย่างมากที่จะนำสติปัญญาของลูกออกจากสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ความผูกพันยึดมั่นของบางคนนั้นก็กลับมีมาก

ยิ่งขึ้น พวกเขากลับมาผูกพันยึดมั่นอย่างสมบูรณ์ บาบาสพูดว่า จงมีความผูกพันยึดมั่นต่อผู้เดียว และแล้วเมื่อนั้นลูกจึงจะสามารถซึมซับความรู้ได้ เมื่อใครบางคนไม่สามารถรับรู้ได้พวกเขาก็วิ่งหนีไป แล้วชื่อนั้นก็ถูกประณาม สิ่งนั้นเคยเกิดขึ้นในละครในวงจรที่แล้วด้วย ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นในหนึ่งวินาทีที่ผ่านไป มันอยู่ในละคร รับประทานอัลล่าถ้าแม่ของลูกตายหรือแม้แต่ภรรยาของลูกตาย ผู้ที่อ่อนแอก็จะซื่อเล็กน้อย ชัยนาสชีจำนวนมากมายก็เป็นเช่นนั้นด้วย เมื่อพวกเขาไม่สามารถอยู่ที่นั่นได้ พวกเขาก็กลับไปยังครอบครัวของเขา กิจกรรมของพวกเขาเป็นเช่นนั้น ที่นี้มีเพียงสิ่งหลักเดียว เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราจากพ่อนั้น หากลูกคิดว่าท่านนั้นเป็นพ่อของลูก แล้วจงมาและประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์ มันเป็นเรื่องเดียวกัน “การหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที” ได้รับการจดจำ ในเวลาสุดท้ายผู้คนจะเข้าใจอย่างรวดเร็วเมื่อมีการอธิบายเพียงเล็กน้อย มีความคิดเห็นมากมายนับไม่ถ้วนที่บาร์ตันได้กลับมาตกต่ำ และแล้วด้วยการทำตามคำแนะนำเดียว บาร์ตันก็ได้กลับมาสูงส่งอีกครั้งเป็นเวลาครึ่งวงจร จะเป็นพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้บาร์ตันสูงส่งอย่างแน่นอน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่พาลูกข้ามฟากไป ดังนั้นต้องมีใครบางคนที่ทำให้ลูกจมน้ำเช่นกันอย่างแน่นอน พ่อบอกทุกคนว่า: ลูกต้องละทิ้งกิเลสอย่างแน่นอน และแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจึงจะสามารถกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ได้ บาบากำลังให้มรดกแก่ลูก มีบราห์มาภุมาริมากมาย ลูกเองก็เป็น B.K. ด้วย ลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อทางจิต นี่เป็นเรื่องง่ายมาก! อย่างไรก็ตามบางคนพูดเกี่ยวกับเรื่องนี้เท่านั้น พวกเขาไม่ได้นำไปสู่การปฏิบัติและดังนั้นลูกจึงไม่ได้โดยตรงเป่า ผู้อื่นนั้นอาจจะได้รับประโยชน์จากคำพูดของลูก แต่ถ้าการกระทำของลูกไม่ได้เป็นเช่นนั้นลูกก็จะตกลงมา คนที่ลูกให้ความรู้จะสูงขึ้นและตัวลูกเองจะตกลงมา มีลูกๆ มากมายที่เป็นเช่นนั้น พ่อก็จะยกมรดกที่สมบูรณ์ให้แก่ลูกๆ เวลานี้จงกลับมามีค่าและกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลับมาสูงส่ง จัดความอ่อนแอของลูกออกไปและทำตามศรัทธาอย่างสม่ำเสมอ ทำให้สติปัญญาของลูกซึมซับเพชรพลอยแห่งความรู้ด้วยการกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ
2. ให้คำพูดและการกระทำของลูกเป็นเช่นเดียวกัน ในการที่จะซึมซับความรู้ จงจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกจากคนอื่นทุกคนและมีความผูกพันยึดมั่นต่อพ่อผู้เดียวเท่านั้น

พร: พร: ขอให้ลูกทำให้มายาหมดสติจากระยะไกลโดยรักษามิตรของบัพาดาไว้และกลายเป็นผู้เอาชนะมายาและผู้เอาชนะโลก เช่นเดียวกับที่ลูกรักพ่อ ดังนั้นจงให้พ่อเป็นมิตรร่วมทางของลูกด้วย แล้วมายาก็จะสิ้นสติไปจากระยะไกล คำสัญญาที่ลูกให้ไว้ในตอนต้นว่า "ข้าจะรับประทานกับท่าน ฉันจะนั่งกับท่าน ข้าจะปล่อยปละโลมดวงวิญญาณของฉันกับท่าน..." ดำเนินกิจกรรมทั้งหมดของลูกในวันนี้กับพ่อตามคำสัญญานี้และมายาจะไม่สามารถรบกวนลูกได้ การทำลายล้างของเธอจะเกิดขึ้น ดังนั้น จงให้มิตรร่วมทางของลูกอยู่กับลูกเสมอ ด้วยพลังของมิตรร่วมทางของท่านและการหลุดหายไปในการพบปะกับท่าน ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะมายาและผู้เอาชนะโลก

คติพจน์: ด้วยทัศนคติสูงสุดของลูก จงเปลี่ยนสถานการณ์ในครัวเรือนของลูก

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่ลูกกำลังนั่งอยู่ในสัตซังที่แท้จริง(ความเป็นมิตรแห่งสัจจะ) พ่อที่แท้จริงกำลังชี้หนทางที่จะไปสู่ดินแดนแห่งสัจจะแก่ลูก
- คำถาม:** บนพื้นฐานของศรัทธาใดที่ลูกได้รับพลังที่จะกลับมาบริสุทธิ์โดยอัตโนมัติ?
- คำตอบ:** ศรัทธาว่านี่คือชาติเกิดสุดท้ายของลูกในดินแดนแห่งความตาย และโลกที่ไม่บริสุทธิ์ที่กำลังจะถูกทำลาย ศรัทธาของพ่อคือ: จงกลับมาบริสุทธิ์และลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ด้วยการมีศรัทธาในสิ่งนี้ ลูกจะได้รับพลังที่จะกลับมาบริสุทธิ์โดยอัตโนมัติ
- เพลง:** ในที่สุดวันเวลาที่เรารอคอยก็มาถึง...

โอมชานติ ลูกๆทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงแล้ว เพลงนี้เป็นเช่นเพชรสำหรับลูกในขณะที่สำหรับผู้แต่งเพลงนี้เป็นเหมือนกับเปลือกหอย พวกเขาเพียงร้องเพลงเหมือนกับนกแก้ว พวกเขาไม่รู้ความหมายของสิ่งนี้เลย ลูกเข้าใจความหมายของเพลง วันเมื่อยุคเหล็กและโลกที่ไม่บริสุทธิ์กำลังจะเปลี่ยนเป็นยุคทองได้มาถึงแล้ว มนุษย์ร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ไม่มีใครในโลกที่บริสุทธิ์จะร้องเรียกหา ลูกรู้ความหมายของเพลงนี้เป็นอย่างดี แต่ผู้คนเหล่านั้นก็ไม่มี ลูกรู้ว่าลัทธิของความเลื่อมใสศรัทธาดำเนินมาถึงครึ่งวงจร หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นจากเวลาที่อาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น ทุกคนต้องลงบันไดมา ลูกมีความลับนี้ในสติปัญญาของลูก เวลาที่ลูกรู้ว่าผู้คนของบารัต ผู้ที่เคยเต็ม 16 องศา จากนั้นก็กลายเป็นผู้ที่ 14 องศา จะเป็นผู้ที่เต็ม 16 องศาที่จะกลับมา 14 องศาอย่างแน่นอน ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วใครเล่าที่จะเป็น? ลูกเคยเต็ม 16 องศา และเวลานี้กำลังจะกลายเป็นเช่นนั้นอีก หลังจากนั้นองศาจะลดลงเรื่อยๆ องศาของโลกก็ลดลงไปด้วย อาคารสิ่งปลูกสร้างในตอนแรกสะดือประฐานแล้วกลับมาตาโมประฐานอย่างแน่นอน ลูกรู้ว่ายุคทองเรียกว่าโลกที่สะดือประฐาน และยุคเหล็กเรียกว่าโลกที่ตาโมประฐาน ผู้ที่เคยสะดือประฐานกลายเป็นผู้ที่ตาโมประฐานเพราะพวกเขาต้องใช้ 84 ชาติเกิด โลกได้กลับมาเก่าจากใหม่อย่างแน่นอน เหตุนี้เองพวกเขาจึงต้องการโลกใหม่และอาณาจักรใหม่ ไม่มีใครรู้ว่าเป็นอาณาจักรของใครในโลกใหม่ ลูกรู้ทุกสิ่งด้วยการรักษามิตรแห่งสัจจะนี้ไว้ เวลานี้คือสัตซังที่แท้จริง(ความเป็นมิตรแห่งสัจจะ) และแล้วสิ่งนี้ลูกจดจำในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เหตุนี้เองผู้คนพูดว่าสิ่งนั้นดำเนินมาตั้งแต่โบราณกาล อย่างไรก็ตามลูกรู้ว่าสัตซังของลูกคือสัตซังที่แท้จริง ส่วนที่เหลือทั้งหมดคือมิตรที่หลอกลวง แท้จริงแล้วพวกเขาไม่ใช่มิตรแห่งสัจจะ โดยการไปที่สิ่งนั้นลูกก็ลงมามีที่นั่น สัตซังนี้คือเทศกาลที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกมีมิตรร่วมทางของพ่อที่แท้จริง ไม่มีใครอื่นพูดสัจจะ นี่คือนดินแดนแห่งความหลอกลวง มายานี้หลอกลวง ร่างกายนี้หลอกลวงและโลกก็หลอกลวง ก่อนอื่นใดพวกเขาพูดเท็จเกี่ยวกับพระเจ้า ด้วยการพูดว่าท่านอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาได้ทำให้อัลฟานั้นไม่เป็นความจริง ดังนั้นก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อ พวกเขาให้คำแนะนำที่ผิดๆ ไม่มีอะไรนอกจากความไม่จริง ไม่มีเมล็ดแห่งสัจจะ นี่คือการประเด็นของความรู้ มันไม่ใช่ว่าเป็นการพูดเท็จที่จะเรียกน้ำว่าน้ำ นี่คือการรู้และความไม่รู้ เพียงพ่อผู้เดียว มหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้นที่ให้ความรู้ สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ทางจิต ในยุคทองไม่มีความหลอกลวง ราวันมาและทำให้ดินแดนแห่งสัจจะกลายเป็นดินแดนแห่งความหลอกลวง พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งเวลาเดียวกัน เพียงพ่อเท่านั้นที่บอกสัจจะแก่ลูก พ่อมาและชี้หนทางที่แท้จริงแก่ลูก นั่นคือหนทางที่จะไปสู่ดินแดนแห่งสัจจะ พ่อคือพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด พ่อมาเพื่อให้มรดกแก่ลูก พ่อมาของขวัญมาให้กับลูก ชื่อของพ่อคือพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ ท่านนำสวรรค์มาอยู่บนฝ่ามือของท่าน ในสวรรค์มีอำนาจการปกครองของเทพที่เป็นชาวสวรรค์ เวลานี้ได้มีการทำให้ลูกกลายเป็นชาวสวรรค์ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือสัจจะ และเหตุนี้เองท่านพูดว่า: อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย ทุกคนได้ตายไปแล้ว นี่คือนิสุสาน มองแต่อย่าเห็น! เวลาที่ลูกต้องกลับมาเป็นค่าควรแก่โลกใหม่ เวลานี้ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ซึ่งหมายความว่าไม่มีใครมีค่าควรแก่การไปสวรรค์ พ่อพูดว่า: ราวันได้ทำให้ลูกไม่มีค่า แล้วพ่อก็มาและทำให้ลูกมีค่าเป็นเวลาคึ่งวงจร ดังนั้นจงทำตามศรัทธาของท่าน แล้วความรับผิดชอบทั้งหมดจะเป็นของท่าน พ่อมีความรับผิดชอบของการชำระทั้งโลก คำแนะนำและแนวทางที่ท่านให้คือคำแนะนำและแนวทางเหล่านั้นที่ท่านได้ให้ไว้ในวงจรที่แล้ว อย่าได้สับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ผ่านไปแล้วกล่าวได้ว่าเคยเกิดขึ้นตามละครแค่นั้นเอง! ศรัทธาทบกว่า “จงทำสิ่งนี้” ดังนั้นลูกควรทำสิ่งนี้ ท่านเองรับผิดชอบเพราะเป็นท่านผู้ที่ทำให้ลูกได้รับการลงโทษสำหรับการกระทำที่ลูกได้กระทำ ดังนั้นลูกควรเชื่อฟังในสิ่งที่ท่านบอกลูก ท่านพูดว่า: ลูกๆที่แสนหวาน ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกจงกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ นี่คือนชาติเกิดสุดท้ายของเราในดินแดนแห่งความตายนี้

เมื่อผู้คนเข้าใจสิ่งนี้เท่านั้นที่พวกเขาสามารถกลับมาบริสุทธิ์ พอมาเมื่อโลกที่ไม่บริสุทธิ์จะถูกทำลาย ก่อนอื่นมีการสร้าง แล้วการทำลาย คำกล่าวนี้ต้องมีการเขียนไว้พร้อมกับความหมาย ไม่ใช่การสร้าง การบำรุงรักษา แล้วจึงเป็นการทำลาย ลูกๆเวลานี้รู้ว่าลูกจะศึกษาเล่าเรียนและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง สิ่งนี้ควรที่จะอยู่อย่างลึกล้าอย่างยิ่งในสติปัญญาของลูก แม้ว่าลูกบางคนจะสามารถอธิบายได้เป็นอย่างดี ก็ไม่มีใครมีความสุขอย่างลึกล้าเช่น พวกเขาคดจำบาบาเหมือนนกแก้วเท่านั้น ลูกควรซึมซับสิ่งนี้อย่างลึกล้าในสติปัญญาของลูก ลูกรู้ว่าคัมภีร์ทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เหตุนี้เองจึงมีการอธิบายว่า: เวลานี้ลูกควรตัดสินใจด้วยตัวลูกเองว่าสักจะคืออะไร เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่พ่อบอกลูกถึงเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง พ่อไม่มีวันพูดเท็จ เพียงพ่อเท่านั้นที่ก่อตั้งดินแดนแห่งสักจะ ท่านบอกเรื่องราวที่แท้จริงแก่ลูก ไม่สามารถมีการหลอกลวงใดในสิ่งนี้ ลูกๆควรจะมีศรัทธาในผู้ที่ลูกกำลังนั่งอยู่ด้วย พ่อกำลังสอนเราว่าจะมีโยคะกับท่านอย่างไร ท่านกำลังบอกเราถึงเรื่องราวที่แท้จริงของความเป็นอมตะ นั่นคือเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงที่จะทำให้เรากำลังกลายเป็นนารายณ์จากมนุษยธรรมดา แล้วสิ่งนี้จะถูกจดจำในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งนี้ควรจะถูกอยู่ในสติปัญญาของลูก ไม่ใช่มนุษย์ผู้ที่กำลังสอนลูก พ่อทางจิตกำลังสอนเราดวงวิญญาณ ซึ่งบาบาผู้ที่เป็นพ่อของเรา ดวงวิญญาณกำลังสอนเรา เวลานี้เรากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าซึ่งบาบาเป็นการส่วนตัว เมื่อลูกมาที่มธูบัน ลูกกลับมาซาบซึ้งลูกได้รับความสดชื่นที่นี่ ลูกตระหนักว่าด้วยการมาที่นี่เพียงระยะเวลาอันสั้นเท่านั้นที่ลูกสามารถได้รับการทำให้สดชื่นภายนอกมีธุรกิจทางโลกทั้งหมด ฯลฯ พ่อพูดว่า: โอ ดวงวิญญาณ! พ่อพูดกับลูกๆดวงวิญญาณ พ่อไม่มีตัวตนและไม่มีใครรู้จักท่าน ไม่มีใครรู้จักบราห์มา วิษณุและชางกา ทุกคนมีรูปภาพ ด้วยการเห็นภาพที่เป็นกระดาษ บางคนก็นึกถึง บ้างก็ไปไกลมากเพื่อที่จะกราบไหว้บูชาพวกเขา รูปภาพต่างๆ ก็ถูกนำมาตั้งไว้ในบ้านของพวกเขาด้วยเช่นกัน ดังนั้นจะมีประโยชน์อะไรกับการเร่ร่อนมาจนถึงตอนนี้? เวลานี้ลูกได้รับความรู้แล้ว และเหตุนี้เองลูกจึงคิดว่าทั้งหมดนั้นไร้ประโยชน์ สัญลักษณ์ของกฤษณะสามารถทำขึ้นมาจากก้อนหินสีขาวหรือสีดำที่นี่ด้วย แล้วเหตุใดลูกจึงไปที่จักนาถบุรี? เพราะลูกรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ลูกเข้าใจว่าเหตุใดกฤษณะถูกเรียกว่าผู้ที่นำเกลียดและสวयงาม เมื่อดวงวิญญาณกลับมาตาโมประธาน เขาก็กลับมาเกลียด และแล้วเมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ เขาก็กลับมาสวयงาม บาร์ตันเคยเป็นยุคทอง มีความงามตามธรรมชาติของวัตถุธาตุทั้งห้าด้วยเช่นกัน ร่างกายของพวกเขาเคยสวयงามมากเช่นกัน เวลานี้เพราะวัตถุธาตุตาโมประธาน ร่างกายจึงนำเกลียดตามนั้นเช่นกัน บางคนเป็นง่อยหรือพิการ นี่เรียกได้ว่าเป็นนรก นี่คือการโอฬารตระการตาของมายา ในต่างประเทศแสงไฟถูกซ่อนในลักษณะเช่นนั้นที่ให้แสงสว่าง แต่ลูกไม่สามารถมองเห็นหลอดไฟหรือโคมไฟได้ จะเป็นแสงเช่นนั้นที่นั่นเช่นกัน (ในยุคทอง) จะมีวิมานที่นั่นด้วย ผู้ที่มีหยิ่งโสของวิทยาศาสตร์ก็จะมาที่นี่เช่นกัน เครื่องบิน ฯลฯ จะถูกสร้างที่นั่นด้วย ยิ่งลูกเข้าไปใกล้มากเท่าไร ลูกจะได้สัมผัสของทุกสิ่งมากขึ้นเท่านั้น ช่างไฟฟ้า ฯลฯ ทั้งหมดจะมาและได้รับความรู้ ด้วยการได้รับความรู้เพียงเล็กน้อย พวกเขาจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา พวกเขาจะนำทักษะไปกับเขาด้วยความคิดสุดท้ายจะนำพวกเขาไปสู่จุดหมายปลายทาง ใช่ว่าพวกเขาจะไม่บรรลุถึงสภาพของคามาที่ท/สภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมเหมือนอย่างกับลูก แต่ดวงวิญญาณเหล่านั้นจะนำทักษะไปกับเขา ลูกจะสามารถเห็นทุกสิ่งบนโทรทัศน์ขณะนั่งอยู่ที่ห่างไกล นับวันจะมีความยากลำบากมากขึ้นที่จะเดินทาง ดูสิ่งที่ผู้คนประดิษฐ์คิดค้นในโลก ผู้คนมากมายตายในภัยพิบัติทางธรรมชาติ จะมีน้ำท่วม ฯลฯ ด้วยเช่นกัน มหาสมุทรจะสูงขึ้น ผู้คนได้ถมที่ดินจากมหาสมุทร ลูกๆเวลานี้รู้ถึงสิ่งที่มีอยู่ในโลกนี้และรู้ว่าจะมีอะไรในโลกใหม่ มีเพียงดินแดนบาร์ตันเท่านั้นที่จะคงอยู่และมีประชากรจำนวนน้อยมาก ที่เหลือทั้งหมดจะไปสู่อาณาเขตสูงสุด เวลานี้มีเวลาเหลืออยู่อีกมากเท่าไร? จะไม่มีสิ่งใดหลงเหลืออยู่ ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูก สำหรับลูกการทำลายโลกเก่าถูกกำหนดไว้แล้วล่วงหน้า ลูกอยู่ในโลกที่สกปรกนี้เพียงอีกไม่กี่วันเท่านั้น แล้วลูกจะไปสู่โลกใหม่ของลูก หากลูกยังคงจดจำได้มากถึงเพียงนี้ ลูกก็จะอยู่อย่างมีความสุขมาก สิ่งนี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าทั้งหมดนี้กำลังจะจบสิ้น จะไม่มีแผ่นดินใดๆหลงเหลืออยู่ เพียงแผ่นดินบาร์ตันโบราณเท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ ลูกอาจจะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวและทำธุรกิจของลูกต่อไป แต่จงเฝ้าแต่มีการจดจำระลึกถึงบาบาในสติปัญญาของลูก ลูกต้องเรียนหลักสูตรของการเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวและดำเนินธุรกิจของลูก จดจำพ่อและวงจรร จงนั่งในสันโดษและไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ภัยพิบัติทางธรรมชาติจะมาที่ที่จะทำให้ทั้งโลกถูกทำลาย ในยุคทองจะมีผู้คนน้อยนิดมาก ไม่มีความจำเป็นสำหรับคลองที่นั่น ที่นั่นพวกเขาขุดคลองมากมายอยู่เรื่อยๆ แม่น้ำคงอยู่ตลอดไป ในยุคทองจะมีริมฝั่งแม่น้ำยมุนาและพระราชวังจะอยู่บนริมฝั่งแม่น้ำ บอมเบย์จะไม่คงอยู่ จะไม่มีผู้ใดเรียกสิ่งนั้นว่าบอมเบย์ใหม่ ลูกแต่ละคนต้องเข้าใจว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรแห่งสวรรค์และนรกจะไม่หลงเหลืออยู่อีกต่อไป ดินแดนของรามจะมีการก่อตั้งขึ้นและดินแดนของราวันจะถูกทำลาย เทพไม่สามารถเหยียบเท้าลงบนแผ่นดินที่ตาโมประธานได้ พวกเขาจะวางเท้าลงที่นี่เมื่อโลกเปลี่ยนแปลง เหตุนี้เองเมื่อผู้คนปลุกเรียกลักษมี พวกเขาทำความสะอาดทุกสิ่งล่วงหน้า พวกเขาวางภาพของลักษมีและปลุกเรียกเธอ อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้จักอาชีพของเธอ เหตุนี้เองพวกเขาจึงได้ชื่อว่าเป็นผู้กราบไหว้บูชารูปปั้นบูชา พวกเขาเรียกรูปปั้นบูชาที่เป็นหินว่าพระเจ้า เวลานี้ลูกๆเข้าใจสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด

พระเจ้าที่นั่งและอธิบายทุกสิ่ง ดวงวิญญาณไม่สามารถอธิบายให้แก่ดวงวิญญาณได้ เวลานี้ลูกสามารถอธิบายได้ว่าดวงวิญญาณเล่นบทบาทของพวกเขายังไง และบทบาทของพวกเขาคืออะไร บาบามาและทำให้ลูกตระหนักว่าดวงวิญญาณคืออะไร มนุษย์ไม่รู้ทั้งดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุด ลูกจะเรียกพวกเขาว่าอะไร? แม้ว่าในขณะที่เป็นมนุษย์กิจกรรมของพวกเขาเป็นเหมือนกิจกรรมของสัตว์ เวลานี้ลูกได้รับความรู้แล้ว เป็นการง่ายตายมากที่จะอธิบายรูปภาพมันได้ให้แก่ใคร การอธิบายควรเข้าไปในกระดุกของพวกเขา เราผู้เป็นชาวบาร์ดที่เป็นของศาสนาเทพกลับมาสะโตประธานอย่างไร แล้วเราเข้าไปสู่สภาพสะโต ราโจ และตาโมอย่างไร จะต้องมีการซึมซับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด และแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะสามารถไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ได้ ถ้าลูกไม่ซึมซับสิ่งใด ลูกก็ไม่สามารถไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ได้ ลูกฟังความรู้ แต่แล้วลูกก็ไปซ่อนแะในธุรกิจของลูกทันที ลูกไม่ได้มีเวลาที่จะไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่เช่นนั้นลูกๆควรศึกษาทุกวันและไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน ลูกสามารถรับมูรลีที่ได้ก็ตามที่ลูกอยู่ เพราะการมีสติปัญญาที่กว้างไกลไม่มีขีดจำกัด ลูกสามารถเข้าไปประเด็นต่างๆได้ บาบามบอกลูกทุกวัน: มีประเด็นมากมายสำหรับลูกที่จะอธิบายให้แก่ผู้อื่น ลูกสามารถไปที่แม่น้ำคงคาและถามผู้คนที่นี่ว่า ผู้ประธานการหลุดพ้นสำหรับทุกคนคือบาบาหรือแม่น้ำคงคา? เหตุใดคุณจึงสูญเสียเงินไปโดยไม่จำเป็น? ถ้าคุณสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ด้วยการอาบน้ำในแม่น้ำคงคา ก็นั่งลงในแม่น้ำคงคา! แล้วทำไมถึงออกมาจากที่นี่? พ่อพูดว่า: จงจดจำพ่อทุกลมหายใจ นี่คือไฟของโยคะ โยคะหมายถึงการจดจำระลึกถึง มีการอธิบายมากมาย อย่างไรก็ตามผู้ที่สติปัญญาที่สะโตประธานสามารถเข้าใจได้ในไม่ช้า แต่มีบางคนที่มีสติปัญญาที่ราโจหรือแทโม ที่นี่พ่อไม่ได้ให้ลูกนั่งในชั้นเรียนตามลำดับกัน มิเช่นนั้นแล้วบางคนอาจหัวใจล้มเหลว! ตามแผนของละคร อาณาจักรทั้งหมดกำลังได้รับการก่อตั้ง พ่อไม่ได้สอนลูกในยุคทอง มีเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเมื่อพ่อมาสอน แต่พวกเขาได้บอกสิ่งที่ผิดในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งที่น่าประหลาดใจคือชื่อของผู้ที่ใช้ 84 ชาติ เกิดครบสมบูรณ์ลูกเขียนไว้ในกิตะ แต่ชื่อของผู้เดียวผู้ที่อยู่เหนือการกลับชาติมาเกิดได้ลูกทำให้หายไป ดังนั้นนั่นคือความไม่จริง 100% ลูกๆต้องให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นมากมาย ทุกสิ่งของลูกนั้นแผ่ทั่ว ที่นี้ลูกบราห์มาภุมารและภุมารกำลังก่อตั้งอาณาจักรสุริยะวงศ์และจักรวรรดิสำหรับตนเอง สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของใคร ในบรรดาลูกๆ บางคนก็ลืมหืมด้วยเช่นกัน แล้วผู้อื่นจะรู้อะไร? ถ้าลูกไม่ลืมหืมสิ่งนี้ ลูกก็จะอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ โดยการลืมหืมสิ่งเหล่านี้ที่ลูกสำคัญ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะได้สัมผัสกับความสุขอย่างลึกซึ้ง จงซึมซับสิ่งที่พ่อสอนลูก ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้

2. ในขณะที่มองเห็นสุสานนี้อย่าได้เห็น อย่าฟังสิ่งที่ชั่วร้าย อย่าเห็นสิ่งที่ชั่วร้าย จงกลับมามีค่าควรแก่โลกใหม่

พร: พร: ขอให้ลูกอยู่ในรูปรวม และนำดวงวิญญาณเข้ามาสู่ความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด โดยการรับใช้ในรูปรวมของลูก โดยการที่ลูกเพียงรับใช้ด้วยเสียง ปวงประชาจะถูกสร้างขึ้น ดังนั้นลูกต้องทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพเหนือเสียง และแล้วเข้ามาสู่เสียง อันดับแรก อยู่ในสภาพอะแคว และแล้วจึงเข้ามาสู่เสียง งานรับใช้ที่ลูกทำในรูปรวมนี้จะสร้างทายาท ดวงวิญญาณที่ประทับใจด้วยเสียงจะได้ยินเสียงหลายรูปแบบและจะมาและไป แต่เมื่อลูกอยู่ในรูปรวมแล้วทำงานรับใช้ในรูปนี้ พวกเขาจะไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของรูปอื่นใด

คติพจน์: ขณะที่ใช้อุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก อย่าปล่อยให้ความเพียรพยายามทางจิตของลูกของการมีทัศนคติที่ไม่มีขีดจำกัดหลอมรวมกับสิ่งเหล่านั้น

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน สถานภาพที่สูงคือพื้นฐานของวิธีการที่ลูกศึกษาเล่าเรียนและการอยู่ในการจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึง ดังนั้นให้ควบไปข้างหน้ามากเท่าที่ลูกต้องการ
- คำถาม:** ความลับที่ลึกซึ้งใดที่ลูกไม่ต้องอธิบายก่อนและเพราะเหตุใด?
- คำตอบ:** อย่าอธิบายความลับของละครก่อน เพราะหลายคนกลับมาสับสนกับสิ่งนั้น พวกเขาพูดว่าหากสิ่งนั้นอยู่ในละครพวกเขาจะได้รับอาณาจักรโดยอัตโนมัติและพวกเขาจะทำความเพียรพยายามโดยอัตโนมัติ เป็นเพราะการไม่เข้าใจความลับของความรู้อย่างสมบูรณ์, พวกเขาจึงอยู่อย่างไม่ระมัดระวัง พวกเขาไม่เข้าใจว่าเราไม่สามารถแม้กระทั่งดื่มน้ำโดยที่ไม่ทำความเพียรพยายาม
- เพลง:** ไม่มีใครพิเศษสุดเช่นเจ้าผู้ไร้เดียงสา

โอมซานติ อรุณสวัสดิ์ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวาน บาบาส่งว่า “อรุณสวัสดิ์” กับลูกทั้งหมดด้วยความกระตือรือร้นอย่างมาก แต่ลูกไม่ได้ตอบรับ ลูกควรจะพูดดังยิ่งกว่า พ่อทางจิตพูด “อรุณสวัสดิ์” กับลูกๆ ทางจิต ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังพูด “อรุณสวัสดิ์” กับพ่อทางจิตในร่างกายนี้ ดังนั้นลูกๆ ลูกควรจะพูดด้วยความกระตือรือร้น: ว้าว บาบาส่ง! ในที่สุด วันนี้ วันที่มาถึงผู้เดียวที่ทั้งโลกกำลังเรียกหา พ่อที่กำลังพูด “อรุณสวัสดิ์” กับเราเป็นการส่วนตัว ภายจากนั้น, เมื่อลูกกลับมาสะโตประธาน ลูกจะไม่จดจำผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เวลาลูกตาโมประธาน และเหตุนี้เองลูกจึงจดจำท่าน: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! มาและชำระเราเถิด! เวลาลูกรู้ว่าบาบาส่งชำระให้บริสุทธิ์ต้องมาอย่างแน่นอน ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือพ่อสูงสุด, พระเจ้า, ผู้เป็นพ่อ พระคริสต์ไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นพ่อสูงสุด พระคริสต์เชื่อว่าเป็นบุตรของพระเจ้า ผู้เดียวนั้นสูงที่สุด ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าพระเจ้า, ผู้เป็นพ่อได้ส่งผู้นำศาสนทั้งหมดลงมา อย่างแน่นอนที่พ่อสูงสุดต้องมาเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ทุกคนให้บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามท่านนั้นไม่มีตัวตน มีคำกล่าวของท่านทำการก่อตั้งผ่านบราห์มา ไม่มีใครรู้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างบราห์มาและวิษณุคืออะไร ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนต้องการปากอย่างแน่นอนและเหตุนี้เองผู้หนึ่งจึงถูกเรียกว่าพาหนะที่โชคดี (บัคกีราช) ท่านจะอธิบายด้วยปากเท่านั้น ท่านให้การกำหนด: มานมานะบาป! ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านจะพูดเช่นนี้ด้วยปาก นั้นไม่สามารถมีเรื่องของแรงบันดาลใจในสิ่งนี้ พ่อหนึ่งท่านและอธิบายสาระของพระเวทและคัมภีร์ทั้งหมดแก่ลูกผ่านบราห์มา สาระของทุกสิ่งได้ถูกสกัดออกมา มีการร้องเพลง: ท่านคือแม่และพ่อและเราคือลูกๆ ของท่าน ดังนั้นท่านเข้าไปในผู้หนึ่งและให้ความรู้แก่ลูก สิ่งมากมายต้องเป็นที่เข้าใจ ประชาบิดาบราห์มาถูกเรียกว่าเป็นพ่อเช่นกัน ดังนั้นแม่อยู่ที่ไหน? พ่อหนึ่งท่านและอธิบาย: ผู้หนึ่งคือพ่อของปวงประชาและเป็นแม่ด้วยเช่นกัน พ่อคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด พ่อผู้เดียวเท่านั้นเรียกว่าพระเจ้า, ผู้เป็นพ่อ ผู้คนของบาร์ตพูดว่า:ท่านคือแม่และพ่อ, แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนจะสามารถถูกเรียกว่าแม่ได้อย่างไร? ท่านเข้ามาในผู้หนึ่งและนำลูกมาเลี้ยงดู ดังนั้นบราห์มานี้กลายเป็นแม่ ท่านสร้างสิ่งสร้างที่สูงส่งด้วยผู้หนึ่ง ผู้หนึ่งคือแม่บุญธรรม ในขณะที่ท่านคือพ่อ และแล้วผู้หนึ่งก็ได้ถูกแสดงให้เป็นนั่นดิกัน, ว้าวตัวผู้ พวกเขาไม่เคยแสดงว้าวตัวเมียไว้ ประเด็นเหล่านี้มีที่สัจจอย่างยิ่ง เมื่อคนใหม่มาต้องมีการอธิบายทุกสิ่งในรายละเอียดให้แก่พวกเขา ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ผู้ที่มีสติปัญญาที่เฉียบแหลมก็สามารถเข้าใจได้อย่างเร็ว บางคนผู้ที่มีอายุเพียงหนึ่งเดือนเท่านั้นสามารถไปได้เร็วยิ่งกว่าผู้ที่อยู่มา 30 ปี ดังนั้นอย่าได้คิดว่าลูกมาช้า พ่อพูดว่า: ลูกๆ ให้ทำความเพียรพยายาม! ผู้ที่ไปวิทยาลัยจะศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและควบไปข้างหน้า ก็เป็นเช่นเดียวกันที่นี่ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการศึกษาและการจดจำระลึกถึง ลูกๆ รู้ว่าดวงวิญญาณนั้นสะโตประธานในโลกที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณที่ตาโมประธานก็ไม่สามารถไปที่นั่น นักแสดงทั้งหมดก็เข้ามาสู่เวทีตามบทบาทของเขา ละครถูกสร้างขึ้นในวิธีนี้ ในละครที่มีขีดจำกัดก็จะมีนักแสดง 50 หรือ 60 คน ที่นี้เป็นละครที่ไม่มีขีดจำกัด บาบาส่งได้เปิดลอคของสติปัญญาของเราแล้ว เวลาลูกเข้าใจว่าลักษมีและนารายณ์เคยเป็นนายของโลก พวกเขาเคยมั่งคั่งอย่างมาก พวกเขาเคยเป็นนายของโลกเป็นเวลาครั้งวจร สิ่งนั้นถูกเรียกว่าอาณาจักรที่ไม่มีการแบ่งแยก มีเพียงศาสนาเดียวที่นั่น นั่นคืออาณาจักรของราม ในขณะที่นั่นคืออาณาจักรของราวัน ก็เลสมิได้คงอยู่ในอาณาจักรของราม ในความเป็นจริงนั้นถูกเรียกว่าอาณาจักรของพระเจ้า พระเจ้าไม่ได้ถูกเรียกว่าราม ผู้คนมากมายหมกมุ่นลูกปัดของลูกประคำในชื่อของราม แต่พวกเขายังคงจดจำพระเจ้า ชื่อ “ราม” นั้นถูกต้อง เพราะไม่มีใครรู้ว่ารูปและนามของพระเจ้าคืออะไร ผู้คนสับสนอย่างยิ่ง พวกเขาไม่รู้ว้าวราวันคืออะไร พวกเขาใช้จ่ายเงินทองอย่างมากไปในการเคารพราวัน ก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยเชิดชูผู้คนจากต่างแดนให้มาดูดาเซราที่เป็นการเคารพราวัน ดูซิว่าวิทยาศาสตร์เวลานี้เต็มไปด้วยพลังเพียงใด! วิทยาศาสตร์นี้ให้ความสุข

และความทุกข์ด้วยเช่นกัน ความสุขที่ได้รับมาจากวิทยาศาสตร์เป็นเพียงชั่วคราวเท่านั้น เป็นไปด้วยวิทยาศาสตร์นี้ที่โลกนี้กำลังจะถูกทำลาย ดังนั้นนี่คือความทุกข์, ใช่ไหม? ลูกมีพลังความเจ็บสงบและพวกเขามีพลังวิทยาศาสตร์ ลูกอยู่ในศาสนาดั้งเดิมของลูกด้วยความเจ็บสงบและดังนั้นลูกจึงกลับมาบริสุทธิ์ บาบถูกเผาไปด้วยการจดจำระลึกถึง ลูกประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูกด้วยพลังโยคะ นี่ไม่ใช่เรื่องของสงคราม ฯลฯ ในสิ่งนี้ ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของอาณาจักรจากบาบา เรื่องของพลังวัตถุนั้นเป็นประเด็นที่ต่างไปทั้งหมด ลูกๆ กลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ทุกวงจรและแล้วจากบริสุทธิ์ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ นี่คือการของชัยชนะและการพ่ายแพ้ อย่างไรก็ตามสิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของทุกคน ไม่ใช่ทุกคนจะไปสวรรค์ พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดอธิบายแก่ลูกๆ ของท่านเท่านั้น ผู้คนของศาสนาอื่นๆ มาภายหลังเท่านั้น นี่คือนิเวศและรากฐานของศาสนาเทพนั้นก็ผุพังไป ลูกไม่สามารถพูดว่ารากฐานไม่ได้มีอยู่ รากฐานนั้นเคยคงอยู่ แต่ไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป รากฐานได้หายไปแล้ว เวลามีศาสนาที่นับไม่ถ้วนและสิ่งนี้ถูกเรียกว่าอาณาจักรของราวัน พวกเขาพูดว่าบราห์มาได้ออกมาจากสายสะดือของวิษณุ ให้ถามใครก็ตามว่าความหมายของภาพนั้นคืออะไรและพวกเขาจะไม่สามารถบอกลูกได้ นั่นมีเพียงดวงวิญญาณเดียวเท่านั้น ผู้ที่นั้นถูกเรียกว่าวิษณุ พวกเขาได้แสดงดินแดนของวิษณุด้วยเช่นกัน นี่คือนิเวศแห่งการบรรจบพบกัน, ดินแดนของบราห์มา ประชาบิดาบราห์มาเป็นที่ต้องการอย่างแน่นอน บราห์มินคือจุก ภาพของสัญลักษณ์ที่หลากหลายก็อ้างอิงถึงชาวบาร์ตโดยเฉพาะ เป็นเพราะผู้คนมากมายของศาสนาต่างๆ มากมายอาศัยอยู่ในบาร์ต สิ่งนี้ถูกเรียกว่าต้นไม้ที่หลากหลายของศาสนาด้วยเช่นกัน นี่คือนิเวศมนุษย์ แต่มีความหลากหลายของศาสนาในนั้น ก่อนอื่นใดมีลัทธิเทพแล้วก็อิสลาม เหล่านี้คือบราห์มิน ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับนิเวศแห่งการบรรจบพบกัน นี่คือนิเวศแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด นี่เป็นศาสนาบราห์มินที่เป็นสิริมงคลที่สุด เมื่อลูกทำงานสังคมสงเคราะห์ ลูกๆ ถูกเรียกว่าเป็นนักสังคมสงเคราะห์ทางจิต มีนักสังคมสงเคราะห์มากมายในบาร์ต และพวกเขาได้รับการสอนวิธีรับใช้ด้วยความถ่อมตนด้วยเช่นกัน ผู้ที่ทำตามอย่างคลั่งไคล้ของพรกษัตริย์นิยมของอินเดียก็เคยกระทั้งกวาดพื้น พวกเขาแม้กระทั่งทำความสะอาดห้องส้วม ฯลฯ พวกเขาเหล่านั้นจะไม่มีวันรับประทานจากจานกระเบื้อง ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เคยเกิดขึ้นในอดีตนั้นเป็นละคร สิ่งเดียวกันจะซ้ำรอย เมื่อผู้คนไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้พวกเขาก็อยู่อย่างสับสน เหตุนี้เองลูกต้องไม่อธิบายความลับของละครแก่ใครในตอนเริ่มต้น และแล้วพวกเขาจะพูดว่า: หากสิ่งนั้นถูกกำหนดไว้ในละคร เราก็จะได้รับอาณาจักรโดยอัตโนมัติ ดังนั้นเราจะทำความเพียรพยายามโดยอัตโนมัติเช่นกัน มีผู้ที่ไม่ระมัดระวัง พวกเขาไม่เข้าใจความลับของความรู้อย่างสมบูรณ์ โอ! ลูกไม่สามารถแม้กระทั่งจะดื่มน้ำได้โดยไม่ทำความเพียรพยายาม น้ำจะไม่เข้าไปในปากลูกเองได้ พ่อมาเพื่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ ท่านมาและชี้วิธีการที่ง่ายตายแก่ลูก เพื่อที่จะชำระดวงวิญญาณ ให้จดจำพ่อและบาบของลูกจะถูกเผาไป พ่อให้สรีรม์แก่ลูกเพื่อที่จะชำระลูกให้บริสุทธิ์: ให้จดจำพ่อ! อย่างไรก็ตาม ในเมื่อท่านไม่มีตัวตนอย่างแน่นอนที่ท่านจะมาในรูปที่มีตัวตนเพื่อให้สรีรม์แก่ลูก พ่อพูดว่า: ร่างกายนี้ถูกกำหนดไว้สำหรับพ่อ สิ่งนี้ไม่สามารถเปลี่ยนได้ สิ่งนี้ได้มีการกำหนดไว้ด้วยเช่นกันและได้มีการจดจำกันว่าพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด, ทำให้เกิดการก่อตั้งสวรรค์โดยผ่านบราห์มา คำพูดเหล่านี้เป็นของพระเจ้า ดังนั้นปากเป็นที่ต้องการสำหรับท่านที่จะพูด ผู้คนไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนผ่านแรงบันดาลใจ พ่อมาและให้การกำหนดแก่ลูกผ่านผู้นี้ บราห์มาไม่ได้ให้ภาพเหล่านี้ขึ้น ท่านคือผู้ทำความเพียรพยายามด้วย ท่านไม่ใช่ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ท่านเคยเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่ต้องยกระดับผู้เลื่อมใสศรัทธา ท่านมาและให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธา ท่านเปลี่ยนลูกๆ จากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ พ่อเข้ามาในผู้นี้และสอนราชาโยคะแก่ลูก ชื่อของผู้นี้คือชีพบบา ท่านพูดว่า: การเกิดของพ่อฉันสูงส่งและพิเศษสุด บทบาทของการมาของพ่อเกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในนิเวศแห่งการบรรจบพบกัน ไม่ใช่ว่าเมื่อลูกๆ ดวงวิญญาณเรียกหาแล้ว, พ่อมา เมื่อเป็นเวลาสำหรับพ่อที่จะมา นั้นไม่สามารถมีความแตกต่างแม้เพียง 1 วินาทีเดียวที่เร็วหรือช้ากว่านั้นได้ พ่อมาในเวลาที่ถูกต้องการของพ่อ พ่อไม่ได้มีอวัยวะทางร่างที่จะจะได้ยินเสียงเรียกของลูก ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว เมื่อถึงเวลา, พ่อก็มาเพื่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ไม่ใช่ว่าพระเจ้าได้ยินเสียงเราตะโกนเรียกหาท่าน ลูกๆ มากมายพูดกับบาบา: บาบา, ท่านคือจันจาหนันฮา(ผู้ที่ล่วงรู้ทุกสิ่ง) ให้บอกฉันซิ, ว่าฉันจะสอบผ่านหรือไม่? งานของฉันจะสำเร็จหรือไม่? บาบาพูดว่า: พ่อมาเพื่อแสดงวิธีการให้แก่ผู้ไม่บริสุทธิ์ที่จะกลับมาบริสุทธิ์ พ่อจะเล่นบทบาทที่พ่อต้องเล่นเท่านั้น พ่อจะไม่บอกลูกในสิ่งที่พ่อยังไม่จำเป็นต้องบอก พ่อไม่ได้มาเพื่อบอกสิ่งเหล่านั้นแก่ลูก พ่อเองถูกผูกไว้ในพันธะของละครด้วย บทบาทของแต่ละคนนั้นถูกกำหนดไว้ในละคร ผู้ที่ไม่มีศรัทธาในสติปัญญาก็ไม่มีค่าควรแก่การไปสวรรค์ ถึงอย่างไรพวกเขาก็จะพูดเช่นนั้น อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณผู้ที่เป็นส่วนของสุริยวงศ์และจันทรราชจะมาอย่างแน่นอนและรับฟังบาบาและประกาศสิทธิ์ในมรดก ผู้ที่ไม่ทำความเพียรพยายามอย่างมากก็จะไปสวรรค์อย่างแน่นอนด้วยเช่นกัน แต่พวกเขาจะได้รับประสบการณ์ของการลงโทษก่อนและแล้วได้รับสถานภาพบางอย่าง หลายนคนก็บอกบาบาว่าพวกเขาจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์หรือพวกเขาจะกลายเป็นนารายณ์ อย่างไรก็ตามลูกๆ ควรทำความเพียรพยายามมากด้วยเช่นกัน ใครก็ตามต้องมีพลังที่จะทำตามบาบา มีคำกล่าวไว้ว่า: ให้ทำตามพ่อ ดังนั้นดูซิว่าผู้นี้ได้อุทิศตนอย่างไร ท่านอุทิศทุกสิ่งให้กับ

พระเจ้า อุทิศทุกสิ่งให้กับพระเจ้าและจบสิ้นความผูกพันยึดมั่นต่อสิ่งนั้น หลายต่อหลายคนก็ปรากฏขึ้นจากอดีตในตอนแรก อดีตเช่นนั้นไม่สามารถเกิดขึ้นเวลานี้ ผู้เป็นแม่และกุมารก็ได้ไปทำหน้าที่ในงานนี้และในสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน กุมารสามารถไปทำหน้าที่ได้เร็วกว่า ให้ลี้มร่างของลูกและความสัมพันธ์ทางร่าง เพราะเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน พ่อพูดว่า: เวลานี้, ให้จดจำพ่อ การละเล่นกำลังจะมาถึงจุดจบและเวลาเหลืออยู่เล็กน้อยมาก เช่นที่มีผู้รักและผู้เป็นที่รัก และดังนั้นบาบาคือผู้เป็นที่รัก, ไม่ใช่ผู้รัก พ่อพูดว่า: ลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และดังนั้นลูกต้องจดจำพ่อ พ่อไม่ได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ที่พ่อควรจะจดจำลูก พ่อเพียงแต่ชี้วิธีการที่ลูกต้องทำตาม เฝ้ามองจิตใจความผูกพันยึดมั่นของลูกออกจากโลกนี้ เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูก ร่างกายนี้เก่า ในยุคของลูกจะได้รับร่างที่เป็นอิสระจากโรคภัย และแล้วเราจะกลับมาสวยงาม เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าลูกจะกลับมาสวยงามจากนรกได้อย่างไร พวกเขาได้แสดงรำนั่นน่าเกลียด พวกเขาแม้กระทั่งทำชั่วลึกลับจากหินสีดำ ท่านไม่เคยกลับมาไม่บริสุทธิ์ ท่านบริสุทธิ์เสมอและดังนั้นท่านควรจะถูกทำขึ้นจากหินสีขาว บาบาพูดว่า: ให้ทำภาพเช่นนั้น ที่ภาพนั้นจะดึงดูดผู้คนทันทีที่พวกเขาเห็นภาพเหล่านั้น ภาพมากมายได้ถูกตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ ไม่มีการตีพิมพ์ภาพของลูก บาบาทำให้ลูกๆ ฉลาดจากไม่รู้คิด ใครได้ทำให้ลี้กษมิและนารายณ์ฉลาดอย่างยิ่ง? พ่อได้ทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้นผ่านโยคะ ลูกๆ ได้รับความรู้ซึ่งลูกต้องกระจายออกไป ให้ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน รัฐบาลได้ใช้จ่ายเงินทองมากมายกับสาธารณชน ที่นี้, ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เป็นของลูกก็เป็นของพ่อ และไม่ว่าอะไรก็ตามที่เป็นของพ่อก็เป็นของลูก พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้รับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน พ่อคือผู้ประทาน อย่าได้คิดว่าลูกกำลังให้แก่ชีพบาบา ชีพบาบาทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกถึง 21 ชาติเกิด พ่อไม่ได้รับ ท่านให้เท่านั้น บาบาคือผู้ประทาน อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เช่นที่พ่อบราห์มาได้อุทิศตน ดังนั้นให้ทำตามพ่อในวิธีการเดียวกัน ให้อุทิศทุกสิ่งที่ลูกมีแก่พระเจ้า กลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และจบสิ้นความผูกพันยึดมั่นทั้งหมด

2. ถึงแม้ว่าลูกจะมาช้า เพื่อที่จะไปอย่างรวดเร็ว, ให้มีความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการจดจำระลึกถึงและการศึกษาเล่าเรียน

พร: ขอให้ลูกมีความหัดเทียม เพียบพร้อม และสมบูรณ์พร้อมโดยการรวมชีเจ้าของสันสการ์เก่าของลูกเข้ากับมหาสมุทรของสภาพที่เพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมของลูก เพื่อที่จะกลับมาเพียบพร้อม และสมบูรณ์พร้อม หัดเทียมกับพ่อ จงทำลายความอ่อนแอและข้อบกพร่องของลูกก่อนการทำลายล้างของโลก ทำให้ตัวเองเจิดจ้าจนไม่มีข้อหรือร่องรอยของความสับสนหลงเหลืออยู่ เมื่อลูกเกิดใหม่ ทุกสิ่งในชีวิตก่อนหน้าของลูกจะถูกลืมน ในทำนองเดียวกัน เฝ้ามองเก่าและชันสการ์เก่า แล้วหลอมรวมชีเจ้าเหล่านั้นไปในมหาสมุทรของสภาพที่เพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมของลูก และแล้วลูกจะถูกเรียกว่าหัดเทียม เพียบพร้อม และสมบูรณ์พร้อม

คติพจน์: เรียนรู้ความมหัศจรรย์ของการรวมส่วนขยายใดๆ เข้ากับสาระของสิ่งนั้น และลูกจะกลับมาหัดเทียมกับพ่อ

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นนายของโลกลึกลับ 21 ชาตเกิด เวลานี้ลูกมีเคราะห์ดีที่ไม่สูญเสียของดาวพฤหัสบดีที่อยู่เหนือลูก
- คำถาม:** อะไรที่คงอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ที่จริงแท้ที่มีค่าต้องมารับใช้อย่างต่อเนื่อง?
- คำตอบ:** ทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาไม่มีวันลดลงด้วยการที่พวกเขาทำทาน พวกเขาจะเฝ้าแต่ให้ทานอย่างต่อเนื่อง สติปัญญาของพวกเขาสำนึกรู้ว่าพวกเขากำลังให้ประโยชน์แก่ตนเอง พ่อเฝ้าแต่สังเกตการณ์ดูเช่นผู้ที่สังเกตการณ์ที่ละวางเพื่อจะดูว่าใครที่ทำให้ชีวิตของพวกเขาขึ้นสูงส่งและใครที่สอบผ่าน กิริยามารยาทที่ดีมากนั้นเป็นที่ต้องการในความรู้ อย่าได้อยู่อย่างหดหู่หัวใจกับเรื่องเล็กๆ น้อยๆ
- เพลง:** ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ...

โอมชานติ อรุณสวัสดิ์ลูกๆ วันนี้เป็นวันพฤหัสบดี สำหรับลูกๆ วันนี้เป็นเคราะห์ดีของดาวพฤหัสบดี วันของเจ้าแห่งต้นไม้มีความสำคัญที่สุด นี่คือวันที่สำคัญที่สุดของสัปดาห์ ชื่อ “เจ้าแห่งต้นไม้” ได้รับการจดจำ ลูกมีเคราะห์ดีของดาวพฤหัสบดีที่อยู่เหนือลูก บาบ่า เจ้าแห่งต้นไม้กำลังให้มรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดของท่านแก่เราอีกครั้ง ท่านดูแลเราให้มีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน ผู้คนในหนทางสันโดษมีการสละละทิ้งที่มีขีดจำกัด ทุกคนจะต้องมีการสละละทิ้ง พ่อพูดว่า: เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปหลายต่อหลายคนจะรับฟังลูก พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ที่เป็นผู้นำทางและผู้ปลดปล่อยด้วยเช่นกัน ได้พูดว่า: พ่อได้มาเพื่อพาทุกคนกลับไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาทำความเพียรพยายามเพื่อได้รับการหลุดพ้นเท่านั้น พวกเขาต้องคงอยู่ในความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลายาวนานอย่างยิ่ง เพื่อว่าภายหลังจากความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขา พวกเขาจะสามารถได้รับผลของสิ่งนั้น ไม่มีใครนอกจากลูกๆ รู้สิ่งนี้ ลูกๆ รู้ว่าใช้เวลา 2500 ปีอย่างแท้จริง สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน นี่คือการละเล่นที่ถูกกำหนดไว้แล้วแต่ทุกคนเฝ้าแต่เล่นบทบาทของเขาหรือของเธอเอง ลูกแต่ละคนเล่นบทบาทเดียวกันทุกวงจรด้วย เป็นเรื่องราวของความสุขออย่างหนึ่งที่เรามีเคราะห์ดีของดาวพฤหัสบดีที่อยู่เหนือเรา เรากลายเป็นนายของโลกลึกลับ 21 ชาตเกิด เวลานี้คือสภาพของการไต่เต้าของเรา เป็นการฟ่ายแผ่สำหรับนรกและหายนะสำหรับสวรรค์ การละเล่นของความสุขและความทุกข์เป็นไปสำหรับลูกๆ ด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปนี่คือศาสนาที่ทำให้ความสุขมากมาย นั่นคือโลกใหม่และแม้กระทั่งเหมืองที่นั่นก็จะใหม่ ทุกสิ่งจะได้รับการทำให้ใหม่ที่นั่น เมื่อบางสิ่งนั้นกลับมาเก่า ก็ไม่มีแก่นสารเหมือนเดิม เวลานี้ไม่มีพลังกำลังใดหลงเหลืออยู่ในโลกนี้ พ่อเน้นลูกเรียกว่าผู้ทรงอำนาจ ผู้เดียวที่มีทุกพลัง ท่านได้แสดงพลังใด เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ประทานหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ผู้ปลดปล่อย พ่อ มาและให้พลังมากมายแก่ลูก ท่านทำลายศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วนทั้งหมดและก่อตั้งศาสนาเดียวและอาณาจักรเดียว นี่ไม่ใช่งานของพลังของท่านหรือ? ท่านทำงานที่สูงส่งนี้ผ่านลูกๆ ลูกจะได้รับพลังมากจนกระทั่งบาปทั้งหมดของลูกๆ ถูกล้างออกไป และลูกๆ จะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ ยิ่งลูกๆ ทำความเพียรพยายามมากเพียงใด ลูกๆ จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงขึ้นมากตามนั้น นอกจากนั้น ลูกๆ จะกลับมามีค่าควรแก่สวรรค์ เริ่มแรกโลกนั้นใหม่และเวลานี้เก่า ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งนี้ เพราะพวกเขามีศรัทธาที่มีขอบเขตอย่างสมบูรณ์ ลูกๆ รู้ว่าก่อนหน้านี้ลูกเคยเป็นผู้ที่ไม่มีสติปัญญา ได้มีการจดจำกันด้วยเช่นกันว่า: ลูกๆ ของคนตาบอดนั้นตาบอด ทุกคนเฝ้าแต่แสวงหาและเร่ร่อนไปทั่วเพื่อพระเจ้า แต่กระนั้นพวกเขาก็ไม่พบสิ่งใด พวกเขาทำความเพียรพยายามมากมาย ผู้ที่สิ้นหวังที่นำส่งสารบางคนก็แม้กระทั่งจบชีวิตของพวกเขา พวกเขาได้ให้สิ่งส่งเวทย์แก่เหล่าเทพเพื่อที่จะเอาใจเทพเหล่านั้น พวกเขาคิดว่านั่นเป็นมหาปราชัย (การส่งเวทย์ที่ยิ่งใหญ่ศักดิ์สิทธิ์) มีการประกาศว่าไม่ควรมีการฆ่าวัวเพราะวัวนั้นกล่าวได้ว่าเป็นเช่นแม่เพราะวัวเหล่านั้นได้ให้น้ำนม ในความเป็นจริงแม้กระทั่งแพะก็ให้น้ำนม เหตุใดแพะจึงไม่ได้รับการปกป้อง? ดังนั้น คำตอบของพวกเขา ก็คือกฤษณะมีความรักต่อวัว ไม่ได้เป็นเช่นนั้น พ่ออธิบายว่า: ลูกเคยเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงของยุคทอง และแล้วลูกก็ได้ใช้ 84 ชาตเกิด และเวลานี้ได้อยู่อย่างตาโม่ประธาน เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงที่สะอาดประธานอีกครั้ง นี่คือการเรียนที่จะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงที่มีมงกุฎสองชั้น ถึงแม้ว่าจะมีกัศปาทชาลามากมาย พวกเขาไม่ได้บอกลูกที่นั่นว่าลูกจะสามารถกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงแห่งสวรรค์เช่นกฤษณะได้อย่างไร มีใครที่ศึกษากัศปาทสิ่งเหล่านี้แก่ลูกหรือไม่? ที่นี้พ่อบอกลูกว่า: นี่คือการสอบสำหรับการกลับมาเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง มีจำนวนมากมายในสิ่งนี้ ลูกๆ ประคำของ 16,108 นั้นได้รับการจดจำ จะไม่ได้มีเพียง 108 เวลานี้มีมนุษย์นับไม่ถ้วน จะไม่ได้มีมนุษย์น้อยลงไป ลูกสามารถตีพิมพ์บางสิ่งเหล่านี้ใน

หนังสือพิมพ์ การประท้วงอดอาหารที่ผู้คนทำเพื่อที่จะหยุดการฆ่าวันนั้นก็เคยเกิดขึ้นในวงจรที่แล้วด้วย สิ่งเหล่านั้นไม่มีอะไรใหม่ เวลานี้ผู้คนเรียกหาพระเจ้า: พาเราไปสู่โลกที่บริสุทธิ์เถิด เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่าท่านจะนำลูกไปอย่างไร อย่างไรก็ตามลูกยังไม่ได้พัฒนาคุณธรรมที่สูงส่งเหล่านั้น มีการสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งเล็กน้อยมาก ทุกคนชอบความรู้อย่างมาก พวกเขาเห็นว่า B.K. กลับมาบริสุทธิ์และเรียบง่าย พวกเขาไม่ได้สวมเครื่องประดับใดๆ อย่างไรก็ตามกิจกรรมต่างๆ ของลูกนั้นต้องดีด้วยเช่นกัน ผู้ที่อยู่ที่บ้านไม่สามารถบอกสามีของเขาหรือพ่อและแม่ของเขาให้ซื้อเครื่องประดับดีๆ และซื้อเสื้อผ้าดีๆ ให้ฉัน ไม่เลย ลูกไม่สามารถร้องขอสิ่งเหล่านั้น เพราะลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย เรา กำลังจะละร่างกายเก่าเหล่านี้ เสื้อผ้าเหล่านี้และไปสู่ดินแดนของวิษณุ พ่อของเราคือสามีเหนือสามีทั้งหมดและเป็นกูรูเหนือกูรูทั้งหมด เหตุนี้เองทุกคนจึงจดจำท่าน: โอผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา เพียงท่านเท่านั้นที่มาและประทานหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้แก่ทุกคน ชาวซิกข์พูดถึงภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ สัท ศรี อากาล (ผู้เป็นสัจจะ ผู้ที่สูงส่งและผู้ที่เปี่ยมอมตะ) ความตายไม่เคยมาถึงดวงวิญญาณ ร่างกายนั้นถูกทำลาย ดวงวิญญาณนั้นไม่มีวันถูกทำลาย ดังนั้นผู้คนจึงจดจำสัจจะภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะนั้น และพูดว่า: โปรดมาและประทานหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่เราเถิด พาเรากลับไปสู่บ้านที่เป็นอมตะของเราจากที่ที่เราได้จากมาเถิด ลูกๆ ต้องอธิบายว่าสัจจะภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะคืออะไร เดียวเท่านั้นและดังนั้นพวกเขาจะสามารถเรียกตนเองว่าเป็นกูรูได้อย่างไร? พ่ออธิบาย พวกเขาทั้งหมดคือกูรูมากมายของหนทางของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกๆ ผู้เป็นแม่น้ำกำเนิดมาจากท่าน เพียงบาบาเท่านั้นที่อธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้ให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ครูทางโลกให้มรดกของการศึกษาเล่าเรียนแก่ลูก เวลานี้บาบาและพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างต่อเนื่อง และบาปของลูกจะถูกเผาไป ลูกมีการะของบาปกรรมอยู่บนศีรษะลูก ด้วยการจดจำพ่อสตีปัญญาของลูกจะกลายเป็นทอง เวลานี้สตีปัญญาของทุกคนนั้นกลับมาสกปรก เป็นยุคเหล็ก ผู้คนไปอยู่เบื้องหน้ารูปบูชาแล้วร้องเพลง: เรานั้นสกปรกและท่านนั้นสวยงาม ลูกเคยบริสุทธิ์และสูงส่งและเวลานี้ได้้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และตกต่ำ การละเล่นนั้นอยู่บนฐานของบาร์ต เรื่องราวของ 84 ชาติเกิดอ้างอิงถึงลูก ผู้ที่เข้ามาสู่อาณาจักรของกฤษณะก่อนจะใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม ไม่มีใครรู้ว่าสวรรค์ดินแดนของกฤษณะกำลังมีการก่อตั้งขึ้นเวลานี้ ลูกสามารถเขียนสิ่งนี้ลงไปอย่างชัดเจน: เราจะทำให้บาร์ตสูงส่งด้วยพลังโยคะ ผู้คนก็เพียรพยายามอย่างหนักมากที่จะประสบความสำเร็จในการคุมกำเนิด แต่นี่คืองานของพ่อผู้เดียวเท่านั้น หลังจากการทำลายก็จะมีเพียงเก้าแสนเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ พ่อไม่ได้มีค่าใช้จ่ายใดๆ ในสิ่งนี้และไม่ได้มีเรื่องของพรใดๆ อย่างไรก็ตามโลกเก่านี้กำลังจะถูกทำลาย นี่คือนยุคแห่งการบรรจบพบกัน ได้มีการจดจำกันว่าอย่างแน่นอนที่การก่อตั้งต้องเกิดขึ้นที่นั่นผ่านบราห์มา ดังนั้นได้มีการแสดงบราห์มาไว้ที่นี่ ผู้คนก็ถามว่าเหตุใดลูกจึงเก็บดาต้าไว้ที่นี่ ไม่ว่าเราเก็บใครก็ตามผู้คนก็จะยังคงถาม: เหตุใดท่านจึงเก็บผู้นี้ไว้ที่นี่ บราห์มานั้นธรรมดาอย่างที่สุด เพียงผู้ที่อาวุโสมากที่สุดสามารถเป็นบราห์มาเท่านั้น เป็นประเด็นที่ง่ายดายอย่างยิ่ง แต่ต้องมีการอธิบายอย่างมากมาย! พระเจ้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่มีใครที่นี่สามารถมีร่างที่บริสุทธิ์ ในภาพบันไดมีการแสดงให้เห็นว่าทุกคนนั้นอยู่ในป่าแห่งหนาม นี่คือนโลกที่ไม่บริสุทธิ์ พระเจ้ามาในร่างธรรมดาที่ไม่บริสุทธิ์และแล้วผู้นั้นก็ถูกเรียกว่าบราห์มา สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดต้องเก็บไว้ในสตีปัญญาของลูก ผู้คนก็ถามคำถามทุกรูปแบบ สตีปัญญาของผู้ที่อธิบายภาพบันไดต้องดีมาก อย่างไรก็ตามผู้ที่ไม่มีบทบาทของการมาที่นี้ก็แค่เฝ้าแต่ถามคำถามที่ไร้ประโยชน์ วงจรของ 84 ชาติเกิดได้รับการจดจำ ไม่ใช่ทุกคนสามารถใช้ 84 ชาติเกิด ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ความรู้หนึ่งง่ายดายอย่างยิ่ง เพียงแต่จดจำบาบาแล้วบาปของลูกจะถูกเผาไป แล้วลูกจะกลายเป็นเทพ บราห์มินกลายเป็นเทพ ภาพของสัญลักษณ์ที่มีรูปหลากหลาย วงจร บันไดและตรีมูรติทั้งหมดนั้นเชื่อมโยงกับกันและกันทั้งหมด บาบาชี้วิธีการมากมายแก่ลูกเพื่อการอธิบาย บ้างก็สามารถเข้าถึงได้ บ้างได้ยินสิ่งนั้นด้วยหูข้างหนึ่งและปล่อยให้ออกไปจากหูอีกข้างหนึ่ง ได้้อยู่ในสตีปัญญาของลูกๆ ว่าอาณาจักรของลูกนั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้น เวลานี้ลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ยุคแห่งการบรรจบพบกันรับการจดจำว่าดวงวิญญาณได้้อยู่อย่างแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลายาวนาน เราคือผู้ที่ไปสู่ยุคทองก่อน ที่เหลือทั้งหมดจะไปอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ผู้ที่ได้มาในวงจรที่แล้วจะศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและจะลงมาก่อน ผู้ที่ไม่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีก็จะมาในเวลาสุดท้าย ทุกสิ่งนั้นถูกขึ้นบัญชีไว้ สิ่งเหล่านี้จะอยู่ในสตีปัญญาของลูกๆ ที่มีค่าต้องงานรับใช้ ได้มีการจดจำกันว่าทรัพย์สินสมบัตินั้นจะไม่มีวันหมดไปด้วยการที่ลูกให้ทานไป หากลูกไม่ได้ให้ทานนั้นหมายถึงลูกไม่ได้ศึกษาเล่าเรียน พ่อนั้นก็เห็นว่าผู้รับใช้ทางจิตของบาร์ตคือใคร พวกเขา กำลังให้ประโยชน์แก่ตนเอง บาบาสอนลูกและเฝ้าดูอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางด้วยเช่นกันเพื่อดูว่าแต่ละคนทำให้ชีวิตของลูกนั้นสูงส่งมากเพียงใดและใครที่สอบผ่าน ลูกสามารถเห็นด้วยเช่นกันว่าดวงวิญญาณที่มีค่าต้องงานรับใช้ที่สูงส่งนั้นคือใคร เป็นลูกๆ เหล่านั้นผู้ที่ได้ถูกเชื่อเชิญให้ไปที่นิทรศการ บ้างก็ไปที่นั่นเพียงเช่นนั้นเพื่อที่จะมีประสบการณ์และมองดูทุกสิ่งทีนั่น ต้องอาศัยกิริยามารยาทที่ดีมากในความรู้นี้ ลูกไม่ควรจะอยู่อย่างหดหู่หัวใจ มีต้นไมยราบที่เขียวเจาทันที่ที่ลูกสัมผัส เป็นต้นไม้ที่น่าอัศจรรย์มาก อีกหนึ่งนั้นคือสมุนไพรรูปชีวิตที่เจริญ

เติบโตบนภูเขา ในความเป็นจริงบารามาและให้สมุนไพรชุบชีวิตของ “มานมานะบาฟ” แก่ลูก มองดูสิ่งที่พวกเขาได้เขียนไว้ในคัมภีร์! ลูกกลายเป็นนักรบที่กล้าหาญตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกได้รับชัยชนะเหนือมายา ลูกนั้นคือนักรบที่แฝงตัว ความก้าวร้าวรุนแรงที่ยิ่งใหญ่ที่สุดก็คือการใช้ดาบของต้นหาคะระ ความก้าวร้าวที่สองคือกลับมาโกรธและการพูดอย่างขม นั่นเป็นความรุนแรงด้วย ปรัชญาของความทุกข์ของลูกๆ ควรคงอยู่สูงส่งเสมอ ในบรรดาลูกผู้ที่ซ่องแะในงานรับใช้ ชื่อของผู้เป็นแม่นั้นอยู่เบื้องหน้า ลูกคือกองทัพพิชิตดี ผู้ว่าราชการเองก็พูดว่างานที่ผู้หญิงทำนั้นดีมาก อย่างไรก็ตาม ที่นี้ความรู้นี้เป็นไปสำหรับทั้งชายและหญิง ไข่ส่วนใหญ่คือผู้เป็นแม่ ไม่ใช่จะมีการสร้างแต่เพียงกุมารี่ผ่านประชาธิปไตยมาเท่านั้น มีกุมารี่ด้วยเช่นกัน เพียงเมื่อทั้งสองรับความรู้ที่ครอบครัวยุคใหม่จะสามารถดำเนินไปได้อย่างดี เมื่อลูกสาวถือกำเนิดในบางครอบครัว พวกเขาก็มองว่าลักษณะได้มาแล้ว ครอบครัวที่ไม่มีลูกสาวนั้นก็กล่าวได้ว่าเป็นครอบครัวที่อับโชค มองดูว่าผู้คนกราบไหว้บูชาลักษมีอย่างไร ผู้หญิงนั้นกล่าวได้ว่าเป็นเครื่องประดับของบ้าน หากลักษมีมีชีวิตอยู่ก็ต้องมีนารายณ์อยู่ด้วย ทุกวันนี้ผู้คนให้ความนับถือแก่ผู้หญิงอย่างมาก พ่อแม่และให้ความนับถือมากที่สุด ก่อนอื่นเป็นลักษมีและแล้วจึงเป็นนารายณ์ ทุกวันนี้พวกเขาได้เอาสมญา ‘นาย’ และ ‘นาง’ ออกไปและใช้สมญา ‘ศรี’ แทน นี่คือการกำหนดของมายา พวกเขาไม่ได้ใช้คำว่าศรีในแผ่นดินอื่นใด พวกเขาไม่เคยพูดว่า ‘ศรีพระคริสต์’ ศรีมัทนั้นเป็นของพระเจ้าเดียวที่ด้วยสิ่งนั้นท่านทำให้ลูกไปสู่ผู้มีชีวิตที่สูงส่ง ลูกๆ ควรจะทำความเพียรพยายามอย่างมากมาอย่างไรก็ตามบางคนก็มีสำนึกที่เป็นร่างและทำลายสถานภาพของตนเอง เวลานี้ทั้งหมดนั้นมีสำนึกที่เป็นร่าง ไม่สามารถมีโรงเรียนอื่นใดเช่นนี้ ที่ซึ่งดวงวิญญาณสูงสุดนั่งและสอนลูกดวงวิญญาณ: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ไม่มีใครอื่นมีบทบาทเช่นนั้นในละคร ดวงวิญญาณมีบทบาทที่ไม่สูญสลายของ 84 ชาติเกิดบนที่กไว้อยู่ภายในตัวเขา ภาพบันไดนั้นก็ทำให้สิ่งนี้กระจ่างชัดอย่างดีมาก ลูกรู้ว่าเพียงผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดเท่านั้นจะมาถึงที่นี่ ลูกสามารถเข้าใจสำหรับผู้อื่นว่าพวกเขาจะลงบันไดมาภายหลัง เวลานี้ลูกๆ ต้องกลับมาคิดถึงอย่างยิ่ง ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมาก ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีและสอนผู้อื่นด้วยเช่นกันจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง พ่ออธิบายอย่างดีมากว่าลูกนั้นต้องลิ้มทุกคนรวมทั้งร่างของลูกเอง คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลิ้มโลกเก่านี้ เพียงแต่จดจำพ่อผู้เดียว เพียงด้วยการมีการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของพ่อของลูก ทุกวันนี้พวกเขาให้สัญญาแก่ลูกให้จดจำพระเจ้า ดังนั้นอย่างแน่นอนที่นั่นคือพระเจ้าเดียวเท่านั้น ที่เหลือทั้งหมดคือลูกๆ สูงสุดเหนือสิ่งใดคือชิบบาบามาและแล้วกับบารามา วิชณูและซางก้าและแล้วกับแม่ของชาวโลก(จากัดอัมบา) ต้นไม้คือการขยายตัวของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ในขณะที่ความรู้คือเมล็ด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เวลานี้พิจารณาว่าตนเองนั้นมีชีวิตที่เรียบง่าย ละทิ้งความสนใจใดๆ ในการสวมใส่เสื้อผ้าที่ดีและเครื่องประดับที่ดี ขณะที่อยู่อย่างเรียบง่าย ให้กิจกรรมของลูกสูงศักดิ์อย่างยิ่ง

2. อย่าได้กลายเป็นเช่น ‘ต้นไมยราบ’ อย่าได้ปล่อยให้ปากของลูกพูดคำพูดที่ขม กลายเป็นผู้เอาชนะมายาด้วยสมุนไพรชุบชีวิต

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นภาพลักษณ์ของการคำนึงและภาพลักษณ์ของการยกระดับและเป็นเช่นเดียวกับพ่อที่มีตัวตน ทำให้ทุกการกระทำของลูกเป็นอนุสรณ์ เช่นที่พ่อที่มีตัวตนทำทุกการกระทำเพื่อเป็นอนุสรณ์ ในทำนองเดียวกัน ทุกการกระทำของลูกจะกลายเป็นอนุสรณ์เมื่อลูกก้าวไปพร้อมๆ กับพิจารณาว่าตนเองเป็นภาพลักษณ์ของการคำนึงและเป็นภาพลักษณ์ของการยกระดับ ทุกการกระทำของผู้ที่พิจารณาว่าตนเองเป็นภาพลักษณ์ของการคำนึงสำหรับการเปลี่ยนแปลงโลกคือผู้ที่สูงที่สุด เมื่อลูกรู้สึกของการเป็นผู้ให้คุณประโยชน์กับทุกคนในสายตาและทัศนคติของลูก ทุกการกระทำของลูกจะกลับมารับการยกระดับ การกระทำที่ได้รับการยกระดับเช่นนั้นจะกลายเป็นอนุสรณ์

คติพจน์: เพื่อที่จะสร้างสมพลังแห่งสัจจะ จงอดทน

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ยุคบรรจบพบกันคือยุคที่สูงส่งที่สุด ด้วยการศึกษาเล่าเรียนที่นี้ ลูกสามารถกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดถึง 21 ชาติเกิด
- คำถาม:** ศรัทธาอะไรที่ลูกควรจะมีอย่างมั่นคงเพื่อที่จะมีความสุขภายใน?
- คำตอบ:** ศรัทธาแรกที่ลูกควรจะมีคือลูกเคยเป็นนายของโลกและเคยมั่งคั่งอย่างมาก และเพียงลูกเท่านั้นที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม เวลานี้บาบาได้มาอีกครั้งเพื่อให้อำนาจในการปกครองโลกแก่เรา เวลานี้เรากลายเป็นผู้รู้รูปกาลเวลาทั้งสาม เวลานี้เราได้มาเพื่อที่จะรู้ตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างจากพ่อ ผู้สร้าง เพียงเมื่อลูกมีศรัทธาเช่นนั้นเท่านั้นที่ลูกจึงจะสามารถมีความสุขภายในได้
- เพลง:** ชี้นทางแก่คนตาบอดเกิด พระเจ้าที่รัก!

โอม ชานติ ลูกๆ ได้ยินบรรทัดนี้ของเพลงไหม? เวลานี้บาบาจะมาและแสดงให้ลูกเห็นหนทางที่ดีมากเช่นนั้นที่จะทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด มีวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยประเภทต่างๆ มากมายในโลกที่ซึ่งพวกเขาศึกษาเล่าเรียนเพื่อได้รับตำแหน่ง บ้างก็กลายเป็นเสมียน บ้างก็กลายเป็นผู้พิพากษาและผู้อื่นก็กลายเป็นหัวหน้าผู้พิพากษา มนุษย์นั้นได้รับตำแหน่งที่สูง อย่างไรก็ตาม ทั้งหมดนั้นคือสถานภาพที่สูงของยุคเหล็ก พ่อมาและทำให้ลูกสามารถได้รับสถานภาพที่สูงในยุคทอง นี่คือนยุคบรรจบพบกัน ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดในยุคนี้ ไม่ว่าความรู้ใดก็ตามที่ผู้คนศึกษาเล่าเรียน ความรู้นั้นก็ทำให้ตัวเองกลับมาสูงส่ง นี่คือนิยามของยุคทองสำหรับอนาคต ยุคบรรจบพบกันนี้คือยุคที่สูงส่งที่สุด ที่ใดก็ตามที่ลูกพูดถึงยุคบรรจบพบกันในภาพ ที่ลูกต้องเขียนด้วยเช่นกันว่า “สูงส่งที่สุด” ทุกสิ่งนั้นได้รับการทำให้สูงส่ง ลูกรู้ว่าลักษณะและนารายณ์นั้นสูงส่งเพียงใด เครื่องประดับและเครื่องแต่งกายของพวกเขาสวยงามมากอย่างแน่นอน และดังนั้นภาพเช่นนั้นควรจะมีการทำขึ้น บาบาจะให้กำหนัดเหล่านั้น ลูกๆ เฝ้าแต่ท่องทั่วๆ ไปเมืองต่างๆ พวกเขาควรจะต้องคิดถึงภาพที่ดึงดูดประภคินที่จะสร้างผลกระทบที่มากมายด้วยความตระการตาของภาพเหล่านั้น ลูกควรจะต้องรักษาไว้ในสติปัญญาของลูกตลอดทั้งวันว่าลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด ใครกำลังทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น? พ่อที่สูงส่งของทั้งหมด ศรีมัทที่สูงส่งมาจากพ่อผู้เดียว พ่อโน้นบอกลูกว่าศรีหมายถึงสูงส่ง สมญา “ศรี” ให้ไว้กับเหล่าเทพเหล่านั้น ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายของพวกเขาบริสุทธิ์ การเกิดของพวกเขาเกิดขึ้นด้วยความบริสุทธิ์ ที่นี้ไม่มีใครถือกำเนิดผ่านความบริสุทธิ์ ชาวซิกข์พูดถึงเสื้อผ้าสกปรกที่ไม่บริสุทธิ์ บาบาและซิกข์เสื้อผ้าสกปรกที่ไม่บริสุทธิ์และเปลี่ยนพวกเขาจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เหล่าเทพไม่ได้ถือกำเนิดจากกิเลส อย่างไรก็ตามผู้คนก็ถามว่าโลกจะสามารถดำเนินไปได้อย่างไรหากไม่มีกิเลส พ่ออธิบาย: ไม่มีสิ่งสร้างใดเกิดขึ้นผ่านกิเลสในสวรรค์ เวลานี้ลูกๆ นักเรียนรู้ว่าลูกได้มาที่นี่เพื่อจะกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา เราจะได้มาซึ่งอาณาจักรด้วยราชาโยคะนี้ หากใครบางคนสอบตกเขาก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของจันทราราศี การบรรจบของลูกเป็นไปกับราวัน แต่ไม่มีใครในโลกรู้ว่าราวันคือศัตรูเก่าแก่ของพวกเขา ผู้คนไม่มีความหมายของราวันหรือ 10 หัวของเขาแสดงถึงอะไร ลูกๆ รู้ว่าลูกได้อยู่อย่างเลวทรามต่ำช้าเมื่อกิเลสได้คงอยู่ ในยุคทองทุกคนนั้นสูงส่ง พ่อพูดว่า: เวลานี้ทั้งหมดมีสติปัญญาที่ตาโมประธาน พวกเขาทั้งหมดอยู่ในความมืดอย่างสิ้นเชิง ได้มีการจดจำกันด้วยว่าทุกคนกำลังหลับใหลในการหลับใหลของกุ่มกักกันและพวกเขาก็จะถูกปลุกให้ตื่นเมื่อไฟได้เริ่มขึ้น ลูกปลุกทุกคนให้ตื่นอย่างมากแต่กระนั้นพวกเขาก็กลับไปนอน ลูกทำความเพียรพยายามมากมายทั้งงานออกร้านและชุมนุม แต่ดูเหมือนมีคนที่ปรากฏตัวขึ้นมาจากที่นั้น: กำมือเดียวจากหลายล้าน เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปจะมีการขยายตัวมากมายและสติปัญญาของผู้คนก็จะเปิดขึ้นศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดได้มีอายุมาเป็นเวลายาวนาน และเหตุนี้เองศาสนาเหล่านั้นจึงได้ขยายตัว นี่คือนั่นไม่เก่าที่เล็กของลูก ผู้คนเหล่านั้นกินเนื้อและดื่มเหล้าทุกสิ่ง พวกเขาแม้กระทั่งชั่งแวนในกิเลส มีคำกล่าวว่า: มิตรที่ดีพาลูกข้ามฟาก ขณะที่มิตรที่ไม่ดีทำให้ลูกจมน้ำ ความเป็นมิตรแห่งสัจจะคือความเป็นมิตรของพ่อผู้เดียวเท่านั้น ผู้คนไม่รู้ว่ามีมิตรใดจะพาพวกเขาข้ามฟาก พวกเขาร้องเพลง: โอ คนพายุเรือ พาเรือของฉันข้ามฟากเถิด! โอ นายของสวนดอกไม้ เปลี่ยนเราจากหนามไปเป็นดอกไม้เถิด! พาเราไปอยู่เหนือป่าของหนามนี้เถิด! ลูกกำลังจะกลายเป็นดอกไม้ที่นี้ สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง กลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด อาหารและเครื่องดื่มของลูกควรจะมีบริสุทธิ์อย่างมาก ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ไม่บริสุทธิ์จะไม่ถูกถวายให้กับเหล่าเทพ ลูกไม่ควรที่จะรับประทานสิ่งเหล่านั้นด้วย ผักต่างๆ นั้นก็สะอาด ราโจ และตาโมด้วยเช่นกัน ทุกวันนี้ผู้คนยากจนเป็นผู้ที่ยากจนที่จะรับความรู้ ผู้ที่มั่งคั่งสูญเสียเงินทองของพวกเขา เป็นสิ่งที่เลวร้ายอย่างยิ่งที่ดูภาพยนตร์ ได้มีการเขียนไว้ในหนังสือพิมพ์ด้วยว่าการไปดูภาพยนตร์หมายถึงการไปสุนทรก ยิ่งบุคคลนั้นยิ่งใหญ่เพียงใดการกระทำของเขาก็เลว

ร้ายตามนั้น เวลานี้ นี่คือโรงค้าประเวณีอย่างที่สุด พ่อมาและทำให้โรงค้าประเวณีเป็นวัดของชีวา ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความบริสุทธิ์ หากมีความบริสุทธิ์ก็จะมีแสงและความมั่งคั่ง ไม่มีใครในอาณาจักรของราวันสามารถบริสุทธิ์ได้ เรื่องราวของสงครามใช้กับที่นี่ ลูกได้รับชัยชนะเหนือราวันด้วยพลังโยคะ ที่นี้มีวัดมากมาย แต่ไม่มีใครรู้ประวัติชีวิตของใคร ไปที่วัดของชีวาและถามพวกเขาให้บอกประวัติชีวิตของชีวาแก่ลูก และพวกเขาก็ไม่สามารถบอกสิ่งใดแก่ลูก ในบรรดาลูกด้วยเช่นกัน ลูกมีความรู้ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก มีสูงสุด ปานกลางและต่ำสุด ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการศึกษาเล่าเรียน ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันจะกลายเป็นนารายณ์จากมนุษยธรรมดา พ่อสอนราชาโยคะแก่ทุกคนแต่กระนั้นตามความเพียรพยายามที่ลูกแต่ละคนทำลูกก็กลายเป็นสูงสุด ปานกลาง และต่ำสุด เหตุนี้เองลูกๆ ต้องให้ความสนใจอย่างมากต่อการศึกษา พระเจ้าชีวาพูด: บาปทั้งหมดของลูกจะถูกเผาไปด้วยไฟของโยคะและลูกจะกลับมาสะอาดประจักษ์ ลูกๆ เหตุนี้เองลูกต้องไม่ลืมการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ถามหัวใจตนเอง: ฉันอธิบายความรู้อย่างดีมากที่นิทรธการ แต่ฉันอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงหรือไม่? เป็นเพราะลูกสอบตกในการจดจำระลึกถึงลูกจึงไม่ได้มีสภาพนั้นหรือมีความสุขนั้นได้ตลอดเวลา ลูกๆ ควรจะเพิ่มพูนการฝึกฝนของลูกในวิชานี้ ทำภาพที่สวยงามอย่างยิ่งที่ใครก็ตามมาและอ่านสิ่งที่เขียนบนภาพเหล่านั้นก็จะสามารถเข้าใจความรู้ ผู้คนมากมายมาเพื่อจะดูบางสิ่งที่ดี ผู้ที่ทำภาพเหล่านั้นได้รับรางวัลมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกเขาได้ทำให้ภาพของเหล่าเทพมรดกเป็นของโบราณและแล้วก็ขายภาพเหล่านั้น ผู้คนชอบภาพเหล่านั้นอย่างมาก พวกเขาซื้อภาพเหล่านั้นถึงแม้ว่าภาพเหล่านั้นมีราคาสูง เหล่าเทพเคยสะอาดประจักษ์และดังนั้นจึงมีความเคารพอย่างมากมายแม้กระทั่งต่อรูปปั้นของพวกเขา อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าบาร์ตนั้นโบราณที่สุด สิ่งที่ได้แก่ที่สุดคือชีพบาบา ชีวามาเป็นอันดับแรก ผู้คนรู้สึกสับสนอย่างมาก ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าก่อนหน้านี้ลูกเคยมีสติปัญญาที่ตกต่ำ มองดูว่าเวลานี้ลูกกลายเป็นอะไรจากสิ่งที่ลูกเคยเป็น! เราเคยเป็นนายของโลก และเคยมั่งคั่งอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตามมีผู้คนน้อยน้อยอย่างยิ่งในบรรดาลูกผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญา ไม่เช่นนั้นลูกๆ ก็จะมีความสุขอยู่ภายในว่า: ว้าว! เราได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนน้อยกว่าก็จะได้รับชาติเกิดที่น้อยกว่า ผู้ที่กลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ต้องศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีอย่างแน่นอน การศึกษานี้ดีมาก บาบาส่งมาและให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างแก่ลูก ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่ล่วงรู้รูปกาลเวลาทั้งสาม ถามใครก็ตามว่า: ท่านรู้รูปกาลเวลาทั้งสามหรือไม่? ท่านมีความรู้ของรูปกาลเวลาทั้งสามหรือไม่? และแล้วพวกเขาพูดว่า: ทั้งหมดนั้นเป็นจินตนาการของลูก เมื่อบุคคลหนึ่งพูดเช่นนั้นผู้คนอื่นก็จะเริ่มพูดเช่นเดียวกันด้วย เวลานี้ลูกมีความรู้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูก ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าพระเจ้าคือพ่อ ในกิตะได้มีการเขียนไว้ว่ารูปของพระเจ้านั้นสว่างไสวกว่าพระอาทิตย์พันดวง อย่างไรก็ตามไม่ได้เป็นเช่นนั้น บาบานั้นเยือกเย็นอย่างยิ่ง ท่านมาและทำให้ลูกๆ เยือกเย็นด้วย เช่นที่บาบาเป็นจุดแห่งแสง ดวงวิญญาณก็เป็นจุดแห่งแสงด้วยเช่นกัน, เหมือนกับหิ่งห้อย หิ่งห้อยนั้นมองเห็นได้ อย่างไรก็ตาม ปราศจากเทพนิมิตก็ไม่สามารถมองเห็นบาบาได้ ลูกรู้ว่าพระเจ้าคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกๆ เองกำลังจะกลายเป็นเจ้าสุริยาแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณนั้นเล็กอย่างมากและความรู้ทั้งหมดก็ถูกบันทึกอยู่ภายในเขา เป็นดวงวิญญาณที่รับฟังและเป็นดวงวิญญาณที่เข้าถึง ดวงวิญญาณอธิบายผ่านร่างกาย ไม่มีใครอื่นที่จะรู้ถึงวิธีการที่จะอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ลูกเองก็เข้าใจทุกสิ่งจากพ่อและแล้วลูกก็อธิบายให้แก่ผู้อื่น เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ กุหลาบไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์หรือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้คนเรียกหาผู้เดียว: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา พวกเขาไม่ได้เรียกหากุหลาบหรือราม รามผู้ที่เป็นของสีดำเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์หรือ? ลูกทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธา ในขณะที่พระเจ้าคือหนึ่งเดียวเท่านั้น ลูกทั้งหมดคือเจ้าสาวและพ่อคือเจ้าบ่าวของลูก พ่อมาและตกแต่งประดับประดาลูก พ่อมาและให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขาแก่ดวงวิญญาณทั้งหมด การศึกษานี้มีความสำคัญอย่างมากที่ทำให้ลูกเป็นนารายณ์จากมนุษยธรรมดา ลูกควรจะมีความสุขซึ่งมากมาย พ่อได้มาเพื่อให้ท่านเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายแก่ลูก นี่คือการให้ท่านที่ดีที่สุด ผู้คนไปอยู่เบื้องหน้าชีวาและร้องขอให้มีการเติมเต็มอารมณ์ของพวกเขา เวลานี้ลูกมีความรู้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูก เวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ชีพบาบา กำลังทำให้เรากลายเป็นนายของดินแดนวิเศษ เวลานี้เราคือบราห์มินและแล้วเราก็จะกลายเป็นเทพ และแล้วเราก็จะกลายเป็นนักรบ พ่อค้า และศูทร นี่คือการกลับของอัมโข โขอัม ผู้คนพูดว่า: แต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด พ่ออธิบายว่าผู้ที่เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาต่อมากลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาอย่างไร และลูกกลายเป็นผู้ที่สะอาดประจักษ์และไปผ่านสภาพสะอาด ราโจ และตาโมอย่างไร เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ความลับนี้ เรื่องราวเหล่านี้ต้องมีการเข้าถึง อาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัดที่ใหญ่โตเช่นนั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้นผ่านการศึกษานี้ ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่ออนาคตของ 21 ชาติเกิดของลูก ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ บ้างจะกลายเป็นราชาและราชินี และผู้อื่นก็จะกลายเป็นปวงประชา ที่นั่นทุกคนมีความสุข ที่นี้พวกเขาทั้งหมดได้รับความทุกข์ตามกรรมของพวกเขา นี่คือการคืนดินแดนของความทุกข์ ในขณะที่นั่นคือดินแดนแห่งความสุข เวลานี้บาบาพูดว่า: ลูกๆ อย่าได้ทำกรรมที่เลวร้ายใดๆ เช่นนั้นที่จะต้องมีการลงโทษ หากลูกยังคงทำการกระ

ทำเช่นนั้น ลูกจะได้รับสถานภาพตามนั้น หากลูกศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี ลูกจะสร้างผลรางวัลของลูกวงจรแล้ววงจรเล่า ลูกมีความรู้ในเวลาและแล้วความรู้ก็จะหายไป หากลูกไม่ทำความเพียรพยายามเวลา ก็จะมีการเสียใจภายหลังอย่างมากมาย พ่อพูดว่า: สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง เพราะไม่เช่นนั้นแล้วการกระทำของลูกจะเป็นบาป ที่นี้การกระทำของผู้คนทั้งหมดนั้นเป็นบาป ไม่มีใครนอกจากลูกรู้สิ่งนี้ ไม่มีใครสามารถบอกลูกได้ว่าเมื่อไหร่ที่พระเจ้าแห่งกิตติมา ผู้คนพูดว่า ท่านมาในยุคทองแดง พระเวทย์ และคัมภีร์ศาสนาถูกสร้างขึ้นในยุคทองแดง และชุมนุมที่เป็นเช่นปีศาจนั้นได้ถูกสร้างขึ้นในยุคทองแดง ลูกๆ พูดว่า: บาบา พาเราออกไปจากโลกของบาปนี้เกิด สิ่งนี้หมายถึงพวกเขากำลังร้องขอความตาย เหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าเป็นความตายเหนือความตายทั้งหมด ผู้คนเหล่านั้นเพียงแต่ได้ให้ชื่อ “บัลลังก์อมตะ” แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ผู้ที่กลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดต่อมาก็ได้ตกลงไปจนถึงต่ำสุดด้วย ลูกๆ เข้าใจความรู้ทั้งหมดนี้แล้วเวลานี้ นี่คือนิยามที่มหัศจรรย์มาก ไม่มีใครอื่นสามารถให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างได้ ไม่เช่นนั้นแล้วจะมีประโยชน์อะไรในการเรียกหาผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ผู้ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ ก่อนที่ท่านมาและให้ความรู้? ดวงวิญญาณทั้งหมดลงมาจากโลกที่ไม่มีตัวตนเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา พวกเขาเรียกหาพระเจ้าแต่ท่านไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง ดวงวิญญาณอื่นๆ ทั้งหมดมีร่างกายของตนเอง ดังนั้นเพียงพระเจ้าเท่านั้นคือผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน พ่อพูดว่า: ชื่อของพ่อคือชีวา พ่อเข้ามาในร่างกายของผู้นี้และนั่งที่กึ่งกลางหน้าผาก เช่นที่ดวงวิญญาณพูดผ่านอวัยวะของพวกเขา ดังนั้นบาบาก็อธิบายผ่านอวัยวะของผู้นี้ด้วยเช่นกัน ได้มีการจดจำกันว่าดวงดาวที่มหัศจรรย์เปล่งประกายที่กึ่งกลางหน้าผาก เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจนิยามสำคัญของความลับที่ลึกล้ำเหล่านี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะทำให้ผลรางวัลของลูกสูงส่ง ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมาก อย่าได้ทำกรรมที่เลวร้ายใดๆ
2. ให้อาหารและเครื่องดื่มของลูกนั้นบริสุทธิ์อย่างมาก รับประทานสิ่งที่ถวายให้กับเหล่าเทพเท่านั้น ทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นผู้สูงส่งที่สุด

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ให้คุณประโยชน์กับทุกคนและได้รับความสำเร็จในงานรับใช้ที่ลูกทำด้วยการสละละทิ้งและทาปาเซีย เช่นเดียวกับไฟทางกายภาพสัมผัสได้จากกระยะไกล ในทำนองเดียวกัน ให้ประกายของการสละละทิ้งของลูกและทาปาเซียดึงดูดทุกคนจากกระยะไกล นอกจากจะเป็นผู้รับใช้แล้ว ยังเป็นผู้สละละทิ้งและเป็นตัวของทาปาเซียด้วย และแล้วลูกจะเห็นผลทันทีและในทางปฏิบัติจากงานรับใช้ที่ลูกทำ การสละละทิ้งหมายความว่าไม่มีความคิดเก่าหรือส่นสการของลูกปรากฏให้เห็น ทาปาสิวิหยาความว่าไม่มีอะไรมองเห็นได้ นอกจากจิตสำนึกของสติปัญญาของลูกและรูปจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณของลูก ให้ประโยชน์เพื่อให้ทุกดวงวิญญาณลูกหลอมรวมอยู่ในความคิดอะไรก็ตามที่ลูกสร้างขึ้นและแล้วลูกจะถูกกล่าวว่าเป็นผู้ให้คุณประโยชน์กับทุกคน

คติพจน์: เพื่อที่จะไปอยู่เหนือจิตสำนึกของการเป็นร่างกาย อย่าได้มองที่ภาพลักษณ์ แต่มองที่สิ่งที่มีชีวิตและผู้สวามิภักดิ์

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ศรีมัทบอกว่า: ให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษาเล่าเรียน หากลูกศึกษาอย่างดี ลูกจะกลายเป็นนาย นั่นคือลูกจะนั่งบนบัลลังก์หัวใจ
- คำถาม:** อะไรคือเหตุผลที่งานรับใช้ไม่เพิ่มพูน?
- คำตอบ:** เมื่อลูกพัฒนาสำนึกที่เป็นร่างและกลับมาหาซึ่งจากการให้ความรู้แก่ผู้หนึ่งผู้หนึ่ง เมื่อพวกเขาเพียงแต่ทำงานรับใช้เล็กน้อยเท่านั้น งานรับใช้นั้นก็ไม่เพิ่มพูน ลูกๆ ลืมว่าบาบาได้สัมผัสดวงวิญญาณนั้น สำนึกที่เป็นร่างไม่ปล่อยให้งานรับใช้เพิ่มพูน เหตุนี้เองบาบาจึงบอกวิธีการแก่ลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ
- เพลง:** เราต้องเดินในไปตามหนทางที่เราอาจพลาดพลั้ง ดังนั้นเราต้องระมัดระวัง...

โอมชานติ ก่อนอื่นพ่อผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดผู้อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ข้างล่างของชีพบาบาคือภาพของวิษณุ เวลานั้นลูกรู้ว่าชีพบาบากำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนวิษณุ วิษณุหมายถึงลักษมีและนารายณ์ รูปรวมของทั้งสองคือวิษณุ นี่คือการเป่าหมายและวัตถุประสงค์ของเราซึ่งเราต้องอธิบายแก่ผู้อื่น ให้สิ่งนั้นอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าบาบา นั้นไม่มีตัวตน ดังนั้นท่านจะสามารถสอนลูกได้อย่างไร? เหตุนี้เองภาพลักษณ์ของบราห์มาจึงได้มีการแสดงไว้ บาบากำลังทำให้เรากลายเป็นนายของดินแดนวิษณุผ่านบราห์มา ลูกนั้นแน่ใจในสิ่งนี้แต่แล้วลูกก็ลืมว่าลูกคือนักเรียนและชีพบาบากำลังสอนลูก ท่านกำลังทำให้บาร์ตไปเป็นดินแดนของวิษณุ หากสิ่งนี้จะอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกควรจะมีความสุขมากมาย ภาพตรีมูรตินี้โด่งดังอย่างยิ่ง ผู้คนนั้นแสดงบราห์มา วิษณุ และชางก้าในภาพของตรีมูรติ แต่พวกเขาได้ลืมชีวา นี่คือการผิดที่ใหญ่โตมาก ลูกๆ เวลานั้นรู้ว่าชีพบาบาได้มาแล้วและกำลังทำให้เรากลายเป็นนายของดินแดนวิษณุ ท่านเข้ามาในร่างของผู้ที่ในตอนสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเขา บาบา นั้นมาในบาร์ตเท่านั้นและท่านทำให้บาร์ตกลายเป็นนายของโลก ลูกๆ มีศรัทธาว่าท่านมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันทุก 5000 ปีเท่านั้น ลูกๆ ได้มาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูก นั่นคือเพื่อกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกๆ รู้ว่าเคยมีเพียงศาสนาเดียวในบาร์ต ในเวลานั้นไม่มีศาสนาอื่นใด ดังนั้นลูกควรมีความซาบซึ้งมากมาย ลูกควรจะมีสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งเช่นเดียวกัน หากพ่อเห็นว่าลูกๆ บางคนไม่ได้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ท่านจะพูดว่าลูกคือผู้ที่ไม่มีโชค หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียน นั่นหมายถึงลูกจามชวานใส่เท้าตนเอง พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างง่ายดายเป็นอย่างมาก ลูกรู้ว่าบาบากำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก ดังนั้นลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งที่นี้ ลูกจะไม่ทำสิ่งนั้นหลังจากลูกได้ไปสู่ยุคทอง ผู้ที่สร้างสมและดลใจผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกันก็จะมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมาก พ่อ นั้นสูงที่สุดเหนือสิ่งใด เป็นผู้อาศัยของโลกที่ไม่มีตัวตน ผู้ที่อยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนนั้นลูกเรียกว่าเทพ ในขณะที่ผู้คนที่นี่คือมนุษย์ ดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ เป็นผู้สร้างสวรรค์ ลูกได้รับความรู้เวลานี้ ลูกรู้ว่าก่อนหน้านี้ลูกเคยมีสติปัญญาเป็นหินด้วย ลูกกำลังกลับมาบริสุทธิ์โดยพ่อ เริ่มแรกเคยเป็นอาณาจักรของเทวาและเทวีในบาร์ต นั่นลูกเรียกว่าอาณาจักรของเทวีศรีลักษมีและเทวาศรีนารายณ์ เวลานั้นพวกเขาไปที่ใด? ใครทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้น ไม่มีใครสามารถบอกลูกได้และจะไม่มีใครคิดถึงเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ลูกรู้ว่าอาณาจักรของเขาจะอยู่ในโลกที่มีตัวตนนี้เท่านั้น แม้กระทั่งเวลานี้พวกเขาก็อยู่ที่นั่นในรูปและนามที่แตกต่างกันไป ลูกๆ ควรมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมากด้วยการล่วงรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด และด้วยการล่วงรู้ว่บาบากำลังสอนลูกและกำลังทำให้ลูกเป็นเช่นพวกเขา พวกเขาเป็นนักแสดงเอกหญิงและชายอันดับหนึ่ง ลูกก็เห็นพวกเขาในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนด้วย พวกเขาเองนั้นก็แน่นอนว่าพวกเขากำลังจะกลายเป็นเช่นนั้น ศรีศรีที่เต็มไปด้วยความรู้กำลังสอนพวกเขาและกำลังทำให้พวกเขาเป็นศรีลักษมีและนารายณ์ ลูกๆ ซึ่งเป็นลูกๆ ของท่านที่กำลังจะกลายเป็นเทวาและเทวีด้วยเช่นกัน ลูกๆ กำลังถูกทำให้กลายเป็นเทวาและเทวีโดยพระเจ้า และปวงประชาที่กำลังถูกสร้างขึ้นด้วย อย่างไรก็ตามพวกเขาจะไม่ถูกเรียกว่าเทวาและเทวี และเหตุนี้เองพวกเขาจึงถูกเรียกว่าเหล่าเทพ อย่างไรก็ตาม พวกเขายังคงเรียกคนหลักๆ เป็นเทวาและเทวี ลักษมีและนารายณ์ พวกเขาได้ทำความเพียรพยายามที่สูงส่งที่สุดและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพนั้น ไม่ใช่ทุกคนจะถูกเรียกว่าเป็นเทวาและเทวี ค่ายกย่องของดวงวิญญาณอันดับหนึ่งที่มีการร้องไว้ว่า: ‘เต็มเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรม’ สิ่งนี้ไม่สามารถเป็นค่ายกย่องของผู้คนของศาสนาอื่น ไม่มีใครในพวกเขาจะสามารถพูดว่าละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ก่อนอื่นใดมีสกุลเทพและแล้วผู้คนของศาสนาอื่นก็มา ลูกๆ ถูกทำให้ทำความเพียรพยายาม ผู้ที่มีสิ่งนั้นในบทบาทของพวกเขาจะไปสวรรค์และที่เหลือก็จะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีใครสามารถมีคำถามใดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ผู้คนร้องขอความสงบ พวกเขาไม่แม้

กระทั่งจะรู้เกี่ยวกับสวรรค์ ดังนั้นบาบาเติมเต็มความปรารถนาของเขา ผู้คนของบาร์ตจัดจำสวรรค์ แต่พวกเขาไม่รู้ว่าเคยเป็นอาณาจักรของลัทธิและนารายณ์ในสวรรค์ เวลานี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าพระเจ้ากำลังสอนลูกเพื่อที่จะทำให้ลูกไปเป็นเทวาและเทวี ผู้คนต่างแดนก็เชื่อว่าดินแดนแห่งความสงบเป็นสวรรค์ พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่ออาศัยอยู่ที่นั่น ลูกเข้าใจว่าสวรรค์นั้นแยกต่างหากจากดินแดนแห่งความสงบ เพียงลูกเท่านั้นที่ไปสวรรค์ ก่อนอื่นลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและแล้วก็ดินแดนแห่งความสุข และแล้วก็ดินแดนแห่งความทุกข์และแล้วก็ดินแดนแห่งความสงบอีกครั้งหนึ่ง การละเล่นนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว เป็นไปไม่ได้สำหรับดวงวิญญาณทั้งหมดที่จะไปสู่ยุคทอง นี่คือวงจรโลกของความหลากหลายของศาสนา ก่อนอื่นก็เป็นสุริยวงศ์และแล้วผู้คนของศาสนาอื่นก็มา ไม่สามารถมีความแตกต่างใดในละครนี้ ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์เดิมเดียวกันนั้นซ้ำรอย อย่างไรก็ตามผู้คนควรจะมาและเข้าใจว่าสิ่งนั้นซ้ำรอยอย่างไร อาณาจักรของลูกเคยคงอยู่ในยุคทอง เวลาที่ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเช่นที่ลูกเคยทำในวงจรที่แล้วอีกครั้งเพื่อที่จะไปสู่ยุคทอง ลูกๆ รู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของทุกศาสนา ลูกรู้ว่าเมื่อไรที่มีการก่อตั้งศาสนาคริสต์ ก่อตั้งอย่างไรและขยายตัวอย่างไร ได้มีการแสดงไว้อย่างชัดเจนในภาพต้นไม้เช่นกันว่ากิ่งก้านของคนใหม่ปรากฏขึ้นมาอย่างไรและกิ่งก้านเหล่านั้นจะมีใบไม้มากมายเพียงใด จะมีใบไม้หนายนิดมาก ประชาบิดาบรรพมาถูกเรียกว่าเป็นปูทวด ก่อนอื่นใดก็มีศาสนาเทพและแล้วชุมชนอื่นก็ปรากฏขึ้น เวลาในในตอนสุดท้าย ต้นไม้ได้มาถึงสภาพเสื่อมโทรมอย่างแท้จริง ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับต้นไม้โลกนี้ ลูกรู้ว่านี่คือละครที่ไม่สูญสลายคงอยู่ตลอดไปและไม่สามารถมีความแตกต่างแม้เพียงหนึ่งวินาที ช่วงชีวิตของต้นไม้ก็ถูกต้องแม่นยำด้วยเช่นกัน นี่คือการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดของโลกมนุษย์ เรามาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของเรา เพียงบาบาเท่านั้นที่อธิบายความรู้นี้ คัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา หนทางความเลื่อมใสศรัทธานั้นก็ดำเนินไปเป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจร ไม่สามารถมีความแตกต่างของเพียงแม้หนึ่งวินาทีในสิ่งนั้น รางวัลของความรู้ดำเนินไปอย่างถูกต้องถึงครึ่งหนึ่งของวงจร แต่ละคนก็จะเล่นบทบาทที่เขาเคยเล่นในวงจรที่แล้ว เวลาในสติปัญญาของลูกได้กลับมาไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องทำให้สติปัญญาของผู้อื่นไม่มีขีดจำกัดด้วยเพราะและแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีตัวตนและดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนลูกๆ ทั้งหมดอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน บทบาทของอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนเป็นไปเพียงสำหรับระยะเวลาอันสั้นมากเท่านั้น เวลาในใครคือผู้ที่สูงสุดอันดับหนึ่งในโลกที่มีตัวตนนี้? ลัทธิและนารายณ์ พ่อสูงสุดเท่านั้นที่ก่อตั้งศาสนาสูงสุด ลูกไม่สามารถเรียกศาสนาอื่นใดว่าเป็นศาสนาสูงสุด เวลาในทุกคนกลับมาตาโมประธาน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่บริสุทธิ์เสมอและสูงส่งเสมอ ทุกคนอื่นต้องไปผ่านสภาพสะโต ราโจและตาโม โลกที่ตาโมประธานจะต้องถูกทำลายเวลานี้ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นด้วยดวงตาทั้งสองของลูกกำลังจะถูกทำลาย เมื่ออาคารใหม่นั้นสร้างขึ้น อาคารเก่าก็ต้องถูกรื้อถอน ลูกๆ บางคนก็เห็นนิมิตของโลกใหม่ เวลาในน้ำหัวใจของลูกออกจากโลกเก่า เพลงที่ลูกเล่นนั้นคือ: ตื่นเกิด โอ้ เจ้าสาว! ตื่นเกิด! พ่ออธิบายความหมายของเพลงนี้แก่ลูก: ลูกๆ เวลาในโลกใหม่กำลังถูกก่อตั้งขึ้น ดังนั้นเวลาในสติปัญญาของลูกมีสำคัญกว่าลูกมีบทบาทที่ไม่สูญสลายในละครนี้และลูกต้องมาอีกครั้งหนึ่ง เป็นบทบาทของลูกเท่านั้นที่ดำเนินไปจากตอนเริ่มจนถึงตอนจบ หลังจากครึ่งหนึ่งของวงจร กิ่งก้านและสาขาอื่นๆ ก็เฝ้าแต่เกิดขึ้น เมื่อถึงนั้นหยดกำเนิดออกมา ลูกก็สามารถเข้าใจว่าดวงวิญญาณได้หยดลงมา และแล้วพวกเขาก็จะเริ่มกลับไปจากที่นี่ ดังนั้น ดวงวิญญาณเหล่านี้ทั้งหมดจะไปที่ไหน? ลูกๆ รู้ว่าจะมีผู้คนน้อยน้อยอย่างยิ่งในยุคทอง มีต้นไม้เฝ้าพันธุมนุษย์เดียวและการขยายตัวมากมายก็เกิดขึ้น ต้นไม้นั้นก็ได้กลับมาใหญ่มาก เวลาในคือการละเล่นของมนุษย์ที่ตาโมประธานทั้งหมด นั่นคือเป็นป่าของหนาม ต้นไม้มนุษย์โลกนี้ไม่ได้ถูกทำลายไปอย่างสิ้นเชิง ไม่ว่าพายุมากมายเท่าใดมา ก็ไม่ได้ถูกทำลายไปอย่างสิ้นเชิง แต่อย่างแน่นอนที่จะถูกเปลี่ยนแปลงเวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ ลูกลืมนี่เมื่อลูกข้องแวะในธุรกิจของลูก ผู้ที่ได้ซึมซับความรู้ก็จะไตร่ตรองสิ่งนี้ตลอดทั้งวันถึงวิธีการที่จะรับใช้คือเปลี่ยนผู้อื่นจากหนามเป็นดอกไม้ พ่อคือธรรมาตมาที่ยิ่งใหญ่ที่สุด (Dharmatma -ดวงวิญญาณที่มีศีลธรรมจรรยา) ท่านยกระดับผู้รู้ ฯลฯ จนกระทั่งพ่อมาในรูปที่มีตัวตน ไม่เช่นนั้นแล้วมนุษย์จะสามารถได้รับการยกระดับได้อย่างไร? ไม่สามารถมีสิ่งใดเกิดขึ้นผ่านแรงบันดาลใจ บาบาและทำให้ลูกกลายเป็นผู้มองเห็นรูปกาลเวลาทั้งสาม (ตริกาลดาร์ชิ) ด้วยการให้ความรู้ทั้งหมดแก่ลูก ดังนั้น ลูกๆ ควรมีความซาบซึ้งอย่างมาก บาบาแสดงวิธีมากมายของการรับใช้ให้แก่ลูก: ด้วยการรับใช้ในวิธีนี้ มากมายจะได้รับประโยชน์ จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไปและจดจำวงจรแล้วลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก เฝ้าแต่ทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นนี้ด้วย เช่นที่ผู้คนนั้นสามารถกลายเป็นนักกฎหมายด้วยการศึกษาเล่าเรียน ในทำนองเดียวกัน ลูกก็สามารถเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ บาบาพูดว่า: หากลูกไม่ได้ทำให้ใครทัดเทียมกับตัวลูกเอง นั่นหมายถึงลูกไม่ได้กลับมามีค่าต้องงานรับใช้ งานรับใช้ที่ใครก็ตามทำไม่สามารถช้อนเร้นได้ อิทธิพลของลูกจะกระจายไปในเวลาสุดท้าย เวลาในสภาพของลูกบางคนจะเฝ้าแต่ขึ้นลงเมื่อข้อสอบมา ลูกๆ ก็กลับมาสับสน ลูกเองด้วยต้องรู้สึกวุ่นวายนี้ลูกไม่สามารถอยู่อย่างมั่นคงในการจดจำระลึกถึง ลางร้ายก็จะเฝ้าแต่เปลี่ยนไป เมื่อลางร้ายของดาวพลุหีสบสิ้น ลูกถูกทำให้ตกลงมา โรคภัยนั้นคือความทุกข์ทรมานของกรรมและ

ไม่ปล่อยให้ลูกทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน เพียงในเวลาสุดท้ายที่ลูกจะกลับมาเป็นอิสระจากการทำผิด อย่างไรก็ตามลูกต้องอยู่อย่างซบเซาซึ่งเสมอกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนลูกเพื่อให้ลูกกลายเป็นเทวาและเทวี หากลูกสอบตกเวลานี้ สิ่งนี้ก็จะกลายเป็นบทบาทของลูกทุกวงจร บาบามองดูลูกอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง และลูกเองต้องตรวจสอบตัวเองว่าลูกกำลังทำงานรับใช้ประเภทใด บางครั้งมายาก็ตบตีลูกๆ เมื่อลูกไม่ทำตามศรัทธา มายาก็ทุบตีลูกและทำให้ลูกกลายเป็นชกศพ และแล้วลูกก็ไม่สามารถทำงานรับใช้ใดๆได้ ไม่เช่นนั้นแล้ว ลูกสามารถเห็นว่าผู้เป็นแม่กำลังทำงานรับใช้มากมายเพียงใด บ้างก็มีสำนึกที่เป็นร่างและพูดว่า: ฉันให้ความรู้แก่ผู้หนึ่งผู้หนึ่ง พวกเขาได้ลืมนำบาบาได้สัมผัสกับดวงวิญญาณนั้นเพื่อประกาศชื่อเสียงของลูกๆ เป็นเพราะลูกนั้นมีสำนึกที่เป็นร่าง งานรับใช้ที่ควรเกิดขึ้นจึงไม่เกิดขึ้น และแล้วลูกก็พูดว่า: บาบา ฉันได้ทำความผิด บาบาได้อธิบายแล้วว่าลูกต้องอธิบายให้บุคคลสำคัญด้วยไหวพริบอย่างยิ่ง เสียงจะกระจายออกไปจากพวกเขาแล้วก็จะกลายเป็นคำยกย่องของลูก อย่างไรก็ตามลูกๆ ยังคงต้องเติมตนเองด้วยพลังโยคะ เวลานี้บาบาและดลใจลูกให้ทำความเพียรพยายาม แต่ทั้งที่เป็นเช่นนั้น หากไม่ได้อยู่ในโชคของลูก ลูกก็ไม่ทำตามศรัทธา หากลูกศึกษาเล่าเรียน ลูกจะกลายเป็นนายและไต่ขึ้นไปในหัวใจของบาบา มองดูว่าลูกๆ ทั้งหมดกำลังเรียกหาบาบา เพราะเหตุใด? พ่อฉันนั่งในหัวใจของลูกๆ ด้วยเช่นกัน บาบานั้นได้ทำงานรับใช้แล้วและทำให้ลูกๆ กลายเป็นดอกไม้ที่สวยงาม เป็นหน้าที่ของลูกที่จะทำงานรับใช้ ลูกสามารถเขียนในนิตยสารว่า: ผู้หนึ่งผู้หนึ่งได้ตายไปแล้ว: นั่นคือไม่มีอะไรใหม่ บราห์มินสามารถเข้าใจนัยสำคัญของละครนี้ ศุภรไม่สามารถเข้าใจสิ่งใด พวกเขานั้นก็จะเฝ้าแต่มีความสงสัย ลูกสามารถอธิบายโดยใช้นิตยสาร พวกเขาซื้อแล้วอ่านสิ่งนั้น แต่หากพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาก็จะโยนทิ้งไป หากไม่อยู่ในโชคของใครบางคน พวกเขาจะทำความเพียรพยายามอะไรเล่า? ในกรณีนั้นพวกเขาก็จะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดได้เลย ดังนั้นแล้วลูกก็จะไม่รู้สึกลอยๆ ใจให้มันตรานี้แก่บุคคลเหล่านั้น สิ่งนี้รู้ได้ว่าเป็นมันตราที่ยิ่งใหญ่: มานมานะบาฟ โอเค หากลูกไม่จดจำสิ่งนี้ด้วยตัวลูกเอง และแล้วอย่างน้อยจงให้ประโยชน์แก่ผู้อื่น ให้ศาสนันแก่ทุกบ้าน: พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ! พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ สมองของลูกควรจะทำหน้าที่งานรับใช้อย่างไร อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. นำสติปัญญาของลูกออกจากสิ่งที่มีขีดจำกัดและรักษาสติปัญญาไว้ในสิ่งที่ไม่มีความจำกัด พาผู้อื่นเข้าไปสู่ความไม่มีขีดจำกัดเช่นกัน นำหัวใจของลูกออกจากโลกเก่านี้

2. เพื่อที่จะอยู่ในความสุขอย่างต่อเนื่อง ซึมซับความรู้และดลใจผู้อื่นให้ทำเช่นกัน รักษาความซบเซาซึ่งว่าพระเจ้ากำลังสอนลูก

พร: ขอให้ลูกเผาบาปของลูกและธรรมชาติของสันสกัรที่ทาโมกุนิด้วยทาปาเซียของลูกและลูกมองว่าเป็นตัวของทาปาเซีย
ในขณะที่งานของการหล่อเลี้ยงของพระเจ้ากำลังเกิดขึ้นในเวลานี้ ในทำนองเดียวกัน ในช่วงเวลาสุดท้ายงานในการเผาบาปของลูกและสันสกัรที่ทาโมกุนิและคุณสมบัติที่ทาโมกุนิของวัตถุธาตุได้เกิดขึ้นกับทาปาเซียของลูก สำหรับสิ่งนี้ จงมั่นคงบนที่นั่งของสภาพที่มั่นคงและสม่ำเสมอ และเปิดเผยรูปทาปาสิ์ของลูกให้ละทิ้งจิตสำนึกที่เป็นร่างและทาปาเซียของการเป็นสำนึกดวงวิญญาณปรากฏในทุกอวัยวะของร่างกายของลูกในทางปฏิบัติ

คติพจน์: เพื่อที่จะปลอดภัยจากความขัดแย้งของสันสกัร ให้รักษาสมดุลของการเป็นเด็กและเป็นนาย

***** โอม ขานติ *****

เส้นโชคของการเกิดเป็นบราห์มินที่สูงส่ง

วันนี้ บัพดาตา ผู้สร้างโลก กำลังเห็นลูกๆ ของท่านในโลกนี้ในรูปของดวงวิญญาณมนุษย์ ในบรรดาดวงวิญญาณทั้งหมด นั่นคือในบรรดาลูกทั้งหมด มีลูกสองประเภท ประเภทหนึ่งคือผู้ที่ตระหนักรู้จักพ่อและอีกประเภทหนึ่งคือผู้ที่ร้องเรียกหาท่านและพยายามที่จะตระหนักรู้จักท่าน อย่างไรก็ตาม ทั้งหมดเป็นลูกของท่าน ดังนั้นวันนี้บาบาจึงได้เห็นลูกทั้งสองประเภท ในบรรดาลูกทั้งหมด มีน้อยคนที่จะตระหนักรู้จักและพบบาบา ในขณะที่มีอีกมากมายที่พยายามตระหนักรู้จักท่าน เส้นโชคที่สูงส่งเปล่งประกายอยู่บนหน้าผากของลูกที่ตระหนักรู้จักบาบา เส้นโชคที่สูงส่งที่สุดคือการเกิดเป็นบราห์มินที่สูงส่งที่ได้รับจากพ่อ เส้นของการเกิดเป็นบราห์มินที่สูงส่งเปล่งประกายระยิบระยับมาก ลูกๆ ที่ร้องเรียกหาโดยไม่รู้อะไรเลยเชื่อว่าพระเจ้าได้สร้างพวกเขา แต่เพราะพวกเขาไม่รู้จักท่าน พวกเขาจึงไม่สามารถสัมผัสกับการเกิดที่สูงส่งได้ ลูกบอกว่าบัพดาตาได้ให้การเกิดที่สูงส่งแก่ลูกและพวกเขาก็บอกว่าพระเจ้าสร้างพวกเขาด้วย พระเจ้าคือผู้สร้าง และพระเจ้าคือผู้ให้การหล่อเลี้ยง อย่างไรก็ตาม มีความแตกต่างกันมากในสิ่งที่พวกเขาพูดและสิ่งที่ลูกพูด ลูกพูดจากประสบการณ์ ความซาบซึ้ง และความรู้ที่ว่า บัพดาตา คือแม่และพ่อที่สร้างลูก นั่นคือ ท่านให้การเกิดเป็นบราห์มินแก่ลูก ลูกรู้จักผู้สร้าง การเกิดของลูก ดวงชะตาของลูก วิธีการ และความสำเร็จของการเกิดที่สูงส่งของลูก ลูกแต่ละคนจดจำวันเกิดที่สูงส่งของลูกได้ไหม? คุณสมบัติพิเศษของการเกิดที่สูงส่งนี้คืออะไร? ดวงวิญญาณที่เกิดตามปกติจะเฉลิมฉลองวันเกิด วันการศึกษา และวันของเพื่อน แยกวันกัน ลูกจะพูดอะไร? สำหรับลูก วันเกิด วันแต่งงาน และวันแห่งการศึกษาเป็นวันเดียวกัน ไม่ว่าลูกจะเรียกว่าวันแม่ วันพ่อ วันหมั้น หรืออะไรก็ตามที่ลูกอยากจะเรียกก็เป็นวันเดียวกัน ลูกเคยได้ยินเรื่องการเกิดที่สูงส่งเช่นนี้หรือไม่? ตลอดทั้งวงจร ลูกดวงวิญญาณไม่เคยมีวันเช่นนี้อีกแล้ว ในยุคทองเช่นกัน ลูกจะไม่มีวันแต่งงานและวันเกิดเดียวกัน แต่นี้เป็นคุณสมบัติพิเศษและเป็นลักษณะเฉพาะพิเศษของการเกิดที่ยิ่งใหญ่ในยุคบรรจบกันนี้ แท้จริงวันที่ลูกกลายเป็นบราห์มินนั้นคือวันเกิดของลูกและวันแต่งงานของลูกด้วย เพราะลูกทุกคนให้คำมั่นสัญญาว่า ของฉันคือพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น นี่คือการคิดที่มุ่งมั่นตั้งแต่แรกเริ่มใช่ไหม? ฉันรับประทานกับท่านผู้เดียว ฉันนั่งกับท่าน ฉันเติมเต็มความสัมพันธ์ทั้งหมดกับท่าน นี่คือการสัญญาที่ลูกทุกคนทำไว้ใช่หรือไม่? ลูกพันดาฟ ผู้เป็นแม่ และกุมาริ ได้ให้คำมั่นสัญญานี้แล้วใช่หรือไม่? ดังนั้นจิตใจของลูกจึงไม่สามารถไปที่อื่นได้ แม้แต่ในความฝันของลูก ลูกก้าวหน้ามั่นคงขนาดนี้เลยหรือไม่? หรือลูกต้องการเพื่อน? ลูกต้องการเพื่อนพิเศษเพื่อทำงานรับใช้หรือไม่? ดังนั้นลูกจะเฉลิมฉลองวันแห่งมิตรภาพเพื่อใคร? ลูกจะฉลองวันแห่งมิตรภาพของเพื่อนที่สามารถทำงานรับใช้หรือพ่อเป็นมิตรร่วมทางของลูกหรือไม่? ไม่ว่าใครจะให้งานรับใช้หรือรับงานรับใช้ ในเวลาทำงานรับใช้ ให้ทำงานรับใช้นั้นแล้วกลับมาละวางและมีความรักที่จะไม่มีความรู้สึกเป็นภาระผูกพันแม้แต่ด้อย ผู้ที่คอยช่วยเหลือลูกในการทำงานรับใช้ไม่ว่าจะเป็นพี่หรือน้องจะเป็นบราเธอร์หรือซิสเตอร์ก็จะเป็นคนพิเศษใช่หรือไม่? ผู้ที่ทำงานรับใช้พิเศษก็จะได้รับสิทธิพิเศษเช่นกัน ดังนั้น เป็นเพื่อนร่วมทางในงานรับใช้ แต่งเป็นเพื่อนในสภาพของการเป็นผู้สังเกตการณ์ เมื่อลูกล้มสภาพของการเป็นผู้สังเกตการณ์และกลายเป็นเพื่อน นั่นแสดงว่าลูกล้มพ่อ ฝึกเล่นบทบาทของลูกในฐานะผู้สังเกตการณ์

มีเส้นโชคพิเศษสี่เส้นที่เปล่งประกายบนหน้าผากของลูกแต่ละคน เส้นแรกคือเส้นของการเกิดที่สูงส่ง สองคือเส้นของการหล่อเลี้ยงจากพระเจ้า สามคือเส้นของการศึกษาของพระเจ้า สี่คือเส้นของงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ตัว แม้ว่าเส้นโชคทั้งสี่เส้นจะส่องประกายบนหน้าผากของทุกคน แต่ก็เห็นความแตกต่างในประภาคนั้น เนื่องจากมีความแตกต่างในประภาคนั้น เส้นที่ยืดออกอย่างต่อเนื่อง มีเพียงน้อยนิดมากที่ประสพกับการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในทั้งสี่เส้นตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน ในระหว่างนั้น เส้นโชคในบางแง่มุมก็ขาดลงหรือประภาคนั้นก็ลดลงหรือไม่ชัดเจน เมื่อพวกเขาดูเส้นบนมือของผู้อื่น พวกเขาเห็นว่าเส้นบนมือของบางคนขาด บางคนคงที่ บางคนชัดเจน และบางคนไม่ชัดเจน ดังนั้น บัพดาตาจึงยังคงมองดูโชคของลูกๆต่อไป ลูกทั้งหมดได้ใช้ชาติเกิดที่สูงส่งแล้ว แต่เส้นของการเกิดที่สูงส่งของบางคนนั้นขาดหรือไม่ชัดเจน เพราะพวกเขาไม่ได้ปฏิบัติตามธรรมชาติของการเกิดอยู่เสมอ ธรรมชาติของลูกคืออะไร? กรรมของลูกคืออะไร? ลูกรู้เรื่องนี้แล้วใช่หรือไม่? ลูกบราห์มินทั้งหลายกำลังก้าวไปข้างหน้าโดยการได้รับการหล่อเลี้ยงจากพระเจ้า ไม่ว่าลูกจะอุทิศตนหรืออาศัยอยู่ในบ้านก็ตาม ลูกกำลังก้าวไปตามคำแนะนำของพ่อ ลูกผู้ครองเรือนจะพูดว่าอย่างไร? ลูกรับประทานในสิ่งที่ลูกหามาได้หรือลูกรับประทานจากสิ่งที่เป็นของพ่อ? ลูกรับประทานจากสิ่งที่เป็นของพ่อ เพราะลูกได้มอบทุกสิ่งที่ลูกมีให้กับพ่อและสิ่งนั้นก็เป็นอย่างท่านใช่ไหม? แม้ว่าลูกจะได้รับรายได้ ลูกมอบรายได้ที่ลูกได้รับให้กับพ่อหรือนำไปใช้เพื่อตัวลูก

เองหรือไม่? ลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์(ทรัพย์สิน)ใช้หรือไม่? ผู้ดูแลผลประโยชน์จึงไม่มีอะไรสำหรับตนเอง ในการเป็นผู้ครองเรือนจะมีสำนักใน"ของฉัน" ในขณะที่การเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ทุกสิ่งเป็นของพ่อ แม้ว่าลูกจะเตรียมอาหารเอง แต่ลูกก็เชื่อว่าลูกกำลังรับประทานบราห์มาโบจนอยู่ ลูกออฟเฟอร์โบบักให้ใครก่อนเป็นคนแรก? ลูกออฟเฟอร์ให้กับพ่อใช้ไหม? การออฟเฟอร์หมายถึงการรับประทานสิ่งที่มาจากพ่อ ลูกรับประทานบราห์มาโบจน แม้ว่าลูกจะใช้บางสิ่งสำหรับลูกๆของลูก ลูกทำสิ่งนั้นตามคำแนะนำ เช่นที่บราเธอร์และซิสเตอร์ที่อุทิศตนใช้จิตใจ ร่างกาย และทรัพย์สินสมบัติของตนในงานต่างๆ ในทำนองเดียวกัน ผู้ที่อยู่ในหนทางของการครองเรือนก็ใช้ร่างกายและทรัพย์สินสมบัติของตนสำหรับบางสิ่งในขณะพิจารณาว่าสิ่งเหล่านั้นได้มอบให้แก่พวกเขาด้วยความไว้วางใจตามศรัทธาของพ่อ ลูกทำเช่นนี้ใช้ไหม? ไม่มีความไม่ซื่อสัตย์นั่นคือลูกไม่ได้ปะปนการบงการของจิตใจของลูกเองกับสิ่งที่ได้รับมอบด้วยความไว้วางใจให้กับลูกใช้ไหม? ดังนั้นลูกดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหลายจึงได้รับการหล่อเลี้ยงจากพระเจ้า การหล่อเลี้ยงมอบให้แก่ลูกเพื่อให้ลูกมีพลังรูปในทางปฏิบัติของการหล่อเลี้ยงที่ได้รับจากแม่คืออะไร? ลูกจะกลับมาแข็งแกร่ง ดังนั้นลูกทั้งหลายจึงกลายเป็นนายผู้ทรงอำนาจด้วยการหล่อเลี้ยงที่ให้โดยบราห์มาผู้เป็นแม่ อย่างไรก็ตาม ลูกๆบางคนใช้พลังนี้ตลอดเวลา ในขณะที่คนอื่นๆ ไม่ได้ใช้พลังที่ลูกได้รับ นั่นคือการหล่อเลี้ยงที่ลูกได้รับตลอดเวลา นั่นคือลูกไม่ได้นำการหล่อเลี้ยงนี้ไปใช้ในรูปปฏิบัติ ด้วยเหตุนี้เองถึงแม้ว่าลูกจะได้รับการหล่อเลี้ยงที่สูงส่งที่สุด แต่ลูกก็ยังคงอ่อนแอและเส้นโซคของลูกก็ขาด

ในทำนองเดียวกัน ให้ใช้เส้นทางของการศึกษานี้: เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษานี้คือเพื่อประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่ง พ่อ ครู สอนการศึกษาแบบเดียวกันแก่ลูกทุกคน และท่านสอนลูกในเวลาเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ทุกคนจะมีความซาบซึ้งหรือสถานภาพของชีวิตบราห์มินที่สูงส่งและการศึกษาที่เหมือนกัน เนื่องจากลูกไม่ได้รักษาสถานภาพของรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าและรูปเทพไว้ในสำนักของลูกอยู่ตลอดเวลา จึงมีความแตกต่างกันในเส้นโซคของแต่ละคน

เช่นเดียวกับในเส้นของงานงานรับใช้ พ่อบราห์มาได้เตือนลูกถึงคุณสมบัติพิเศษของงานรับใช้ในพรในช่วงเวลาสุดท้ายของรูปที่มีตัวตน: ไม่มีตัวตน ปราศจากกิเลส และปราศจากความหลงทะนงตน ลูกไม่สามารถให้ผลของงานรับใช้แก่ดวงวิญญาณใดๆได้โดยไม่ทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพที่ไม่มีตัวตน เพราะลูกธนูจากดวงวิญญาณจะพุ่งกระทบดวงวิญญาณ หากลูกไม่มั่นคงในสภาพนี้อย่างสม่ำเสมอ คนที่ลูกรับใช้ก็จะไม่สามารถกลายเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงได้อย่างสม่ำเสมอ ในทำนองเดียวกัน สำหรับการปราศจากกิเลส หากลูกมีร่องรอยของกิเลส มันจะไม่ยอมให้ดวงวิญญาณอื่นเปลี่ยนจากสกุลศูทรไปเป็นบราห์มิน ดวงวิญญาณนั้นก็จะต้องลำบากตรากตรำและด้วยเหตุนี้เองดวงวิญญาณนั้นจะไม่สามารถสัมผัสกับผลของความรักได้อย่างสม่ำเสมอ ความหมายของการรับใช้ด้วยความถ่อมตนคือการเป็นตัวของผลนั้นและก้มลง หากปราศจากความถ่อมตน ก็ไม่สามารถเริ่มใหม่ได้ นั่นคือไม่ประสบความสำเร็จในงานรับใช้ การที่จะนำพรทั้งสามนี้ - ไม่มีตัวตน ปราศจากกิเลส และปราศจากความหลงทะนงตน - ไปใช้จริงในทางปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอคือสิ่งที่เรียกว่าเส้นโซคที่ไม่ขาดตอน เวลานั้นจงตรวจดูเส้นโซคทั้งสี่เส้น: ไม่ขาดและคงที่ หรือขาดหรือไม่? มีความชัดเจน หรือไม่ชัดเจน? ลูกกลายเป็นผู้โชคดีเพียงไม่กี่คนในหนึ่งกำมือจากหลายล้านคน แต่ลูกต้องกลายเป็นเพียงไม่กี่คนจากจำนวนมากมายเหล่านั้น บรรดาผู้ที่ไม่กี่คนจากจำนวนหลายล้านคนเหล่านั้นจะได้รับความเคารพจากทุกคนและมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในอนาคต สิ่งซึ่งบอกของผู้ที่มีเส้นโซคไม่ขาดตอนคือแม้กระทั่งตอนนี้พวกเขาก็เป็นที่รักของครอบครัวบราห์มินทั้งหมด เนื่องจากพวกเขาได้รับความเคารพ พรของทุกคนจึงทำให้เส้นโซคของดวงวิญญาณที่สูงส่งเปล่งประกาย ดังนั้นถามตนเองว่า ฉันเป็นใคร? วันนี้ลูกได้ยืนในสิ่งที่บาบาเห็นในวันนี้ไหม?

ผู้คนทั่วโลกพูดว่าพระเจ้าเป็นผู้ให้การหล่อเลี้ยง พูดว่าท่านเป็นผู้ประทานชีวิต แต่พวกเขาไม่มีแม้แต่คำแนะนำของผู้ประทานชีวิต ในขณะที่ลูกพูดด้วยความซาบซึ้งว่าพระเจ้าเป็นผู้ประทานชีวิตและเป็นผู้ให้การหล่อเลี้ยงชีวิตอย่างไร ลูกได้รับการหล่อเลี้ยงผ่านบราห์มาผู้เป็นแม่ และลูกได้กลายเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าที่ทำตามคำแนะนำและแนวทางที่สูงส่งของพ่อ พ่อทำให้ลูกมีค่าและแม่ทำให้ลูกเข้มแข็ง ดังนั้นลูกมีประสบการณ์ทั้งสองนี้แล้วใช้หรือไม่? อัจชะ

มีมากมายที่มาจากกิตะพาทชالا แล้วใครคือผู้ที่มาจากกิตะพาทชالا? ผู้ที่ฟังความรู้เรื่องกิตะคืออรชุน ดังนั้นลูกฟังในจิตสำนึกของการเป็นอรชุนหรือไม่? หรืออรชุนเป็นคนอื่น? ลูกคิดว่าตนเองเป็นอรชุนหรือไม่? ดังนั้นจงฟังในขณะที่กำลังมีประสบการณ์กับการเป็นอรชุนและพระเจ้าเองกำลังให้ความรู้เกี่ยวกับกิตะแก่ลูกเป็นพิเศษ ดังนั้นบรรดาผู้ที่มาจากกิตะพาทชالاจะกลายเป็นอันดับหนึ่ง ฟังในลักษณะนี้แล้วลูกจะไปข้างหน้า กิตะพาทชالاเป็นสิ่งที่ดีที่จะทำให้ครูไม่ว่างเว้น กิตะพาทชالاทำให้ลูกท่องทั่วไประอบ ๆ และทำให้ลูกไม่ว่างเว้น การขยายตัวที่ดีมากก็เกิดขึ้นเช่นกัน พวกเขาต้องการ

ลำบากตรากตรำน้อยลงและมีประโยชน์มากขึ้น นี่เป็นความยิ่งใหญ่ของผู้ที่มาจากกิตะพาทซาลาใช่หรือไม่? ด้วยเหตุนี้พ่อจึงรักผู้ที่มาจากหมู่บ้าน มายาก็มาในรูปที่ใหญ่โตในสถานที่ใหญ่โตเช่นกัน ในขณะที่ผู้มาจากหมู่บ้านมีมายาของหมู่บ้าน ดังนั้นลูกที่มาจากหมู่บ้านจึงดีมาก จำนวนที่มากที่สุดมาจากไหน? อัจชะ ไม่ว่าลูกจะมาจากที่ใด ลูกทุกคนที่อยู่ในช่วงเวลานี้คือชาวมนุษย์

ที่อยู่ถาวรของครูทุกคนคืออะไร? คือมนุษย์ใช่ไหม? เหล่านั้นเป็นร้านและนี่คือบ้านของลูก แล้วลูกทำอะไรอย่างไหนมากกว่ากัน: บ้านหรือร้าน? บางคนจำร้านได้มากกว่า แม้ว่าพวกเขาจะนอนหลับ พวกเขาก็ยังจำร้านเท่านั้น แต่ลูกทุกคนสามารถทำให้สติปัญญาของลูกมั่นคงได้ที่ใดก็ตามที่ลูกเลือก แม้ในขณะที่อาศัยอยู่ที่ศูนย์ ลูกก็สามารถเป็นผู้อาศัยในมนุษย์ และในขณะที่อาศัยอยู่ในมนุษย์ลูกก็สามารถเป็นผู้รับใช้ได้ ลูกฝึกฝนสิ่งนี้หรือไม่? ลองคิดดู แล้วลูกจะสามารถมั่นคงในสภาพนั้นได้ภายในหนึ่งวินาที นี่คือการสมบัติพิเศษของสภาพของครู สติปัญญาของลูกก็อุทิศเช่นกันใช่ไหม? หรือลูกอุทิศเพียงเพราะทำงานรับใช้? สติปัญญาที่อุทิศหมายความว่าลูกสามารถทำให้สติปัญญานั้นมั่นคงได้ ณ ที่ใดก็ตามที่ลูกเลือกและเมื่อใดก็ตามที่ลูกเลือก นี่คือการสมบัติพิเศษของลูก ลูกอุทิศด้วยสติปัญญาของลูกแล้วใช่หรือไม่? หรือว่าลูกได้อุทิศสติปัญญาของลูกเพียงครั้งเดียวและอุทิศร่างกายอย่างเต็มที่?

ครูบางคนบอกว่าเมื่อพวกเขาั่งในโยคะ แทนที่จะมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พวกเขากลับจดจำงานรับใช้ของพวกเขา ไม่ควรเป็นเช่นนั้น เพราะหากในวินาทีสุดท้าย ลูกคิดเกี่ยวกับงานรับใช้แทนที่จะกลับมาปราศจากร่าง ลูกจะสอบตกในหนึ่งวินาที ในเวลานั้น ต้องมีสภาพของพ่อเพียงผู้เดียว ไม่มีตัวตน ปราศจากกิเลส และปราศจากความหลงทะนงตน และไม่จดจำสิ่งอื่นใด นี่คือการสวดสุดท้ายที่พ่อบราห์มาได้สร้างขึ้น: ไม่มีตัวตนโดยสิ้นเชิง เมื่อลูกเริ่มทำงานรับใช้ ลูกจะอยู่ในรูปไม่มีตัวตน ดังนั้น ให้มีการฝึกสร้างสภาพใดก็ตามที่ลูกเลือกเมื่อใดก็ตามที่ลูกเลือก มิฉะนั้นลูกจะถูกหลอกลวง อย่าคิดว่า: อย่างน้อยฉันก็ไม่ได้มีความคิดไม่ดีหรือมีความคิดที่เป็นบาป เป็นเพียงความคิดเกี่ยวกับการรับใช้เท่านั้น อย่างไรก็ตาม นี่หมายความว่าไม่มีพลังในการควบคุม ถ้าไม่มีพลังในการควบคุม ก็ไม่มีพลังในการปกครอง แล้วลูกจะไม่สามารถเป็นผู้ปกครองได้ ดังนั้นให้ฝึกฝนสิ่งนี้ต่อจากนี้ไป ลูกต้องฝึกฝนสิ่งนี้เป็นระยะเวลาที่ยาวนานนับจากนี้ อย่าได้ทำเล่นๆเกี่ยวกับเรื่องนี้ แล้วครูได้ยินสิ่งที่พวกเขาต้องฝึกฝนไหม? แล้วลูกจะได้ชื่อว่าเป็นครูที่ทำตามพ่อ ให้พ่อบราห์มาและพรสามประการอยู่เบื้องหน้าลูกและปฏิบัติตามสิ่งเหล่านั้นเสมอ นี่เป็นเรื่องที่ง่ายดายใช่ไหม? พรสุดท้ายเหล่านี้มีพลังมาก หากลูกรักษามูลค่าพรสามประการนี้ไว้ในจิตสำนึกของลูกอย่างสม่ำเสมอและนำไปปฏิบัติ ลูกจะมีสิทธิ์ในบัลลังก์หัวใจของพ่อ และอาณาจักรในอนาคตอย่างแน่นอน อัจชะ

แต่ลูกๆทุกคนที่เต็มไปด้วยความรู้และมีพลังเหมือนพ่ออยู่เสมอ แต่ลูกที่มีโชคซึ่งเส้นแห่งโชคที่สูงส่งจากผู้ให้โชคนั้นชัดเจนอยู่เสมอ แต่ดวงวิญญาณพิเศษที่ทัดเทียมกับพ่อและได้รับพรสามประการจากพ่อ แต่ผู้ที่ก้าวไปข้างหน้าอยู่เสมอด้วยการหล่อเลี้ยงและการศึกษาของชาติเกิดบราห์มิน แต่ลูกที่มีโชคตลอดกาล ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสเต

ถึงกลุ่มจากมหาราชฏระ

ลูกสัมผัสว่าตนเองเต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมดหรือไม่? ลูกไม่เคยว่างเปล่าเลยใช่ไหม? พ่อให้การบรรลุผลมากมายแก่ลูก แต่ถ้าหากลูกสะสมการบรรลุผลเหล่านั้นทั้งหมดไว้ในตัวลูกเอง ลูกจะไม่มีวันกลับมาว่างเปล่า มันไม่ได้มีคำถามอะไรสำหรับชาติเกิดนี้แม้แต่บ่อย เพราะการบรรลุผลของชาติเกิดนี้จะอยู่กับลูกไปหลายๆชาติเกิด ในเมื่อท่านได้ให้มากมายแก่ลูกจนสิ่งเหล่านั้นจะคงอยู่กับลูกต่อไปในอนาคตเช่นกัน แล้วลูกจะว่างเปล่าในเวลานี้ได้อย่างไร? หากสติปัญญาของลูกยังคงว่างเปล่าก็จะมีอาการขึ้นๆลงๆ ถ้าบางสิ่งไม่เต็มก็จะโคลงเคลงไปมา ดังนั้นสิ่งที่บอกของการเต็มคือมายาไม่มีช่องว่างที่จะเข้ามา เป็นมายาที่ทำให้ลูกโคลงเคลงไปมา แล้วมายาจะมาหรือไม่? เธอเข้ามาในความคิดของลูกหรือไม่? เป็นเวลาครั้งวงจรที่ลูกได้รับประสบการณ์ในอาณาจักรมายาและเวลานี้ลูกกำลังจะไปยังอาณาจักรของลูกเอง เมื่อลูกกลายเป็นผู้เอาชนะมายา อาณาจักรของลูกเองก็จะมาถึง และวิธีที่ง่ายในการเป็นผู้เอาชนะมายาก็คือการอยู่อย่างเต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมดอยู่เสมอ อย่าได้อยู่อย่างถูกตัดสิทธิ์ในการได้มาซึ่งการบรรลุผลแม้แต่ครั้งเดียว มีการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่: ฉันมีทั้งหมดนี้ และไม่เป็นอะไรหรอกถ้าฉันไม่มีเพียงหนึ่งสิ่ง หากลูกขาดสิ่งใดแม้แต่เพียงน้อย มายาจะไม่ปล่อยลูกไว้โดยลำพัง เธอจะทำให้ลูกโคลงเคลงไปมาในบริเวณนั้น ดังนั้นอย่าให้มีช่องว่างใดๆให้มายาเข้ามาเลย ถ้ามายามาและลูกต้องไล่เธอออกไป เสียเวลาเปล่าไปกับการทำเช่นนั้น ลูกกลายเป็นผู้เอาชนะมายาแล้วหรือยัง? อย่าคิดว่าลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้นในสองหรือสามปี สำหรับบราห์มิน คติพจน์คือ ถ้าไม่ใช่ตอนนี้ ก็ไม่มีอีกแล้ว ตาม

ความเร็วของเวลา อะไรก็เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ดังนั้นจงเป็นผู้เพียรพยายามอย่างแรงกล้า อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นและยกสมบัติทั้งหมดของลูกตลอดจนเวลาและความคิดของลูก เช่นเดียวกับที่ทุกสิ่งได้ยกพินัยกรรมให้กับลูก ในทำนองเดียวกัน เมื่อลูกทำให้พ่อเป็นทายาทของลูกและยกทุกสิ่งให้กับท่าน ลูกก็จะได้รับพลังใจ ด้วยพลังใจนี้ ความผูกพันยึดมั่นของลูกจะจบสิ้นลงโดยอัตโนมัติ เช่นที่สละการบาริได้ยกพินัยกรรมตัวท่านเองอย่างเต็มที่ ในทำนองเดียวกัน ลูกทุกคนก็ต้องยกสมบัติที่มีค่าแห่งการตระหนักรู้ เวลา และความคิดของลูก นั่นคือ ลูกต้องใช้ทุกสิ่งตามศรัทธาเพื่องานรับใช้ แล้วลูกจะเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น และเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ

คติพจน์: เพื่อที่จะมีความรักซึ่งกันและกัน จงซึมซับคุณธรรมของความง่ายดายและความอดทน

***** โอม ชานติ *****

หมายเหตุ: วันนี้เป็นวันโยคะสากล วันอาทิตย์ที่ 3 ลูกๆ ของบาบาทุกคนจะนั่งสมาธิตั้งแต่เวลา 18.30 – 19.30 น. ในรูปของผู้ประทานที่มีเมตตา มันคงในรูปที่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ของลูก และทำงานรับใช้ของการให้หยดแห่งความบริสุทธิ์ ความสุข และความสงบแก่ทุกดวงวิญญาณ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เกี่ยวกับสิ่งลูกได้ยิน แล้วความรู้นี้จะไหลรินเข้าไปสู่สติปัญญาของลูกตลอดทั้งวัน
- คำถาม:** ทักษะใดในเวลาปัจจุบันจะเป็นประโยชน์ในการก่อตั้งโลกใหม่?
- คำตอบ:** ชันสการ์ของทักษะทางวิทยาศาสตร์ ที่พวกเขาใช้สร้างเครื่องบินและอาคารสิ่งปลูกสร้างต่างๆ ฯลฯ จะไปกับพวกเขาที่นั่น แม้ว่าพวกเขาอาจจะไม่ได้รับความรู้ที่นั่น แต่ทักษะเหล่านั้นจะไปกับพวกเขาที่นั่น เวลานั้นลูกๆ ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของยุคทองไปจนถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ลูกๆ รู้ว่าทุกสิ่งที่ดวงตาของลูกมองเห็นในโลกแก่นี้จะถูกทำลายเวลานี้
- เพลง:** ลูกใช้เวลากลางคืนในการนอนหลับและกลางวันในการรับประทาน

โอมซานติ พ่อแม่ที่นั่นและอธิบายกับลูกๆ เช่นที่ท่านได้เคยอธิบายแก่ลูกเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ในทำนองเดียวกันเวลานี้ท่านกำลังอธิบายแก่ลูกว่าโลกเก่าจะถูกทำลายในทำนองเดียวกันอย่างไร และโลกใหม่ยุคทองกำลังมีการก่อตั้งอย่างไร เวลานั้นเป็นการบรรจบกันของโลกเก่ากับโลกใหม่ พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้วถึงสิ่งที่เคยเกิดขึ้นตั้งแต่ตอนเริ่มต้นโลกใหม่ของยุคทองจนถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ท่านอธิบายให้แก่ลูกถึงเครื่องประกอบทั้งหมดที่เคยคงอยู่และทุกสิ่งที่ลูกเห็น ผู้คนมีการบูชาัญญา ทำทาปาเซีย ให้ทานและทำบุญ ฯลฯ ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกเห็นจะไม่หลงเหลืออยู่ จะไม่มีสิ่งเก่าหลงเหลืออยู่เมื่ออาคารเก่าถูกรื้อถอน วัสดุที่ดีทั้งหมดจากอาคารเช่นหินอ่อน ฯลฯ ก็ถูกเก็บไว้และที่เหลือทั้งหมดก็ถูกทำลาย ลูกๆ รู้ว่าสิ่งเก่าทั้งหมดนี้จะถูกทำลาย ทักษะของวิทยาศาสตร์จะคงอยู่ตลอดไป ลูกทั้งหมดรู้ว่าวงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไรและอะไรเกิดขึ้นตั้งแต่ยุคทองจนถึงตอนสิ้นสุดยุคเหล็ก วิทยาศาสตร์นี้เป็นความรู้เช่นกันที่เครื่องบินและไฟฟ้าได้ถูกประดิษฐ์คิดค้นขึ้นทั้งหมด สิ่งเหล่านั้นไม่เคยมีมาก่อน แต่ถูกประดิษฐ์ขึ้นเมื่อไม่นานนี้เอง โลกยังคงดำเนินต่อไป บาร์ตคือแผ่นดินที่คงอยู่ตลอดไป ไม่มีการทำลายอย่างสิ้นซาก ทักษะของวิทยาศาสตร์ที่ทำให้ลูกได้รับความสุขอย่างมากมายคงอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน สิ่งที่ลูกได้เรียนรู้มาจะมีประโยชน์แม้แต่ในชาติเกิดต่อไปของลูก บางสิ่งยังคงหลงเหลืออยู่ ที่นั่นเมื่อเกิดแผ่นดินไหวที่โหดร้าย พวกเขาก็รีบสร้างทุกสิ่งขึ้นมาใหม่อย่างรวดเร็วอีกครั้ง ที่นั่นในโลกใหม่จะมีคนที่สร้างเครื่องบิน ฯลฯ โลกจะดำเนินต่อไปและผู้ผลิตสิ่งเหล่านั้นจะมาอีกครั้งเช่นกัน ความคิดสุดท้ายของพวกเขาจะนำพวกเขาไปสู่จุดหมายปลายทาง แม้ว่าพวกเขาไม่มีความรู้นี้ แต่พวกเขาจะมาและคิดค้นสิ่งใหม่ๆ อย่างแน่นอน ลูกมีความคิดเหล่านี้ในสติปัญญาของลูกในเวลานี้ สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดจะจบสิ้นและเพียงแผ่นดินบาร์ตที่จะหลงเหลืออยู่ ลูกเป็นนักเรียนและกำลังก่อตั้งอำนาจในการปกครองตนเองเพื่อตนเองด้วยพลังโยคะ ที่นั่นทุกสิ่งจะใหม่ แม้แต่วัตถุธาตุที่เวลานี้ตาโมประธานก็จะกลับมาสะโตประธาน เวลานั้นลูกกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์เพื่อจะไปสู่โลกใหม่ที่บริสุทธิ์เช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าลูกจะเรียนรู้สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดและกลับมาฉลาดมาก ลูกจะกลายเป็นดอกไม้ที่หอมหวานมาก เมื่อลูกถ่ายทอดสิ่งเหล่านี้ให้แก่ผู้อื่น พวกเขาจะมีความสุขมาก ยิ่งลูกอธิบายให้ผู้คนได้ดีเท่าไร พวกเขาก็จะยิ่งมีความสุขกับลูกมากขึ้นเท่านั้น พวกเขาพูดว่า: ลูกอธิบายได้ดีมาก อย่างไรก็ตามเมื่อลูกขอให้พวกเขาเขียนความคิดเห็น พวกเขาคิดว่า: ฉันจะคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ฉันจะเขียนได้อย่างไรในเวลาอันสั้นเช่นนั้น? ฉันไม่สามารถเรียนรู้วิธีการมีโยคะกับพ่อเพียงแค่นี้ได้ยีนสิ่งนี้เพียงครั้งเดียว พวกเขาชอบสิ่งนั้น ลูกต้องอธิบายแก่พวกเขาว่าโลกแก่นี้จะถูกทำลายอย่างแน่นอน มีภาระอย่างใหญ่หลวงของบาปกรรมอยู่บนศีรษะลูก นี่คือนิสสฤทธิซึ่งลูกได้ทำบาปอย่างมากในโลกนี้ ทุกคนในอาณาจักรของราวันไม่บริสุทธิ์และเหตุนี้เองผู้คนจึงร้องเรียกหาพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกมีความรู้ในเวลานี้ ในยุคทองไม่มีใครตระหนักว่าจะมียุคเงินหลังจากนั้น ที่นั่นพวกเขาสัมผัสกับรางวัลของพวกเขา เวลานั้นลูกๆ กำลังจะกลับมาฉลาดมาก ลูกๆ รู้ว่าพ่อทางจิตกำลังสอนลูก บาบาคือผู้ทรงอำนาจของโลก ในขณะที่ผู้คนเหล่านั้นเป็นผู้มีอำนาจในคัมภีร์ ผู้คนเหล่านั้นที่ศึกษาคัมภีร์ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้ทรงอำนาจ คัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในขณะที่พ่อกำลังสอนสิ่งใหม่แก่ลูกเพื่อโลกใหม่ ดังนั้นลูกควรจะมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมาก ตลอดทั้งวันความรู้นี้จะไหลเข้าไปในสติปัญญาของลูก นักเรียนทบทวนสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาได้เรียนมา ในขณะที่นี่สิ่งนี้เรียกว่าการไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกเข้าใจว่าบาบากำลังสอนการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก นั่นคือท่านนั่งอยู่ที่นั่นและบอกความลับของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลกให้แก่ลูก ไม่มีใครนอกจากลูกสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ เหตุนี้เองลูกควรมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมาก ลูกคือบุคคลสำคัญมาก ผู้ที่กำลังสอนลูกคือพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ดังนั้นปรารถนาของความสุขของลูกควรอยู่สูง

เสมอ ให้สติปัญญาของลูกทบทวนสิ่งเหล่านี้ที่อยู่เสมอ ลูกเคยบริสุทธิ์ในตอนเริ่มต้นอย่างไร และลูกกลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร เวลานี้ตามแผนของละครบาบากำลังชำระลูกให้บริสุทธิ์ ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาพูดว่า: เราไม่รู้จักพ่อ ผู้สร้าง หรือตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของการสร้าง ลูกรู้ว่าพระคริสต์จะมาอีกครั้งในเวลาของเขาเอง ราวกับว่าชาวคริสเตียนเคยมีอาณาจักรของพวกเขาอยู่ทั่วทั้งโลก แต่สิ่งนั้นจะเป็นไปได้อย่างไร? ทุกคนจะมีแนวทางที่สูงส่งเดียวกันได้อย่างไร? แม้ว่าพวกเขาพูดว่าพวกเขาต้องการให้เป็นอาณาจักรของราม แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ก่อนหน้านี้ลูกเองก็ไม่ได้ล่วงรู้อะไรเลย เวลานี้ลูกกลายเป็นบราห์มินแล้ว และลูกรู้ว่ายุคของลูกแยกจากกันโดยสิ้นเชิง ศาสนาบราห์มินก่อตั้งขึ้นในยุคบรรจบพบกันผ่านปากของบราห์มา ลูกๆ บราห์มินคือราชินี ลูกบริสุทธิ์และกำลังได้รับอาณาจักรของลูกจากชีพบบา ผู้คนเหล่านั้นมีโยคะกับธาตุบราห์ม ไม่ใช่กับพ่อ บางคนมีโยคะกับสิ่งหนึ่งและคนอื่นก็มีโยคะกับสิ่งอื่น บางคนเป็นผู้กราบไหว้บูชาใครบางคน และคนอื่นๆ ก็เป็นผู้กราบไหว้บูชาผู้อื่น ไม่มีใครรู้ว่าผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใดคือใคร เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: พวกเขาทั้งหมดเป็นชุมนุมที่เป็นเช่นปีศาจ ผู้ที่มีสติปัญญาที่ตกต่ำ พวกเขาเป็นทาสของราวัน เวลานี้ลูกเป็นของชีพบบา ลูกได้รับมรดกของโลกใหม่ของยุคทองจากพ่อ พ่อพูดว่า: โอ ดวงวิญญาณ เวลานี้ลูกต้องกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธานอย่างแน่นอน และดังนั้นลูกต้องจดจำพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้น นี่คือนิสัยที่ง่ายดายมาก! ในกิตะพวกเขาได้กล่าวถึงชื่อของกฤษณะ และได้แสดงกฤษณะไว้ในยุคทองแดง พวกเขาได้ทำความผิดอย่างใหญ่หลวง อย่างไรก็ตามสิ่งเหล่านี้จะนั่งอยู่ในสติปัญญาของผู้ที่มาที่นี้เป็นประจำ ผู้คนมากมายมาทำงานออกร้าน ดูซิว่าต้นอ่อนได้ถูกเพาะหว่านจากพวกเขาอย่างไร ผู้คนของศาสนามากมายมาและในสิ่งนั้นด้วยก็มีชาวฮินดูจำนวนมากมายเช่นกันที่เป็นผู้กราบไหว้บูชาเทพ ลูกต้องอธิบายความหมายของ “การมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา” และ “ผู้กราบไหว้บูชา” ด้วยเช่นกัน ลูกไม่สามารถอธิบายมากเกินไปในนิทรรศการและงานออกร้าน บางคนมาเป็นเวลา 4 ถึง 5 เดือนเพื่อเข้าใจสิ่งเหล่านี้ บางคนเข้าใจสิ่งเหล่านี้เป็นอย่างดี ยิ่งลูกมีงานนิทรรศการและงานออกร้านมากเท่าไร ผู้คนก็จะยิ่งมามากขึ้นตามนั้น พวกเขาจะรู้สึกว่าคุณมีความรู้ดีและดังนั้นพวกเขาควรจะไปและทำความเข้าใจ ไม่ได้มีภาพมากมายนักที่ศูนย์ มีภาพมากกว่าที่นิทรรศการ เมื่อลูกอธิบายแก่พวกเขา พวกเขาชื่นชอบ แต่เมื่อพวกเขาออกไปข้างนอกในที่ซึ่งมีบรรยากาศของมายา พวกเขาทั้งสองหมกมุ่นอยู่กับธุรกิจของพวกเขา ฯลฯ เวลานี้โลกเก่ากำลังจะถูกทำลายและโลกใหม่จะต้องถูกสร้างขึ้น บาบากำลังก่อตั้งอำนาจในการปกครองสวรรค์สำหรับเรา เราจะไปสู่โลกใหม่และสร้างพระราชวัง ไม่ใช่ว่าพระราชวังจะปรากฏออกมาจากเบื้องล่างอีกครั้ง สิ่งแรกและสิ่งหลักที่ลูกต้องมีศรัทธาคือท่านเป็นพ่อและเป็นครูของลูกด้วย ท่านเป็นเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านมีความรู้ทั้งหมดและเหตุนี้เองจึงมีการร้องเพลงสรรเสริญท่านว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ เมล็ดทางกายภาพนั้นไม่มีชีวิตและไม่สามารถพูดได้ ในขณะที่ผู้เดียวนั้นมีชีวิต พ่อได้ให้ความรู้ทั้งหมดแก่ลูกซึ่งลูกต้องอธิบายให้แก่ผู้อื่นอย่างชัดเจนมาก ผู้คนมากมายมาทำงานออกร้านและงานนิทรรศการ แต่มีเพียงกำมือเดียวจากหลายล้านคนเท่านั้นที่จะปรากฏออกมา พวกเขามาเป็นเวลา 7 ถึง 8 วันแล้วก็หายไป โดยการทำเช่นนี้ ใครคนใดคนหนึ่งจะปรากฏตัวออกมา มีเวลาน้อยมากและการทำลายล้างเพียงอยู่เบื้องหน้า ลูกต้องบรรลุถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมอย่างแน่นอน การจดจำระลึกถึงเป็นสิ่งที่เป็นที่จำเป็นที่สุดสำหรับการกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ลูกต้องดูแลตัวเอง มีความใส่ใจที่จะกลับมาสะโตประธานเพราะลูกแต่ละคนมีภาระของบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดบนศีรษะของลูก ลูกลงบันไดมาเรื่อยๆ เพราะนี่คืออาณาจักรของราวัน เวลานี้ลูกต้องขึ้นไปด้วยพลังของโยคะ ทั้งวันทั้งคืนให้มีความใส่ใจที่จะกลับมาสะโตประธาน ลูกจำเป็นต้องมีความรู้ของวงจรโลกนี้ในสติปัญญาเช่นกัน ในโรงเรียนเช่นกันลูกมีความใส่ใจที่จะสอบผ่านในบางวิชา เฉพาะ วิชาหลักในสิ่งนี้คือการจดจำระลึกถึง ลูกจำเป็นต้องมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลกเช่นกัน สติปัญญาของลูกมีความรู้ของบันไดทั้งหมดและวิธีที่ลูกปีนบันไดไปสู่สุริยวงค์ของยุคทองด้วยการจดจำระลึกถึงบาบา ลูกลงบันไดมาเรื่อยๆ ในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิดและเวลานี้ลูกต้องปีนขึ้นไปอีกครั้งอย่างรวดเร็ว “การหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที” ได้มีการจดจำกันมา ลูกจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของการหลุดพ้นในชีวิตจากพ่อในชาติเกิดนี้และกลายเป็นเทพ บาบพูดว่า: ลูกๆ เคยเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงค์จากนั้นก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของจันทร์ทรงกลมและต่อมาเป็นราชวงศ์พ่อค้า เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นบราห์มิน บราห์มินคือจุก พระเจ้าผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใดได้มาก่อตั้ง 3 ศาสนา: บราห์มิน เทพ และนักรบ ลูกรู้ว่าเวลานี้เราอยู่ในสกุลบราห์มิน จากนั้นเราจะไปสู่สกุลเทพ บาบได้เติมสติปัญญาของลูกด้วยความรู้มากมายซึ่งลูกจะต้องซึมซับ ไม่เช่นนั้นลูกจะทำให้ผู้อื่นหัดเทียมกับตัวลูกเองได้อย่างไร? น้อยคนนักที่ศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่นเป็นอย่างดีและกลายเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรสุริยวงค์ ในเวลานี้วิธีการและหนทางของลูกพิเศษสุดในโลก มีคำกล่าวที่ว่าวิธีการและหนทางของพระเจ้าพิเศษที่สุด ไม่มีใครนอกจากลูกที่มีโยคะกับพ่อ ผู้คนมากมายมาที่นิทรรศการแล้วก็จากไป พวกเขากลายเป็นปวงประชา ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและสอนผู้อื่นด้วยเช่นกันสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ดี การกิจของลูกนี้จะแข็งแกร่งขึ้นเรื่อยๆ และผู้คนมากมายจะถูกดึงดูดและมาที่นี้อยู่เรื่อยๆ ต้องใช้เวลาสำหรับการกระจายสิ่งใหม่ รูปภาพจำนวนมากจะถูกสร้างขึ้นอย่างรวดเร็ว นับวันจำนวนมนุษย์เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

ลูกรู้ว่าสภาพจะกลายเป็นเช่นไรเมื่อสงครามเริ่มต้นด้วยระเบิด ฯลฯ นับวันความทุกข์ทรมานก็จะไม่มีขีดจำกัด ในที่สุดโลกแห่งความทุกข์ทรมานนี้ก็จะมาถึงจุดจบ จะไม่มีการทำลายล้างทั้งหมด ได้มีการจดจำในคัมภีร์ว่าบาบิโลนเป็นดินแดนที่ไม่สูญสลาย ลูกรู้ว่าอนุสรณ์ที่ถูกต้องของลูกคงอยู่ในอาบุน ลูกต้องอธิบายว่านั่นเป็นอนุสรณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูก การก่อตั้งกำลังเกิดขึ้นที่นี่ในทางปฏิบัติ ลูกกำลังศึกษาราชโยคะเพื่อไวคุณท์(สวรรค์) วัดดีลวาลาถูกสร้างขึ้นอย่างสวยงามมาก เรากำลังนั่งอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน อนุสรณ์ของเราถูกสร้างขึ้นที่นั่นก่อนที่จะมาที่นี่ ลูกกำลังนั่งที่นี่เพื่อประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองของสวรรค์ ลูกพูดว่า: บาบาลูกจะประกาศสิทธิในอาณาจักรจากท่านอย่างแน่นอน ผู้ที่จดจำสิ่งนี้ได้ตลอดทั้งวันและเดือนผู้อื่นด้วยจะได้รับประสบการณ์ของความสุขอย่างมาก นักเรียนสามารถเข้าใจได้ด้วยตนเองว่าพวกเขาจะสอบผ่านหรือไม่ มีนักเรียนจำนวนน้อยนิดจากหลายแสนคนที่ได้รับทุนการศึกษา 8 คนหลักเป็นทอง 108 เป็นเงิน และ 16,000 เป็นทองแดง ตัวอย่างเช่น เมื่อไปป์ให้เหรียญตรา ไปป์ไม่ได้ให้เหรียญทองแก่ทุกคน บางคนจะได้รับเหรียญทองและบางคนได้รับเหรียญเงิน ลูกประกาศก็ถูกสร้างขึ้นมานั้นด้วย ลูกต้องการประกาศสิทธิในรางวัลทองคำ ด้วยการประกาศสิทธิในรางวัลเงิน ลูกก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของจันทร์ราศี บาบาลูกพูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ไม่มีทางอื่น เพียงแต่มีความใส่ใจที่จะสอบผ่าน เมื่อความปั่นป่วนของสงครามเพิ่มขึ้น ลูกจะเริ่มเพียรพยายามด้วยพลังอันยิ่งใหญ่ ในเวลาของการสอบ นักเรียนต่างอยู่กับความพยายามของพวกเขาเองเพื่อที่จะควบไปข้างหน้า นี่คือการเรียนที่ไม่มีขีดจำกัด ผูกฝนไปเรื่อยๆที่จะอธิบายที่นิทรรศการ ผู้คนไม่ประทับใจเมื่อได้เห็นการแสดงโปรเจ็กเตอร์ แต่พวกเขารู้สึกน่าอัศจรรย์ใจเมื่อได้เห็นนิทรรศการ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ก่อนที่โลกเก่าจะถูกทำลาย ทำให้สภาพของลูกอยู่เหนือปวงกรรม อยู่ในการจดจำระลึกถึงและกลับมาสะอาดประธาน
2. รักษาความสุขไว้เสมอที่พ่อผู้สูงสุดเหนือสิ่งใดตัวท่านเองกำลังสอนลูกอยู่ ศึกษาสิ่งนี้เป็นอย่างดีและสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน รับฟังสิ่งนี้และไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้

พร: ขอให้ลูกมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณและสัมผัสกับสภาพที่ปราศจากกิเลสในรูปแบบที่เป็นเทวดานางฟ้าของลูก ลูกที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณจะกลับมาปราศจากกิเลสได้อย่างง่ายดาย ด้วยสภาพที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกสามารถสัมผัสกับสภาพที่ปราศจากกิเลสแม้ในความคิดของลูก ผู้ที่ปราศจากกิเลสถึงเพียงนี้ย่อมไม่ดึงดูดด้วยความไม่บริสุทธิ์ใดๆ หรือแรงดึงดูดใดๆ ของวัตถุธาตุทั้ง 5 เหล่านี้ พวกเขาถูกเรียกว่าเทวดานางฟ้า สำหรับสิ่งนี้ในขณะที่อยู่ในร่างกายที่มีตัวตนของลูก ให้อยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่ไม่มีตัวตนและในสภาพที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

คติพจน์: เพื่อที่จะได้สัมผัสกับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสในชีวิตของลูก โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความรักในความสันโดษในเวลาอมฤต

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ทำให้ใบหน้าของคุณสดชื่นแจ่มใสอยู่เสมอ ให้มีความกล้าหาญและจิตวิญญาณในคำพูดของคุณ และแล้วสิ่งที่ถูกพูดก็จะส่งผลต่อผู้อื่น
- คำถาม:** หน้าทีของพ่อที่มนุษย์ไม่สามารถทำได้คืออะไร?
- คำตอบ:** การสร้างความสงบในโลกและการทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์คือหน้าที่ของพ่อ ไม่มีมนุษย์ใดสามารถนำความสงบมาสู่โลกได้ แม้ว่าผู้คนจะจัดการประชุมและให้รางวัลสันติภาพ สันติภาพจะสามารถก่อตั้งขึ้นได้ก็ต่อเมื่อพวกเขาอยู่อย่างบริสุทธิ์ก่อนเท่านั้น เป็นเพียงด้วยความบริสุทธิ์เท่านั้นที่คุณได้รับความสงบและความเจริญรุ่งเรือง พ่อมาและก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์เช่นนั้น ที่มีความสงบที่นั่น
- เพลง:** ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ

โอมชานติ ลูกๆ ลูกๆ ได้ยินคำยกย่องของใคร? เป็นของบราห์มา ศรีสวตี หรือชีวา? เมื่อลูกพูดว่าลูกไม่มีใครนอกจากผู้เดียว แล้วลูกจะยกย่องใครอีก? แม้ว่าบราห์มินั้นคือจุก ชีพบาบาที่อยู่เหนือพวกเขา นอกจากคำยกย่องของท่านแล้วก็ไม่มีคำยกย่องของใครอื่นเลย เวลานี้ผู้คนมากมายได้รับรางวัลสันติภาพ ลูกควรฟังข่าวของโลกนี้ด้วย ลูกมีข่าวของโลกใหม่ในสติปัญญาของคุณ เวลานี้เรากำลังจะไปสู่โลกใหม่ ดังนั้นลูกๆ จึงรู้ว่าไม่มีคำยกย่องของใครนอกจากผู้เดียว พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้ชำระล้างผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ หากพ่อไม่ได้มีอยู่จริง ลูกๆ บราห์มินก็จะไม่มีอยู่จริงเช่นกัน เวลานี้ลูกบราห์มินกำลังศึกษาเล่าเรียนและกำลังได้รับมรดกของคุณจากพ่อ ศูทรไม่สามารถประกาศสิทธิในมรดกได้ ดังนั้นความยิ่งใหญ่เป็นของพ่อผู้เดียว แม้ว่าจะมีคำยกย่องของบราห์มินที่มีประโยชน์ต่องานรับใช้ทางจิตและคำยกย่องของเหล่าเทพ หากไม่มีคำยกย่องของชีพบาบาแล้ว ก็จะไม่มีการยกย่องใดๆ ของพวกเขา ลูกร้องเพลง: ของฉันคือชีพบาบาผู้เดียวและไม่มีใครอื่น ลูกได้รับมรดกจากท่าน บาบาสวดว่า: พ่อไม่ได้รับรางวัลสันติภาพ พ่อเป็นผู้รับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น ลูกจะให้เหรียญตราใดแก่พ่อ? จะมีใครให้เหรียญตราแก่พ่อหรือไม่? พ่อจะทำอะไรกับรางวัลนั้น? บางคนให้เหรียญทองหรือดีพิมพลิงในหนังสือพิมพ์ แต่ลูกจะทำอะไรให้พ่อ? ลูกๆ ฉันเป็นพ่อ เป็นหน้าที่ของพ่อที่จะชำระล้างผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ตามละครพ่อต้องให้การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ทุกคน มีคำกล่าวไว้ว่า: “การหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที” เช่นที่มีชื่อของจานาค ซึ่งต่อมากลายเป็นอนูจานาค ดังนั้นลูกจึงมีชื่อเช่นนั้นที่นี้ด้วย ตัวอย่างเช่น ใครบางคนมีชื่อลักษณะที่มีชีวิตในปางพันระ แต่ลูกกำลังจะกลายเป็นลักษณะและนารายณ์ที่แท้จริง ผู้คนมากมายในบาร์ตมีชื่อเช่นนั้น ลูกจะไม่เคยได้ยินผู้คนของศาสนาอื่นที่มีชื่อเช่นนั้น ทำไมพวกเขาจึงมีชื่อเช่นนั้นในบาร์ต? เพราะนี่เป็นอนุสรณ์ของบรรพบุรุษ มิฉะนั้นก็จะมีแตกต่างอย่างมาก ผู้คนที่ที่มีชื่อลักษณะและนารายณ์ก็ไปวัดของลักษณะและนารายณ์ของยุคทองและคารวะและกราบไหว้บูชาพวกเขา พวกเขาเรียกว่าศรีลักษมีและศรีนารายณ์ ลูกไม่สามารถเรียกตนเองว่าศรีได้ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จะสามารถเป็นผู้ที่สูงส่งได้อย่างไร? พวกเขาพูดว่า “เราไม่บริสุทธิ์และมีกิเลส ในขณะที่ท่านนั้นบริสุทธิ์และปราศจากกิเลส” พวกเขาที่เป็นมนุษย์เช่นกัน พวกเขาอยู่ในอดีต ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งเหล่านี้ พ่อในที่นี้และอธิบายแก่ลูกและให้คำแนะนำและแนวทางในทุกรูปแบบแก่ลูกเช่นกัน เวลานี้ควรจะมีรูปภาพของภาพลักษณ์ที่หลากหลายด้วย เทพกลายเป็นศูทรในตอนท้าย มีความหลากหลาย ไม่มีใครอื่นสร้างภาพลักษณ์ที่หลากหลายเช่นนั้น มีเพียงลูกเท่านั้นที่ใช้ 84 ชาติเกิด และเพียงลูกเท่านั้นที่กลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา สำหรับผู้ที่กราบไหว้บูชาจำนวนมากจะต้องมีดวงวิญญาณมากมายที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ดังนั้นพวกเขาจึงได้สร้างภาพลักษณ์มากมาย พวกเขาแม้กระทั่งทำให้หนุมานมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ดังนั้นรูปภาพของภาพลักษณ์ที่หลากหลายก็มีความจำเป็นด้วยเช่นกัน ต้องมีการคิดคำนวณบนพื้นฐานของสิ่งที่เราใช้ 84 ชาติเกิด ต้องมีการแสดงจุกไว้ที่บนยอดสุดด้วยเช่นกัน รูปของวิษณุนั้นก็ดีด้วย เพราะนี่คือหนทางครอบครัวยุคของบราห์มินควรจะมีการแสดงไว้อย่างชัดเจนเช่นกัน ควรจะทำรูปภาพที่ใหญ่มากที่ลูกสามารถเขียนบางอย่างบนภาพนั้นได้ ลูกสามารถให้คำอธิบายได้อย่างง่ายดายมาก ในความเป็นจริง บาบาก็ได้รับรางวัลใดๆ ลูกได้รับรางวัล ลูกก่อตั้งอาณาจักรแห่งความสงบ ความบริสุทธิ์ และความเจริญรุ่งเรือง ลูกสามารถบอกใครก็ตามว่า: เรากำลังก่อตั้งสิ่งนี้ เรากำลังทำงานรับใช้มากมาย และดังนั้นเราจึงได้รับอำนาจในการปกครองโลกเป็นรางวัล นี่เป็นสิ่งที่ดีมากที่จะเข้าใจ ใครที่นี้จะได้รับรางวัลสันติภาพอะไร? ลูกสามารถเขียนว่า: เรากำลังสร้างความบริสุทธิ์ ความสงบและความเจริญรุ่งเรืองเป็นเวลา 2500 ปี ด้วยการทำตามศรัทธา อย่างไรก็ตาม ลูกๆ ไม่ได้มีความซาบซึ้งมากนักขนาดนั้น ใครจะรู้สึกซาบซึ้ง? จะเป็นชีพบาบาหรือไม่? ผู้ที่มีความซาบซึ้งอย่างเต็มที่ที่จะอธิบายด้วยความซาบซึ้งนั้น ประการแรก บราห์มา

มีความซาบซึ้งและเหตุนี้เองซึ่งبابาจึงพูดว่า: ทำตามพ่อ ลูกต้องกลายเป็นผู้เพียรพยายามที่สูงส่งเช่นนั้นด้วยเช่นกัน บาบานี้พูดว่า: เรากำลังได้รับคำสอนจากพ่อ ลูกก็สามารถจดจำซึ่งبابาด้วยเช่นกัน เราคือผู้เพียรพยายาม ซึ่งبابาพูดว่า: เป็นหน้าที่ของพ่อที่จะชำระล้างทุกคนให้บริสุทธิ์ และด้วยเหตุนี้ลูกจึงยกย่องพ่อ? ลูกจะให้รางวัลอะไรกับพ่อ? จะมีใครสามารถทำหน้าที่นี้ของพ่อได้อย่างไร? ทุกวันนี้ผู้คนมากมายได้รับรางวัลสันติภาพอยู่เรื่อยๆ ลูกสามารถถามพวกเขาว่า: คุณจะสร้างความสงบได้หรือไม่? มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สร้างความสงบ ก่อนอื่นใดต้องมีความบริสุทธิ์ ความสงบมีอยู่ในดินแดนแห่งความสงบและในดินแดนแห่งความสุข: ในโลกที่ไม่มีตัวตนและในสวรรค์ที่มีตัวตน ต้องมีการอธิบายว่าใครเป็นผู้สร้างความสงบ ลูกจึงเรียกหา “ได้โปรดมาและก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์” ใครกำลังอธิบายสิ่งนี้? ทั้งสองนั้นอยู่ด้วยกัน ลูกอาจจะพูดถึงชื่อของทั้งสองหรือเพียงผู้เดียว ลูกคือจักรพรรดิและบรรพบุรุษคือที่ปรึกษา ลูกคิดอย่างไร? ใครได้ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้? เป็นซึ่งبابาผู้ที่ทำสิ่งนี้หรือเป็นบราห์มา? ถึงอย่างไรทั้งสองก็อยู่ด้วยกันอยู่แล้ว มีเพียงหัวหน้าตาลอ้อยและลุงที่บรรจุหัวหน้าตาลอ้อยเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ ลูกไม่สามารถบอกว่าใครกำลังให้คำแนะนำให้มีการทำภาพเหล่านั้นและวิธีการที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น งานรับใช้ทางจิตที่เราทำสิ่งนั้นก็จะเป็นไปตามละครเช่นกัน ผู้ที่กำลังศึกษาและผู้ที่กำลังสอนก็ไม่สามารถอยู่อย่างซ่อนเร้นได้ ใช่ พายุจะมาอย่างแน่นอน ก็เลสทั้งห้าเหล่านี้ได้ก่อความทุกข์อย่างมาก ในอาณาจักรของราวันสติปัญญาของลูกทำให้ลูกทำกรรมที่ผิดเพราะสติปัญญานั้นลูกลืมนึกไปว่าลูกได้ลืมนึกทุกคนไว้ ลูกแต่ละคนได้รับดวงตาที่สามแห่งความรู้เวลานี้ พ่อหนึ่งท่านและอธิบายว่าลูกๆ ผู้คนของบารัตกลายเป็นอะไร บราห์มานี้ก็เข้าใจเช่นกันว่าท่านเคยเป็นอะไรและท่านกลายเป็นอะไรในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด เพียงลักษมีและนารายณ์เท่านั้นที่จะกล่าวได้ว่าใช้ 84 ชาติเกิดในบารัต พ่อมาที่นั่นเช่นกัน วันเกิดของชีวาก็เกิดขึ้นในบารัตด้วย บาบามาพูดว่า: พ่อเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์และเข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์อันดับหนึ่งต่อมากลายเป็นดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์อันดับหนึ่ง เวลานี้ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ ความรู้ที่อยู่ในสติปัญญาของลูกที่มีประโยชน์ในงานรับใช้ตลอดทั้งวัน พ่อพูดว่า: ขณะที่อยู่ที่บ้านประการแรกจงกลับมารับรู้และจดจำبابา ชุมหนทางจิตเกิดขึ้นในตอนเช้าและในตอนเย็น ในระหว่างวัน ลูกมีปฏิสัมพันธ์ในครัวเรือนและความเลื่อมใสศรัทธา: บางคนกราบไหว้บูชาคนหนึ่ง และคนอื่นก็กราบไหว้บูชาใครคนหนึ่ง ในความเป็นจริงมีการบอกเจ้าสาวว่า สามีนของเธอเป็นทุกสิ่งของเธอ และดังนั้นเธอไม่จำเป็นต้องกราบไหว้บูชาใครอื่น เธอถือว่าสามีนของเธอเป็นพระเจ้าและครูของเธอ อย่างไรก็ตาม ไม่ควรที่จะกล่าวเช่นนั้นสำหรับผู้ที่ยังอยู่ในกิเลส สามีนเหนือสามีนทั้งหมดและครูเหนือครูทั้งหมดคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนผู้เดียว ลูกทั้งหมดคือเจ้าสาวของเจ้าบ่าวผู้เดียว ลูกแต่ละคนคิดว่าสามีนของเธอเป็นเช่นนั้น ในความเป็นจริง พ่อมาและยกระดับสถานภาพของผู้เป็นแม่ มีเพลงที่ร้องว่า “ลักษมีก่อนแล้วจึงเป็นนารายณ์” ดังนั้นมีความนับถือต่อลักษมีมากกว่า ควรจะมีความซาบซึ้งอย่างมากของการกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาในวงจรที่แล้วด้วย บาบามาและก่อตั้งสวรรค์ พ่อมาและสอนราชาโยคะ เรากำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรของเราและโลกเก่าจะต้องถูกทำลาย สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถอยู่ในสติปัญญาของใครอื่น เมื่อสติปัญญาของลูกได้ซึมซับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแล้วลูกจะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส ลูกต้องการความกล้าหาญและจิตวิญญาณ ลูกจำเป็นต้องฝึกการพูดที่นี้ นักกฎหมายเองก็ฝึกฝนและกลับมาดีมาก เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป มีชั้นหนึ่ง ชั้นสอง ชั้นสาม และชั้นสี่ สภาพของลูกๆ ก็เป็นเช่นนั้นด้วย ลูกๆ ต้องกลับมาอ่อนหวานมาก ด้วยการพูดอย่างอ่อนหวานและชัดเจน ลูกจะสร้างผลกระทบ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ก่อตั้งความสงบและเป็นท่านที่ทุกคนร้องเรียกหา พ่อพูดว่า: ลูกจะให้รางวัลอะไรกับพ่อ? พ่อให้รางวัลแก่ลูกๆ ลูกก่อตั้งความสงบและความเจริญรุ่งเรืองที่จริงแท้ แต่ลูกนั้นแฉ่งตัว เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกก็จะมีอิทธิพลต่อผู้อื่น ผู้คนเชื่อว่าบีเคาคความมหัศจรรย์มาก ในแต่ละวันพวกเขาจะได้รับการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ เมื่อใครบางคนมีความมั่งคั่งมากมายเขาก็สร้างบ้านด้วยหินอ่อนที่ดีมาก เมื่อลูกเรียนรู้มากขึ้น ลูกก็จะสร้างภาพที่สวยงามต่อไปเรื่อยๆ ทุกสิ่งต้องใช้เวลา นี่คือการสอบที่สำคัญมาก ลูกต้องกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน แค่นั้นเอง! เราไม่มีสายใยใดกับใครอื่น พ่อหนึ่งท่านและบอกลูกถึงวิธีการที่จะกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน มีการเขียน“มานมานะบาฟ”ไว้ในกิตะด้วย อย่างไรก็ตามผู้คนไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น เวลานี้พ่อหนึ่งท่านเบี่ยงหน้าลูกและอธิบายแก่ลูก ลูกๆ รู้ว่ามีความเลื่อมใสศรัทธาครั้งวางจระและความรู้ครั้งวางจระ ไม่มีความเลื่อมใสศรัทธาในยุคทองและยุคเงิน ความรู้คือกลางวันและความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางคืน มีกลางวันและกลางคืนของมนุษย์เท่านั้น นี่เป็นเรื่องที่ไม่มีการจำกัด - กลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มา ในระหว่างวันเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ เวลานี้เป็นกลางคืน ปริศนาที่ดีมาก เขาใช้เวลา 5000 ปีที่จะกลายเป็นบราห์มาและเขาใช้ 84 ชาติเกิด ลูกจะพูดว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพอีกครั้ง เก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกอย่างระมัดระวังมาก วงจรโลกควรคงอยู่ในสติปัญญาของลูก เมื่อลูกได้เห็นภาพของลักษมีและนารายณ์ ลูกควรคงอยู่อย่างมีความสุขมาก นี่คือการเป่าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ลูกกำลังศึกษาราชายโคะเพื่อจะเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ กฤษณะเป็นเจ้าชายของยุคทอง เขาจะไม่นั่งลงและถ่ายทอดกิตะที่นั่น นั่นเป็นความผิดพลาดอย่างยิ่ง! ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถบอกลูกเกี่ยวกับความผิดพลาดนั้น

ได้ ลูกๆ รู้สิ่งนี้ แต่คนอื่นๆ ก็ยังคงสับสนกันไปในมหาสมุทรแห่งยาพิษ มายาก็คว่ำจุกของผู้คนมากมายและโยนพวกเขา ลงท่อน้ำทิ้ง พ่อพูดว่า: อย่าได้ตกลงไปสู่ท่อน้ำทิ้ง ไม่เช่นนั้นลูกจะต้องเสียใจภายหลังอย่างมาก พ่ออธิบายแก่ลูกเพื่อที่ลูก จะต้องไม่เสียใจภายหลัง บางคนก็มีความกระตือรือร้นมากมายและดังนั้นพวกเขาจึงเชื่อฟังพ่ออย่างรวดเร็ว บางคนเขียน ว่า “บาบา ฉันได้หมั่นหมายแล้ว และตอนนี้ฉันควรทำอะไร?” พ่อพูดว่า: แสดงความมหัศจรรย์! บอกเธอล่วงหน้าว่า เธอจะต้องทำตามคำสั่งสามีของเธอ ให้พูดว่า: เธอต้องรับประกันว่าเธอจะกลับมาบริสุทธิ์ เธอควรจะเขียนไว้ล่วงหน้าว่า เธอจะเชื่อฟังสิ่งใดก็ตามที่ลูกบอกเธอ ยอมรับเธอหลังจากที่ได้มีการให้การรับประกันนี้แล้ว แล้วลูกก็ไม่จำเป็นต้องกังวล กุมาริไม่สามารถได้การเขียนสิ่งนี้ เธอควรจะยืนกรานว่า: ฉันไม่ต้องการแต่งงาน กุมาริต้องอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมาก อัจชะ บาบาสพูดว่า: ลูกให้พ่อเป็นอะไรที่ลูกพูดว่า “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาและทำให้เราบริสุทธิ์” นี่เป็นงานเดียว ที่พ่อต้องทำหรือ? พ่อพูดล้อเล่นกับลูกๆ ลูกร้องเรียกหา: “บาบา เรากลับมาไม่บริสุทธิ์ ได้โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์” บาบาสเข้ามาในแผ่นดินต่างแดน และดังนั้นนี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อต้องเข้ามาในผู้นี้และทำให้ลูกบริสุทธิ์ และแล้วผู้นี้ก็ จะมาและรับร่างที่บริสุทธิ์ พ่อไม่มีสิ่งนี้ในโชคของพ่อ พ่อต้องมาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ หลายคนสัมผัสกับความทุกข์อย่างมาก เมื่อได้ฟังความรู้นี้ นี่คือความรู้ที่ยิ่งใหญ่มาก! ดังนั้น ลูกควรเพียรพยายามอย่างเต็มที่ บาบาสยกย่องชื่อของผู้เพียรพยายาม ที่ดี บางคนเฉลิมฉลองด้วยความสุขด้วยการเชื่อว่าพวกเขาอยู่ในสวรรค์ ที่นี้ลูกต้องอดทนอย่างมาก ไม่ว่าพ่อจะให้ลูก รับประทานอะไร และไม่ว่าพ่อจะให้ลูกนั่งที่ไหน จงทำตามศรัทธาในทุกย่างก้าว อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จดจำชีพบาบาและทำตามบราห์มาบาบา เพียรพยายามที่สูงส่งเช่นเดียวกับพ่อบราห์มา รักษาความซาบซึ้งของพระเจ้าไว้
2. กลับมาสะโตประธานจากตาโมประธานและอย่าได้ใส่ใจเกี่ยวกับสิ่งอื่นใด ทำตามศรัทธาในทุกย่างก้าว

พร: ขอให้ลูกมีสิทธิ์ในการได้มาซึ่งการบรรลุผลถึงสองเท่าและสัมผัสกับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสของยุค บรรจบกัน

ลูกที่ประสบกับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสของยุคบรรจบกัน มีความซาบซึ้งของการบรรลุผลเป็นสองเท่าของการมีความสุขและความสุขเสมอ นี่เป็นเพราะการบรรลุผลทั้งสองนี้หลอมรวมในความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส การบรรลุผลที่ลูกได้รับในปัจจุบันจากพ่อและมารดาไม่สามารถสัมผัสได้ในช่วงเวลาอื่นของทั้งวงจร การบรรลุผลของเวลานี้คือความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสและความรู้ และไม่สามารถรับได้อีกในเวลาอื่น ดังนั้นจงประกาศสิทธิ์ในการบรรลุผลเป็นสองเท่านี้

คติพจน์: ในขณะที่รู้จักชั้นสสารของกันและกัน การก้าวต่อไปอย่างสอดคล้องกลมกลืนกันเป็นหนทางแห่งความก้าวหน้า

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อได้มาเพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาของลูกแก่ลูก ผลของความเลื่อมใสศรัทธาคือความรู้ และเป็นไปด้วยความรู้ที่ลูกได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์
- คำถาม:** ลูกจะเรียกใครในสกุลบราห์มินนี้ว่าซีเนียร์ และสิ่งซึ่งบอกนั่นคืออะไร?
- คำตอบ:** ผู้ที่ทำงานรับใช้ที่ดีมากคือซีเนียร์ในสกุลบราห์มิน พวกเขาใส่ใจในความก้าวหน้าของตนเองอย่างต่อเนื่อง พวกเขาศึกษาเล่าเรียนและไปล้าหน้าอย่างรวดเร็ว ลูกๆ มหาวีระเช่นนั้นใช้ร่างกาย, จิตใจ และสมบัติของพวกเขาในหนทางที่มีค่าเพื่องานรับใช้ของพระเจ้า พวกเขาให้ความใส่ใจอย่างมากต่อกิจกรรมของเขา
- เพลง:** ลูกได้สูญเสียเวลากลางคืนในการหลับนอนและกลางวันในการรับประทาน.

โอมชานติ เพลงนี้ไม่ถูกต้อง ไม่ว่าสิ่งใดที่ลูกได้ยินในโลกนี้ไม่ถูกต้อง นั่นเป็นสิ่งผิด พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายน: “โอ ลูกๆ, ผู้เป็นของบารัต ท่านพูดสิ่งนี้กับลูกๆ ผู้ที่อยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว เวลานี้ลูกรูว่านั่นคือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนได้ศึกษาพระเวท, คัมภีร์ศาสนาและอุปนิสัยอย่างมากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า พวกเขาได้อาบในแม่น้ำคงคา เมื่อลูกถามพวกเขาว่า กุมภามาแล้วนั้นได้เกิดขึ้นมาเป็นเวลานานเพียงใด พวกเขาตอบว่าสิ่งนั้นได้ดำเนินมาเป็นนิรันดร์ พวกเขาไม่สามารถบอกลูกว่าเมื่อใดที่พวกเขาได้เริ่มต้นทำสิ่งนั้น พวกเขาไม่รู้ว่เมื่อใดที่หนทางความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้น พวกเขาได้ทำให้ระยะเวลาของวาทะนั้นผิด พวกเขาพูดว่ากลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มาได้มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ สิ่งนี้กล่าวไว้ในกิตะเท่านั้น พ่ออธิบายน: กลางวันและกลางคืนของลูกๆ บราห์มินนั้นไม่มีขีดจำกัด มีกลางวันเป็นระยะเวลาครึ่งหนึ่งของวงจรและกลางคืนเป็นระยะเวลาครึ่งหนึ่งของวงจร แนนอนที่สิ่งเหล่านั้นต้องเท่ากัน ไม่มีใครรู้ว่หนทางความเลื่อมใสศรัทธาได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อครึ่งหนึ่งของวงจรที่แล้ว เมื่อใดที่วัดโสมนาถได้ถูกสร้างขึ้น? วัดโสมนาถคือวัดแรกที่สร้างขึ้นเพื่อกราบไหว้บูชาที่ไม่ถูกเจ็บบน ลูกรู้ว่กลางคืนของบราห์มาเริ่มต้นเมื่อครึ่งหนึ่งของวงจรมาถึงตอนสิ้นสุด นั่นไม่สามารถเป็นเรื่องของหลายแสนปี พวกเขาพูดว่า นั่นต้องเป็นเวลาประมาณ 1300 หรือ 1400 ปีที่แล้วที่มามดคุชนาวิได้รูดปล้นสมบัติที่มีค่าไปจากวัดนั้น ลูกเข้าใจว่าลูกไม่มีสายใยใดกับโลกเก่านี้อีกต่อไป ผู้คนของศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดที่มาในระหว่างกลางนั้นเป็น “ส่วนประกอบ” เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของพวกเขาด้วย พวกเขาตาโมประธาน มีความหลากหลายมากมาย ผู้คนของสุริยวงศ์กลายเป็นจันทรวงศ์เมื่อพวกเขามี 2 องศาที่น้อยลง หลังจากนั้นความหลากหลายอื่นก็ได้เฝ้าแต่ลงมา เวลานี้เป็นหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผ่านความรู้ จึงมีกลางวัน, ความสุข และผ่านความเลื่อมใสศรัทธาจึงมีกลางคืน, ความทุกข์ ความรู้สามารถได้รับเมื่อความเลื่อมใสศรัทธามาถึงตอนสิ้นสุดแล้วเท่านั้น เพียงพ่อผู้เดียว, มหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้นที่ให้ความรู้ ไม่มีใครรู้ว่เมื่อใดที่ท่านมาหรือเมื่อใดที่ได้มีการฉลองวันเกิดของชีวา เวลานี้บาบาหนึ่งที่นี่และอธิบายนแก่ลูกว่าความเลื่อมใสศรัทธาได้ดำเนินมาเป็นเวลานานเพียงใดและเมื่อใดที่ลูกได้รับความรู้ หนทางความเลื่อมใสศรัทธาได้ดำเนินมาเป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจร ไม่มีภาพใดๆ ของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาในยุคทองและยุคเงิน ไม่มีร่องรอยของความเลื่อมใสศรัทธาหลงเหลืออยู่ที่นั่น เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก พระเจ้าต้องมา ไม่สามารถมีใครพบพระเจ้าได้ในระหว่างกลาง พวกเขาพูดว่า: เราไม่รู้ว่เราจะพบพระเจ้าในรูปใด ถ้ากฤษณะเป็นพระเจ้าแห่งกิตะ, และแล้วเมื่อใดที่เขาจะมาเพื่อสอนราชาโยคะ? ผู้คนไม่รู้สิ่งใด หนทางความเลื่อมใสศรัทธาแยกห่างจากหนทางของความรู้อย่างสมบูรณ์ ในกิตะมีคำกล่าวว่า “พระเจ้าพูด” พวกเขาแม้แต่ร้องว่า “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา!” ในด้านหนึ่งพวกเขาเฝ้าแต่เรียกหาและอีกด้านหนึ่งพวกเขาก็ไปอาบในแม่น้ำคงคา พวกเขาไม่มีศรัทธาได้ว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์, ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นคือใคร เวลานี้ลูกๆ ได้รับความรู้แล้ว ลูกรู้ว่เวลานี้ลูกกำลังได้รับหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ผ่านพลังโยคะ บาบาพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างต่อเนื่องและบาปของลูกจะถูกเผาไป พ่อรับประกันสิ่งนี้ พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์พูดว่า: พ่อเองเคยพูดเมื่อ 5000 ปีที่แล้วเช่นกัน: โอ ลูกๆ ให้ตัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากผู้มีร่างกายทั้งหมดและจดจำพ่อ คำพูดเหล่านี้คือคำพูดที่สูงส่งของกิตะ แต่ไม่มีใครรู้ว่เมื่อใดที่พ่อพูดกิตะ พ่อบอกลูกว่าพ่อได้พูดกิตะแก่ลูกเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว เวลานี้ทั้งต้นไม้อิโลกมนุษย์ได้มาถึงสภาพของการผุพังอย่างสิ้นเชิง เวลานี้พ่อได้มาและอธิบายนแก่ลูกถึงความลับของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของละครและทั้งวงจร แนนอนที่ท่านจะมาในเวลาสุดท้าย ลูกรู้ว่การก่อตั้งโลกใหม่และการทำลายโลกเก่ากำลังเกิดขึ้นอย่างไร สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกจะกลายเป็นนายของโลกใหม่แห่งสวรรค์ นี่คือนิราชาโยคะ, และดังนั้นเหตุใดลูกจึงจะกลายเป็นปวงประชาเล่า? ในเมื่อมามาและบาบากลายเป็นราชินีและราชา เหตุใดลูกจึงไม่กลายเป็นราชาและราชินี

เล่า? มาม่าอยู่ในวัยสาวและبابาน้อยอยู่ในวัยชรา กระนั้นก็ตามท่านได้ศึกษาเล่าเรียนมากกว่าทุกคนอื่น คนหนุ่มสาวควรจะฉลาดที่สุด พ่อพูดว่า: เพียงแต่จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นมากเท่าที่จะเป็นไปได้และลืมทุกคนอื่น มีการวางแผนในโลกเก่า เมื่ออาคารใหม่ถูกสร้างขึ้น สถิติปัญญาของลูกก็ไปในทิศทางนั้น ลูกสามารถเห็นสิ่งนั้นด้วยดวงตาของลูก ในขณะที่ลูกตระหนักถึงสิ่งนี้ด้วยสถิติปัญญาของลูก ผู้คนมากมายได้ลืมต อย่างแท้จริงที่สิ่งนั้นลูกเรียกว่าไวคุณท์, ดินแดนสุขชาติ, สวรรค์ด้วยเช่นกัน แนนอนที่สิ่งนั้นเคยคงอยู่ในบางเวลา, แต่ไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป เวลานั้นลูกกำลังศึกษาราชายะเพื่อที่จะได้มาซึ่งอำนาจในการปกครอง ประเด็นแรกและเป็นประเด็นหลักคือ: พระเจ้าชิวาพูด กฎณะไม่สามารถเป็นพระเจ้าได้ เขาใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม นี่เป็นสิ่งที่ชัดเจนมากกว่าพระเจ้าไม่สามารถเข้าไปสู่วงจรของการเกิดและการตาย รูปเดียวกันของกฎณะที่คงอยู่ในยุคทองไม่สามารถคงอยู่ได้อีกครั้ง ขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิด รูปและนามของเขาก็เปลี่ยนไป เวลานั้น, ดวงวิญญาณตาโมประสาธ พวกเขาพูดว่ากฎณะเคยมีชีวิตอยู่ในยุคทองแดง อย่างไรก็ตาม, เขาไม่สามารถมีรูปเดียวกันนั้นในยุคทองแดง เขาไม่สามารถมาเพื่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ในยุคทองแดง กฎณะมีชีวิตอยู่ในยุคทองเท่านั้น เขาไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พระเจ้าแห่งกิตะไม่ใช่กฎณะ, แต่เป็นชิวา แนนอนที่ท่านมา ผู้คนฉลองวันเกิดของชิวาและดังนั้นอย่างแนนอนที่ท่านเข้ามาในพาหนะ ตัวท่านเองพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดาและให้ชื่อเขาว่าบราห์มา ดินแดนของวิษณุได้ถูกก่อตั้งขึ้นผ่านบราห์มา สงครามมหาภารตะอยู่เบื้องหน้าลูกด้วยเช่นกัน ให้เก็บความรู้ไว้ในสถิติปัญญาของลูกอย่างระมัดระวังอย่างมาก สถิติปัญญาของลูกควรจะต้องจำว่าลูกคือนักเรียนและพ่อกำลังสอนลูก เวลาเล็กน้อยมากที่หลงเหลืออยู่ บาบาจะพาเรากลับไปกับท่าน ผู้ที่ทำให้ตัวพวกเขาเองสูงส่งก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง อย่างไรก็ตาม, มายาเป็นเช่นที่ว่าเธอทำให้ลูกเสียสติได้อย่างสมบูรณ์ ลูกๆ มากมายมีความสนใจอย่างมากในการทำงานรับใช้ พวกเขาไปพร้อมกับเครื่องฉายภาพและทำงานรับใช้ในหมู่บ้านเล็กๆ พวกเขาสร้างปวงประชามากมายและดังนั้นพวกเขาเองก็จะกลายเป็นราชาอย่างแนนอน ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัว ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก เมื่อผู้หญิงกลับมาบริสุทธิ์ สามีของพวกเขาก็ไม่ปล่อยให้พวกเขากลับมาบริสุทธิ์และดังนั้นจึงมีการบรรา เมื่อชั้นยาสสิกกลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาทั้งภรรยา ไม่มีใครพูดสิ่งใดกับพวกเขาเช่นที่ว่า: เหตุใดท่านจึงวิ่งหนีไปและทิ้งสิ่งสร้างของท่านไว้เบื้องหลัง? ไม่มีใครสามารถขัดขวางใครให้กลับมาบริสุทธิ์ได้ เราไม่ได้บอกให้ใครทั้งบ้านและครอบครัวของเขาหรือเธอ เราเพียงแค่พูดว่า: ท่านควรจะกลับมาบริสุทธิ์ ดังนั้นเหตุใดพวกเขาจึงถูกขัดขวางในสิ่งนี้? อย่างไรก็ตาม ต้องอาศัยความกล้าหาญอย่างมากที่จะพูดเช่นนี้ พระเจ้าพูด: หากลูกกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ต้องอาศัยสภาพที่เข้มแข็งและดีมาก ลูกไม่ควรจะมีความผูกพันยึดมั่นใดๆ ฯลฯ ที่เป็นเหตุให้ลูกเฝ้าแต่จดจำพวกเขา เมื่อโยคะของสถิติปัญญาของลูกเฝ้าแต่ลูกถึงในโยคะไปหาครอบครัวของลูก ลูกก็ไม่สามารถกลับมามีค่าต่อการทำงานรับใช้ ที่นี้การสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นเป็นสิ่งจำเป็น นี่คือนิสาน เราต้องจดจำพ่อ ท่านคือผู้เดียวที่พาเราไปสู่ดินแดนของเทวดานางฟ้า ผู้ที่ทำงานรับใช้อย่างดีในสกุลบราห์มินนี่คือชีเนียร์ ลูกต้องให้ความเคารพนับถืออย่างมากต่อพวกเขา ให้ทำงานรับใช้เช่นที่พวกเขากำลังทำ และแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง เวลานั้นลูกต้องใส่ใจเกี่ยวกับความก้าวหน้าของตนเอง ให้ตรวจสอบตนเองและดูว่าลูกได้กลับมามีค่าควรแก่การได้รับมรดกจากبابา พ่อได้มาเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์และพาลูกกลับไปกับท่าน ท่านจะสามารถปฏิเสธลูกได้อย่างไร? เมื่อبابาถามลูก ลูกทั้งหมดก็พูดว่า: “ลูกจะกลายเป็นจักรพรรดินี” ดังนั้นขอให้มียุติกรรมเช่นนั้นด้วยเช่นกัน ลูกๆ บางคนนั้นดีมาก แต่ผู้ที่ไม่ทำความเพียรพยายามจะได้มาซึ่งสถานภาพประเภทใด? ในทุกแง่มุม เป็นเพียงด้วยการทำเพียรพยายามเท่านั้นที่ลูกได้รับผลรางวัล หากนักเรียนล้มป่วย ทันทีที่พวกเขาหายดี เขาก็จะชื้อแะตนเองทั้งวันทั้งคืนในการศึกษาของเขาและไปอย่างรวดเร็วอีกครั้ง ที่นี้ด้วย ลูกต้องชื้อแะตนเองในงานรับใช้ บาบอบอกทุกวิธีการมากมายของการทำงานรับใช้แก่ลูก ให้ฝึกฝนการอธิบายที่นิตรศการ บาบาพูดว่า: ให้ทำความก้าวหน้าและสร้างชีวิตเพื่อตัวลูกเอง ใส่ใจเกี่ยวกับว่าลูกทำงานรับใช้มากเพียงใด และลูกทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตัวลูกมากเพียงใด ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้อย่างไรหากลูกไม่ทำให้ผู้ใดเป็นเช่นเดียวกันกับลูก? ไม่เช่นนั้นแล้ว ก็จะเป็นที่เข้าใจได้ว่าลูกกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชาหรือสาวใช้หรือคนรับใช้ ต้องมีการทำงานรับใช้มากมาย ต้นไม้ของลูกยังเล็ก ยังไม่แข็งแรง ทันทีที่พายุมา ผู้ที่อ่อนแอก็ล้มลง มายาทำให้ผู้คนมากมายทุกซะระหมดอย่างมาก เป็นหน้าที่ของมายาที่จะหันลูกออกไปจากبابา ขณะที่กำลังเคลื่อนไป เมื่อเคราะห์ร้ายได้ถูกขจัดไป ลูกพูดว่าลูกจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกอย่างเต็มที่จากبابา ลูกจะรับใช้อย่างเต็มที่ด้วยร่างกาย, จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูก ในบางกรณี มายาก็ทำให้ลูกทำความผิดและลูกก็หยุดทำตามศรีมัท และแล้วเมื่อลูกจำได้อีกครั้ง ลูกก็เริ่มทำตามศรีมัท เวลานั้นมีชุมชนของราวันอยู่ในโลก เหล่าเทพคือชุมชนของราม ผู้คนของชุมชนของราวันก็ก้มศีรษะของตนแก่ชุมชนของราม ลูกรู้ว่าลูกเคยเป็นนายของโลก เวลานั้นมองดูว่าสภาพของลูกกลายเป็นเช่นไร ขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด! เวลานั้นพ่อกำลังทำให้ลูกทั้งหมดทำเพียรพยายาม ไม่เช่นนั้นแล้วจะมีการเสียใจภายหลังอย่างมากที่ลูกไม่ได้ทำตามศรีมัทของพระเจ้า บาบาอธิบายทุกวัน: ลูกๆ อย่าได้ไม่ระมัดระวัง! ลูกสามารถเห็นว่าผู้ที่กำลังทำงานรับใช้

กำลังรับใช้อย่างดีมากอย่างไร ผู้หนึ่งผู้หนึ่งคือดวงวิญญาณที่มีค่าต้องมารับใช้ในเกรตหนึ่งและผู้หนึ่งผู้หนึ่งเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าต้องมารับใช้ในเกรตสอง นั้นมีความแตกต่าง พ่อจะให้คำแนะนำที่ถูกต้องแก่ลูก ในหนทางของความไม่รู้, พ่อของลูกก็แม้กระทั่งตบตีลูก ที่นี้พ่อที่ไม่มีที่ติดจำกัดอธิบายแก่ลูกด้วยความรัก: ให้ทำความก้าวหน้าเพื่อตัวลูกเอง เฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามในวิธีการใดก็ตามที่ลูกสามารถทำได้ พ่อพอใจที่ท่านได้มาและพบกับลูกๆ อีกครั้งหลังจาก 5000 ปี และกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก มีเพลงว่า: ท่านคือคนเดียวกัน และเราก็เป็นคนเดียวกัน พ่อพูดว่า: ลูกคือลูกๆ เดียวกันของพ่อ ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้ตนเองมีค่าด้วยการทำงานรับใช้ ให้ความนับถืออย่างเต็มที่ต่อผู้ที่ทำงานรับใช้อย่างดี ให้ความใส่ใจเกี่ยวกับความก้าวหน้าของลูกเอง

2. ทำงานรับใช้อย่างเต็มที่ด้วยร่างกาย ,จิตใจและเงินทองของลูก ทำตามศรัทธาและอย่าได้อยู่อย่างไม่ระมัดระวัง

พร: ขอให้ลูกกำหนดตนเองให้นั่งบนที่นั่งของนายผู้ทรงอำนาจและอยู่อย่างเป็นการมาโยคีที่ง่ายดายและต่อเนื่อง
เมื่อลูกตั้งค่านางอย่างกับเครื่องจักรแล้ว เครื่องจะเฝ้าแต่ทำงานต่อไปโดยอัตโนมัติ ในทำนองเดียวกัน เมื่อลูกกำหนดตนเองให้อยู่ในสภาพของนายผู้ทรงอำนาจ คำพูดของความอ่อนแอจะไม่ปรากฏออกมา ทุกความคิด คำพูด และการกระทำจะเฝ้าแต่ออกมาตามที่กำหนดไว้แล้วโดยอัตโนมัติ การกำหนดนั้นจะทำให้ลูกเป็นการมาโยคีได้อย่างง่ายดายและต่อเนื่อง เป็นโยคีง่ายดายผู้ที่อยู่ในสภาพของการเป็นอิสระจากความคิดที่ไม่บริสุทธิ์อย่างต่อเนื่อง

คติพจน์: พูดว่า “บาบา บาบา!” แทนที่จะเป็น "ฉัน" เป็นการพิสูจน์ว่ามีการจดจำระลึกถึง

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน นี่คือนิยามแห่งการบรรจบพบกันที่ให้คุณประโยชน์ที่สวยงามซึ่งพ่อแม่ได้มาและทำให้บา
ริตที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์
- คำถาม:** ลูกได้รับสัญญาณใดในยุคแห่งการบรรจบพบกันทันทีที่พ่อมา?
- คำตอบ:** เพราะพ่อมาเพื่อนำการจบสิ้นของโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ ทุกคนจึงได้รับสัญญาณของโลกเก่าที่กำลังจะถึง
จุดจบ เหตุนี้เองจึงมีนิมิตของการทำลาย เวลาที่ลูกสามารถเห็นต้นไม้ของโลกใหม่เบ่งหน้าลูก
- เพลง:** จากการได้พบท่าน เราได้พบทั้งโลก ท้องฟ้าพื้นดินทั้งหมดนั้นเป็นของเรา

โอมซานติ ในความเป็นจริงควรมีการกล่าวว่า “อรุณสวัสดิ์ Good morning จากพ่อทางจิตถึงลูกๆทางจิต” เพราะลูก
ว่าพ่อมาเพื่อเปลี่ยนกลางวันเป็นกลางคืน ลูกสามารถคิดคำนวณสิ่งนี้: เมื่อใดที่บาบาในที่สุด? ไม่มีวันที่หรือเวลาที่
แน่นอน อย่างไรก็ตามเมื่อท่านมาต้องเป็นหนึ่งนาฬิกาหลังจากเที่ยงคืนเมื่อบาบาเข้ามาในร่างนี้ นี่คือนิยามกลางวันและกลางคืนที่
ไม่มีขีดจำกัด ไม่สามารถแสดงเวลาและวันที่ให้เห็นได้ ท่านเพียงบอกลูกๆของท่านว่าท่านมาเพื่อเปลี่ยนกลางวันให้
เป็นกลางวันและนรกเป็นสวรรค์ นั่นคือท่านมาเพื่อทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์ไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ลูกสามารถเข้าใจว่ามีคำกล่าว
ว่าบาบาในกลางคืน ผู้คนพูดถึงกลางคืนของชีวา (ชีพราตริ) ท่านมาเพื่อเปลี่ยนกลางวันเป็นกลางคืน ท่านมีดวงชะตา
หรือไม่? ไม่มีเวลาหรือวันที่สำหรับวันเกิดของกฤษณะเช่นกัน เพราะพวกเขาได้นำกฤษณะไปสู่ช่วงเวลาที่ยาวไกล ไม่มีใคร
รู้ว่าเมื่อไรกฤษณะถือกำเนิด ไม่มีช่วงเวลา วันที่ หรือระยะเวลา พวกเขาเพียงแต่ฉลองวันเกิดของกฤษณะในเวลา
กลางคืน ในความเป็นจริงชีพบาบาในกลางคืนด้วยเช่นกัน ลูกๆพูดว่าเป็นกลางคืนของชีพบาบา ผู้คนในบาร์ตฉลอง
กลางคืนของชีวา (ชีพราตริ) พวกเขาพูดถึงวันเกิดของชีวา (ชีพแจนที) ด้วยเช่นกัน แต่ในความเป็นจริงลูกไม่ควรจะพูด
ว่าเป็นวันเกิดของชีวาเพราะท่านไม่เคยตาย เป็นมนุษย์ที่ตายแล้วกลับมาใช้ชาติเกิด ท่านไม่มีวันตาย เหตุนี้เองจึงเป็น
สิ่งผิดที่จะพูดว่า “วันเกิดของชีวา” เป็นการถูกต้องที่จะพูดว่า “กลางคืนของชีวา” ชีพบาบาบอกสิ่งทั้งหมดนี้แก่ลูก ไม่มีผู้ใด
สามารถพูดเช่นนั้นได้ แม้ว่าพวกเขาพูดว่า “ชีโวฮัม” (นั่นคือชีวา) พวกเขาไม่สามารถบอกลูกได้ว่าเมื่อไรที่พ่อมาหรือทำ
อะไรเมื่อพ่อมา ชีพบาบาบอกลูกว่ากลางคืนของครึ่งหนึ่งของวงจรถือเวลานี้กำลังจะถึงจุดจบและกลางวันกำลังจะเริ่มต้น
ฉากของกิตะกำลังชั่วร้าย พายุของความตายก็อยู่เบื้องหน้าลูกด้วยเช่นกัน อย่างแน่นอนที่มีโลกไม่บริสุทธิ์ด้วย เวลานี้เป็น
ตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและความยากลำบากมากมายอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกเข้าใจว่านี่คือสงครามมหาภารตะเดียวกันซึ่งได้
รับการจดจำไว้ในคัมภีร์ โลกเก่ากำลังจะถูกทำลายผ่านภัยพิบัติทางธรรมชาติ ดังนั้นพระเจ้าแห่งกิตะต้องได้มาอย่าง
แน่นอน ท่านมาในตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก เจ้าชายองค์แรกของยุคทองไม่สามารถมีชีวิตอยู่ในยุคทองแดง (ในรูป
เดียวกัน) มนุษย์ได้รับร่าง 84 ร่าง และรูปลักษณะของพวกเขาเปลี่ยนไปทุกชาติเกิด ไม่มีสองชาติเกิดใดที่พวกเขาจะมีรูป
ลักษณะเดียวกัน แม้ว่ากฤษณะได้รับการจดจำและได้รับการกราบไหว้บูชาในเวลานี้ พวกเขาไม่สามารถแสดงรูป
ลักษณะที่ถูกต้องของกฤษณะได้ ลูกไม่สามารถถ่ายภาพของเขาได้ พวกเขาเพียงแต่ทำสัญลักษณ์ของกฤษณะบน
กระดาดหรือจากดินเหนียว เพียงเมื่อลูกเข้ามาแทนที่นั้นจึงจะสามารถเห็นรูปลักษณะที่ถูกต้องของกฤษณะได้ ลูกไม่
สามารถถ่ายภาพของกฤษณะได้ มีร้านขายยารวบรวมกฤษณะ (ในฉนวน) และเธอก็โด่งดังอย่างยิ่ง เธอได้รับการจดจำใน
บรรดาผู้เลื่อมใสศรัทธาหลัก เธอจะจดจำกฤษณะแล้วได้นิมิตของเขานั่นที่ เธอบูชากฤษณะ เธอได้เห็นกฤษณะในนิมิต
และเหตุนี้เองเธอจึงต้องการอยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าไม่มีกิเลสใดๆที่นั่น หากลูกรักกฤษณะ แน่แน่นอนที่ลูกต้องกลับมา
บริสุทธิ์ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถพบปะกับกฤษณะได้ เป็นเพราะมีราได้้อย่างบริสุทธิ์เธอจึงได้รับการยกย่อง เพียงบาบา
เท่านั้นที่อธิบายความลับเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูก ความปรารถนาที่บริสุทธิ์ของเธอสมหวังเป็นเวลาชั่วครู่ในหนทางความ
เลื่อมใสศรัทธา เธอเคยได้นิมิต ไม่ว่าความปรารถนาใดก็ตามที่เธอมีนั้นสมหวังเป็นช่วงระยะเวลาชั่วครู่ มีเทพ
หลากหลายประเภทและผู้คนที่ต้องการได้นิมิตของเทพเหล่านั้น ดังนั้นตามแผนของละครความปรารถนาเหล่านั้นได้รับการ
เติมเต็ม หนทางความเลื่อมใสศรัทธาถูกกำหนดไว้แล้วด้วยเช่นกัน พวกเขาศึกษาพระเวทและคัมภีร์และเพียรพยายาม
อย่างหนักมาก แต่พวกเขาไม่สามารถไปสู่การหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตได้ ก่อนหน้านั้นผู้คนเคยไปที่พาราณสีและ
สังเวदनเองที่คาลิ พวกเขาเคยเชื่อว่าพวกเขาจะไปสู่ดินแดนของชีวาหรือไปสู่การหลุดพ้น อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถ
ไปที่นั่นได้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถพาทุกคนไปสู่การหลุดพ้น ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้ประทานการ

หลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ไม่สามารถมีผู้ใดพาไปสู่การหลุดพ้น ในยุคทองเมื่อเคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์มีการหลุดพ้นในชีวิต ไม่มีบ่วงพันธะในชีวิต มีผู้คนน้อยนิดมากที่นั่น เวลานั้นมีหลายแสนคน จะไม่มีมากมายเช่นนั้นในยุคทอง ทุกคนอื่นอยู่ที่ไหนในเวลานั้น? เพียงเวลานี้เท่านั้นที่ถูกรู้สิ่งนี้ ลูกได้รับความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกเวลานี้ ไม่มีใครสามารถมีความรู้ของผู้สร้างหรือตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ลูกรู้ว่าเวลานี้คือตอนสิ้นสุดของโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้คนเหล่านั้นคิดว่ายุคเหล็กจะยังคงดำเนินไปอีก 40,000 ปี อย่างไรก็ตามลูกรู้ว่าเวลานี้ยุคเหล็กกำลังจะจบสิ้น และเหตุนี้เองพอจึงมาและพูดความรู้นี้ พระเจ้านั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด การเกิดของท่านเกิดขึ้นที่นี่ ท่านมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันและให้สัญญาณการจบสิ้น ท่านได้ให้นิมิตของการทำลายด้วยเช่นกัน อรชุนได้ถูกแสดงว่าเคยได้นิมิต ในบรรดาลูกๆด้วยหลายคนก็เคยได้นิมิต ยิ่งลูกเข้ามาใกล้เพียงใดลูกจะสามารถเห็นทุกสิ่งได้มากตามนั้น เมื่อใครบางคนเข้ามาใกล้บ้านของเขา เขาก็เริ่มที่จะจดจำทุกสิ่ง ลูกเองจะเฝ้าแต่ได้นิมิตมากมาย ลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นแล้วก็ลงมาสู่การหลุดพ้นในชีวิต ลูกรู้ว่าอย่างแท้จริงที่บาร์ตเคยเป็นนายของโลก พอพูดว่า: พอมาทุก 5000 ปีและสอนราชาโยคะแก่ลูก การก่อตั้งนี้กำลังเกิดขึ้นเพื่อโลกใหม่ในอนาคต การก่อตั้งเกิดขึ้นในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกบราห์มินมีชีวิตอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ผู้คนเหล่านั้นคือศูทร ในขณะที่ลูกคือบราห์มิน ผู้อื่นนั้นคือเทพ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวถึงในคัมภีร์ ผู้คนไม่รู้ว่ายุคแห่งการบรรจบพบกันคืออะไร สิ่งนี้ลูกเรียกว่ายุคแห่งการบรรจบพบกันที่ให้คุณประโยชน์ที่สวยงามเมื่อบาร์ตที่ไม่บริสุทธิ์นั้นกลับมาบริสุทธิ์ พอให้คุณประโยชน์และท่านมาในบาร์ต พอพูดว่า: 84 ชาติเกิดของลูกได้มาถึงจุดจบแล้วเวลานี้ เวลานั้นลูกไม่บริสุทธิ์ ไม่มีแม่เพียงคนเดียวที่บริสุทธิ์ ทุกคนเลวทรามต่ำช้าและถือกำเนิดมาจากกิเลส ลูกเคยเป็นเทพที่สูงส่งและแล้วลูกกลายเป็นนักรบ พอคำ และศูทร เวลานั้นลูกกลายเป็นบราห์มินและแล้วลูกจะกลายเป็นเทพ ท่านมาในตอนสุดท้ายและทำการก่อตั้งผ่านปากของพระชาติบาบราห์มา การก่อตั้งของสิ่งใด? ของสวรรค์และศาสนาเทพ ลูกได้มาที่นี่เพื่อสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและกลายเป็นเทพ ลูกรู้ว่าผู้ที่มิเกลไม่ได้รับอนุญาตให้มาที่นี่ ก่อนอื่นต้องมีการทำสัญญาของความบริสุทธิ์ หากหลังจากทำสัญญาลูกทำลายสัญญานั้น ลูกจะจบสิ้นในก้นบึ้งของนรกและถือกำเนิดเป็นสัปหระอ ไม่มีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ใดสามารถมาที่นี่เบื้องหน้าบาบา แม้หากครุบราห์มินนำใครบางคนมาที่นี่โดยความผิดพลาด เธอเองก็ได้รับการประณามสำหรับสิ่งนั้น ทั้งสองกลายเป็นสัปหระอ ผู้ที่ไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์ไม่มีสิทธิ์จะมาที่นี่ ใครก็ตามสามารถมาและรับฟังเป็นการส่วนตัว(กับพี่น้องหญิงชาย)แต่พวกเขาไม่สามารถเข้ามาสู่ขุมขุมของบาบาได้ บางคนผู้ที่นำผู้ใดมาด้วยความผิดพลาดก็จะเสียใจอย่างมากด้วยเช่นกัน ผู้คนมากมายมาที่นี่ พวกเขาทั้งหมดรู้ว่าพวกเขากำลังจะไปหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และแน่นอนที่พวกเขาต้องกลับมาบริสุทธิ์ มีร่ายอยู่อย่างบริสุทธิ์และดังนั้นจึงมีความนับถืออย่างมากต่อเธอ เวลานั้นลูกได้ให้น้ำทิพย์แห่งความรู้แก่พวกเขาที่จะดื่ม แต่ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าพวกเขาต้องการดื่มยาพิษ ผู้ที่อ่อนแอและไร้เดียงสามากมายถูกทำร้ายเนื่องจากกิเลส ไม่มีเรื่องของกฤษณะในสิ่งนี้ ความผิดที่ยิ่งใหญ่ก็คือพวกเขาได้ใส่ชื่อของกฤษณะแทนชื่อของพระเจ้า พ่ออธิบายว่า: ผู้เลื่อมใสศรัทธาพูดว่าพระเจ้ามาหลังจากที่พวกเขาทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อที่จะให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่พวกเขา ดังนั้นความเลื่อมใสศรัทธานั้นไร้ผล แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด บาร์ตเคยเป็นยุคทองและเวลานี้เป็นยุคเหล็ก พวกเขาเรียกหาผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาและดังนั้นพวกเขาต้องเป็นผู้ไม่บริสุทธิ์ แต่หากลูกบอกใครว่าเขาเป็นชวานรที่ไม่บริสุทธิ์ เขาจะไม่เข้าใจสิ่งนั้น เมื่อบาบาได้ทำให้ลูกรู้คิด นั่นก็กลายเป็นสวรรค์ เวลานั้นเป็นเพราะทุกคนไม่รู้จัก พวกเขาจึงยากจนข้นแค้น บาร์ตเคยสูงส่งอย่างยิ่ง เมื่อเคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ พวกเขาพูดว่านั่นเคยเป็นสวรรค์และเคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ และแล้วพวกเขาก็เขียนสิ่งต่างๆเหล่านั้นไว้ในคัมภีร์ที่ผู้คนเชื่อว่าปีศาจก็เคยมีชีวิตอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน คัมภีร์เหล่านั้นไม่ได้นำไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เพียงเมื่อพอมาเท่านั้นที่ท่านประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน นี่คือการอาณาจักรของราวันและเหตุนี้เองผู้คนจึงต้องการอาณาจักรของราม พวกเขาไม่รู้ว่เมื่อไรที่อาณาจักรของราวันได้เริ่มต้น พ่อมหาสมุทรแห่งความรู้พาทุกคนไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ทุกดวงวิญญาณได้รับบทบาที่ไม้อสุยสลาย ดวงวิญญาณมาจากดินแดนแห่งความสงบสู่โลกนี้เพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ดวงวิญญาณไม่อสุยสลายและละครก็ไม่อสุยสลาย ดวงวิญญาณเป็นนักแสดงที่ไม่อสุยสลายในละคร พวกเขาคือผู้อาศัยของอาณาจักรสูงสุด 84 ชาติเกิดได้รับการจดจำ ผู้คนพูดถึง 8.4 ล้านชาติเกิด พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในก้อนกรวดก้อนหินและดังนั้นนั่นเป็นการประณาม พ่อยกระดับบาร์ตและทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ ราวันมาและประณามและทำให้บาร์ตเป็นนรก นี่คือการละเล่นเกี่ยวกับความสุขและความทุกข์ นี่คือการป้าของหนาม พ่อมาและเปลี่ยนหนามเป็นดอกไม้ หนามใหญ่โตที่สุดคือตัณหาหระ พ่อพูดว่า: เวลานั้นพ่อได้มาเพื่อชำระลูก ผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์จะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ พ่อได้มาเพื่อสอนราชาโยคะที่ง่ายดายแก่ลูก ท่านพูดว่า: จดจำพ่อผู้เป็นที่รักของลูก! ดวงวิญญาณทั้งหมดคือคู่รักของผู้เป็นที่รักเดียว ท่านมาและพาทุกคนไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น แต่บาบาพูดว่า: ลูกไม่สามารถไปที่นั่นได้ขณะที่ลูกไม่บริสุทธิ์ จดจำพ่อเพื่อที่อัลลอยจะสามารถถูกขจัดออกไป ตามละคร พ่อมาเมื่อเป็นเวลา

สำหรับพ่อที่จะมาเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ นี่คือสงครามมหากาฬเดียวกัน นี่คือสงครามสุดท้ายในดินแดนของความตาย ไม่มีสงครามใดในดินแดนของความเป็นอมตะ ที่นั่นเป็นอาณาจักรของรวมที่ซึ่งดวงวิญญาณที่มีศีลธรรมจรรยา(ธรรมอาตมา)อาศัยอยู่ ที่นี้มีแต่ดวงวิญญาณบาปผู้ที่เฝ้าแต่ทำบาป โลกของดวงวิญญาณบุญเรียกว่าสวรรค์ พ่อพูดว่า: พ่อพาคุณไปสู่สภาพของการไต่เต้าใน 1 วินาที ใช้เพียงชาติเกิดสุดท้ายเดียวนี้ ในขณะที่สภาพของการตกต่ำใช้ 84 ชาติเกิด พ่อพูดว่า: จดจำพ่อขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหว พ่อต้องมาเพื่อยกกระดืบแม่แต่ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาเหล่านี้ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ผู้คนซึ่งมีสติปัญญาตาโมประสาณได้ยิน พวกเขาเฝ้าแต่พูดว่าสิ่งนั้นจริง พวกเขามีศรัทธาที่มีดบอด นั่นเรียกว่า*ศรัทธาที่มีดบอด* พวกเขาเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาตุ๊กตาโดยที่ไม่ล่วงรู้*ประวัติชีวิต*ของสิ่งเหล่านั้น เวลานี้พ่อมาและให้ความรู้ของสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูก สิ่งนี้เรียกว่า*ความรู้ทางจิต* นั่นคือ*ปรัชญา*ของคัมภีร์ เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและอธิบายทั้งหมดนี้แก่ลูก ไม่มีมนุษย์แม้เพียงคนเดียวในโลกรู้จักพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดอย่างถูกต้อง หากในฐานะมนุษย์พวกเขาไม่รู้จักพ่อ พวกเขาเลวร้ายยิ่งกว่าสัตว์ พวกเขาไปอยู่เบื้องหน้าเทพและร้องสรรเสริญ “ท่านเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม” ทั้งสองนั้นเป็นมนุษย์ แต่ที่นั่นเป็นป่าที่เต็มไปด้วยหนาม บาบากำลังเปลี่ยนลูกจากหนามเป็นดอกไม้ บาร์ตเคยเป็นดินแดนแห่งสัจจะ และแล้วราวันมาและทำให้เป็นดินแดนของความหลอกลวง เป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่ทำให้เป็นดินแดนแห่งสัจจะเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและให้คำแนะนำของท่านแก่ลูก ท่านให้คำแนะนำตัวของท่านแก่ลูกๆบราห์มิน และแล้วความรู้นี้จะไม่คงอยู่ ด้วยพลังโยคะลูกจะกลายเป็นนายของโลก ไม่มีใครสามารถได้รับอำนาจในการปกครองโลกด้วยพลังวัตถุ บาร์ตซึ่งเคยเป็นนายของโลก เวลานั้นกลับมายากจนข้นแค้น สติปัญญาของมนุษย์เป็นเช่นที่ว่าถึงแม้พวกเขาได้เห็น*กระดาน*ที่อยู่ข้างนอกซึ่งเขียนไว้ว่า “ประสาบิดาบราห์มา कुमारและกุมารี” พวกเขาก็ไม่เข้าใจว่านี่คือ*ครอบครัว*ของพระเจ้า มีบีเคมากมาย ไม่สามารถมีศรัทธาที่มีดบอดใดที่นี้ นี่คือ*ครอบครัว*ของพระเจ้า พวกเขาคิดว่านี่คือ*สถาบัน* โอแต่เป็น*ครอบครัว*! มี कुमारและกุมารีและดังนั้นคือบ้าน ลูกจัดนิทรรศการมากมายและอธิบายอย่างมากให้แก่ผู้คน แต่กระนั้นพวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใด เพียงเมื่อพวกเขาได้รับ 7 *บทเรียน*และเข้าใจอย่างชัดเจนที่จะทำให้สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาว่าพ่อได้มาอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และ*สวัสดีตอนเช้า* จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะไปสู่สภาพของการไต่เต้า จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหว จงยกกระดืบทุกคนในวิธีการเดียวกันกับที่พ่อทำ

2. ดื่มน้ำทิพย์แห่งความรู้และช่วยผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกันด้วย จงทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนหนามไปเป็นดอกไม้

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลและถูกประทับความกล้าหาญและความกระตือรือร้นที่ไม่สูญสลายด้วยสภาพของการตายขณะมีชีวิตอยู่ของลูก
ความกระตือรือร้นปรากฏให้เห็นในสายตาและคุณลักษณะและในทุกกิจกรรมของผู้ที่เต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผล อย่างไรก็ตาม เพื่อที่จะถูกประทับความกล้าหาญและความกระตือรือร้นที่ไม่สูญสลาย ลูกต้องตายขณะที่มีชีวิตอยู่จากอดีตและสันสการ์เก่า ธรรมชาติ ความคิด และการกระทำที่ขัดต่อกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของพระเจ้า กำหนดสวิตช์ของคำสัญญาของลูกและเฝ้าแต่เคลื่อนไปตามคำสัญญาของลูกในทางปฏิบัติ พร้อมด้วยความกล้าหาญ ยังมีความกระตือรือร้นและประกายของการได้มาซึ่งการบรรลุผลด้วยเช่นกัน และแล้วจะมองเห็นได้จากกระยะไกล

คติพจน์: ผู้ที่เป็นแสงและเบาสบาย(ดับเบิลไลต์)ใน mela หรือ jamela (สถานการณ์ที่รื่นเริง) เป็นตัวของดาร์นา

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน, พ่อเตือนลูกว่าลูกเคยบริสุทธิ์ และแล้วขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด, ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลาที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง.
- คำถาม:** คำถามใดที่พ่อถามลูกๆ ผู้ที่กำลังกลับมาบริสุทธิ์จากที่ไม่รู้จัก และความเพียรพยายามใดที่ท่านแนะนำให้ลูกทำ?
- คำตอบ:** ลูกๆ, พ่อให้สมบัติแก่ลูกอย่างมากมาย! ลูกมีสมบัติที่นับไม่ถ้วน! ลูกได้สูญเสียสมบัติทั้งหมดไปที่ใด? ลูกกลายเป็นผู้ล้มละลายเช่นนั้นได้อย่างไร? บาร์ต, ที่เคยเป็น “นกกระจอกทองคำ” กลายเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร? เวลาที่พ่อแนะนำลูกว่า: ลูกๆ, ทำความเพียรพยายามอีกครั้งหนึ่ง! ศึกษาราชาโยคะและกลับมาเป็นนายแห่งสวรรค์!.

โอมชานติ ลูกๆ กำลังจดจำใครที่นั่น? พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ท่านอยู่ที่ไหน? ผู้คนเรียกหาท่าน, “โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์” ไม่ใช่เหรอ? ในปัจจุบันนี้, แม้กระทั่งชั้นยาสีก็พูดถึงรามผู้ชำระให้บริสุทธิ์ผู้ที่ เป็นของสีดา นั่นคือ พวกเขาพูดว่า: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ของเราผู้ที่ไม่บริสุทธิ์, ได้โปรดมา! ลูกๆ เข้าใจว่า ยุคทองถูกเรียกว่าโลกใหม่ที่บริสุทธิ์ และยุคเหล็กถูกเรียกว่าโลกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์ เวลาที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่ไหน? ในตอนท้ายสุดของยุคเหล็ก เหตุนี้เองลูกจึงเรียกหา; บาบา, โปรดมาและชำระเราเถิด! เราเป็นใคร? นั่นเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณที่ต้องกลับมาบริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาได้รับร่างที่บริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์ พวกเขาได้รับร่างที่ไม่บริสุทธิ์ ร่างกายนี้คือหุ่นกระบอก ดินเหนียว ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณพูดและเรียกหาโดยผ่าน *อวัยวะ* เหล่านี้: ฉันได้กลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างมาก ได้โปรดมาและชำระฉันเถิด! พ่อชำระลูก, และแล้วราวัน, กิเลส, ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ ยุคทองกล่าวได้ว่าบริสุทธิ์และยุคเหล็กนั้นกล่าวได้ว่าไม่บริสุทธิ์ เวลาที่พ่อเตือนลูกว่า: ลูกเคยบริสุทธิ์ และแล้วลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิด เวลาที่ลูกอยู่ในตอนสุดท้ายของหลายชาติเกิดของลูก เวลาที่ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดของลูกอย่างสมบูรณ์ นี่คือการไม่โลกมนุษย์ พ่อคือเมล็ดของต้นไม้ ลูกเรียกหาพ่อว่า: โอ้ พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด! พ่อคือ *พระเจ้า, พ่อ, ผู้ปลดปล่อย* และ *ผู้นำทาง* ด้วยเช่นกัน ลูกแต่ละคนพูดเพื่อตนเองว่า: ปลดปล่อยฉันและกลายเป็น *ผู้นำทาง* เพื่อนำฉันไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ชั้นยาสีถามด้วยว่า: เราจะได้รับความสะดวกสบายได้อย่างไร? ดินแดนแห่งความสงบคือโลกที่ไม่มีตัวตนที่ซึ่งดวงวิญญาณลงมาเล่น *บทบาท* ของเขา เพียงดวงวิญญาณ, ไม่ใช่ร่างกายที่อาศัยอยู่ที่นั่น ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่นั่นอย่างปราศจากร่าง, นั่นคือไม่มีร่างกาย นั่นถูกเรียกว่าดินแดนของความสงบ, โลกที่ปราศจากกิเลส, ที่ซึ่งดวงวิญญาณอาศัยอยู่ รูปภาพของบันไดได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ ด้วยเช่นกันว่าลูกเฝ้าแต่ลงบันไดมาอย่างไร เป็นการใช้ 84 ชาติเกิดของลูก 84 ชาติเกิดคือสูงสุด บางคนแม้กระทั่งใช้เพียงชาติเกิดเดียวเท่านั้น เป็นเพียงจากชาติเกิดแรกถึง 84 ชาติเกิดเท่านั้น ดวงวิญญาณเฝ้าแต่ลงมาจากเบื้องบน พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ เมื่อลูกใส่ที่อยู่บนจดหมาย, พวกเขาเขียนว่า: ชีพบาบา พร้อมกันกับ บราห์มาบาบา ชีพบาบา คือพ่อของดวงวิญญาณ และบราห์มาถูกเรียกว่าอดิเทพ, อดัม, ดาด้า พ่อเข้ามาในดาด้าและพูดว่า: ลูกเรียกหาพ่อ: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์, โปรดมา! ดวงวิญญาณเรียกหาพ่อผ่านร่างกายของเขา สิ่งหลักคือดวงวิญญาณ นี่คือการดินแดนของความทุกข์ ที่นี้ขณะที่นั่งในบางแห่ง, ผู้คนมีความตายก่อนเวลาอันควร แม้กระทั่งเด็กเล็กๆ ก็ตาย ไม่เคยมีความตายก่อนเวลาอันควรในยุคทอง ขณะที่คนที่ตายขณะเพียงนั่งอยู่ในบางแห่ง ไม่มีความเจ็บป่วยเช่นนั้นที่นั่น ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์ เป็นชื่อที่ดีมาก! เมื่อชื่อนั้นถูกกล่าวถึง, หัวใจของลูกก็กลับมามีความสุข: *ยุคทอง, สวรรค์, ดินแดนสีขาวดี ชาวคริสต์* ยืนยันพูดว่า 3,000 ปีก่อน *พระคริสต์* เคยมี *ดินแดนสีขาวดี* ผู้คนของบาร์ตไม่แม้กระทั่งรู้ถึงสิ่งนี้ นี่เป็นเพราะว่าพวกเขาได้เห็นความสุขมากมาย, และพวกเขาได้เห็นความทุกข์มากมายด้วยเช่นกัน พวกเขากลับมาตาโมประธาน พวกเขาคือผู้ที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด หลังจากครึ่งหนึ่งของวงจร, ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นก็ตามมา เวลาที่ลูกเข้าใจว่าเหล่าเทพคงอยู่เป็นเวลาค้างคาวจร ไม่มีศาสนาอื่นใดในเวลานั้น และเมื่อเป็นอาณาจักรของรามในยุคเงิน, นั้นยังไม่มีผู้คนของศาสนาอิสลามหรือศาสนาพุทธ ผู้คนเวลานี้อยู่ในความมืดมิดอย่างที่สุด พวกเขาพูดว่าระยะเวลาของโลกนั้นหลายแสนปี เหตุนี้เองพวกเขาจึงเชื่อว่ายุคเหล็กยังคงอยู่ในระหว่างเป็นทารก เวลาที่ลูกเข้าใจว่าระยะเวลาของยุคเหล็กได้มาถึงจุดสิ้นสุดและเวลานี้ยุคทองกำลังจะมา ดังนั้นลูกได้มาหาพ่อเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์ของลูก ลูกทั้งหมดเคยเป็นชาวสวรรค์ พ่อมาเพื่อก่อตั้งสวรรค์ ทุกคนจะไปบ้านสู่ดินแดนแห่งความสงบ และแล้วพวกเขาจะลงมาที่นี้และกลายเป็นนักแสดง ดวงวิญญาณไม่สามารถพูดโดยปราศจากร่างกาย ที่นั่นเป็นเพราะดวงวิญญาณไม่มีร่างกาย

พวกเขาอยู่อย่างหนึ่งเงิบ นั่นเรียกว่าโลกที่ไม่มีตัวตน, ดินแดนแห่งความเงิบสงบ สิ่งเหล่านั้นไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ มนุษย์เป็นผู้สร้างคัมภีร์ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง พวกเขาไม่ได้กระทำความเลื่อมใสศรัทธาที่นั่น และนั่นจึงไม่มีค วามจำเป็นสำหรับคัมภีร์ เหล่าเทพไม่ได้กราบไหว้บูชาผู้ใด ภายหลังมนุษย์กราบไหว้บูชาเทพ นั่นคือโลกของเหล่าเทพ และนี่คือโลกของมนุษย์ ที่นั่นเคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพแต่นั้นไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป ไม่มีใครรู้ว่าเหล่าเทพเหล่านั้น ไปที่ใด นั่นเคยมี*ราชวงศ์*ของลักษมีและนารายณ์ เวลานั้นลูกได้รับความรู้ของสิ่งนั้น ไม่มีมนุษย์อื่นใดมีความรู้^{นี้} พ่อมาและ ให้ความรู้^{นี้}แก่มนุษย์ผ่านมนุษย์ผู้ซึ่งกลายเป็นเทพ ลูกๆ มนุษย์มาที่นี่เพื่อกลายเป็นเทพ เหล่าเทพไม่เคยกินอาหารที่ไม่ บริสุทธิ์และไม่เคยสูบบุหรี่ พวกเขาคือเทพ ในขณะที่ทั้งหมดเป็นมนุษย์ เทพเหล่านั้นบริสุทธิ์ ขณะที่มนุษย์เหล่านั้นไม่ บริสุทธิ์ พ่อ^{นี้}ที่นั่นและพูดกับดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณรับฟังผ่าน*อวัยวะ*เหล่านี้ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ ราว^{นี้} ไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง ไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์ที่นั่น ความทุกข์เริ่มขึ้นที่ละน้อยภายหลัง, ที่นั่นลูกมีสมบัติมากมาย ใน หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกสร้างวัด ในตอนแรกมีวัดโสมนาถ ลูกมีเพชรพลอยที่ใหญ่โตมากซึ่งไม่มีผู้ใดสามารถ ประเมินค่าได้ สิ่งหลักคือวัดโสมนาถ อย่างไรก็ตาม, ราชาทูกพระองค์ต้องมีการสร้างวัดของตนเอง (ในราชวังของตนเอง) เพราะราชาเหล่านั้นต้องการที่จะทำการกราบไหว้ด้วยเช่นกัน ก่อนอื่นใดมีการกราบไหว้บูชาชีวา ชีวาเรียกว่าโสมนาถด้วย เช่นกัน โสมนาถหมายถึงเจ้าผู้ให้น้ำทิพย์แก่ลูกดื่ม นี่คือน้ำทิพย์ของความรู้, ใช่มั้ย? พ่อ^{นี้}ที่นั่นและอธิบายว่าพ่อถูกเรียก ว่า*สัจจะ*เท่านั้น พ่อพูดว่า: เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและทำให้บาร์ตกลายเป็นดินแดนแห่งสัจจะ ไม่เช่นนั้นแล้วลูกๆ ทั้งหมดจะ กลายเป็นเทพได้อย่างไร? พ่อสอนทั้งหมดนี้แก่ลูกด้วยเช่นกัน ชีพบาบาทำกิจกรรมของท่านผ่านบราห์มา บราห์มาได้กลับ มาน่าเกลียดเพราะนี่คือชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิด และแล้วท่านจะกลับมาสวยงาม พวกเขามีรูปภาพของ กฤษณะแสดงให้เห็นว่าเขาดำคล้ำและสีอ่อนด้วยเช่นกัน มีรูปภาพที่ดีมากมายใน*พิพิธิภัก*ที่ลูกสามารถอธิบายได้อย่างดี มาก ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ, ไปยังบ้านของลูก เราคือผู้อาศัยของสถานที่แห่งนั้น และแล้วเรามาที่นี่ เพื่อเล่น*บทบาท*ของเรา ก่อนอื่นใดลูกๆ ควรจะมีศรัทธาว่านี่ไม่ใช่ผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาที่สอนลูก ผู้^{นี้}อาศัยอยู่ในชาวฮิน ดุห์, แต่ผู้เดียวที่เข้ามาในผู้^{นี้}และพูดคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่มีผู้ใดรู้จักท่าน พวกเขาพูดว่า “*โอ้ พระเจ้า, ผู้เป็น พ่อ!*” แต่ไม่มีผู้ใดรู้ว่า ชื่อท่าน, รูป, ดินแดนและช่วงเวลาของท่านคืออะไร และแล้วพวกเขาก็พูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่ง ในเวลาเดียวกัน ให้ถามพวกเขาว่า พระเจ้าอยู่ที่ไหนและพวกเขาจะตอบว่าท่านอาศัยอยู่ทุกอนุหรือท่านอยู่ในทุกคน มีด วงวิญญาณหนึ่งในแต่ละคน พวกเขาเรียกหาพ่อดวงวิญญาณสูงสุดว่า: บาบ, ได้โปรดมาและชำระเราผู้ไม่บริสุทธิ์ให้ บริสุทธิ์เกิด! ลูกเรียกหาพ่อให้ทำธุรกิจและงานรับใช้^{นี้} โปรดมาและทำให้เราผู้ที่สกปรกให้บริสุทธิ์เกิด! ลูกเชื่อเชิญพ่อให้ เข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อไม่เคยมองเห็นโลกที่บริสุทธิ์ ท่านมาเพื่อรับใช้ลูกในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ อาณาจักรของราวัน เวลานั้นจะถูกทำลาย ลูกกำลังศึกษาราชายะคะที่^{นี้} และลูกจะไป^{ที่นั่น}และกลายเป็นราชาเหนือราชา ลูกได้ทำสิ่งนี้มานับครั้ง ไม่ถ้วน ก่อนอื่นใดมีสกุลบราห์มิน ประชาบิดาบราห์มาได้รับการจดจำ, และท่านถูกเรียกว่าอดัมและอดิเทพด้วย ไม่มีผู้ใดรู้ สิ่ง^{นี้} มีผู้คนมากมายที่มา^{ที่นั่น}และรับฟังความรู้^{นี้} แต่แล้วพวกเขาก็อยู่ภายใต้อิทธิพลของมายา ขณะที่จะกลับมาบริสุทธิ์, เป็นดวงวิญญาณบุญ, พวกเขากลายเป็นดวงวิญญาณบาป มายาเต็มไปด้วยพลังอย่างยิ่ง เธอทำให้ทุกคนกลายเป็นดวง วิญญาณบาป ไม่มีแม้ดวงวิญญาณเดียวที่บริสุทธิ์หรือเป็นดวงวิญญาณบุญที่^{นี้} เพียงเหล่าเทพเท่านั้นที่เคยเป็นดวง วิญญาณที่บริสุทธิ์ เมื่อทุกคนกลับมาไม่บริสุทธิ์ พวกเขา^{นี้}เรียกหาพ่อ เวลานั้นเป็นอาณาจักรของราวัน, โลกที่ไม่บริสุทธิ์ สิ่ง^{นี้}เรียกว่า*ป่าของหนาม* ยุคทองคือ*สวนดอกไม้ม* มีดอกไม้ชิ้นหนึ่งมากมายใน*สวนมุกัลปี* ลูกแม้กระทั่งหาดอกอ้อ (มีพิษ) ได้^{ที่นั่น} อย่างไรก็ตามไม่มีผู้ใดเข้าใจความแตกต่าง เหตุใดพวกเขาจึงให้ดอกอ้อแก่ชีวา? พ่ออธิบายสิ่ง^{นี้}ด้วยเช่นกัน เมื่อ พ่อสอนลูก, บางคนเป็นดอกไม้ชิ้นหนึ่ง, บางคนเป็นดอกมะลิ, บางคนเป็นดอกไม้^{นี้}ที่มีกลิ่นหอมมากและบางคนเป็นแม่ กระทั่งดอกอ้อ พวกเขาทั้งหมดต่างลำดับกันไป ดังนั้นสิ่ง^{นี้}ลูกเรียกว่าดินแดนแห่งความทุกข์, ดินแดนของความตาย ยุค ทองคือดินแดนของความเป็นอมตะ เพียงพ่อเท่านั้นที่สร้างโลกใหม่ ท่านถูกเรียกว่าผู้^{นี้}ที่*เต็มไปด้วยความรู้* ท่านคือเมล็ดที่มีชีวิต ท่านถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่ใช่ว่าท่านรู้สิ่ง^{นี้}ที่อยู่ในแต่ละคน, ว่าท่านคืออันตรายมี ผู้คนพูดเท็จเมื่อพวก เขาพูดสิ่ง^{นี้} เป็นสิ่งที่ดีที่พูดว่าท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้, ว่าท่านคือเมล็ดที่มีชีวิต ท่านรู้ถึงตอนเริ่ม, ตอนกลางและ ตอนจบของโลก และเหตุ^{นี้}เองท่านจึงถูกเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ เวลานั้นท่านกำลังให้ความรู้ของตอนเริ่ม, ตอน กลางและตอนจบของโลกแก่ลูกๆ วงจรเฝ้าแต่หมุนไป: ยุคทอง, ยุคเงิน, ยุคทองแดงและยุคเหล็ก ในยุคแห่งการบรรจบ พบกัน, โลก*เปลี่ยนแปลง* ลูกคือราชายะคีผู้^{นี้}ที่เวลานี้กำลังยืนอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน พ่อ^{นี้}ที่นั่นและสอนลูก ผู้^{นี้} กลายเป็นลูกๆของพ่อ^{นี้}ที่ศึกษาราชายะคะ สิ่งแรกและสิ่งหลักที่เข้าใจคือ บาบาคือبابา, *ครูสูงสุด*และ*พ่อสูงสุด*ด้วยเช่น กัน เวลานั้นชีพบาบา^{นี้}กำลังสอนลูก ท่านคือ*สัตว์*ของลูกด้วยเช่นกัน ท่านจะพา^{นี้}ลูกทั้งหมดกลับบ้าน สิ่ง^{นี้}ถูกเรียกว่าชบวน แต่งงานของชีวา พระเจ้าสอนลูกผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดและทำให้ลูกกลายเป็นชาวสวรรค์ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ถูกกล่าวไว้ใน คัมภีร์ ดา^{นี้}ได้ศึกษาคัมภีร์มากมาย พ่อไม่ได้ศึกษาสิ่งเหล่านั้น พ่อเองคือผู้ประทานหลุดพ้นจากบาปและความไม่

บริสุทธิ ท่านไม่จำเป็นต้องศึกษาคัมภีร์ใด ท่านเพียงอ้างอิงถึงความรู้, และในนั้นก็เพียงกิตะ พระเจ้าพูดถึงกิตะ, ที่เป็นเพชรพลอยของคัมภีร์ทั้งหมด, แต่ผู้คนของบารัตไม่รู้ว่าพระเจ้าคือใคร พวกเขาพูดว่าพ่ออยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เป็นราวกับว่าพวกเขา/ประมาณท่าน พวกเขาดูเหมือนพ่อและเหตุนี้เองพวกเขาก็กลับมาไม่บริสุทธิ ดังนั้นใครจะชำระพวกเขาให้บริสุทธิเล่า? ผู้เดียวที่พวกเขาได้/ประมาณอย่างมากมาได้มาและชำระพวกเขาให้บริสุทธิ ท่านพูดว่า: พ่อทำงานรับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ผู้อื่น พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก; พ่อไม่กลายเป็นเช่นนั้น ลูกไม่แม้กระทั่งจดจำพ่อในสวรรค์ ทุกคนจดจำพระเจ้าในเวลาของความทุกข์, แต่ไม่มีผู้ใดจดจำท่านเมื่อพวกเขามีความสุข สิ่งนี้ถูกเรียกว่าการละเล่นของความสุขและความทุกข์ ไม่มีศาสนาอื่นใดในสวรรค์ พวกเขาทั้งหมดมาภายหลัง ชาวคริสเตียนเองพูดว่า นั่นเคยเป็นสวรรค์เมื่อ 3,000 ปีก่อนพระคริสต์ ไม่ได้มีศาสนาอื่นใด เราดวงวิญญาณเคยอยู่ในดินแดนของความสงบ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ใด พ่อประทานหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิผ่านความรู้ซึ่งถูกเรียกว่ากิตะ ลูกเรียกหาพ่อให้มาและพาคุณไปสวรรค์ ดังนั้นโลกเก่าจะถูกทำลาย จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติมากมายและพายุจะมาด้วยกำลังแรง พ่อมาและทำให้ลูกผู้ที่ไม่รู้จักนั้นรู้จัก ท่านพูดว่า: พ่อให้สมบัติมากมายแก่ลูก ลูกมีสมบัตินับไม่ถ้วน ลูกสูญเสียสมบัติทั้งหมดไปที่ใด? พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังถามลูกว่า: ลูกทำอะไรกับสมบัติเหล่านั้น? ลูกกลับมาล้มละลายอย่างมากได้อย่างไร? ด้วยการสูญเสียสมบัติของลูกเป็นเวลาครึ่งวจร, เวลานี้ลูกได้กลับมาล้มละลาย ดูซิว่าบารัต, ที่เคยเป็น “นกกะจอกทองคำ” นั้น, กลายเป็นสิ่งใดเวลานี้! พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิได้มาอีกครั้งและกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก นั่นคือหัตถะโยคะ และนี่คือราชาโยคะ ราชาโยคะนี้สำหรับทั้งผู้ชายและผู้หญิง, ในขณะที่หัตถะโยคะถูกสอนให้กับผู้ชายเท่านั้น พ่อพูดว่า: เวลานี้ทำความเพียรพยายามและอย่างแน่อนที่จะกลายเป็นนายของสวรรค์ โลกเก่านี้ต้องถูกทำลาย มีเวลาเหลืออยู่เพียงน้อยนิดเท่านั้น สงครามจะเริ่มต้นด้วยเช่นกัน เมื่อลูกไปถึงสภาพเหนือบ่วงกรรมและได้กลับมามีค่าควรแก่การไปสวรรค์, ระเบิดปรมาณูจะเริ่มถูกใช้ พวกเขาจะเฝ้าแต่ผลิระเบิดเหล่านั้นจนกระทั่งเวลานี้ แต่อย่างไรก็ตามพ่อบอกลูกๆ ว่า: เฝ้าแต่อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง! เป็นในสิ่งนี้ที่มายาสร้างอุปสรรค อัจชะ.

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต.

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

- 1 ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ ดังนั้นอาหารและเครื่องดื่มของลูกต้องบริสุทธียิ่งๆ ให้ละทิ้งทุกสิ่งที่ไม่บริสุทธิ.
- 2 กลายเป็นดอกไม้ชิ้นหนึ่ง จงกลับมามีค่าควรแก่การไปสวรรค์อย่างสมบูรณ์ ให้ทำความเพียรพยายามที่จะทำให้สภาพของลูกอยู่เหนือบ่วงกรรม.

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคยูกต์และยูกตียูกต์ และมีค่าควรแก่การได้รับการจดจำเพราะการกระทำที่สูงส่งของลูก ตราบใดที่แต่ละการกระทำของลูกสูงส่ง ดังนั้น ลูกจะได้รับการจดจำในหมู่ดวงวิญญาณที่สูงส่ง บนเส้นทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาทอชื่อ แต่ที่นี่ ดวงวิญญาณที่สูงส่งได้รับการจดจำเพื่อที่จะทำให้คุณธรรมและการกระทำของพวกเขาเป็นตัวอย่าง บนพื้นฐานของการกระทำที่สูงส่งของลูก ลูกจะเฝ้าแต่กลับมามีค่าควรแก่การได้รับการจดจำ สำหรับสิ่งนี้ ลูกต้องกลับมาโยคยูกต์ โดยกลับมาโยคยูกต์ของลูก ทุกความคิด คำพูด และการกระทำของลูกจะยูกตียูกต์อย่างแน่อน ดวงวิญญาณเช่นนั้นไม่สามารถมีความคิดหรือการกระทำที่ไม่ถูกต้องใดๆ ได้ มีการเชื่อมโยงสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน

คติพจน์: การเป็นเครื่องมือและมีความถ่อมตนเป็นคุณสมบัติของผู้รับใช้ที่แท้จริง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้รับความสุขของพระเจ้าอย่างล้นเหลือและดังนั้นลูกต้องไม่ใส่ใจเกี่ยวกับความสุขของมายา ความสุขนั้นเป็นเหมือนกับมุลกา
- คำถาม:** พ่อมีความหวังใจสำหรับลูกๆ ทั้งหมดของท่าน?
- คำตอบ:** ลูกทั้งหมดของท่านนั้นศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและกลับมานั่งบนบัลลังก์ นั่นคือ พวกเขานั่งบนบ่าของพ่อ บาบามองดูว่าแต่ละคนกระจายกลิ่นหอมมากเพียงใดและพวกเขาไม่ได้มีกลิ่นเหม็น ดังนั้นลูกๆ ควรจะชื่องัวตนเองในการทำคามเพียรพยายาม ลูกไม่ควรที่จะทำการกระทำที่ผิดๆ ใดผ่านอวัยวะทางร่างกายของลูก
- เพลง:** ถึงแม้ว่าโลกนั้นจะหันห่างไป ฉันสัญญา ฉันจะไม่หันห่างไป...

โอมซานติ พ่ออธิบายสาระของเพลงเล็กน้อย ไม่มีเรื่องราวใครงั้นหันห่างไปจากใคร ลูกๆ ไม่เคยพูดกับพ่อของพวกเขาว่าฉันไม่ใช่ลูกของท่าน แต่บางครั้งพวกเขาก็หันห่างไป ในความเป็นจริงลูกๆ ไม่สามารถหยุดเป็นของพ่อของพวกเขา พวกเขาคงเป็นลูกๆ แต่พวกเขาก็กลับมาแยกห่างไปจากครอบครัว ผู้เดียวที่นั่นก็คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านพูดว่า: พ่อฉันอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดของพ่อ เช่นที่ลูกๆ ดวงวิญญาณมาที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของลูกและกลายเป็นผู้ครองเรือน ในท่านองเดียวกันพ่อต้องมาและกลายเป็นผู้ครองเรือน ที่นั่นลูกเรียกพ่อว่าแม่และพ่อเป็นการส่วนตัว แม้ว่าก่อนหน้านี้ด้วยลูกเคยเรียกหา “ท่านคือแม่และพ่อ” พ่อก็ไม่ใช่ว่าผู้ครองเรือนในเวลานั้น เวลานั้นพ่อกลายเป็นผู้ครองเรือนในขณะนี้ พ่อไม่ใช่ผู้ครองเรือนที่มีลูกๆ สองหรือสี่คน ลูกๆ มากมายก็เฝ้าแต่มา แม้ว่าพวกเขาพูดว่าพวกเขาจะไม่หันห่างไปจากท่าน มายาก็ทำให้พวกเขาหันห่างไป พ่อฉันสูงสุดเหนือสิ่งใด ไม่สามารถมีพ่อใดที่สูงไปยิ่งกว่าท่าน ท่านได้เข้ามาในร่างของมนุษย์ธรรมดา ลูกๆ รู้ว่าลูกได้รับสมบัติเพื่ออนาคตของลูกถึง 21 ชาติเกิดตามความเพียรพยายามที่ลูกทำในขณะนี้ มีลูกๆ มากมายผู้ที่หันห่างไปขณะที่กำลังก้าวไปเพราะนี่คือสงครามกับมายา ก่อนหน้านั้นลูกเคยเป็นของมายา แต่เวลานี้พ่อได้นำลูกมาเลี้ยงดู ในด้านนี้ก็มีความสุขของมายา ไม่มีความสุขประเภทนั้นที่นี้และดังนั้นความสุขของมายาจึงดึงดูดลูก ที่นี้ลูกมีความสุขที่แฝงตัว ลูกรู้ว่าลูกจะมีความสุขมากมายในอนาคต หากสติปัญญาของลูกถูกดึงเข้าหาความสุขที่นี้(ของยุคเหล็ก) ลูกก็เฝ้าแต่จดจำสิ่งนั้น ลูกจะยังคงจดจำสิ่งนั้นในเวลาสุดท้าย ดังนั้นลูกต้องไม่ใส่ใจกับความสุขของมายา พวกเขาพูดว่าความสุขที่นี้เป็นเหมือนกับมุลกา ลูกๆ รู้ว่าลูกจะได้รับความสุขในสวรรค์ ลูกเป็นของแม่และพ่อเพื่อที่จะได้รับความสุขนั้น พ่อกลายเป็นผู้ครองเรือนในบางประเด็นอย่างแน่นอนและเนื่องจากสิ่งนี้ที่ท่านจึงลูกเรียกว่าแม่และพ่อ พวกเขาร้องเพลงนี้แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและเป็นแม่ด้วยเช่นกัน ท่านได้นำลูกๆ มาเลี้ยงดูด้วยแม่ นั่นคือ ด้วยพระชาติบาบราห์มา เวลานั้นพ่อของปวงประชาและชีวาทั้งสองนั้นคือพ่อ พ่อจะนำบางคนมาเลี้ยงดูด้วยแม่ ดังนั้นลูกๆ ร้องเพลง “ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ” ถึงใคร? ถึงผู้เดียวนั้นหรือถึงบาบราห์มา? ลูกๆ ร้องเพลงว่าลูกทั้งหมดคือพี่น้องและท่านคือพ่อ ไม่มีเรื่องของแม่(Mother)ในสิ่งนี้ มีเพลงที่ร้องว่า: ท่านคือแม่และพ่อ ท่านกลายเป็นแม่และพ่ออย่างไร คือบางสิ่งที่น่าอัศจรรย์ที่ต้องเป็นที่เข้าใจ ผู้คนกลับมาสับสนเพราะร่างกายนั้นเป็นชายและเหตุนี้เองแม่จึงถูกนำมาเลี้ยงดู เธอคือลูกสาวสวรรค์ อย่างไรก็ตามการนำมาเลี้ยงดูไม่สามารถเกิดขึ้นผ่านลูกสาว ผู้นี้คือแม่และเป็นพ่อด้วยเช่นกัน ผู้เดียวนั้นได้เข้ามาในผู้นี้ เหตุนี้เองท่านเองจึงพูดกับบาบราห์มา: ลูกคือลูกของฉันและเป็นภรรยาของฉันด้วยเช่นกัน พ่อได้นำลูกๆ มาเลี้ยงดูอย่างแท้จริงด้วยผู้นี้และดังนั้นผู้นี้ก็กลายเป็นแม่ด้วยเช่นกัน กระนั้นก็ตาม พ่อพูดว่า: ลูกต้องจดจำฉัน อย่าจดจำบาบราห์มา ผู้คนในโลกก็สับสนหรือเกิดทุกรูปแบบ ผู้เดียวนั้นคือพ่อ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ลืมทุกสิ่งเกี่ยวกับตัวลูกเอง ลืมทุกสิ่งรวมทั้งร่างของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างของลูกและมีโยคะกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกๆ ได้รับคำสั่งแล้วว่า: จดจำฉันผู้เป็นพ่อ! พ่อเข้ามาในผู้นี้และสอนราชาโยคะแก่ลูก ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจในสิ่งนี้ บาบาไม่ได้ทำงานผ่านแรงบันดาลใจ ทุกสิ่งต้องเกิดขึ้นตามละคร บาปจะถูกเผาไปด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ อย่างไรก็ตามด้วยการจดจำผู้มีร่างกาย เวลานั้นก็สูญเสียไป เมื่อลูกเชื่อมโยคะของสติปัญญาของลูกกับผู้อื่น ลูกนั้นก็เป็นผู้ไม่เชื่อฟังต่อพ่อ ต้องการความเพียรพยายามในการจดจำพ่อ เป็นไปในสิ่งนี้ที่ได้มีการทำความผิด พ่อพูดว่า: ลูกคือคู่รักของพ่อ ทำความเพียรพยายามที่จะจดจำฉันผู้เป็นที่รักขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ในกิตะมีคำพูดว่า: พระเจ้าพูด: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นเสมอ ละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด รวมทั้งของร่างกายของลูกเอง และคิดว่าตนเองนั้นเป็นดวงวิญญาณ ใครพูดเช่นนั้น? ชีพบาบาหรือศรีภรรยา? ลูกต้องจดจำใคร? ศรีภรรยาไม่สามารถมีชีวิตอยู่ในยุคแห่งการ

บรรจบพบกัน ไข่ แนนอนที่ดวงวิญญาณของกฤษณะนั้นคงอยู่ เขาเองก็ศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่นด้วย เขาคือเจ้าชาย
อันดับหนึ่ง เขามีผู้อื่นอยู่กับเขาด้วย เราเด็กก็อยู่กับเขาด้วยเช่นกัน แต่เขาเป็นเจ้าชายองค์แรก เราได้มาภายหลัง ก่อนอื่นก็
เป็นชื่อของผู้นี้ ประเด็นเหล่านี้ลึกลึกลงยิ่ง เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: เริ่มต้นหัวข้อหลัก ก็ตะนั้นไม่ได้ร้องโดยกฤษณะ
กฤษณะไม่สามารถเรียกว่าพระเจ้า เป็นไปในหัวข้อนี้ที่ถูกต้องชนะ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ก่อตั้งศาสนา: ศาสนา
ราห์มิน เทพและนักรบ ก่อนอื่นเป็นลัทธิเทพและแล้วก็อัสลัม พุทธ คริสต์ก็เท่านั้นเอง อย่างไรก็ตามมีศาสนาเล็กๆ อื่นๆ
มากมาย การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์นั้นได้รับมาจากพระเจ้าของกิตะ ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและ
ความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนคือพ่อผู้เดียว กูรูของโลกคือสัตกูรูเดียว สัตกูรูหมายถึงผู้เดียวที่ประทานการหลุดพ้นจาก
บาปและความไม่บริสุทธิ์ ลูกสามารถอธิบายสิ่งนี้แก่ทุกคนได้อย่างดีมาก นักเรียนทั้งหมดมีสิทธิ์ที่จะศึกษาเล่าเรียนมุสลิมที่
บาบาพูดได้อย่างดีมาก ผู้ที่มีความใส่ใจในมุสลิมก็จะอ่านสิ่งนั้นสามถึงสี่ครั้งอย่างแนนอน นอกเหนือจากมุสลิมไม่ควรจะ
ใส่ใจเกี่ยวกับสิ่งใดอื่น หากใครบางคนศึกษามุสลิมอย่างดีมากถ้าถึงแปดครั้งเขาก็สามารถไปล่าหน้าครูของเขา แต่ละคน
ต้องทำความก้าวหน้า ในความเป็นจริงครุบราห์มินคือผู้รับใช้ที่เชื่อฟังที่สุด หากสติปัญญาของลูกซ่องแหวในอาหารและ
เครื่องดื่ม ลูกจะจดจำสิ่งนั้นในเวลาของการตายด้วย หากลูกเฝ้าแต่รับการรับใช้ส่วนตัวจากผู้อื่นเวลานี้ ทุกสิ่งก็จะจบสิ้น
ไปสำหรับลูก ผู้ที่ซ่องแหวในงานรับใช้จะอยู่อย่างเชื่อฟังเสมออย่างแนนอน ยกตัวอย่างลูกจากรากไม่เคยรับงานรับใช้
ส่วนตัวจากใคร บางคนก็พัฒนานิสัยนี้ อย่าได้ถามเลย! เมื่อพวกเขาไม่สามารถหาใครบางคนซักเสื้อผ้าให้เขา เขาก็ล้ม
ป่วย พวกเขาไม่สามารถไปที่ใด! ใครบางคนนั้นต้องไม่มีการวางอำนาจในสิ่งนี้ จงเป็นผู้รับใช้และทำงานรับใช้ พ่อเองก็
เป็นผู้รับใช้ด้วย ท่านพูดว่า: พ่อฉันสูงสุดเหนือสิ่งใด พ่อเข้ามาในร่างธรรมดามาก พ่อไม่ได้ร้องขอรถม้าลาฯ ผู้นี้ก็ยังคง
เป็นพ่อ(บราห์มา) เป็นหน้าที่ของลูกๆที่จะรับใช้พ่อของพวกเขาหลังจากการเกษียณของพ่อของเขา นี่คือพาหนะของชีพบา
บา แต่กระนั้นบาบาก็ไม่ได้รับงานรับใช้จากลูกๆ ลูกๆต้องให้ความสนใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษาเล่าเรียนของลูก หากลูก
ศึกษาและสอนผู้อื่นด้วยระเบียบวินัย ลูกก็จะปกครองอาณาจักรในยุคทองตามนั้น ไม่มีสิ่งใดไม่ถูกกฎในยุคทอง กลับมา
ลูกต้องแม่นยำในทุกประเด็น เรากำลังจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงของโลก และดังนั้นเรากำลังศึกษากิริยามารยาท
เหล่านั้นที่นี้ มีคำยกย่องกฤษณะมากมายว่าเป็นเจ้าชายที่ยิ่งใหญ่ ชื่อของกฤษณะยิ่งใหญ่เสียยิ่งกว่าพ่อของเขา พ่อแม่ของ
เราและกฤษณะไม่สามารถได้รับคะแนนมากเท่ากับเราและกฤษณะเอง พวกเขา(เราและกฤษณะ) ศึกษาการศึกษาสูง
สุด กฤษณะได้รับคะแนนสูงสุด อย่างไรก็ตามเขายังคงต้องถือกำเนิดในบางแห่ง ดังนั้นผู้ที่เขาถือกำเนิดด้วยไม่ได้รับ
ความนับถือมากเท่ากับที่เขาได้รับ พ่อแม่ของเขาอย่างแนนอนต้องถือกำเนิดก่อน กระนั้นก็ตามชื่อของกฤษณะผู้เป็นลูก
ได้รับการยกย่อง ประเด็นเหล่านี้แฝงตัวอย่างมาก ประเด็นเหล่านี้คือประเด็นของการสนทนา สิ่งหลักคือการคิดว่าตนเอง
เป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง ฉันคือลูกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ฉันต้องกลับมาเติมไปด้วยทุกคุณธรรมที่นี้ แต่กระนั้นก็
ไม่มีใครกลับมาสมบูรณ์พร้อม ลูกทั้งหมดคือผู้ทำความเพียรพยายาม บาบาเห็นผลลัพธ์ของผู้นี้ด้วย บราห์มานี้จะกลับมา
สูงที่สุดเหนือทั้งหมดและเหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: ทำตามพ่อ ทำตามพ่อจนถึงเวลาสุดท้าย อะไรก็ตามเกิดขึ้นในละครให้
เข้าใจได้ว่าลูกต้อง ไม่สามารถมีความสงสัยใดในประเด็นใด แม้ว่าหากแม่ของลูกตายให้ท่านฮาวา ลูกเพียงแต่ต้องอยู่ใน
“มานมานะบาฟ” ไม่มีเรื่องของการรู้สึกเป็นทุกข์ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกกำหนดไว้แล้วในละครจะเฝ้าแต่เกิดขึ้น นี่คือละคร
ที่คงอยู่ตลอดไปที่ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกกำหนดไว้แล้วก็จะเฝ้าแต่เกิดขึ้น เป็นหน้าที่ของลูกๆที่ทำความ
เพียรพยายามและทำให้ชีวิตของพวกเขาที่มีคุณค่าเช่นเพชร อย่าได้ทำการกระทำที่ผิดๆใดผ่านอวัยวะประสาทสัมผัสของลูก
อย่าได้เพียงแต่พอใจกับสิ่งใดก็ตามที่อยู่ในโชคของลูก ทำความเพียรพยายาม! ให้ชาวที่สมบูรณ์กับบาบา บาบารู้สิ่งใด
เกี่ยวกับบางศูนย์ มีศูนย์มากมาย บ้างก็เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ที่กิตะพาทซาลาโดยที่ไม่มีครุบราห์มิน เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป
ผู้ที่ทำงานรับใช้ที่ดีก็ไต่ขึ้นไปบนหัวใจของพ่อ พวกเขานั้นนั่งอยู่บนบัลลังก์ ความปรารถนาของพ่อก็คือลูกๆ ควรจะศึกษา
เล่าเรียนอย่างดีและกลับมาั่งอยู่บนบ่าของพ่อ มีเพียงการสอบเดียว แต่มีความหลากหลายมากมายในสถานภาพ ดอกไม้
แต่ละดอกก็ให้กลิ่นหอมของตนเอง บ้างแม้กระทั่งมีกลิ่นเหม็นอย่างมาก มีลูกๆ บางคนก็แสดงความมหัศจรรย์ด้วยเช่นกัน
ทุกคนยกย่องเปรม มโนฮาร์ ดีดี พวกเขาไม่แม้กระทั่งพูดถึงชื่อของบางคน พ่อต้องทำความเพียรพยายามมากมายเพื่อ
ทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ท่านทำให้ผู้ที่เป็นอย่างลิงกลายเป็นผู้ที่มีความเคารพแก่การนั่งในวัด ทุกประเภทนั้นถูกสร้างขึ้น-
สุริยวงศ์ ราชของจักรวรรดิ ปวงประชา ผู้ที่ยากจนและมั่งคั่ง ฯลฯ ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ใน
สถานภาพที่สูง ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะมีสถานภาพเดียวกันชาติแล้วชาติเล่าและจะมีการเสียใจภายหลังอย่างมากที่ลูกไม่ได้
ประกาศสิทธิ์ในมรดกอย่างสมบูรณ์จากบาบา ครูหรือกูรูก็จะขอให้ลูกทำตามเขาด้วย ที่นี้พ่อ ครูและกูรูทั้งหมดคือหนึ่ง
เดียว ท่านคือพ่อสูงสุด ครูสูงสุดและเป็นกูรูสูงสุด ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนนั้นเติมไปด้วยความรู้ เพียงจากท่านเท่านั้นที่ลูกได้
รับมรดกนี้ ท่านคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ทุกคนทำความเพียรพยายามทางจิต
เพื่อบรรลุถึงท่าน ผู้รู้คือผู้ที่ทำการเพ่งเพียรทางจิต ในกรณีนั้นพวกเขาจะสามารถประทานการหลุดพ้นแก่ใครได้อย่างไร?

จำเป็นต้องมีกลยุทธ์ที่ดีมากที่จะอธิบายสิ่งนี้ แม้แต่ผู้คนเหล่านั้นที่ลูกเชื่อเชิญให้มาทำพิธีเปิดนิทรรศการก็ต้องเข้าใจบางสิ่งก่อน เพื่อที่พวกเขาจะสามารถบอกผู้อื่นว่านิทรรศการคือสิ่งที่ทำให้มนุษย์กลายเป็นเช่นเพชร นิทรรศการเหล่านี้ได้ถูกสร้างขึ้นตามการกำหนดของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ใครบางคนที่สามารถอธิบายแก่ผู้อื่นควรจะได้รับ การเชื่อเชิญให้ไปทำพิธีเปิดนิทรรศการ วันหนึ่งแม้กระทั่งบุคคลสำคัญก็จะมาหาลูกเพื่อทำความเข้าใจ ชัยนาสซีเองก็จะมา พวกเขาจะนั่งในเครื่องแต่งกายนั้นและเข้าใจความรู้นี้ เวลานี้บาบากำลังให้การกำหนดแก่ลูก: มานมานะบาฟ จดจำบาบาและลูกจะกลับมามีชีวิต! การทำลายเพียงแต่อยู่เบื้องหน้าลูก พ่อพูดว่า: พ่อกลายเป็นผู้ครองเรือนที่ใหญ่โตเช่นนั้น พ่อทำตามศาสนาของการครองเรือนที่ยิ่งใหญ่ที่สุด นั่นเป็นบทบาทของพ่อในละคร ลูกๆ ควรทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ทำความเพียรพยายามและนั่งบนบัลลังก์ของแม่และพ่อ “เราคือลูกๆของชีพบบา” จงมีความซาบซึ้งที่คงอยู่ภายในนี้ “เราจะไม่เป็นสิ่งที่น้อยกว่าบาบา” อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นผู้ใช้ที่หัดเทียบกับพ่ออย่างแท้จริง อย่าได้รับงานรับใช้ส่วนตัวใดๆ จากใคร อยู่อย่างเชื่อฟัง
2. ไม่ว่าจากใดก็ตามที่เกิดขึ้นในละครนั้นลูกต้อง อย่าได้มีความสงสัยใดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ทำความเพียรพยายามที่จะทำให้ชีวิตของลูกมีคุณค่าเช่นเพชร

พร: ขอให้ลูกเป็นของดินแดนของลูกเองและอยู่เหนือโดยพิจารณาว่าโลกเก่านี้เป็นต่างถิ่นสำหรับลูก บางคนไม่แตะสิ่งใดๆ จากต่างประเทศเพราะพวกเขาเชื่อว่าพวกเขาควรใช้ของจากประเทศตนเองเท่านั้น ในทำนองเดียวกัน โลกเก่านี้เป็นต่างถิ่นสำหรับลูก และดังนั้นลูกต้องไปอยู่เหนือสิ่งนั้น ซึ่งหมายความว่าไม่ว่าอะไรที่เป็นของโลกเก่า - ธรรมชาติ สันสการ - ไม่ได้ถูกดึงดูดจากสิ่งเหล่านั้นแม้แต่หยด จงเป็นผู้ที่มีความรักในแผ่นดินของตนเอง กล่าวคือ พิจารณาตนเองเป็นผู้อาศัยของอาณาเขตสูงสุดในแง่ของดวงวิญญาณ และเป็นผู้อาศัยของมฐันในแง่ของครอบครัวที่สูงส่ง รักษาความซาบซึ้งนี้ไว้

คติพจน์: แทนที่จะติดอยู่ในความปั่นป่วน (Jamela) ให้อยู่ในการพบปะ(mela)อย่างต่อเนื่อง

*** โอม ชานติ ***

ทำอย่างไรจึงจะมีพลังอยู่เสมอ

วันนี้ พ่อผู้ทรงพลังกำลังเห็นลูกผู้เป็นนายที่ทรงพลังของท่านจากทั้งสี่ทิศ หนึ่งในผู้ที่มีพลังเสมอและอีกหนึ่งคือผู้ที่บางครั้งมีพลังและบางครั้งก็ถูกดึงดูตไปสู่สิ่งที่ไร้ประโยชน์แม้จะขัดกับความปรารถนาของพวกเขาก็ตาม ที่ใดมีสภาพที่ทรงพลัง ที่นั่นจะไม่มีสิ่งที่สูญเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ ความคิดที่ไร้ประโยชน์ก็ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ บัพดาตาเห็นว่าลูกบางคนยังคงพรับจนถึงพ่อว่าความคิดที่ไร้ประโยชน์ของพวกเขาบางครั้งเปลี่ยนการจดจ่อระลึกถึง (ยาด) เป็นการพรับ (ฟาริยาต) ว่าพวกเขาไม่ต้องการให้ความคิดเหล่านั้นเกิดขึ้นแต่มันก็เกิดขึ้นมา ผู้คนส่วนใหญ่จบสิ้นสภาพของการมีความคิดที่เลวร้ายๆได้เป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตามลูกยังไม่สอบผ่านอย่างเต็มที่กับการไม่ดูสิ่งที่ไร้ประโยชน์ ไม่ฟังสิ่งที่ไร้ประโยชน์ ไม่คิดถึงสิ่งที่ไร้ประโยชน์ และไม่สูญเสียเวลา เป็นเพราะลูกไม่ได้ตั้งโปรแกรมสำหรับจิตใจและสติปัญญาของลูกให้อยู่ในสภาพที่ทรงพลังจากอมฤตเวลาตลอดทั้งวันของตารางเวลาที่ทำให้ลูกอารมณ์เสีย ตัวอย่างเช่น เช่นที่ลูกทำโปรแกรมสำหรับงานทางกายตามตารางเวลาประจำวันของลูก ในทำนองเดียวกัน หากลูกกำหนดโปรแกรมสำหรับสภาพที่ทรงพลังของจิตใจ ลูกจะไม่อารมณ์เสียโดยอัตโนมัติ ยิ่งลูกทำให้จิตใจของลูกจดจ่ออยู่กับความคิดที่ทรงพลังมากเท่าไร จิตใจของลูกก็จะยิ่งไม่มีเวลาที่จะอารมณ์เสียมากขึ้นเท่านั้น ในโลกทุกวันนี้ ยิ่งตำแหน่งของใครบางคนยิ่งใหญ่เท่าไร ยิ่งไอ.พี. หรือวีไอพีมากเท่าไร เขาก็จะยิ่งกำหนดกิจกรรมตามตารางเวลาในแต่ละวันของเขาเท่านั้น แล้วลูกคือใคร? พวกเขาเป็น VIP (very important person บุคคลสำคัญมาก) แต่ในบริบทของการที่ลูกเป็นลูกของพระเจ้า ในบริบทของชีวิตบราห์มินของลูก เมื่อเทียบกับโลกภายนอก ไม่ว่าจะเป็น V ให้ลูกก็ตัว ก็ยังไม่เพียงพอ เพราะโลกกำลังเปลี่ยนแปลงบนพื้นฐานของลูก ลูกเป็นภาพลักษณ์ของการคำนวณต่อการเปลี่ยนแปลงโลกให้กลับมาใหม่ ในละครที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกเป็นนักแสดงเอก (ฮีโร่) และลูกเป็นผู้ที่มีชีวิตที่มีค่าราวกับเพชร ดังนั้นลูกยิ่งใหญ่นานาไหน? ความซาบซึ้งที่บริสุทธิ์นี้ทำให้ลูกมีพลัง ในขณะที่ความซาบซึ้งที่มีพื้นฐานมาจากจิตสำนึกที่เป็นร่างจะทำให้ดวงวิญญาณตกต่ำ ลูกมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ มีความซาบซึ้งทางจิต และด้วยเหตุนี้จึงไม่ทำให้ลูกตกต่ำ และนำลูกไปสู่สภาพที่โอบยบินที่สูงส่งอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นเหตุผลที่ลูกถูกดึงดูตไปยังสิ่งที่ไร้ประโยชน์คือลูกไม่ได้กำหนดตารางเวลาสำหรับจิตใจและสติปัญญาของลูก ลูกไม่ได้ใช้ศิลปะในการทำให้จิตใจของลูกอยู่อยู่ตลอดเวลาและเต็มที่

ประการที่สองบัพดาตาได้ให้สรุ้มัดแก่ลูก นั่นคือคำแนะนำสั่งสอนเกี่ยวกับทุกสิ่ง – จิตใจ คำพูด การกระทำ ความสัมพันธ์ และสายใยของลูก - และบอกลูกถึงวิธีปฏิบัติและการใช้ชีวิตตั้งแต่เวลาอมฤตจนถึงเวลากลางคืน ลูกได้รับคำแนะนำสั่งสอนและแนวทางเกี่ยวกับความตระหนักรู้ที่ควรมีในจิตใจของลูกและสภาพของจิตใจของลูกที่ควรจะเป็นในทุกการกระทำที่ลูกทำ ลูกทุกคนเป็นลูกที่เชื่อฟังใช่ไหม? หรือลูกกำลังเป็นอย่างนั้น? การเชื่อฟังหมายถึงการมีความสัมพันธ์กับพ่อ ผู้ที่เดินตามรอยเท้าเดียวกับพ่อ นั่นคือวางรอยเท้าของเขาในรอยเท้าของท่าน อีกด้านคือความสัมพันธ์ของเจ้าสาว เจ้าสาวทำอะไร? เธอได้รับคำแนะนำสั่งสอนอะไร? เธอต้องเดินตามรอยเท้าของเจ้าบ่าว ดังนั้นการเชื่อฟังหมายถึงการวางรอยเท้าของลูกในรอยเท้าของคำแนะนำสั่งสอนของบัพดาตา สิ่งนี้ง่ายหรือยาก? ลูกควรอย่างก้าวที่ใด? การย่างก้าวของลูกลูกต้องหรือไม่? ลูกไม่จำเป็นต้องคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ นี่เป็นเรื่องที่ง่ายตาย แต่ในขณะที่ลูกเคลื่อนไหวไปตลอดทั้งวัน ลูกก็ไม่เชื่อฟังคำแนะนำสั่งสอนอย่างใดอย่างหนึ่ง สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เล็กน้อยมาก แต่เนื่องจากลูกไม่เชื่อฟัง ภาระเล็กน้อยจึงเริ่มสะสมบนตัวลูก คนที่เชื่อฟังจะได้รับพรของพระเจ้าจากความสัมพันธ์ทั้งหมด นี่เป็นกฎ ตามปกติเช่นกัน ถ้ามีบางคนพูดว่า "ใช่" ตามทิศทางที่ดวงวิญญาณมนุษย์กำหนดและกระทำการนั้น ดังนั้นไม่ว่างานของใครก็ตามที่เขาต้องทำ เขาจะได้รับพรจากบุคคลนั้นอย่างแน่นอน ที่นี้ลูกได้รับพรของพระเจ้า เนื่องจากได้รับพรของพระเจ้า ดวงวิญญาณที่เชื่อฟังจึงอยู่อย่างเปิดเผยและเบาสบายเป็นสองเท่าและมีสภาพที่โอบยบิน พร้อมกันนั้นเพื่อเป็นการตอบแทนสำหรับการเป็นดวงวิญญาณที่เชื่อฟังที่ทำตามคำแนะนำสั่งสอน ดวงวิญญาณนั้นจะได้รับ will power (พลังอำนาจ, อำนาจจิต, กำลังใจ) ในรูปของพรพิเศษและเป็นมรดกจากพ่อ พ่อจะมอบพลังอำนาจทั้งหมดให้กับลูก และด้วยเหตุนี้ที่ลูกสามารถได้มาซึ่งพลังทั้งหมดได้อย่างง่ายดาย ดังนั้นดวงวิญญาณที่เชื่อฟังซึ่งได้รับ will power ยังได้รับพร มรดก และความปรารถนาดีด้วยเช่นกัน ด้วยเหตุนี้ เขาจึงร่ายรำอย่างมีความสุขอยู่เสมอและร้องเพลง "ว้าว" และเฝ้าแต่โอบยบิน เพราะทุกการกระทำของเขาทำให้เขาได้สัมผัสกับผลในทันที การกระทำคือเมล็ด และดังนั้น ถ้าเมล็ดมีพลังผลก็จะไปตามนั้นด้วยใช่ไหม? ดังนั้น โดยไม่ต้องลำบากตรากตรำ พวกเขาได้รับผลทันทีของการกระทำโดยอัตโนมัติ เช่นเดียวกับที่ร่างกายของลูกมีสุขภาพดีโดย

การรับประทานผลไม้ ในทำนองเดียวกันเนื่องจากผลของการกระทำที่เกิดขึ้นทันที ดวงวิญญาณเหล่านั้นจึงอยู่อย่างมีพลัง อยู่เสมอ ดังนั้นวิธีที่สองที่จะคงพลังไว้ได้อย่างสม่ำเสมอคือการเชื่อฟังอยู่เสมอและเป็นธรรมชาติ ดวงวิญญาณที่มีพลังเช่นนั้นจะโอบรับอย่างต่อเนื่องและง่ายดายและไปถึงจุดหมายปลายทางของการกลับมาสมบูรณ์พร้อมและบรรลุสภาพของการใกล้ชิดกับพ่อ เหตุผลที่ถูกดึงดูดไปสู่สิ่งที่ไร้ประโยชน์คือการไม่เชื่อฟัง ลูกไม่ได้ไม่เชื่อฟังในประเด็นที่สำคัญ แต่ลูกไม่เชื่อฟังในเรื่องเล็กน้อย ตัวอย่างเช่น คำแนะนำสั่งสอนหลักและคำแนะนำสั่งสอนแรกก็ต้องกลับมาบริสุทธิ์ เป็นผู้เอาชนะ ตัณหาราคะ ลูกส่วนใหญ่สอบผ่านในการทำตามคำแนะนำสั่งสอนนี้ แม้แต่ผู้เป็นแม่ที่ไร้เดียงสาที่สอบผ่านในเรื่องนี้ ลูกผ่านในสิ่งที่โลกพิจารณาว่าเป็นไปไม่ได้ อย่างไรก็ตามพี่น้องคนที่สองของมันเป็นคือความโกรธ และบางครั้งในบรรดาลูกๆ ครั้งหนึ่งก็สอบตกในเรื่องนี้ แล้วลูกก็กลายเป็นคนฉลาดมาก ลูกบางคนพูดว่า: ฉันไม่ได้โกรธ แต่ฉันต้องแสดงความเจ้ากี้เจ้าการ (วางอำนาจ) เล็กน้อย ฉันไม่ได้โกรธแต่ฉันรักษอำนาจไว้เล็กน้อย ลูกทำให้สิ่งที่เป็นไปได้เป็นไปได้ และนี่คือน้องเล็กของมัน ลูกจะพูดอะไรกับสิ่งนี้? เป็นการเชื่อฟังหรือการไม่เชื่อฟัง?

แม้กระทั่งการไม่เชื่อฟังที่น้อยกว่านี้ก็คือลูกทำตามระเบียบวินัยของอมฤตเวลาเพียงครั้งเดียว ลูกลุกขึ้นมาและนั่งลง แต่ลูกจะประสบความสำเร็จโดยการทำตามวิธีที่พ่อสั่งสอนหรือไม่? ลูกมีสภาพที่ทรงพลังหรือไม่? นอกจากความเจ็บอันแสนหวานแล้ว ความเจ็บของการนอนหลับก็ปะปนไปในนั้นด้วย ถ้าบัพพาดาให้ลูกดูโทรทัศน์รายการสัปดาห์ของลูก ลูกจะสนุกกับมันมาก ดังนั้นลูกทำตามคำแนะนำครั้งหนึ่ง ลูกกลายเป็นนายที่ทำตามระเบียบวินัย แต่ลูกไม่ได้กลายเป็นตัวของความสำเร็จ ลูกจะพูดอะไรกับเรื่องนี้? มีคำแนะนำเล็กๆ น้อยๆ ที่ลูกได้รับเช่น: อย่าทำให้เกิดความทุกข์แก่ดวงวิญญาณอื่นและอย่ารับความทุกข์ ภายในสิ่งนี้เช่นกัน ลูกไม่ได้ทำให้เกิดความทุกข์ แต่ลูกรับความทุกข์ เหตุผลของการมีความคิดที่ไร้ประโยชน์คือการที่ลูกรับความทุกข์โดยไม่จำเป็น ลูกได้ยินบางสิ่งบางอย่างแล้วลูกก็ประสบกับความทุกข์ ลูกได้ยินอะไรบางอย่างและมันยังคงทำงานอยู่ในจิตใจของลูกอยู่เรื่อยๆ ซึ่งขัดกับความปรารถนาของลูก: "ทำไมเขาถึงพูดอย่างนี้?" "ที่เขาพูดก็ถูก" "สิ่งนี้ไม่ควรเกิดขึ้น" จิตใจมีนิสัยชอบฟังและมองดูสิ่งที่ไร้ประโยชน์มาเป็นเวลา 63 ชาติเกิด และด้วยเหตุนี้จึงยังคงถูกดึงดูดไปสู่สิ่งนั้นในเวลานี้ เหตุนี้เองการไม่เชื่อฟังในสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ทำให้จิตใจของลูกหนักอึ้ง และเพราะความหนักอึ้งนั้น ลูกจึงไม่สามารถโอบรับไปสู่สภาพที่สูงได้ นี่เป็นปรัชญาที่ลึกล้ำมาก ภาระของบาปในอดีตไม่ปล่อยให้ลูกดวงวิญญาณโอบรับได้ ในทำนองเดียวกัน ภาระของการไม่เชื่อฟังในสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ในชาติเกิดเดี่ยวนี้อีกก็ไม่ปล่อยให้ลูกได้สัมผัสกับสภาพที่ลูกต้องการ

กิจกรรมของบราห์มินั้นดีมาก เมื่อบัพพาดาลามว่าเป็นยังงี้บ้าง ทุกคนก็บอกว่า "พวกเราสบายดี" อย่างไรก็ตาม เมื่อลูกถูกถามว่า: สภาพของลูกเป็นไปอย่างที่จะเป็นหรือไม่ ลูกก็เจ็บไป ด้วยเหตุนี้ ภาระของการไม่เชื่อฟังนี้จึงไม่ปล่อยให้ลูกมีพลังอยู่เสมอ ดังนั้นวันนี้อย่าได้ลืมหดพิณนี้ อย่าคิดสิ่งที่ไร้ประโยชน์ อย่าเห็นสิ่งที่ไร้ประโยชน์ อย่าฟังสิ่งที่ไร้ประโยชน์ อย่าพูดสิ่งที่ไร้ประโยชน์ และอย่าได้เสียเวลาทำสิ่งที่ไร้ประโยชน์ ลูกได้อยู่เหนือการทำสิ่งที่เลวร้าย ตอนนีวาดภาพลักษณะของการเชื่อฟังที่สูงส่ง สิ่งนี้เรียกว่าเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังอยู่เสมอ อังชะ

ลูกผู้เป็นครูทุกคนเป็นศิลปิน ลูกรู้วิธีการวาดภาพหรือไม่? ลูกรู้วิธีวาดภาพกิจกรรมที่สูงของลูกใช่ไหม? ดังนั้นศิลปินที่ยิ่งใหญ่ที่สุดก็คือผู้ที่วาดภาพลักษณะของพวกเขาในทุกย่างก้าว และเนื่องจากลูกวาดภาพของกิจกรรมเช่นนั้น ภาพลักษณ์ที่ไม่ใช่ชีวิตของลูกจึงคงอยู่มาเป็นเวลาครั้งวงจร ดังนั้นลูกผู้เป็นครูจึงเป็นศิลปินที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกสร้างภาพลักษณ์ของลูกเอง และลูกยังทำให้ดวงวิญญาณอื่นๆ กลายเป็นศิลปินด้วย ลูกผู้เป็นครูเป็นเครื่องมือในการทำกิจกรรมของผู้อื่นสูงส่ง ลูกทำให้ตัวลูกเองไม่ว่างเว้นอยู่กับสิ่งนี้ใช่ไหม? ทำตัวให้ไม่ว่างเว้นอย่างเต็มที่ หากลูกปล่อยให้จิตใจและสติปัญญาของลูกอยู่เฉยๆ แม้แต่วันเดียว จิตใจและสติปัญญานั้นก็จะถูกดึงดูดด้วยความคิดที่ไร้ประโยชน์ ลูกได้รับการบอกว่าการได้รับผลทันทีของการทำงานรับใช้นั้นเป็นสิ่งขี้บอของดวงวิญญาณที่เชื่อฟังอยู่เสมอ บางครั้งลูกได้รับผลในทันทีของการทำงานรับใช้และบางครั้งลูกก็ไม่ได้รับ อะไรคือสาเหตุของสิ่งนี้? มีการไม่เชื่อฟังในรูปใดรูปหนึ่ง 'ครู' หมายถึงผู้ที่ก้าวเดินตาม คำสั่งสอนในทุกย่างก้าวตั้งแต่เวลาอมฤตจนถึงเวลากลางคืน ลูกเป็นครูเช่นนั้นหรือไม่ หรือมีความไม่ระมัดระวังในบางครั้งไหม? อย่าได้ไม่ระมัดระวัง ลูกกำลังสวมมงกุฎแห่งความรับผิดชอบ บางครั้งเมื่อมงกุฎของลูกรู้สึกหนัก ลูกจึงถอดมันออก ดังนั้นลูกไม่ใช่คนที่ถอดมันออกใช่ไหม? การเชื่อฟังอยู่เสมอหมายถึงการสวมมงกุฎแห่งความรับผิดชอบอยู่เสมอ ลูกทุกคนเป็นครู แต่ดวงวิญญาณเช่นนั้นเรียกว่าครูที่มีค่า ครูที่เป็นโยคี

ครูไม่สามารถพ่่าบ่นได้ ลูกเป็นคนทำให้คนอื่นสมบูรณ์ (complete) ไม่ใช่คนที่พ่่าบ่น (complain) ลูกไม่เคยเขียนจดหมายเช่นนั้นว่า "ฉันจะอย่างไร? เรื่องนี้เกิดขึ้นแล้ว!" "สิ่งนี้ไม่ควรเกิดขึ้น" การเขียนจดหมายเช่นนี้ได้จบสิ้นลง

แล้วใช่หรือไม่? ลูกได้รับการบอกก่อนหน้านี้: เขียนจดหมายแนนอน ส่งจดหมายถึงมฐันแนนอน แต่จงเขียนเพียงแค่สองบรรทัด: "ฉันโอเคเสมอ" ผู้ที่ต้องอ่านจดหมายนั้นไม่ได้มีเวลา แล้วลูกก็พบว่าลูกไม่ได้รับคำตอบในจดหมายของลูก อันที่จริงบรรดาให้คำตอบกับจดหมายของลูกในเมอร์ลีย์ทุกวันอย่างแนนอน ลูกเขียนว่า "โอเค" และเพื่อเป็นการตอบแทนสำหรับโอเคของลูก บรรดาจึงมอบความรัก ความทรงจำระลึกถึง และกลิ่นมัสเต นั่นไม่ใช่การตอบหรือไม่? ต้องประหยัดเวลา เขียนข่าวงานรับใช้แบบสั้นๆ แล้วจะเป็นการประหยัดเวลา ประหยัดกระดาษ และประหยัดค่าส่งไปรษณีย์ ลูกสามารถประหยัดได้ไหม? จดหมายสามารถเขียนสามหน้าได้ถ้าลูกได้รับคำแนะนำให้เขียนในรายละเอียด ลูกก็อาจเขียน แต่การร้องขอการให้อภัยสำหรับความผิดพลาดของลูกก็สามารถเขียนมาสองบรรทัดได้เช่นกัน อย่าได้ซ่อนเร้นสิ่งใด แต่เขียนให้สั้น มีจดหมายมากมายที่เขียนมาซึ่งไม่มีสาระสำคัญอะไรเลย ลูกพูดกับบาบา: ทำงานนี้ให้ฉัน ทำให้ฉันดี ทำให้ธุรกิจของฉันถูกต้องเรียบร้อยดี ทำให้ภรรยาของฉันดี จดหมายเช่นนั้นไม่ได้มาเพียงครั้งเดียว แต่ส่งมาถึง 10 ครั้ง จงกลายเป็นจุดแห่งการประหยัดและสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน อัจชะ

ลูกทุกคนสนุกกับเมลานีใช่ไหม? คนทั้งโลกบอกว่าเมลานีเกิดขึ้นสองวัน แต่เมลานีของลูกเกิดขึ้นสี่วัน ทุกคนสนุกกับเมลานีหรือไม่? อัจชะ

แต่ดวงวิญญาณที่ทรงพลังทั้งสี่ทิศ แต่ลูกผู้เชื่อฟังที่อยู่อย่างเชื่อฟังในทุกย่างก้าว แต่ดวงวิญญาณผู้เปลี่ยนแปลงโลก ผู้เปลี่ยนสิ่งที่ไร้ประโยชน์ให้เป็นสิ่งที่ทรงพลัง แต่ลูกที่เป็นศิลปินที่วาดภาพกิจกรรมของตนเอง ด้วยความรัก ความทรงจำระลึกถึง และกลิ่นมัสเต จากบรรดาผู้ทรงพลัง

บรรดาพบกลุ่มจากบอมเบย์และคุชราต:

ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดหรือไม่ นั่นคือลูกเป็นลูกของพระเจ้าผู้เดียวที่เป็นนายที่ไม่มีขีดจำกัดหรือไม่? ลูกเป็นนายและเหตุนี้เองบรรดาในฐานะที่เป็นนายขอคารวะต่อลูก ลูกคือลูกที่เป็นนายของมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูกจะมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดใช่หรือไม่? พ่อวางลูกไว้ข้างหน้าท่านเอง ท่านให้สิทธิในอาณาจักรของโลกแก่ลูก ท่านไม่ได้เก็บสิทธิ์นั้นไว้สำหรับตัวท่านเอง ดังนั้นลูกได้รับสิทธิ์ทั้งในปัจจุบันและอนาคต และทั้งสองนั้นไม่มีขีดจำกัด จะไม่มีขีดจำกัดใดๆในยุคทองใช่ไหม? ไม่มีขีดจำกัดในภาษา สี่ หรือดินแดนใดๆ ที่ไม่มีขีดจำกัดมากมาย พวกเขาได้แจกจ่ายท้องฟ้าที่ไม่มีขีดจำกัดโดยการแบ่งเป็นขอบเขตที่มีขีดจำกัด ไม่มีขีดจำกัดที่นั่น ดังนั้นลูกมีโชคของอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัด อย่างไรก็ตามผู้ที่จะได้รับโชคของอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัดประการแรกจะต้องอยู่เหนือขีดจำกัดใดๆของร่างกายในเวลานี้ก่อน หากลูกอยู่เหนือขีดจำกัดของจิตสำนึกที่เป็นร่างกาย ลูกก็จะสามารถอยู่เหนือขีดจำกัดอื่นๆได้ เหตุนี้เองบรรดาพูดว่า: ก่อนอื่นใด จงละวางจากความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมด รวมทั้งร่างกายของลูกด้วย ประการแรกร่างกายของลูก และจากนั้นความสัมพันธ์ทางร่างกายของลูก ดังนั้นลูกได้อยู่เหนือจิตสำนึกของร่างกายเหล่านั้นแล้วหรือยัง? ขีดจำกัดของร่างกายจะไม่ทำให้ลูกอยู่เหนือ ร่างกายเป็นดินเหนียวและหนักอยู่เสมอ สิ่งใดที่ทำจากดินเหนียวจะหนักใช่หรือไม่? ร่างกายของลูกเป็นดินเหนียวที่เก่า ดังนั้นลูกจะได้อะไรจากการติดอยู่ในนั้น? ไม่มีอะไรเลย ดังนั้นจงมีความสุขซึ่งอยู่เสมอว่าลูกเป็นลูกที่เป็นนายของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด นั่นคือของมรดกที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อลูกต้องกลายเป็นเด็กก็อย่าเป็นนายในตอนนั้น และเมื่อต้องกลายเป็นนายก็อย่าเป็นเด็กในตอนนั้น เมื่อต้องให้คำแนะนำใดๆ เมื่อต้องทำแผนหรือต้องทำงานให้สำเร็จให้ทำอย่างผู้เป็นนาย อย่างไรก็ตามเมื่อสิ่งใดได้รับการสรุปโดยเสียงส่วนใหญ่หรือโดยดวงวิญญาณเครื่องมือให้กลายเป็นเด็กในเวลานั้น ในเวลานั้นอย่าเป็นนาย "ความคิดของฉันเท่านั้นที่ดี แผนของฉันเท่านั้นที่ดี" ไม่เลย อย่าเป็นนายในเวลานั้น ผู้ที่รู้ว่าเมื่อใดควรเป็นที่ปรึกษาและเมื่อใดควรเป็นผู้ทำตามคำแนะนำที่ให้ไว้จะไม่ขึ้นลงๆ พวกเขาจะอยู่อย่างประสบความสำเร็จในความพยายามและในงานรับใช้ที่พวกเขาทำ พวกเขาสามารถหลอหลอมตนเองและทำให้ตนเองโค้งคำนับได้ ผู้ที่โค้งคำนับย่อมได้รับผลของงานรับใช้อยู่เสมอ ในขณะที่ผู้ที่มีความหลงทะนงในตนเองจะไม่ได้รับผลของงานรับใช้ ดังนั้นวิธีที่จะประสบความสำเร็จคือการเป็นเด็กและเป็นนาย เป็นเด็กในเวลาที่ต้องและเป็นนายในเวลาที่ต้อง ลูกรู้วิธีนี้หรือไม่? หากลูกพยายามที่จะพิสูจน์สิ่งเล็กน้อยว่าถูกต้องโดยการเป็นนายเมื่อลูกต้องการเป็นเด็ก มันก็จะต้องใช้การทำงานมากขึ้นและลูกจะได้รับผลน้อยลง อย่างไรก็ตามผู้ที่รู้วิธีการจะได้รับผลมากขึ้นโดยใช้ความลำบากตรากตรำน้อยลงตามเวลา พวกเขาจะยืนอยู่เสมอ พวกเขาจะมีความสุขในตนเองและจะมีความสุขเมื่อเห็นผู้อื่นด้วย ไม่ควรจะเป็นเพียงแค่ "ฉันมีความสุขมาก" เท่านั้น แต่ลูกต้องทำให้ผู้อื่นมีความสุขด้วย และแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะกลายเป็นราชา หากลูกหลอหลอมตนเอง ลูกจะได้รับสิทธิ์สู่ยุคทองอย่างแนนอน อัจชะ

พร: ขอให้ลูกทำให้ตนเองไม่ว่างเว้นทั้งทางกายและทางที่ละเอียดอ่อนและกลับมามีชัยชนะ เป็นผู้เอาชนะมายา จงพิจารณาว่าตนเองเป็นผู้รับใช้และทำให้ตนเองไม่ว่างเว้นกับการทำงานรับใช้ด้วยความใส่ใจและความกระตือรือร้น แล้วมายาจะไม่มีโอกาส เมื่อลูกว่างในจิตใจ ในสติปัญญา หรือในการกระทำทางกาย มายาก็มีโอกาสรอด อย่างไรก็ตาม จงทำให้ตนเองมีความสุขในการไม่ว่างเว้นอยู่กับการทำงานรับใช้ทั้งสองทาง ทั้งทางกายและทางที่ละเอียดอ่อน และเพราะความสุขของลูก มายาจึงไม่มีความกล้าที่จะต่อต้านลูก ดังนั้นจงเป็นครูของตนเอง และสร้างโปรแกรมประจำวันเพื่อให้สติปัญญาของลูกจะได้ไม่ว่างเว้น และแล้วลูกจะกลับมามีชัยชนะ เป็นผู้เอาชนะมายา

คติพจน์: พุดด้วยความศรัทธาและความซื่อสัตย์ซึ่งว่า "บาบาอยู่กับฉัน!" และมายาก็ไม่สามารถเข้ามาใกล้ลูกได้

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ดินแดนแห่งบาร์ดเป็นสถานที่เกิดของพ่อผู้ประทานความสุข เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและปลดปล่อยลูกทุกคนจากความทุกข์
- คำถาม:** เรื่องราวอะไรที่ยิ่งใหญ่และยาวนานและสูงส่งที่สุดที่ดูเหมือนจะธรรมดาสำหรับลูกๆ?
- คำตอบ:** เรื่องราวของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของละครนี้เป็นเรื่องที่ยาวนานและสูงส่งมาก ผู้คนไม่สามารถเข้าใจเรื่องนี้ได้ เรื่องนี้ดูเหมือนเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับลูกๆ ลูกรู้ว่าละครนี้ช้ารอยเหมือนเดิมและวงจรของบันไดหมุนไปเรื่อยๆ อย่างไร
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา

โอม ซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ได้ยินเพลงของการสรรเสริญ สรรเสริญใคร? พระเจ้าผู้สูงสุดเหนือสิ่งใด ผู้ที่เราเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ใครที่ให้ความสุขก็ได้รับการจดจำ ลูกๆ รู้ว่าเพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความสุข มนุษย์ทั้งหมดจดจำท่านศาสนาอื่นๆ ก็บอกเช่นกันว่าพ่อมาและปลดปล่อยเราจากความทุกข์และประทานความสุขแก่เรา แต่พวกเขาไม่รู้พ่อให้ความสุขอย่างไร ลูกเข้าใจด้วยว่าใครให้ความทุกข์แก่ลูกและเมื่อใด โลกใหม่กลับมาเก่าและนั่นเรียกว่าดินแดนแห่งความทุกข์ ยุคทองจะมาถึงหลังจากสิ้นสุดยุคเหล็กอย่างแน่นอน มีเพียงโลกเดียว ผู้คนไม่ได้รู้ถึงวงจรละครโลกนี้เลย เหตุนี้เองบาบาถามว่า: ใครทำให้ลูกสิ้นสติ? พ่อไม่ได้ให้ความทุกข์กับใคร พ่อให้ความสุขแก่ลูกเสมอ ลูกรู้ว่าสถานที่เกิดของผู้เดียวผู้ให้ความสุขคือบาร์ด และสถานที่เกิดของผู้ที่ให้ความทุกข์คือบาร์ดเช่นเดียวกัน แม้ว่าผู้คนของบาร์ดจะเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย นั่นเป็นวันเกิดของพระเจ้า ผู้สูงสุดเหนือสิ่งใด และชื่อของท่านคือชีวา ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ พวกเขายังคงเฝ้าหุ่นจำลองของราวันทุกปีต่อไป แต่ราวันคืออะไรและเขามาเมื่อไร? ทำไมพวกเขาถึงเฝ้าราวัน? พวกเขาไม่รู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้เลย ตามแผนของละคร พวกเขาจะไม่รู้เรื่องนี้ พ่ออธิบายว่าบทบาทของแต่ละคนนั้นเฉพาะตัว เป็นบทบาทของมนุษย์ที่ได้รับการจดจำ เพียงมนุษย์เท่านั้นที่รู้จัก สัตว์ไม่ได้มีความรู้สึกนึกคิดเช่นนั้น ในเวลานี้แม้กระทั่งมนุษย์ก็กลับมาไม่รู้คิด: พวกเขาไม่รู้ใครคือผู้จัดความทุกข์ ผู้ประทานความสุข และผู้ชำระให้บริสุทธิ์ หรือพวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างไร หรือพวกเขาจะกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร พวกเขาเรียกชื่อเหล่านี้ทั้งหมด แต่พวกเขาไม่มีความหมายของสิ่งเหล่านั้น เวลานี้เป็นหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา คัมภีร์ทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน ไม่มีความรู้สำหรับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ในคัมภีร์ พวกเขาถึงพูดถึงความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธา และการวางเฉย เท่านั้นเอง! เพียงสิ่งนี้ที่เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา พวกเขาไม่มีความหมายของสิ่งนั้น มีเพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ แน่แน่นอนท่านต้องให้ความรู้ ท่านคือสัตกูรู ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองผู้คนจึงร้องเรียกท่านให้มาและช่วยพวกเขาให้พ้นจากความตกต่ำ ในยุคทองแดงเราเป็นผู้กราบไหว้ที่สะอาดประจักษ์ก่อน และจากนั้นเราก็ตกมาเรื่อยๆ ในขณะที่เราใช้ชาติเกิดใหม่ มนุษย์ทุกคนต้องลงบันไดมาอย่างแน่อน ชื่อของพระพุทธรเจ้า ฯลฯ ไม่ได้เอ่ยถึงในรูปของบันได แต่ถึงแม้ว่าจะมีการแสดงให้เห็นพวกเขา พวกเขาก็ต้องลงบันไดมาอย่างแน่อน พวกเขาต้องผ่านสภาพของสะโต ราโจ และตาโม เวลานี้ทุกคนตาโมประจักษ์ พ่ออธิบายว่า: คัมภีร์ทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา และมีพิธีกรรมทุกประเภทในนั้น เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้ เพียงมหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้นที่มาและให้ความรู้ที่แท้จริงแก่ลูก ครึ่งวงจรเป็นเวลากลางวันและไม่มีเรื่องของความเลื่อมใสศรัทธาที่นั่น ผู้คนไม่เคยสะดุดล้มในเวลากลางวัน ที่นั่นมีแต่ความสุขเท่านั้น ลูกได้รับมรดกนั้นจากพ่อในยุคบรรจบพบกันของวงจร พ่อได้ให้ความรู้แก่ลูกที่ท่านได้ให้ในวงจรที่แล้ว และท่านจะให้ความรู้ในทุวงจรต่อไป ความรู้นี้จะนั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาที่ผู้สร้างกำลังให้ความรู้ของสิ่งสร้าง พวกเขาทำภาพลักษณ์มากมายและพวกเขายังทำปฏิทินด้วย สิ่งใหม่แพร่กระจายไปเรื่อยๆ พ่อผู้สร้างได้มาในบาร์ด และให้ความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้าง สิ่งนี้ก็จะแพร่กระจายและไปถึงทุกคนด้วยเช่นกัน แล้วจะไม่มีใครถามว่า: ทำไมเราไม่ได้ไปสวรรค์? ทุกคนจะรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว และไม่สามารถมีความแตกต่างภายในละครนี้ มีความคิดเห็นมากมายในโลกนี้ บางคนพูดถึงธรรมชาติ คนอื่นพูดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลการกระทำ ในเวลาสุดท้ายพวกเขาจะรับฟังพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้น พวกเขาจะเข้าใจว่าพวกเขาเป็นนักแสดงในละครนี้อย่างแท้จริง นี่คือต้นไม้ของศาสนาที่หลากหลาย ล้อคบนสติปัญญาของทุกคนจะเปิดออก เวลานี้ล้อคปิดอยู่ เรื่องราวของศาสนาของลูกนั้นแยกออกไป ตาม

แผนของละครพวกเขาไม่สามารถไปสวรรค์ “ผู้ก่อตั้งศาสนาของเราได้มาในเวลานี้” ทุกสิ่งเหล่านี้จะเข้าไปสู่ในสติปัญญาของพวกเขาจากรูปต้นไม้เท่านั้นไม่ใช่จากรูปภาพบนไค ต้นไม้นั้นดีมาก พวกเขาจะเข้าใจว่าละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว แต่ถูกเข้าใจในแง่ของโยคะ เมื่อเราจดจำพอและกลับมาบริสุทธิ์ บาปของเราจะได้รับการปลดปล่อย เมื่อลูกกลับมาจดจ่ออยู่ในโยคะลูกจะมารู้เกี่ยวกับตนเอง เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ทุกคนจะเข้าใจความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้าง แต่ไม่ใช่เวลานี้ละครได้ถูกสร้างขึ้นอย่างชาญฉลาดมาก สงครามต้องเกิดขึ้น เวลานี้ลูกมีความลับของละครอยู่ในสติปัญญาของลูก เมื่อคนใหม่มา ทุกสิ่งต้องอธิบายตั้งแต่ตอนเริ่มต้น นี่เป็นเรื่องราวที่ยาวมาก เรื่องราวนี้สูงส่งมาก แต่ก็ธรรมดาสำหรับลูก ลูกรู้ว่าวงจรของบนไคหมุนไปอย่างไร พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้ผ่านความยากลำบากมากมายบนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน การละเล่นของความทุกข์และความสุขขึ้นอยู่กับลูก ลูกกลับมาสูงส่งอย่างมากและลูกก็กลับมาตกต่ำมากด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์นี้ พ่อมีความรู้ทั้งหมดของต้นไม้อย่างแน่นอน ตัวอย่างของต้นไม้ก็มีพื้นฐานมาจากสิ่งนี้เช่นกัน ชันยาสะก็ให้ตัวอย่างเช่นกัน แต่พวกเขาไม่มีสิ่งใดในสติปัญญาของพวกเขา ลูกรู้ว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปได้หายไปอย่างไร เวลานี้รากฐานนั้นไม่ได้คงอยู่ ส่วนที่เหลือของต้นไม้ยังคงยืนต้นอยู่ ศาสนาทั้งหมดคงอยู่ แต่ศาสนาเดิวนั้นไม่คงอยู่ ดูสิว่าต้นไม้ยืนต้นอยู่ได้อย่างไรแต่ไม่มีลำต้นและยังคงเขียวอยู่เสมอ หากไม่มีรากฐานต้นไม้อื่นๆ ทั้งหมดจะแห้งเหี่ยวไปเพราะไม่สามารถรับน้ำได้ถ้าไม่มีลำต้น แต่ต้นไม้ไทรยังคงดำรงอยู่และคงความสดชื่นอยู่ได้ นี่เป็นเรื่องที่มหัศจรรย์! ในทำนองเดียวกันศาสนาเทพก็ไม่ได้คงอยู่ในต้นไม้แล้ว พวกเขาไม่เข้าใจตนเอง แทนที่จะเรียกตนเองว่าเป็นของศาสนาเทพพวกเขาเรียกตนเองว่าเป็นชาวฮินดู ตั้งแต่อาณาจักรของราวันได้เริ่มต้นขึ้นพวกเขาก็ไม่ได้มีค่าควรแก่การเรียกตนเองว่าเป็นของศาสนาเทพ ดังนั้นพวกเขาก็เปลี่ยนชื่อของพวกเขาและเรียกตนเองว่าฮินดู สิ่งที่ยกย่องที่เหลืออยู่ของเหล่าเทพคือภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตซึ่งจากสิ่งนั้นสามารถเข้าใจได้ว่าเคยเป็นอาณาจักรในสวรรค์ อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าสวรรค์คงอยู่เมื่อไหร่ พวกเขาได้ยัดช่วงเวลาของยุคทองให้ยาวนานขึ้น อะไรก็ตามที่ผ่านไปมันจะกลับมาซ้ำรอยอีกครั้งในเวลาของมันเอง รูปลักษณะเดียวกันเหล่านั้นไม่สามารถคงอยู่ได้ในเวลานี้ เพียงในสวรรค์เท่านั้นที่สิ่งเหล่านั้นจะคงอยู่อีกครั้ง เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจความรู้นี้ ผู้คนทั้งหมดยังคงกลับมาไม่บริสุทธิ์ต่อไปในขณะที่ทำความเลื่อมใสศรัทธา เคยมีโลกที่บริสุทธิ์ พ่อหนึ่งทีและอธิบายให้กับลูก พวกเขาพูดว่า: ท่านคือจันจาณนฮาร์ ผู้ที่ล่วงรู้ความลับทั้งหมด พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้แจ้งรู้ว่าจะไรอยู่ในหัวใจของแต่ละคน บางคนพูดว่า: บาบ่า ท่านรู้ทุกสิ่ง เมื่อเราต้องแฉะในกิเลส ท่านต้องรู้ทุกสิ่ง พ่อพูดว่า: พ่อจะนั่งที่นั่นตลอดทั้งวันเพื่อรู้สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดหรือ? พ่อมาเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าลูกได้รับมรดกของความสุขจากبابา ส่วนที่เหลือจะกลับไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้น พวกเขาจะกลับไปอย่างไร? ไม่ใช่เรื่องสำคัญสำหรับลูก? เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและพาลูกไปสู่การหลุดพ้น และส่งลูกไปสู่การหลุดพ้นในชีวิต ทุกคนต้องชำระสะสางบัญชีกรรมของเขาและกลับไป ลูกต้องกลับมาสะโตประธาน ทำไมลูกถึงไปเกี่ยวข้องกับเรื่องของผู้อื่น? เพียงพ่อผู้เดียวที่ทำให้ทุกคนสะโตประธานจากตาโมประธาน ไม่มีร่องรอยของความรบกวนบนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาพูดถึงความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา ถามพวกเขาว่าความรู้นั้นคงอยู่ได้นานแค่ไหน และความเลื่อมใสศรัทธาคงอยู่นานแค่ไหน และพวกเขาจะไม่สามารถบอกสิ่งใดแก่ลูกได้ ความเลื่อมใสศรัทธาคือสิ่งที่แยกไป พ่อเองมาและอธิบายว่าท่านมาอย่างไรและท่านเข้ามาในใคร เนื่องจากการติดกับอยู่บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนแทบจะไม่รู้จักพ่อและเหตุนี้เองลูกอธิบายภาพของชีวาและชางก้า พวกเขาได้ปะปนทั้งสองเข้าด้วยกันและกล่าวว่าทั้งสองเป็นคนเดียวกัน ผู้หนึ่งอาศัยอยู่ในดินแดนที่ละเอียดอ่อนและอีกผู้หนึ่งเป็นผู้อาศัยในดินแดนสูงสุด ที่อยู่อาศัยของแต่ละคนนั้นแยกจากกัน ดังนั้นทั้งสองจะมีชื่อเดียวกันได้อย่างไร? ผู้หนึ่งไม่มีตัวตน และอีกผู้หนึ่งละเอียดอ่อน ลูกไม่สามารถพูดว่าชีวาเข้ามาในชางก้า และลูกไม่สามารถพูดได้ว่าชีวาและชางก้าคือผู้เดียวกันและเหมือนกัน พ่ออธิบาย: พ่อเข้ามาในบราห์มานี้ ใครบอกลูกว่าชีวาและชางก้าคือผู้เดียวกันและเหมือนกัน? ไม่มีใครสามารถพูดว่าชางก้าคือพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ดูสิว่าพวกเขาได้ทำให้ภาพลักษณ์ของเขาเป็นเช่นใดโดยการนำงูมาพันรอบคอของเขา! แล้วพวกเขาก็แสดงให้เห็นว่าเขาชั่วอีกด้วย ไม่มีใครเชื่อว่าชางก้าเป็นพระเจ้า เพียงชีพบาบาเท่านั้นที่เติมเต็มความปรารถนาของทุกคนบนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาพูดถึงชางก้าว่าเขาล้มตาและการทำลายล้างก็เกิดขึ้น อย่างไรก็ตามไม่มีงูหรือว่าในดินแดนที่ละเอียดอ่อน สิ่งสร้างนั้นเป็นของสถานที่นี้ ผู้คนได้กลายเป็นผู้ที่มิสติปัญญาที่เป็นหินเช่นนั้น! พวกเขาแม้กระทั่งไม่เข้าใจว่าพวกเขาไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อยกระดับผู้รู้ลึกลับ มีความเพียรพยายามทางจิตเพื่อบรรลุบางสิ่งบางอย่าง ดังนั้น ผู้รู้จะเรียกตนเองว่าชีวาหรือพระเจ้าได้อย่างไร? ชีวาไม่จำเป็นต้องเพียรพยายามทางจิต ชื่อของพวกเขาคือชันยาสะ (ผู้ที่สละละทิ้ง) พระเจ้าเคยต้องสละละทิ้งหรือไม่? ผู้ที่สละละทิ้งต้องสวมเสื้อคลุมสีเหลืองส้ม พระเจ้าจะต้องสวมเสื้อผ้าเช่นนั้นหรือไม่? ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านพูดว่า: ฉันยกระดับแม้กระทั่งผู้ที่สวมเสื้อผ้าเช่นนั้น ตามละคร แต่ละคนเล่นบทบาทของตนเอง อะไรก็ตามที่ผู้คนทำบนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ไม่มีใครได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์

จากคัมภีร์ มีการได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์จากพ่อที่แท้จริงเพียงผู้เดียวเท่านั้น ตามละครคัมภีร์เหล่านั้นก็จำเป็น ดูสิว่าพวกเขาเขียนอะไรในกิตะ! ไม่มีใครรู้ว่าใครพูดกิตะ ลูกต้องให้ความสำคัญหลักกับกิตะ กิตะคือเพชรพลอยของทุกคัมภีร์ ไม่มีใครรู้ว่าใครเป็นผู้สร้างคัมภีร์ศาสนานั้น สร้างขึ้นเมื่อใด หรืออะไรเกิดขึ้นด้วยสิ่งนั้น สิ่งใดก็ตามที่ถูกเขียนไว้ในกิตะ สิ่งนั้นจะชำระรอยต่อไป เราไม่ได้พูดว่าสิ่งนั้นดีหรือไม่ดี อย่างไรก็ตาม เราเข้าใจว่าสิ่งนั้นเป็นเครื่องประกอบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาซึ่งผู้คนจะลงมาเรื่อยๆ ขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิดครบสมบูรณ์เราต้องมาสู่สภาพของการตกต่ำลงมาอย่างแน่นอน เมื่อพวกเขาทั้งหมดลงมาเล่นบทบาทของเขาแล้ว พ่อก็มาในตอนท้ายเพื่อพาทุกคนกลับไป เหตุนี้เองท่านจึงถูกกล่าวว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์และประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้กับทุกคนเมื่อท่านมาแล้วเท่านั้นที่ท่านพูดถึงความรู้ของผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง เวลานี้พ่อหนึ่งที่นี้และสอนลูก มายาทำให้ลูกลืมสิ่งนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า มิฉะนั้น พระเจ้าสอนเราและทำให้เราเป็นนายของโลก เราควรจะมีความสุขมากมายเช่นนั้น ความรู้จะไม่คงอยู่ในยุคทอง และแล้วบนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา คัมภีร์เดียวกันของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาจะมีขึ้นอีกครั้ง บทบาทนั้นต้องเล่นเป็นเวลา 2500 ปี ลูกมีความรู้ของวงจรในสติปัญญาของลูก ผู้คนไม่รู้จักผู้ชำระให้บริสุทธิ์และพวกเขาไม่รู้ว่าใครทำให้พวกเขาไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์ พวกเขาเพียงแค่ทำของเล่นและยังคงเล่นกับสิ่งเหล่านั้นต่อไป เพราะพวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย พวกเขาจะบอกลูกว่า: พวกท่านก็เป็นผู้คนของบารัตด้วยเช่นกัน ดังนั้นพวกท่านจะสามารถพูดได้อย่างไรว่าเพียงผู้คนของบารัตเท่านั้นที่ไม่เข้าใจสิ่งใดเลยและไม่รู้คิด? ให้บอกพวกเขาว่า: พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดสิ่งนี้ ท่านกำลังให้ความรู้แก่เรา เราได้กลับมารู้คิดด้วยท่าน ผู้คนมากมายมาที่นันทรรการ และพวกเขาพูดว่าความรู้ดีมาก ทันทีที่พวกเขาออกไปข้างนอก ทุกสิ่งก็จบสิ้น เพราะพวกเขาเป็นผู้ทำตามราวัน เวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้ทำตามของรามแล้ว อยู่ในสติปัญญาของลูกๆว่าพ่อผู้สร้างกำลังอธิบายให้แก่ลูก ท่านกำลังทำให้เราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ พ่อให้คุณประโยชน์แก่เรา แล้วเราก็ต้องให้คุณประโยชน์กับผู้อื่น ยิ่งลูกให้คุณประโยชน์กับผู้อื่นมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากเท่านั้น นี่คือการรับใช้ทางจิต ต้องมีการอธิบายทุกสิ่งให้แก่จิตวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่เข้าใจ ลูกกลับมาเป็นสำนึกที่เป็นร่างเป็นเวลาครึ่งวงจร โดยการมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะสัมผัสกับความสุขเป็นเวลาครึ่งวงจร ในขณะที่การมีสำนึกที่เป็นร่างลูกจะสัมผัสกับความทุกข์เป็นเวลาครึ่งวงจร มีความแตกต่างกันอย่างมาก! เมื่อลูกเป็นนายของโลกก็ไม่มีศาสนาอื่น เวลานี้มีมนุษย์มากมาย เวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ชำระสะสางบัญญัติกรรมทั้งหมดของลูกด้วยพลังของการจดจำระลึกถึง กลับมาสะอาดประธาน และกลับบ้าน อย่าได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องอื่นใด

2. อยู่ในความสุขที่พระเจ้ากำลังสอนเรา และทำให้เราไปเป็นนายของโลก ทำงานรับใช้ทางจิต

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่เรียบง่ายและเป็นตัวอย่างและเปิดเผยความยิ่งใหญ่ของลูกผ่านความธรรมดาของลูก เมื่อสิ่งที่เรียบง่ายสะอาด มันจะดึงดูดลูกให้เข้ามาหาตัวมันเองอย่างแน่นอน ในทำนองเดียวกันในแง่ของความคิดของจิตใจของลูก กับความสัมพันธ์ ปฏิสัมพันธ์ และวิถีชีวิตของลูก เมื่อลูกมีความเรียบง่ายและสะอาด ลูกจะกลายเป็นตัวอย่างและดึงดูดผู้อื่นให้เข้ามาหาตัวลูกเองโดยอัตโนมัติ เรียบง่ายหมายถึงธรรมดา ความยิ่งใหญ่ถูกเปิดเผยโดยความธรรมดา ผู้ที่ไม่ธรรมดานั้นคือไม่เรียบง่ายจะกลายเป็นปัญหา

คติพจน์: เมื่อลูกพูดว่า "บาบาของฉัน" จากหัวใจ และดวงตาของลูกที่ถูกปิดโดยมายาที่ทำให้ลูกหมดสติจะเปิดขึ้น

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ผึกฝนว่า: ฉันคือดวงวิญญาณ ฉันคือดวงวิญญาณ ละทิ้งสำนึกของร่างกายของลูก เพียงเฝ้าแต่จดจำชีพบาบาและกลับบ้าน
- คำถาม:** ชีพบาบามีความรู้สึกเมตตามากต่อลูกๆ ประเภทใด?
- คำตอบ:** พ่อรู้สึกเมตตามากต่อลูกๆ ผู้ที่แม้กระทั่งหลังจากเป็นของพ่อก็ยังสูญเสียเวลาที่มีค่าและลูกไม่ทำงานรับใช้ใด บาบาพูดว่า: ลูกกลายเป็นลูกๆ ของพ่อและดังนั้นลูกต้องแสดงสิ่งนี้แก่ทุกคนด้วยการกลับมาเกรดหนึ่ง จงให้ท่านเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ลูกได้รับมา
- เพลง:** ฉันได้มาจากการปลุกโชคของฉัน...

โอมชานติ เช่นที่บาบาในฐานะมหาสมุทรแห่งความรู้ อธิบายแก่ลูกๆ ถึงความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก ดังนั้นท่านอธิบายรูปภาพแก่ลูกอย่างดีมากด้วย บาบาเคยคิดเกี่ยวกับภาพบันไดตลอดคืนเพราะเป็นภาพที่ดีที่สุดที่จะใช้อธิบายและเป็นไปสำหรับผู้คนของบาร์ต ชีพบาบาคือมหาสมุทรแห่งความรู้ บาบาเฝ้าแต่สร้างคลื่น สิ่งนี้ลูกเรียกว่าการไตร่ตรองมหาสมุทร ลูกๆ ไตร่ตรองน้อยมาก ลูกบางคนไม่ได้ไตร่ตรองเลย สติปัญญาของแต่ละคนควรจะทำงาน บาบามีความคิดมากมายเกี่ยวกับภาพบันได โลกที่ไม่มีตัวตนต้องมีการแสดงไว้ที่ด้านบนสุด บันไดเป็นของ 84 ชาติเกิดของโลกที่มีตัวตน ผู้มีความรู้เท่านั้นที่สามารถสร้างภาพนี้ได้ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่มีความรู้นี้ แม้ในขณะที่กำลังสร้างภาพ การไตร่ตรองของลูกควรจะต้องเนื่อง สิ่งนี้ดีมาก โลกที่ไม่มีตัวตนที่บนสุดนั้นเป็นที่ต้องการอย่างแน่นนอนเช่นกัน ได้มีการอธิบายแล้วว่าดวงวิญญาณอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตนเป็นเหมือนดวงดาว หลังจากโลกที่ไม่มีตัวตนก็มีดินแดนของบราห์มา วิษณุและชางกา ซึ่งลูกเรียกว่าโลกที่ละเอียดอ่อน ในภาพบันไดมีเพียงการแสดงสิ่งต่างๆ ของบาร์ตเท่านั้น บาร์ตเคยบริสุทธิ์และเวลานี้ไม่บริสุทธิ์ ต้องมีการเขียนคำพูดทั้งหมด ผู้คนที่ยากจนน่าสงสารไม่รู้สิ่งใด ผู้ที่เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชากลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ในบรรดาลูกด้วย ลูกทั้งหมดรู้สิ่งนี้ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน อาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้งขึ้น บางคนเริ่มที่จะทำความเพียรพยายามอย่างมาก ฉันคือดวงวิญญาณ ราวกับว่าพวกเขาได้ลิ้มรสของเขา และพวกเขาไม่เห็นสิ่งใดอื่นเพราะได้มีการอธิบายแล้วว่าลูกแต่ละคนต้องคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ สำนึกของร่างกายของลูกต้องขาดตอนลง มีคำกล่าวว่า: เมื่อลูกตายโลกก็ตายไปแล้วจากลูก ลูกต้องกลับบ้าน ขณะที่จดจำชีพบาบา ความเพียรพยายามเป็นที่ต้องการที่จะสร้างสภาพที่มั่นคงนี้ สิ่งนี้สามารถอธิบายด้วยการใช้ภาพบันไดว่าเมื่อใดเคยมีศาสนาเทพในบาร์ต เคยมีความสุข ความสงบและความบริสุทธิ์ เวลานี้ผู้คนไม่มีความสุข พวกเขา กำลังจดจำบ้านของเขา จะเป็นการดีมากที่จะอธิบายกับใครก็ตามด้วยการใช้ภาพบันได จงไปและนั่งลงเบื้องหน้าภาพบันไดและสิ่งนั้นจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า ลูกผู้คนของบาร์ตได้ใช้ 84 ชาติเกิด ต้องมีการอธิบายเกี่ยวกับ 84 ชาติเกิด และแล้วตามสิ่งนี้ ได้มีการอธิบายว่าผู้ที่มาหลังจากครึ่งหนึ่งของวงจรจะใช้ชาติเกิดน้อยกว่าอย่างแน่นนอน ความรู้นี้ควรเฝ้าแต่ผุดขึ้นในสติปัญญาของลูกตลอดทั้งวัน ในยุคทองและยุคเงินผู้คนปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์และมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และแล้วพวกเขากลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาที่มีกิเลส เป็นเพราะการกลับมาที่มีกิเลสพวกเขาจึงเฝ้าแต่เรียกตนเองว่าฮินดู ไม่มีผู้ใดอื่นได้เปลี่ยนชื่อของพวกเขา มีเพียงฮินดูเท่านั้นที่ได้เปลี่ยนชื่อของตน เวลานี้ลูกกำลังได้รับความรู้นี้ บาบา มหาสมุทรแห่งความรู้กำลังให้ความรู้ใหม่แก่ลูก ลูกๆ ต้องให้ความสนใจอย่างมากต่อภาพบันได ถึงแม้ว่าลูกเพียงแต่มาและนั่งลงเบื้องหน้าภาพใดๆ ของความรู้ สิ่งมากมายจะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูก สติปัญญาของลูกจะเฝ้าแต่ทำงานตลอดทั้งคืนถึงวิธีการที่จะอธิบายวงจรของ 84 ชาติเกิด เป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจรที่เป็นอาณาจักรของราวัน ผู้ที่จะมาภายหลังจะไม่ได้รับความรู้นี้ เพียงผู้ที่ไปยุคทองและยุคเงินเท่านั้นที่จะได้รับความรู้นี้ ผู้ที่จะไม่ไปยุคทองและยุคเงินจะไม่ได้รับความรู้นี้ จงดูชีวประวัติของบาร์ตเวลานี้เป็นอย่างไร! ในยุคทองและยุคเงินพวกเขามีบุตรชายหนึ่งและบุตรหญิงหนึ่ง ภายหลังมีบางสิ่งยุ่งยาก แต่ยังคงไม่ได้เป็นเรื่องของกิเลส อาณาจักรของราวันเริ่มต้นในยุคทองแดง อย่างไรก็ตามเพราะในยุคเงินมีสององศาตกลงไป ความบริสุทธิ์จึงลดน้อยลงไปถึงน้อยด้วยเช่นกัน ไม่มีผู้ใดเข้าใจเกี่ยวกับอาณาจักรของราวันและอาณาจักรของราม ผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงศักดิ์จะศึกษาเล่าเรียนอย่างดี ต้องมีความใส่ใจในการให้ประโยชน์แก่ผู้อื่น แต่เมื่อไม่อยู่ในโชคของลูก ลูกก็ไม่ทำความเพียรพยายาม หากลูกเฝ้าแต่ซึมซับความรู้ บาบาจะส่งลูกไปบางแห่งเพื่อมารับใช้ ผู้ที่มีความใส่ใจในการรับใช้จะเฝ้าแต่รับใช้ทั้งวันทั้งคืน หากบางคนเข้าใจในัยสำคัญของบันไดปรอทของความสุขจะขึ้นสูง บาบา มหาสมุทรแห่งความรู้และเราลูกๆ คือแม่น้ำ ดังนั้นเราต้องแสดงสิ่งนั้น แต่ละวัน จะ

เฝ้าแต่มีการขยายตัว ต้องมีการก่อตั้งอาณาจักรขึ้น ในภาพบันไดได้มีการแสดงบาร์ตาเป็นยุคทองที่สูงส่งและบริสุทธิ์ ในขณะที่บาร์ตาเดียวกันเวลานี้กลับมากลับมาไม่บริสุทธิ์ เลวทรามต่ำช้าและได้ไปถึงความตกต่ำ ทุกคนอยู่ในความตกต่ำ และเหตุนี้เองบาบาจึงมาและประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ที่นี้บางดวงวิญญาณดีและดวงวิญญาณอื่นๆก็ไม่ได้ ผู้ที่ฝึกฝนในศาสนาไม่ได้ทำบาปมากนัก โสเภณีทำบาปมากมาย นี่คือโรงค้าประเวณี ในยุคทองเป็นวัดของชีวาและชีพบบากำลังก่อตั้งสิ่งนั้น นั่นถูกเรียกว่าดินแดนของกฤษณะด้วยเช่นกันหรือสามารถถูกเรียกว่ากฤษณะลายา(วัดของกฤษณะ) อย่างไรก็ตามเป็นชีพบบาผู้ที่ก่อตั้งสิ่งนั้น ภาพบันไดนี้จำเป็นด้วยเช่นกัน ต้องมีความใส่ใจอย่างมากต่อสิ่งนี้ ด้วยการมองดูภาพบันได ความรู้ทั้งหมดของ 84 ชาติเกิดของลูกจะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูก อย่างไรก็ตามภายในนั้นลูกต้องบริสุทธิ์อย่างมาก เพียงเมื่อลูกมีโยคะกับชีพบบาเท่านั้นที่ลูกจะมีความซาบซึ้งและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพ อย่าได้พูดว่า: ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ฉันได้รับสิ่งนั้นดี! ไม่ว่าสิ่งใดที่อยู่ในโชคของฉันนั้นโอเค! ลูกควรจะมีสติปัญญาในการทำงานรับใช้ ไม่มีการรับประกันใดสำหรับร่างกายของลูก เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปภัยพิบัติทางธรรมชาติจะเฝ้าแต่มาด้วยกำลังแรง และแล้วลูกจะกลับไปมือเปล่า ผู้คนนับแสนตายในแผ่นดินไหวและดังนั้นต้องมีความกลัว เราต้องกลับมาสะโตประธานด้วยการอยู่ในการจาริกแสวงบุญของโยคะและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน สมบัติของลูกไม่มีวันลดน้อยลงไปด้วยการให้ทาน จงทำความเพียรพยายาม! พ่อเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกว่าลูกต้องยืนอยู่บนขาของตนเองเป็นเวลา 21 ชาติเกิดและเหตุนี้เองลูกต้องเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามอย่างดีมาก เวลาสำหรับการทำความเพียรพยายามคือเวลานี้ ไม่มีใครในโลกรู้ว่าเราสามารถรับอาณาจักรถึง 21 ชาติเกิดได้อย่างไร ด้วยการถ่ายภาพของบันไดนี้ลูกจะสามารถอธิบายได้อย่างดีมากว่าลูกใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร ที่เบื้องบนสุดมีการเขียนไว้ว่า: พระเจ้าชีวาพูด ผู้ไม่มีตัวตน ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มหาสมุทรแห่งความรู้ กำลังอธิบาย ผู้ที่ท่นอธิบายให้แก่พวกเขาก็อธิบายให้แก่ผู้อื่นต่อไปว่า: ลูกๆเวลานี้ลูกกำลังได้รับสมบัติที่ไม่จำกัดและดังนั้นลูกควรที่จะรับสิ่งเหล่านั้น ลูกควรที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง นี่คือการรู้สำหรับหนทางของการครองเรือน เมื่อสมาชิกคนหนึ่งของครอบครัวรับความรู้ แต่สมาชิกคนอื่นของครอบครัวไม่ได้รับ นั่นก็สร้างความขัดแย้ง ตื่นอ่อนกำลังถูกเพาะ เรากลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาจากการเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาได้อย่างไรนี่คือความลับที่จะต้องเข้าใจ ผู้ที่กลายเป็นผู้ที่บริสุทธิ์มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชามากที่สุดคือผู้ที่กลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ที่สุด พ่อได้เข้ามาในผู้นี้ในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของท่าน ทุกคนไม่บริสุทธิ์ พ่ออธิบาย ดาตาอธิบายด้วยเช่นกันและดาตาก็อธิบายด้วย นี่เป็นเพียงธุรกิจของพี่น้องหญิงชาย หากผู้ที่อยู่ที่บ้านกลับมาบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว พวกเขาสามารถไปล่าหน้าได้อย่างรวดเร็วเร็วกว่าลูก ผู้ที่อยู่ในป่าของหนามและเฝ้าแต่ทำงานรับใช้ก็ได้รับผลรางวัลยิ่งกว่า ผู้ที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของเขาและทำงานรับใช้ที่ดีมากก็จะทำให้ตนเองเป็นสุขกับการทำงานรับใช้อย่างมาก ชีพบบาจะช่วยเหลือด้วยเช่นกัน ท่านจะพูดว่า: โอเค ลางานของลูกและไปทำงานรับใช้สถานที่นั้นนี้ ยกตัวอย่างลูกได้รับคำเชิญให้มีการแสดงเครื่องฉายภาพนำภาพหลักสี่ถึงห้าภาพไปกับลูกด้วยเช่นกัน จงไปและรับใช้ที่นั่นแล้วกลับมา ผู้ที่มีการใส่ใจในการทำงานรับใช้จะพูดว่า: เราจะไปและอธิบาย ศูนย์ต่างๆ สามารถเปิดขึ้นด้วยเช่นกัน ลูกสามารถรับคำเชิญมากมาย งานรับใช้จะเฝ้าแต่เติบโต พ่อจะร้องสรรเสริญลูกว่า: ลูกผู้นี้ทำงานรับใช้ที่ดีมาก บางคนวิ่งห่างออกไปเป็นไมล์จากงานรับใช้ ด้วยการมีความใส่ใจในงานรับใช้ ลูกจะได้รับการช่วยเหลือด้วยเช่นกัน ยิ่งลูกทำงานรับใช้ของพ่อมากเพียงใดลูกจะได้รับพลังมากเท่านั้น และช่วงชีวิตของลูกจะยืนยาวขึ้นตามนั้น พรอทของความสุขจะสูงขึ้น ลูกจะกลับมาโด่งดังในสกุลของลูกเองด้วยเช่นกัน หากลูกสามารถกลับมาสูงส่งอย่างยิ่งด้วยการทำความเพียรพยายาม ลูกควรจะทำความเพียรพยายามมากเช่นนั้น สิ่งนั้นสามารถรู้ได้จากกิจกรรมของลูกว่าลูกมีความใส่ใจในงานรับใช้หรือไม่ ตลอดทั้งวันทั้งคืนมีความใส่ใจในการหารายได้ของลูก รายได้นี้ยิ่งใหญ่มา บางครั้งแม้แต่บาบามีความคิดของการที่จะทำให้ลูกๆสดชื่น พวกเขาจะอยู่อย่างมีความสุขอย่างมาก! บาบาจดจำลูกๆที่มีค่าต่องานรับใช้เท่านั้น ในเวลาอมฤตการร้ายรำของการไตร่ตรองความรู้เกิดขึ้นอย่างดีมาก ไม่ว่าธุรกิจของบางคนเป็นเช่นไรนั่นคือสิ่งที่เขาคงอยู่อย่างไม่ว่างเว้น สามารถมีการไตร่ตรองที่ดีมากในตอนเช้าตรู่ ก่อนอื่นใดลูกต้องเข้าถึงมูรลียิ่งดีมาก เพียงเมื่อลูกทบทวนและแล้วลูกจึงจะสามารถให้ความรู้แก่ผู้อื่นได้ ในวันแรกๆบาบาจะตื่นตีสองและเขียนมูรลีและแล้วในตอนเช้ามาจะทำอ่านและให้มูรลี ถึงแม้ว่าลูกไม่มีมูรลีในมือของลูก ลูกก็ยังสามารถให้คลาสที่ดีมากได้ ลูกผู้ที่มีความใส่ใจในการศึกษามูรลีและคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้นจะเฝ้าแต่ทำงานรับใช้ ด้วยการศึกษามูรลีพวกเขาจะตื่นขึ้น งานของการพิมพ์มูรลีจะเฝ้าแต่ดำเนินไปด้วยกำลังแรง งานของเทพจะเพิ่มขึ้นด้วย มูรลีจะถูกส่งไปต่างประเทศด้วยเช่นกัน ถ้าสิ่งนี้ได้อยู่ในสติปัญญาของใครเขาจะมีความซาบซึ้ง ขณะที่เขากำลังเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา วงจรของ 84 ชาติเกิดก็จะเฝ้าแต่หมุนวนไปทั่วในสติปัญญาของเขา ไม่มีสิ่งใดอยู่ในสติปัญญาของลูกบางคน พรอทของความสุขไม่ได้สูงขึ้น สิ่งนี้ควรจะเป็นธุรกิจของลูกตลอดทั้งวัน นี่คือการที่สูงสุดที่สุด บาบาเรียกว่านักธุรกิจด้วย เทพจะไม่มีผู้ใดทำธุรกิจของเพชรพลอยแห่งความรู้ สิ่งนี้ควรจะหมุนอยู่ในสติปัญญาของลูกตลอดทั้งวันและลูกควรอยู่อย่างซาบซึ้งด้วยความสุขด้วย ความสุขทั้งหมดนี้อยู่ภายใน ดวงวิญญาณมีประสบการณ์ของความสุ: โอ้โฮ! เวลานี้ฉันได้พบกับบาบา

แล้ว! พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดได้บอกเราถึงเรื่องราวของ 84 ชาติเกิด แน่نونที่เด็กๆจะชอบคุณพ่อและครูของเขา เมื่อนักเรียนสอบผ่านเพราะครู เขาจะส่งของขวัญไปให้ครูของเขา ลูกรู้ว่าบาบากำลังสอนการศึกษาที่สูงกว่าซึ่งทำให้เรากลายเป็นนายของโลก การศึกษานี้ง่ายดายอย่างยิ่ง แต่ลูกไม่ได้ให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ ความรู้ขั้นหนึ่ง ด้วยการเข้าใจความรู้สึกก็ได้รับสมบัติที่มีค่าที่ไม่มีชีวิตจำกัดในอนาคต นี่เป็นความมหัศจรรย์ ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจได้ว่าลูกจะได้รับเกรตอะไร ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับงานรับใช้ บาบาจะพูดว่า: จงออกไปจากเกรตสามและเข้าไปสู่เกรตหนึ่ง เพราะและแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะสามารถได้รับสถานภาพ ได้มีการประกาศผลลัพท์เป็นเวลา 21 ชาติเกิด บาบารู้สึกเมตตาเมื่อลูกสูญเสียเวลาของลูกโดยไม่จำเป็น บาบาอธิบาย: ตามแผนของละคร พ่อต้องมาเพื่อประทานครการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูก นี่คือโลกของการตกต่ำ เมื่อลูกถามพวกเขา “ท่านอยู่ในการตกต่ำไหม?” พวกเขาจะตอบว่า “ที่นี่เป็นสวรรค์สำหรับเรา” เรากำลังนั่งในสวรรค์ สิ่งนั้นไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขาว่ายุคทองลูกเรียกว่าสวรรค์ มีนักปราชญ์และบัณฑิตที่ยิ่งใหญ่ สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของใครว่านี่คือโลกเก่ายุคเหล็ก พวกเขา กำลังนั่งที่นี่ด้วยความหยิ่งยะโสอย่างยิ่ง หนทางความเลื่อมใสศรัทธาอันนี้มีอิทธิพลที่แรงกล้ามาก มีความโอฬารตระการตาอย่างมากในความเลื่อมใสศรัทธา จำนวนหลายแสนคนไปยังที่กุมภเมลา(ชุมนุม) นี่คือการโอฬารตระการตาสุดท้าย มายาไม่ปล่อยให้ลูกมาฝั่งนี้ เธอเฝ้าแต่เป่าและกัดเหมือนหนูด้วยปากและดูดเลือดทั้งหมดของลูกไป! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจรรโลง:

1. ตื่นแต่เช้าตรู่และไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ อ่านมุรลีย์ ไตร่ตรองและเข้าถึงมุรลีย์ จงทำธุรกิจของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย
2. จงมีความสนใจอย่างมากในการทำงานรับใช้ ไม่มีการรับประกันสำหรับร่างกายของลูก ดังนั้นสะสมรายได้สำหรับ 21 ชาติเกิดเวลานี้

พร: ขอให้ลูกรักษาทะเบียนประวัติของลูกให้สะอาดด้วยพลังแห่งความเจียบและเป็นที่ยรักของพระเจ้าและครอบครัวที่สูงส่ง เช่นเดียวกับที่วิทยาศาสตร์ได้สร้างสิ่งประดิษฐ์ขึ้นโดยที่ลูกเขียนอะไรก็ตามสามารถลบออกได้ ดังนั้นลูกจึงไม่สามารถบอกได้ว่ามีอะไรเขียนอยู่บนนั้น ในทำนองเดียวกัน ทำความสะอาดทะเบียนประวัติของลูกด้วยพลังแห่งความเจียบ และลูกจะได้รับความรักจากพระเจ้าและครอบครัวที่สูงส่ง ทุกคนรักความซื่อสัตย์และความสะอาด เหตุนี้เองลูกต้องไม่ปล่อยให้ความคิดที่ไร้ประโยชน์หรือการกระทำที่ไร้ประโยชน์คงอยู่จากวันหนึ่งไปอีกรวันหนึ่ง ปล่อยให้อดีตเป็นอดีตและใส่ฟูลสต็อฟ และทะเบียนประวัติของลูกจะยังคงสะอาดและพระเจ้าจะพอใจ

คติพจน์: การมีความคิดที่ไร้ประโยชน์หรือการเป็นเครื่องมือในการสร้างความคิดที่ไร้ประโยชน์ในผู้อื่นก็เป็นความไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกจะฉลองวันหยุดในดินแดนแห่งความสุขถึงครึ่งหนึ่งของวงจรเพราะไม่มีนามหรือร่องรอยของความทุกข์ที่นั่น
- คำถาม:** วิธีการใดที่พ่อได้แสดงแก่ลูกๆ บราห์มินที่ด้วยวิธีการนี้ลูกสามารถทำให้ชีวิตของลูกมีค่า?
- คำตอบ:** บาบาพูดว่าลูกๆ ที่แสนหวาน หากลูกต้องการทำให้ชีวิตของลูกมีค่า จงใช้ร่างกาย จิตใจและสมบัติของลูกในงานรับใช้ของพระเจ้า ทำตามพ่อ และแล้วดูว่าลูกจะได้รับอะไรตอบแทนสำหรับสิ่งนั้น! ลูกดวงวิญญาณจะกลายเป็นทองและจะได้รับรางวัลที่สวยงามอย่างมาก ลูกจะได้รับสมบัติที่ล้นเหลือด้วยเช่นกัน
- เพลง:** ในที่สุดวันเวลาที่เรารอคอยก็ได้มาถึง!...

โอม ซานติ เมื่อพ่อพูดว่า “โอม ซานติ” ดาด้าก็พูดด้วยเช่นกันว่า “โอม ซานติ” ลูกๆ พุดอยู่ภายในด้วยเช่นกันว่า “โอม ซานติ” เมื่อลูกคนใดให้คำบรรยาย ลูกก็เริ่มต้นด้วยคำว่า “โอม ซานติ” ทุกคนที่นั่งนั้นก็พูดว่า “โอม ซานติ” ด้วยเช่นกันแน่นอนที่จะต้องมีการตอบรับ ลูกๆ เข้าใจว่าลูกดวงวิญญาณเวลานี้ได้พบกับดวงวิญญาณสูงสุด ได้มีการจดจำว่าดวงวิญญาณได้แยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลายาวนาน ลูกได้พบเป็นการส่วนตัวกับผู้เดียวที่ลูกได้แยกห่างมาเป็นเวลายาวนาน ท่านมาเพื่อเล่นบทบาทของท่านเอง ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกได้แสวงหาท่านมาอย่างมากมายและในที่สุดวันเวลาที่ลูกพบปะกับพ่อนั้นก็ได้มาถึง บารัตเท่านั้นที่เป็นแผ่นดินที่ไม่สูญสลาย ดินแดนอื่นๆ ทั้งหมดนั้นสูญสลาย มีเพียงบารัตเท่านั้นในโลกใหม่ บารัตไม่เคยถูกทำลาย บารัตคงอยู่ตลอดเวลา มีแผ่นดินมากมายเวลานี้ เมื่อเคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพในบารัต ก็ไม่มีแผ่นดินอื่นใด มีเพียงชาวบารัตเท่านั้น ไม่มีมนุษย์อื่นใดในบารัต มีเพียงอาณาจักรของเทพของสุริยวงศ์ เวลานี้เพียงสัญลักษณ์ของพวกเขาท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ อนุสรณ์ของพวกเขาคงจะคงอยู่หรือไม่ ต้นไม้นั้นก็เล็กมากในตอนแรก นั่นเรียกว่าอาณาจักรของราม อาณาจักรของพระเจ้าที่ก่อตั้งโดยพระเจ้าเวลานี้เป็นอาณาจักรของปีศาจในขณะที่ในยุคทองเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ อาณาจักรที่ก่อตั้งโดยพระเจ้านั้นคงอยู่เป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจรและแล้วก็มีการก่อตั้งอาณาจักรโดยปีศาจซึ่งเรียกว่าอาณาจักรของราวัน นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลสในขณะที่โลกที่มีกิเลส ไม่มีใครในโลกนี้รู้ว่าจะวงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร เหล่าเทพได้ไปที่ใดหรือผู้ที่บริสุทธิ์นั้นกลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างไร พวกเขาต้องลงบันไดมา องค์กรก็เฝ้าแต่ลดลง เมื่อมีเงามืดของพระจันทร์ ก็มีคำกล่าวไว้ว่า: จงให้ท่านแล้วเงามืดจะถูกขจัดออกไป พ่อพูดว่า: เวลานี้จงละทิ้งกิเลสทั้งห้า เมื่อลูกได้รับการปลดปล่อยจากกรงขังของราวัน อาณาจักรของรามก็จะได้รับการก่อตั้งขึ้น กิเลสทั้งห้าเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ไม่มีใครรู้อย่างนี้ ผู้คนคิดว่าพวกเขามีชีวิตอยู่เสมอ ผู้คนทั้งหมดในโลกมีความคิดเห็นที่นับไม่ถ้วน ลูกมีการกำหนดเดียวที่เรียกว่าการกำหนดที่ไม่มีการแบ่งแยก ที่นี้(ในยุคเหล็ก)มีการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจ ลูกๆ ผู้คนของบารัตรู้ว่าลูกเคยอยู่ในอาณาจักรของราม ผู้ที่เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชากลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา เวลานี้ความรู้นี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ เราเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วขณะที่ใช้ชาติเกิด เรากลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าพระเจ้ากลายเป็นผู้ที่มีความควรแก่การกราบไหว้บูชาแล้วกลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา ทั้งหมดนั้นคือกิจกรรมที่สูงส่งของพระเจ้าและทุกคนเป็นดวงวิญญาณสูงสุด นี่คือการผิดที่ใหญ่ที่สุด เวลานี้ลูกมีความสุขว่าลูกได้พบกับพ่อผู้ที่ลูกได้เคยจดจำเป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจร มีคำกล่าวไว้ว่า: ทุกคนจดจำพระเจ้าในเวลาของความทุกข์แต่ไม่มีใครจดจำท่านในเวลาของความสุข เมื่อดวงวิญญาณเดียวกันเหล่านั้นไม่มีความสุข พวกเขาก็จดจำพ่อ ไม่มีใครในยุคทองเรียกหาพ่อ เวลานี้คือการพบปะระหว่างดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด หรือดวงวิญญาณสูงสุดกับดวงวิญญาณ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่ใช่เรื่องของมหาสมุทรแห่งนี้ มองดูว่ามีการพบปะ(kumbha mela)ที่ใหญ่โตเพียงใดเกิดขึ้นในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เวลานี้ลูกมีการพบปะที่แท้จริงที่เกิดขึ้น ไม่ใช่ทุกคนสามารถพบปะกันในเวลาเดียวกัน บ้างมาจากที่หนึ่งและบ้างก็มาจากอีกที่หนึ่ง ผู้คนหลายแสนก็ไปอาบน้ำในชุมชนเหล่านั้น พวกเขาได้เคยอาบน้ำที่นั่นเป็นเวลาชาติเกิดแล้วชาติเกิดเล่า พวกเขาพูดว่าชุมชนนั้นเกิดขึ้นตลอดเวลา พวกเขาพูดถึงการบรรจบกัน (กุมภ) ที่เล็กและใหญ่ พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ หากคงคาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ คงคาจะถ่ายทอดความรู้หรือไม่? พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์นั้นที่นั่นและบอกลูกถึงความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก ลูกๆ รู้ว่าสภาวะของโลกกลายเป็นเช่นไร ลูกๆ นั้นเคยได้รับนิมิตของการทำลาย บราห์มานี้คืออรุณ นี่คือนาฬิกามนุษย์ ท่านเล่าว่าท่านได้ละทิ้งทุกอย่างเมื่อท่านได้นิมิตของการทำลายและนิมิตของอาณาจักรของท่านเองด้วย ท่านได้ละทิ้งบ้านและทุกสิ่งอื่นในทันทีอย่างไร การทำลายต้องเกิดขึ้น นั่นไม่ใช่

สิ่งใหม่ นี่คือท้องพระโรงของพระเจ้า ไม่มีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ใดควรจะนั่งอยู่ที่นี้ เป็นเพราะการอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ที่เขานั้นจะ ไปสู่กันบึงของนรก เหตุนี้เองผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จึงไม่ได้รับอนุญาตให้มาที่นี่ บุคคลเช่นนั้นก็ยังมาที่นี่ พวกเขาคิดว่า: ใครอื่น จะรู้ได้อย่างไรว่าเราได้ช่องแฉะในกิเลสหรือไม่? นั่นก็เป็นสิ่งที่สกปรกอย่างยิ่ง ในต่างแดนก็มีการให้รางวัลแก่พ่อแม่ที่ให้ กำเนิดแฝดสี่หรือแฝดห้า ในยุคทองพวกเขามีลูกชายคนเดียวเท่านั้น ในสิ่งนั้นด้วยไม่มีเรื่องของกิเลสที่นั่น อาณาจักร ของราวันไม่ได้คงอยู่ที่นั่นเลย นั่นคืออาณาจักรของราม เมื่อกุมาริแต่งงาน เธอได้รับสิ่งต่างๆ มากมายอย่างแฝงตัวเพื่อที่ จะไม่มีใครรู้ถึงสิ่งที่เธอได้รับ พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า: ลูกๆ พ่อกำลังให้ท่านที่แฝงตัวแก่ลูก จะมีใครสามารถบอกว่าพ่อกำลัง ให้อะไรแก่ลูก? สิ่งนี้แฝงตัว ไม่สามารถมีใครเข้าใจว่าลูกๆ บิเค จะกลายเป็นนายของโลก เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกเคยเป็น นายของโลกและได้ใช้ 84 ชาติเกิด เราประกาศสิทธิในมรดกของเราจากบาบาทุกวงจร ลูกพูดว่า: บาบา เราได้พบกับท่าน ทุกวงจร เราได้พบกับท่านในวงจรที่แล้วด้วย บาบาลูกเรียกว่ารามด้วยเช่นกัน ท่านไม่ใช่รามของยุคเงิน มีเพียงลูกๆ ของ ท่านเองเท่านั้นที่จะเรียกท่านว่าบาบา ผู้เดียวนี้คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานั้นพ่อบอกลูกๆ ว่า: ลูกๆ ลูกต้องสร้างสมคุณธรรม ที่สูงส่งและกลายเป็นเช่นพวกเขา (เหล่าเทพ) ผู้คนก็ยกย่องเทพเหล่านั้นอย่างมากแต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาร้อง สรรเสริญเหล่าเทพ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างรามและนารายณ์ พวกเขาได้ปะปนทุกคนเข้าด้วยกันจึงไม่มีความ หมายใดๆ เกิดขึ้น เวลานั้นได้มีการอธิบายทุกสิ่งแก่ลูกในสาระ หนทางความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นขึ้นในยุคทองแดง ลูก ต้องวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดแล้วลงมา 84 ชาติเกิดนั้นได้รับการจดจำ บาบาได้ถามว่า: ลูกๆ ทั้งหมดที่นั่งอยู่ที่นี้จะ ใช้ 84 ชาติเกิดหรือบางคนจะใช้ 80 หรือ 82 ชาติเกิด? ทุกคนจะสอบผ่านหรือไม่? จะมีจำนวนชาติเกิดมากกว่าหรือน้อย กว่าสำหรับผู้ทั้งหนึ่ไป? บทบาทของแต่ละคนนั้นเป็นไปตามสภาพของพวกเขา หลายต่อหลายคนจะอัศจรรย์ใจและแล้ว ก็วิ่งหนีไป ดังนั้นพวกเขาจะสามารถเข้ามาสู่ยุคทองได้อย่างไร? เป็นเพราะพวกเขานั้นเป็นเหตุของการประณาม พวกเขา จึงจะมาช้ามากแม้แต่ในหมู่ปวงประชา ไม่ใช่เราทั้งหมดนั้นสามารถกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ ลูกประค่านั้นถูกสร้าง ขึ้นต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่มีใครรู้ว่าท่านมีความรู้ใด เวลานั้นลูก กำลังได้รับความรู้ ผู้คนเหล่านั้นเพียงแต่ร้องสรรเสริญแต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด นั่นเรียกได้ว่าเป็นหนทางความเลื่อมใส ศรัทธา เทศกาลทั้งหมดนั้นอ้างอิงถึงเวลานี้และเทศกาลเหล่านั้นก็มีการเฉลิมฉลองภายหลัง ลูกมีวันหยุดของความสุขเป็น เวลาครึ่งหนึ่งของวงจร ที่นั่นลูกจะไม่ได้ยินการพูดถึงเรื่องของความทุกข์ใดๆ เป็นวันที่ศักดิ์สิทธิ์(holi day) เพราะลูกนั้น กลับมาบริสุทธิ์ พ่ออธิบาย: นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของลูก เมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มต้น นั่นก็ถูกเรียกว่าดินแดนของความ ตาย การพ่ายแพ้สำหรับดินแดนของความตายและชัยชนะสำหรับดินแดนของความเป็นอมตะ นี่คือการละเล่นเกี่ยวกับ ความสุขและความทุกข์ รามและราวัน ลูกได้รับอาณาจักรผ่านรามและลูกสูญเสียอาณาจักรผ่านราวัน พ่อพูดว่า: ลูกไม่รู้ถึง ชาติเกิดของลูกเอง ไม่มีใครอื่นสามารถพูดถึงนี้ เพียงพ่อเท่านั้นบอกสิ่งนี้แก่ลูก ผู้คนเหล่านั้นพูดถึง 8.4 ล้านชาติเกิด ใน กรณีนี้นะระยะเวลาของวงจรก็จะเป็นหลายแสนปี ไม่มีสิ่งใดเข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขา พวกเขาไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ ได้ ระยะเวลาที่พวกเขาได้เขียนไว้สำหรับวงจรนั้นผิด ทุกคำภีร์ลาคาเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ทุกสิ่งนั้นได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ อย่างเรียบง่ายมาก เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ก็จะมีการอธิบายทุกสิ่งแก่ลูกดียิ่งขึ้น เมื่อใครบางคนตาย ทุก คนนั้นก็มีการวางเฉยในโลกเล็กน้อยในเวลานั้น นั่นถูกเรียกว่าการวางเฉยสำหรับเพียงช่วงเวลาของการเผาศพ ทันทีที่ พวกเขาจากบริเวณทำพิธีเผาศพและไปที่ตลาด ทุกสิ่งนั้นก็จบสิ้น และแล้วพวกเขาก็ซื้อเนื้อสัตว์และเหล่า เวลานั้นลูกๆ นั้น มีการวางเฉยต่อทั้งโลกเก่า บาบาอธิบายว่ามีสองประเภทของการวางเฉย ผู้คนของหนทางสันโดษนั้นมีการวางเฉยที่มีขีด จำกัด พวกเขาจะไม่ได้ให้ความรู้สำหรับหนทางครอบครัว พวกเขาไม่สามารถพูดว่า: ลูกทั้งสองต้องกลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาไม่สามารถถ่ายทอดกิตะ ลูกได้รับความรู้จากมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้คนเหล่านั้นก็เข้าใจทุกสิ่งแต่พวกเขาหวาดกลัว (ที่จะพูดถึง) เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป พวกเขา ก็จะยอมรับว่ากฤษณะนั้นไม่ได้ถ่ายทอดกิตะจริงๆ หากพวกเขาจะพูดถึงนั้น เวลานั้น สาวกของพวกเขาทั้งหมดก็จะวิ่งหนีไป พวกเขาจะพูดในทันทีว่าบิเคได้รัยมนตร์กับพวกเขา เวลานั้นพ่ออธิบาย ว่า: หากลูกต้องการกลายเป็นเทพ จงสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง สิ่งหลักคือความบริสุทธิ์ ที่นี้ดูซิว่าอาหารและเครื่องดื่มของ ผู้คนนั้นไม่บริสุทธิ์เพียงใด! พวกเขาคือดวงวิญญาณบาปของหลายต่อหลายชาติเกิด ไม่มีแม้เพียงคนเดียวที่เป็นดวง วิญญาณบุญ เวลานั้นลูกกำลังจะกลายเป็นเช่นนั้น ในยุคทองทั้งหมดคือดวงวิญญาณบุญ ที่นั่นจะมีผู้ที่บริสุทธิ์และสูงส่ง เท่านั้น ในขณะที่ที่นี้มีผู้ที่เลวทรามต่ำช้าและไม่บริสุทธิ์ กิเลสทั้งหลายไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง มีความแตกต่างอย่างมาก ระหว่างอาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวัน นี่ถูกเรียกว่าอาณาจักรของราวัน เป็นพระเจ้าผู้เป็นพ่อเท่านั้นที่เป็นผู้ ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก สิ่งสร้างก็จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้สร้าง บาบาได้อธิบายว่า ใน ยุคทองลูกมีพ่อเดียวเท่านั้น และแล้วก็มีสองพ่อคือ: พ่อทางโลกและพ่อจากเหนือโลกนี้ เวลานั้นลูกมีสามพ่อ: พ่อทาง โลก พ่อจากเหนือโลกและพ่อที่ละเอียดอ่อน ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ในขณะที่มีพ่อทางโลก พวกเขา ก็จดจำพ่อ จากเหนือโลก ที่นี้เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์ ทั้งบัพและดาดากำลังนั่งอยู่ที่นี้ ลูกๆ รู้สิ่งนี้แต่กระนั้นลูกก็ลืมครั้งแล้วครั้งเล่า

ประชาบิดา บราห์มาได้รับการจดจำ เวลานั้นเท่านั้นที่ลูกได้พบปะกับท่าน ประชาบิดาบราห์มาคือผู้ที่มีตัวตนในขณะที่ผู้เดียวนั้นคือผู้ที่ไม่มิตัวตน ผู้ที่ไม่มิตัวตนและผู้ที่มีตัวตนนั้นรวมรูปกัน ท่านทั้งสองนั้นมีสถานภาพที่สูงที่สุด ไม่มีใครสูงยิ่งไปกว่าท่านทั้งสองแต่กระนั้นท่านก็กำลังนั่งที่นออย่างธรรมดาตามาก การศึกษานี้ง่ายดายอย่างยิ่งสำหรับลูก! พ่อเพียงแต่พูดว่า: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย ในขณะที่ร่างกายนั้นสูญสลาย ดวงวิญญาณจากร่างหนึ่งแล้วใช้อีกร่างหนึ่ง ลูกไม่จำเป็นต้องร้องไห้เกี่ยวกับสิ่งใด ผู้คนร้องไห้เมื่อพวกเขาจากร่างกาย ลูกไม่จำเป็นต้องร้องไห้พวกเขาไม่มีวันร้องไห้ในยุคทอง ที่นั่นพวกเขาคือผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น สิ่งต่างๆ เหล่านี้ทั้งหมดได้มีการอธิบายแก่ลูกในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกควรมีประสบการณ์ของความสุขออย่างมากมายเมื่อลูกได้เห็นภาพของลักษมีและนารายณ์ เหตุนี้เองพ่อจึงได้พูดว่า: เก็บเหรียญตราหรือเข็มของลักษมีและนารายณ์และตรึงมูรติไว้ในกระเป๋าของลูก นำสิ่งนั้นออกมาจากกระเป๋าของลูกและมองดูครั้งแล้วครั้งเล่าว่า “โอโฮ! ฉันกำลังจะกลายเป็นเช่นนั้น!” ลูกจะมีความสุขอย่างยิ่งแสดงสิ่งนั้นแก่ผู้อื่นและทำให้พวกเขามีความสุขว่า: เรากำลังกลายเป็นเช่นนั้น! พวกเขาจะมีความสุขเมื่อพวกเขาได้เห็นสิ่งนั้น ฉันเป็นลูกของชีพบบา ฉันไม่จำเป็นต้องวิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งใด ดังนั้นจะเป็นอะไรไปเล่าหากจะมีการสูญเสียบางอย่าง! เรากำลังจะกลายเป็นอภิมหาเศรษฐีสำหรับอนาคต 21 ชาตเกิดของเรา มองดูว่าบาบาได้ให้ทุกสิ่ง ดังนั้นลูกนั้นมีกำไรหรือขาดทุน? เวลานั้นบาบากำลังอธิบายแก่ลูกเป็นการส่วนตัวว่า: สมบัติและความอุดมสมบูรณ์ทั้งหมดนี้กำลังจะกลายเป็นฝุ่น หากลูกต้องการทำให้ชีวิตของลูกมีคุณค่า จงใช้ร่างกาย จิตใจ สมบัติของลูกสำหรับงานรับใช้และมองดูสิ่งที่ลูกได้รับเป็นการตอบแทน! ลูกดวงวิญญาณกลายเป็นทองคำ ลูกได้รับร่างที่สวยงาม และลูกก็มีสมบัติมากมายด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ฉันเป็นลูกของชีพบบา ฉันจะกลายเป็นอภิมหาเศรษฐีสำหรับอนาคตของฉันเป็นเวลา 21 ชาตเกิด อยู่ในความสุขนี้และทำให้ทุกคนนั้นเป็นสุข อย่าได้วิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งใด

2. ทำตามการกำหนดที่ไม่มีการแบ่งแยกของพ่อผู้เดียวและกลายเป็นผู้ที่สละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด ทำตามพ่อผู้เดียว

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลกและทำให้โลกใหม่ด้วยคุณธรรมของความซาบซึ้งทางจิตและความเมตตา เพื่อที่จะเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลก คุณธรรมหลักสองประการมีความจำเป็นสำหรับลูก หนึ่งคือความซาบซึ้งทางจิตของพระเจ้าและอีกหนึ่งคือความเมตตา หากลูกมีความซาบซึ้งทางจิตและความเมตตาเท่ากันในเวลาเดียวกัน สภาพของจิตวิญญาณของลูกจะถูกสร้างขึ้น ดังนั้น เมื่อใดก็ตามที่ลูกทำงานหรือพูดสิ่งใดให้ตรวจสอบว่าลูกมีความซาบซึ้งทางจิตและความเมตตาเท่าเทียมกันหรือไม่ ในภาพของเจ้าแม่ (goddesses) คุณธรรมทั้งสองนี้แสดงให้เห็นอย่างเท่าเทียมกัน ลูกสามารถกลายเป็นเครื่องมือในการสร้างโลกใหม่บนพื้นฐานนี้

คติพจน์: อุทิศความคิดที่ไร้ประโยชน์ของลูกออกไปด้วยความรักต่อพ่อ นี่คือการสละวางที่แท้จริง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน มีความซื่อสัตย์กับพ่อที่แท้จริง ถ้าลูกไม่พูดสัจจะ บาปจะเฝ้าแต่เพิ่มพูน
- คำถาม:** ลูกจะมีประสบการณ์อะไรเมื่อลูกเข้าใกล้สภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก?
- คำตอบ:** ลูกจะมีประสบการณ์ว่าพายุของมายาทั้งหมดมาถึงจุดสิ้นสุด ลูกจะไม่เกรงกลัวต่ออุปสรรคใดๆ สภาพของลูกจะอยู่อย่างไม่วาดกลัว ขณะที่สภาพนั้นยังคงอยู่ห่างไกล พายุของมายาจะนำความทุกข์ระทมมาให้ลูกอย่างมาก บาบาพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน, ลูกเข้มแข็งมากเพียงใด มายาที่มาหาลูกจะเข้มแข็งมากตามนั้น อย่างไรก็ตามลูกต้องมีชัยชนะและไม่วาดกลัว เฝ้าแต่เคลื่อนไปด้วยความซื่อสัตย์และความสะอาดกับพ่อที่แท้จริง อย่าได้ซ่อนเร้นสิ่งใด
- เพลง:** ดินเกิดเจ้าสาว, ดินเกิด! วันใหม่กำลังจะมาถึง...

โอมซานติ ลูกๆ ที่นี้ได้อินเพลงนี้ทุกวัน บิเคที่อยู่ที่ยุคก็ได้อินด้วยเช่นกัน แต่ผู้ที่อาศัยอยู่ข้างนอกไม่ได้ฟังเพลงนี้ ในความเป็นจริง ลูกๆ ที่พิเศษมากทุกคนควรมีเพลงนี้ไว้ที่บ้านของพวกเขา ลูกควรจะไปบอกทุกคนให้ตื่นเพราะความหมายของเพลงนี้ดีมาก: ยุคใหม่กำลังมา ยุคใหม่คือยุคทอง นี่คือยุคเหล็ก ยุคเหล็กกำลังจะถูกทำลาย อาณาจักรในยุคทองเป็นของผู้คนของบาร์ต นั่นเรียกว่าโลกยุคทอง มีบาร์ตยุคทองในโลกยุคทอง ในขณะที่โลกยุคเหล็กมีบาร์ตยุคเหล็ก เพียงลูกที่รู้ว่าไม่มีดินแดนหรือศาสนาอื่นในยุคทอง เวลานี้เป็นยุคเหล็กและศาสนาทั้งหมดคงอยู่เวลานี้ มีศาสนาของบาร์ตด้วยอย่างแน่นอน แต่นั่นไม่ใช่ศาสนาเทพ นั่นต้องคงอยู่อีกครั้งอย่างแน่นอน พ่อพูดว่า: พ่อมาและทำให้เกิดการก่อตั้ง ก่อนอื่นใด, ให้คำแนะนำของพ่อ เมื่อใครก็ตามที่พูดเกี่ยวกับคัมภีร์ ให้บอกเขา: คัมภีร์เป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีคัมภีร์บนหนทางของความรู้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ เพียงเมื่อท่านมาและให้ความรู้จึงสามารถมีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ก็ตะลึงเป็นไปสำหรับหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน พ่อมาและสอนความรู้และโยคะแก่ลูก และแล้วหลังจากนั้น เหล่านั้นก็กลายเป็นคัมภีร์ซึ่งใช้ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ลูกอยู่ในสภาพของการไต่เต้าพัฒนาของลูก พ่อมาและพูดความรู้แก่ลูก พ่อตัวท่านพูดว่า: พ่อให้ความรู้แก่ลูกสำหรับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ และแล้วความรู้นั้นก็หายไป เวลานี้พ่อพูดว่า: อย่าได้ฟังคัมภีร์ใดๆ พ่อทางจิตของทั้งหมดคือผู้เดียว มรดกของการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้รับจากพ่อด้วยเช่นกัน นี่เป็นดินแดนที่ตกต่ำ ยุคทองเรียกว่าดินแดนของการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เมื่อใครก็ตามพูดเกี่ยวกับคัมภีร์ พระเวทหรือกิตะ ให้บอกเขาว่า: เรารู้ทุกสิ่งเหล่านั้น อย่างไรก็ตามคัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เหตุใดเราแม้กระทั่งอ้างถึงชื่อของคัมภีร์เหล่านั้น เพราะมหาสมุทรแห่งความรู้, พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด กำลังสอนเราอยู่? พ่อพูดว่า: ให้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำนั้น, พ่อ และบาปของลูกจะถูกเผาไปในไฟโยคะนี้ บนหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ได้มีการทำบาปมากยิ่งขึ้น พ่อบอกกับเราว่า “มานมานะบาฟ” ท่านเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ และผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ฤๅษณะไม่สามารถถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เวลานี้เราเพียงฟังพ่อผู้เดียว เราพูดกับท่านว่า: ขอการระต่อชีวา ดวงวิญญาณสูงสุด กับผู้อื่นทั้งหมดจะเป็นการพูดว่า: ขอการระต่อเหล่าเทพ เวลานี้ทั้งหมดตาโมประธาน เพียงพ่อผู้เดียวมาและแสดงวิธีที่จะกลับมาสะอาดประธานแก่ลูก เวลานี้จดจำพ่อผู้เดียวนั้น อย่าได้จดจำธาตุแห่งแสง นั่นเป็นบ้านของลูก บาปของลูกไม่สามารถถูกปลดปล่อยโดยการจดจำบ้าน อย่างไรก็ตาม ถ้าลูกดวงวิญญาณจดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่อาศัยอยู่ในบ้านนั้น บาปของลูกจะถูกปลดปล่อยและลูกจะกลับมาสะอาดประธานและกลับบ้าน และลูกจะมาเล่นบทบาทของลูกอีกครั้ง ลูกควรอธิบายนิยายสำคัญของละคร ก่อนอื่นใด พวกเขาควรเข้าใจว่าเป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ที่ไม่มีตัวตนผู้ที่พูดความรู้ให้กับลูก เมื่อบางคนพูดว่าลูกฟังบราห์มาเท่านั้น ให้บอกเขาว่า: ไม่ใช่ เราไม่ได้ฟังมนุษย์ที่มีร่างกายใดๆ พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดอธิบายให้แก่เราผ่านผู้นี้ เราไม่ได้เชื่อว่าผู้นี้ (บราห์มา) เป็นดวงวิญญาณสูงสุด พ่อของทุกคนคือชีวาและลูกได้รับมรดกจากท่าน ผ่านผู้นี้ ลูกไม่ได้รับสิ่งใดจากบราห์มา อะไรคือการยกย่องของบราห์มา? การยกย่องทั้งหมดเป็นของชีวาผู้เดียว ถ้าท่านไม่ได้มาในผู้นี้ ลูกจะมาที่นี้ได้อย่างไร? ชีพบาบาได้นำลูกมาเลี้ยงผ่านบราห์มาและเหตุนี้เองลูกจึงลูกเรียกว่า บิเค จะต้องมีสกุลบราห์มิน ไม่มีมนุษย์หรือคัมภีร์ใดสามารถแสดงหนทางไปสู่การหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูกได้ เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ผู้ประธานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แสดงหนทางให้แก่ลูก ลูกต้องไม่พูดมาก ลูกควรบอกพวกเขาทันทีว่าเราได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า เวลานี้พ่อบอกเรา: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างต่อเนื่องและกลับมาบริสุทธิ์เช่น

ดอกบัวในชาติเกิดสุดท้ายนี้ขณะที่มีชีวิตอยู่ที่บ้านกับครอบครัว จดจำพ่อและบาปทั้งหมดในชาติเกิดสุดท้ายนี้และของชาติเกิดที่ผ่านมาจะถูกเผาไป และลูกจะกลับบ้าน ไม่มีใครสามารถกลับบ้านโดยไม่กลับมาบริสุทธิ์ได้ เพียงอธิบายสิ่งแรกและสำคัญอันดับหนึ่งว่า: ชีพบาบาที่ไม่มีตัวตนพูดว่า: โอ ดวงวิญญาณ! พ่อให้ความรู้แก่ลูกโดยเข้ามาในร่างของบราห์มา พ่อทำการก่อตั้งผ่านบราห์มา พ่อให้การสอนแก่ลูกบราห์มิน จำเป็นต้องมีบราห์มินเพื่อดูแลไฟบุษย์ญูของความรู้ เวลาที่ลูกกลายเป็นบราห์มินแล้ว ลูกรู้ว่าดินแดนแห่งความตายนี้ต้องจบสิ้น ยุคเหล็กเรียกว่าดินแดนแห่งความตาย และยุคทองเรียกว่าดินแดนแห่งความเป็นอมตะ กลางคืนของความเลื่อมใสศรัทธาเวลานี้กำลังจะจบสิ้นและกลางวันของบราห์มากำลังเริ่มขึ้น ไม่มีใครเข้าใจว่าบราห์มากลายเป็นวิษณุ เพียงเมื่อพวกเขาและรับฟังความรู้นี้เป็นเวลา 7 วันเต็มที่พวกเขาจะสามารถเข้าใจได้ ความรู้ไม่ได้นั่งอยู่ในสติปัญญาของใครที่นิทรศการ พวกเขาเพียงพูดว่าหนทางนี้ดีและมีค่าที่จะเข้าใจอธิบายสิ่งหลักคือชีวาที่ไม่มีตัวตนเป็นพระเจ้าของกิตะ ท่านพูดว่า: จดจำพ่อ! อะไรก็ตามที่ลูกเคยศึกษามาชาติเกิดแล้วชาติเกิดเล่าจะเผาแต่น้ำลูกตกต่ำ และแล้วหลังจากที่อธิบายภาพบันได จงอธิบายภาพต้นไม้แก่พวกเขา พวกเขาทำนบเป็นของหนทางสันโดษและเราเป็นของหนทางครอบครัว การสละทิ้งของเราไม่มีขีดจำกัด เมื่อเวลากลางคืนสิ้นสุด นั่นจะมีไวรัสชาติของทั้งโลกและสำหรับความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน มีความเลื่อมใสศรัทธาในอาณาจักรของราวัน เวลาที่ชีพบาบากำลังก่อตั้งวัดของชีวา(ชีวาลายา) การเกิดของชีวามีการเฉลิมฉลองในบาร์ตด้วยเช่นกัน ทำให้สิ่งนี้มั่นคงว่าชีพบาบาได้มาและได้ทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ และได้ทำลายนรกด้วยเช่นกัน เพียงผู้ที่กำลังจะไปสู่โลกใหม่กำลังศึกษาราชายโคะนี้ ในสวรรค์มีทุกสิ่ง: ความบริสุทธิ์ ความสงบ และความมั่งคั่ง ที่นี้สันยาสซีมีความบริสุทธิ์เพียงครั้งเดียว พวกเขาใช้ชาติเกิดในครอบครัวผู้ครองเรือนผ่านกิเลส และแล้วมีการสละทิ้ง ลูกต้องอธิบายว่าชีพบาบา, ผู้ชำระให้บริสุทธิ์, อธิบายให้กับเราผ่านร่างบราห์มา ท่านสอนราชายโคะแก่เราผ่านบราห์มาและทำให้เราเป็นสิ่งนี้ อาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้งด้วยราชายโคะ เวลานั้นบทตอนของกิตะกำลังชำระรอย ถ้าพวกท่านต้องการศึกษาราชายโคะ, ให้มาและศึกษาสิ่งนี้ ความรู้สำหรับหนทางครอบครัว พระเจ้าพูด: ให้กลับมาบริสุทธิ์ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวและจดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไป ไม่มีวิธีอื่นใดที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกควรจะพูดเล็กน้อยเท่านั้นและไม่สับสน บาบาได้อธิบายว่า: ให้นั่งในตอนกลางคืนและคิดเกี่ยวกับสิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นระหว่างวัน งานรับใช้ทั้งหมดที่ได้เกิดขึ้นระหว่างวันได้เกิดขึ้นตามแผนของละครความเพียรพยายามเฝ้าดำเนินต่อไป ลูกๆทำความเพียรพยายามอย่างมากที่นิทรศการ ลูกรู้ว่าพายุของมายานั้นเข้มข้นมาก ลูกบางคนพูดว่า: บาบา, ทำให้พายุของมายาหมดไปเพื่อที่ว่าเราจะไม่มีความคิดที่เป็นบาปใดๆ บาบาพูดว่า: เหตุใดลูกจึงเกรงกลัวสิ่งเหล่านั้นเล่า? พ่อบอกมายา: นำพายุมาด้วยกำลังแรงยิ่งขึ้น! ในการชกมวย นักมวยควรจะพูดหรือไม่ว่า: อย่าได้ชักฉันแรงมากจนฉันล้มลง? ลูกอยู่ในสนามรบด้วยเช่นกัน ถ้าลูกล้มพ่อ, มายาจะตบตีลูก พายุของมายาจะเฝ้าแต่มาจนกระทั่งเวลาสุดท้าย เมื่อลูกถึงสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรม, พายุจะจบลง พายุมากมายจะมา ไม่มีจำเป็นต้องเกรงกลัวให้อยู่อย่างซื่อสัตย์กับบาบา ส่งบันทึกความก้าวหน้าแท้จริงให้บาบา ลูกบางคนไม่ตื่นและนั่งในการจดจำระลึกถึงในตอนเช้า พวกเขายังคงหลับอยู่ พวกเขาไม่ได้ตระหนักว่าถ้าพวกเขาไม่ทำตามศรัทธา พวกเขา กำลังทำลายทุกสิ่งสำหรับพวกเขาเองวงจรแล้ววงจรเล่าและพวกเขาเป็นเหตุของความเสียหายอย่างมากแก่ตนเอง มีลูกๆ บางคนไม่เคยพูดสัจจะเลย พวกเขาจะมีสภาพเช่นไร? พวกเขาจะตกลง มายาตบตีพวกเขาด้วยกำลังอย่างมากและพวกเขาไม่แม้กระทั่งรู้ตัวในสิ่งนั้น ตลอดทั้งวันพวกเขาเฝ้าแต่นินทา โดยการไม่บอกสัจจะ, พวกเขาเฝ้าแต่พูดเท็จเพิ่มขึ้น ลูกควรจะบอกสัจจะ วันนี้ ฉันได้ทำผิดด้วยการพูดเท็จ มิฉะนั้นแล้วสิ่งนั้นจะเฝ้าแต่เพิ่มขึ้นและลูกจะไม่กลับมามีสัจจะได้เลย ลูกควรบอกว่าลูกได้ทำให้งานรับใช้ใดเสียหายไป ให้อภัยแก่ฉัน! ด้วยการไม่บอกสัจจะ, ลูกไม่สามารถไต่บนหัวใจของบาบาได้ ความซื่อสัตย์จึงลูกๆ เองรู้ว่าใครทำงานรับใช้ที่ดี มีลูกๆ ที่ดีมากเพียงจำนวนน้อย ฉันต้องการส่งลูกสาวที่ดีไปที่หมู่บ้านเพื่อว่าทุกคนจะได้มีความสุข: บาบาส่งหัวหน้าของบอมเบย์หรือหัวหน้าของกัลกัตตาให้แก่เรา ให้บอกทุกคนที่ลูกพบอย่างตรงไปตรงมาว่า: ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันและให้มนตราที่ยิ่งใหญ่นี้แก่เรา: จดจำฉันผู้เดียวอย่างต่อเนื่อง บาบาสอนราชายโคะให้ลูกๆ เท่านั้น หน้าที่ของลูกคือชี้หนทางให้กับผู้อื่น ลูกๆ พูดว่า: บาบา, ให้มาที่กัลกัตตา บาบาไม่สามารถพูดกับใครได้ยกเว้นลูกๆ ของท่าน และแล้วผู้คนพูดว่า: ผู้เดียวนั้นไม่ได้พบใครเลย เราจะสามารถเข้าใจได้อย่างไรว่าท่านเป็นใคร? ทุกสิ่งของพวกเขามาจากหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีใครสามารถบอกลูกว่าใครคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ชีพบาบาในบาร์ตเท่านั้น สิ่งนี้ใช้เวลาหลายชั่วโมงที่จะอธิบาย บาบาไม่ได้พบผู้ใดเป็นลูกๆ ผู้ที่ต้องเพียรพยายามอย่างจริงจัง ที่นี้เช่นกัน, ดูซิว่าท่านต้องเพียรพยายามมากเท่าไรกับลูกๆ เพื่อที่จะปรับปรุงแก้ไขลูก! ไม่มีใครให้ข่าวที่แท้จริงกับบาบา บาบา, ลูกได้พูดกับสันยาสซี แต่ลูกไม่สามารถตอบคำถามนี้ของเขาได้ ลูกทำสิ่งผิดพลาดนี้ ลูกควรเขียนสิ่งที่ลูกทำตลอดทั้งวัน บาบาได้อธิบายแก่ลูกๆ: อย่าได้เขียนจดหมายถึงผู้ใดโดยไม่ถามพ่อ ถ้าลูกถามบาบา, บาบาจะให้คำแนะนำที่ซึ่งบางคนควรจะได้รับประโยชน์ ส่งทุกสิ่งที่ลูกเขียนให้บาบาเพื่อที่ท่านจะสามารถแก้ไขสิ่งนั้น บาบาจะแสดงหนทางให้กับลูก ถ้าลูกเขียนในสภาพของสำนักที่เป็นดวงวิญญาณ ท่านจะละลายขณะที่อ่าน มี

การให้คำสอนที่ดีมาก เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือกลับมาเป็นลักษมีและนารายณ์ ผู้เดียวนั้นคือพ่อ ครู กูรู พี่น้องชาย ทุกสิ่งของลูก ท่านเฝ้าแต่แนะนำลูกเกี่ยวกับทุกสิ่งเพื่อที่สิ่งนั้นจะไม่ใช่ความรับผิดชอบของลูกอีกต่อไปเพราะลูกกำลังทำตามศรัทธา ท่านควรจะอธิบายให้กับลูกด้วยว่าถ้า, ในธุรกิจ, ลูกต้องทานอาหารที่เตรียมโดยบางคนอื่น, ภายใต้สถานการณ์ที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้เช่นนั้น ก็ทำได้ มิฉะนั้นลูกอาจเสียโอกาสธุรกิจของลูก ถ้าลูกไม่ดื่มน้ำชา รัฐมนตรีอาจจะไม่พอใจ ลูกควรบอกพวกเขาอย่างมีกลยุทธ์ว่า: ฉันไม่ดื่มชาเวลานี้ ฉันจะมีความลำบากมากหลังจากนี้ ถ้าลูกไม่ไปร่วมงานแต่งงาน ฯลฯ พวกเขาจะไม่พอใจ และแล้วบาบาจะพูดว่า: ให้ทำสิ่งนี้สิ่งนั้น ท่านจะให้กลยุทธ์ที่แตกต่างกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้คงอยู่อย่างซื่อสัตย์กับพ่อเสมอ ในการที่จะนั่งบนบัลลังก์หัวใจให้ทำตามศรัทธาอย่างสมบูรณ์
2. ในสนามรบ อย่าได้เกรงกลัวความคิดที่เป็นบาปและอุปสรรคของมายา เขียนบันทึกความก้าวหน้าของลูกด้วยความซื่อสัตย์ อย่าได้ซุบซิบนินทา

พร: ขอให้ลูกสามารถเผชิญทุกสถานการณ์ที่ยากลำบากทั้งหมดด้วยสภาพดั้งเดิมของลูกเองโดยการฝึกฝนสภาพอะแวค
เมื่อลูกสร้างนิสัยของการฝึกฝนสภาพอะแวค แล้วลูกจะสามารถเผชิญกับทุกสถานการณ์ด้วยสภาพดั้งเดิมของลูก นิสัยนี้จะปกป้องลูกจากการที่ต้องขึ้นศาล ดังนั้นเมื่อลูกทำสิ่งนี้ให้เป็นการฝึกฝนและธรรมชาติที่เป็นธรรมชาติ จะมีภัยพิบัติเกิดขึ้น นี่เป็นเพราะว่าเมื่อลูกนำเอาพลังที่จะเอาชนะสถานการณ์ทั้งหมดมาใช้ และเผชิญทุกสิ่ง ม่านจะเปิดออก สำหรับสิ่งนี้ ลูกจำเป็นต้องมีการไร้สชาติอย่างสมบูรณ์สำหรับนิสัย สันสการ์ และสถานการณ์เก่าทั้งหมดของลูก

คติพจน์: พิจารณาตนเองว่าเป็นเครื่องมือในการทำทุกสิ่งและลูกจะไม่เหน็ดเหนื่อยขณะมีการกระทำ

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน คงมีความสุขเสมอ มากเท่าที่ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกจะได้รับความสุขมากตามนั้น นี่คือพรที่พ่อให้ลูก
- คำถาม:** งานที่เป็นสิริมงคลอะไรที่ลูกๆ ได้ทำในยุคแห่งการบรรจบพบกันซึ่งลูกไม่ได้ทำในเวลาอื่นใดตลอดทั้งวันจริง?
- คำตอบ:** การกลับมาบริสุทธิ์และทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์คืองานที่เป็นสิริมงคลมากที่สุด โดยการกลับมาบริสุทธิ์ลูกกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ พ่อได้แสดงหนทางที่จะกลับมาบริสุทธิ์แก่ลูก: ลูกๆ ที่แสนหวาน จดจำพ่อด้วยความรัก! จงกลับมาเป็นเด็กเป็นดวงวิญญาณ! เฝ้าแต่บอกทุกคนถึงวิธีนี้!
- เพลง:** ใครสร้างการละเล่นนี้และแล้วซ่อนตัวเองไป?

โอมซานติ ชีพบาบาหนึ่งที่นี่และอธิบายให้กับลูกๆ ซาลิแกรม ทุกคนรู้จักชีพบาบา อย่างไรก็ตามลูกๆ รู้เช่นกันว่าชีพบาบาไม่ได้มีร่างกายเป็นของตนเอง มีเพียงภาพลักษณ์ของชีวิตซึ่งไม่มีความแตกต่างใดๆ มีการวาดภาพท่านเป็นรูปไข่เสมอ เช่นที่ไม่มีความแตกต่างใดๆ ระหว่างมนุษย์ พวกเขาทั้งสองตา สองหูและหนึ่งจมูก ฯลฯ ดวงวิญญาณไม่ใช่บางสิ่งที่ไม่เป็นที่รู้จัก เช่นที่มนุษย์และเทพได้รับการกราบไหว้ เช่นกัน ดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดได้รับการกราบไหว้เช่นกัน เมื่อลูกไปที่วัดชีวา ลูกสามารถเห็นว่าการกราบไหว้บูชาซาลิแกรมเล็กๆ มากมาย มนุษย์สองประเภทที่ได้รับการกราบไหว้ ประเภทแรกคือปราศจากกิเลส และอีกประเภทคือชั่วร้าย นั่นเรียกว่าการกราบไหว้ของวัตถุธาตุ ทำไม? เพราะว่าที่นี่ ไม่มีร่างใดบริสุทธิ์ สิ่งนั้นทำมาจากธาตุทั้ง 5 นั่นเป็นรูปปั้นดินเหนียว แม้เมื่อพวกเขาทำรูปบูชาพวกเขาใช้น้ำและดินเหนียวและแล้วตากแห้งด้วยความร้อน ความร้อนมาจากรูปไฟด้วยเช่นกัน ก่อนหน้านั้น พวกเขาจุดไฟด้วยแสงอาทิตย์ ลูกๆ รู้ว่าพ่อที่ไม่มีความตัวตนเดียวได้รับการกราบไหว้ เทพและมนุษย์ที่มีตัวตนได้รับการกราบไหว้ด้วยเช่นกัน เทพบริสุทธิ์และมนุษย์ที่นั่นไม่บริสุทธิ์ ผู้คนเพียงแต่กราบไหว้ธาตุทั้ง 5 มนุษย์ไม่รู้ว่าคุณค่าของดวงวิญญาณคืออะไร มีการกล่าวว่า: *เข้าใจตนเอง! เข้าใจดวงวิญญาณ!* ดวงวิญญาณเป็นเช่นจุด ผู้คนมากมายมีนิมิตของสิ่งนั้น สวากของกูรูพูดเกี่ยวกับว่าแสงเล็กๆ ออกมาจากร่างของกูรูและหลอมเข้าไปในเขาได้อย่างไร อย่างไรก็ตามไม่มีประโยชน์ด้วยสิ่งนั้น นาราดและมิราเป็นที่รู้ว่าเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่เข้มข้น แม้ว่าพวกเขาเคยเห็นนิมิต พวกเขายังคงลงบันไดมา พวกเขาเพียงได้รับคุณประโยชน์ชั่วคราวเท่านั้น ลูกๆ เวลาหนึ่งกลับมาเป็นเด็กเป็นดวงวิญญาณ ลูกๆ รู้ว่าก่อนหน้านี้ลูกเคยมีสำนึกของการเป็นร่าง เหล่านี้เป็นสาระใหม่ของเวลานี้ ลูกดวงวิญญาณกำลังศึกษา ทำให้สิ่งนี้มั่นคงว่าบาบากำลังสอนลูกอยู่ สิ่งแรกและสำคัญที่สุดคือมีศรัทธาที่อย่างมั่นคง จงกลับมาเป็นเด็กเป็นดวงวิญญาณ! ลูกกลับมาเป็นเด็กเป็นดวงวิญญาณเป็นเวลาครึ่งวัน และแล้วมีสำนึกเป็นร่างเป็นเวลาอีกครึ่งหนึ่งของวัน ในยุคทองดวงวิญญาณไม่มีความภาคภูมิใจที่บริสุทธิ์ของการรู้จักพระเจ้า มีความภาคภูมิใจที่บริสุทธิ์และความภาคภูมิใจที่ไม่บริสุทธิ์ มีกระทั่งงานที่บริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์ มีคำกล่าวว่า: ลูกไม่ควรเลื่อนเวลาการทำงานที่เป็นสิริมงคลออกไป พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกดีมาก! จงกลับมาบริสุทธิ์และลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ไม่สามารถมีงานอื่นใดที่เป็นสิริมงคลเช่นงานนี้ ลูกเคยบริสุทธิ์และเวลานี้พ่อบอกลูกครั้งแล้วครั้งเล่าให้กลับมาเป็นเด็กเป็นดวงวิญญาณ พิจารณาว่าตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและมีความรักที่สมบูรณ์สำหรับพ่อ ดวงวิญญาณมีความสัมพันธ์กับพ่อผู้เดียว ท่านหนึ่งที่นี่และสอนลูก นี่คือการของประสบการณ์ในทางปฏิบัติ เรากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของสวรรค์ที่ไม่มีขีดจำกัดของเราจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า: โอ ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน! ท่านพูดสิ่งนี้กับลูกดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณรับฟังผ่านหูทั้งสอง ลูกเข้าใจว่าใครกำลังเรียกลูก “ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน” วันนี้ พ่อรักลูกๆ ของเขาและเลี้ยงดูลูกของเขาด้วยความสุขอย่างมาก ผู้เดียวนั้นก็เช่นกันคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกๆ ดวงวิญญาณ(ชีพบาบา) พูดว่า: พ่อกำลังพูดผ่านอวัยวะทางร่างกาย บนหนทางของความไม่รู้พ่อทั้งหลายรักลูกๆ ของพวกเขาอย่างมาก พวกเขารู้ว่าลูกๆ เป็นทายาทของเขา พวกเขาทำให้ลูกของเขามีกาตังนั้นพวกเขามีความสุขอย่างมากและได้รับมรดกที่ดี มีการกล่าวว่า: ลูกๆ ขอให้ลูกมีชีวิตที่ยืนยาว! ขอให้ลูกอยู่อย่างมีความสุข! พรเหล่านี้เฝ้าแต่พร่ำพรูเพื่อทำลูกๆ อยู่อย่างมีความสุขสม่ำเสมอ อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่สามารถคงอยู่อย่างมีความสุขสม่ำเสมอ ลูกเข้าใจว่า บาบากำลังให้พรแก่ลูก: ขอให้ลูกคงอยู่อย่างมีความสุขเสมอ! จดจำพ่อ! พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายให้กับลูกๆ ด้วยความรักและถ่อมตนอย่างมาก! พ่อคือผู้รับใช้ของลูกๆ ท่านต้องดูแลลูกๆ จำนวนมาก เมื่อแม่ตาย พ่อต้องทำทุกสิ่งสำหรับลูกๆ ของเขา พ่อผู้นี้อธิบายให้กับลูกๆ ด้วยความรักอย่างมาก! ลูกต้องยืนบนเท้าของตนเอง โอ ดวงวิญญาณลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ จงละทิ้งสำนึก

ของการเป็นร่างและคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ นี่เป็นบทเรียนที่สำคัญมาก ลูกๆ ลืมสิ่งนี้ครั้งแรกแล้วครั้งเล่า พวกเขาพูดว่า: เราลืมที่จะจดจำบาบา คำว่า “จดจำระลึกถึง” นั้นง่ายมาก “โยคะ” และ “เนชทา-meshtha” (นำการฝึกจิต) เป็นคำที่เป็นของคัมภีร์ พ่อบอกลูกถึงสิ่งที่ง่ายเช่นนั้น: เพียงแต่จดจำพ่อ! เมื่อลูกเห็นพ่อลูกควรจะมีประสบการณ์ของความสุขที่ยิ่งใหญ่ที่ไม่มีใครอื่นใดในโลกมีบาบาเช่นที่เรา มี ลูกรู้ว่าลูกดวงวิญญาณกลับมาไม่บริสุทธิ์และพ่อเวลานี้ทำให้ลูกบริสุทธิ์ และเหตุนี้เองลูกเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ โปรดมาและชำระฉัน! พ่อไม่ได้ให้ความยากลำบากใดๆ ยกเว้นการจดจำท่าน สิ่งนี้ลูกเรียกว่าการจดจำระลึกถึงที่ง่ายตายและความรู้ที่ง่ายตาย ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อคือสัจจะและผู้มีชีวิตด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณหนึ่งเดียวนั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ทรงอำนาจของความรู้ ที่มนุษย์ได้รับการยกย่องเช่นผู้มีอำนาจของคัมภีร์นี้คัมภีร์นั้น พ่อพูดว่า: พ่อรู้พระเวทและคัมภีร์ทั้งหมด พ่อคือผู้ทรงอำนาจของสิ่งเหล่านั้น บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเรามีรูปภาพแสดงถึงบราห์มาออกมาจากสายสะดือของวิษณุ และแสดงให้เห็นว่าถือคัมภีร์ ท่าน (ชีวา) อธิบายแก่ลูกถึงสาระทั้งหมดของพระเวทและคัมภีร์ผ่านบราห์มา พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายทุกสิ่งให้แก่ลูกอย่างกระจ่างชัดมาก บราห์มานั้นอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน และพระเจ้าอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ท่านมาพูดความรู้แก่ใครในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน? แนนอนท่านต้องมาที่นี่เพื่อพูดสิ่งนี้ เรื่องเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ที่ใดที่พระเจ้าพูดสาระของพระเวทและคัมภีร์ผ่านบราห์มา? เรื่องของการพูดสิ่งใดๆ เกิดขึ้นในทางปฏิบัติที่นี่เท่านั้น เวลานี้ลูกเข้าใจว่าพระเจ้ามาในรูปทางปฏิบัติอย่างไรและพูดกับลูกผ่านบราห์มา ลูกๆ ควรมีความสุขอย่างมาก เมื่อบางคนมีรายได้ 5 แสนถึง 1 ล้าน เขามีความสุขมาก! พ่อหนึ่งที่นี่และเติมเต็มคลังสมบัติแก่ลูก ท่านพูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะกลายเป็นเช่นทอง บารัตนี้จะกลายเป็นนกกะจอกทอง ลูกรู้ว่าบาบาได้มาจากโลกที่ไม่มีตัวตนและกำลังอธิบายให้กับลูกถึงความรู้ของทุกคัมภีร์ผ่านบราห์มา ท่านอธิบายความลับทั้งหมดให้แก่ลูก ไม่มีใครได้รับการหลุดพ้นผ่านโยคะนั้น หรือโดยการให้ทานหรือทำทปาเซียลา ผู้คนคิดว่าพวกเขาจะได้รับการหลุดพ้นผ่านหนทางเหล่านั้นทั้งหมด ถ้าหากเป็นเช่นนั้น จะมีความจำเป็นใดเล่าสำหรับพ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ที่จะมา? ถ้าสิ่งเหล่านั้นเคยเป็นหนทางที่จะกลับบ้าน บางคนคงจะสามารถกลับบ้านได้ ผู้คนในโลกมีความคิดเห็นหลากหลาย เวลานี้พ่ออธิบายให้กับลูกแล้วว่าไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ ท่านพูดว่า: พ่อบอกลูกถึงสาระของพระเวทและคัมภีร์ผ่านผู้นี้ ผู้นี้มีคุณมากมายด้วยเช่นกัน ท่านเคยได้รับการศึกษา พ่อพูดว่า: จงลืมทุกสิ่งเหล่านั้น! เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านเป็นเมล็ดของมนุษย์โลก เมล็ดของต้นไม้และสิ่งที่มีชีวิต ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นสิ่งที่มีชีวิต ลูกรู้ว่าลูกจะไปโลกที่ไม่มีตัวตน และแล้วลงมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก ลูกจะเล่นบทบาทของความสุขเป็นเวลาครึ่งวงจร ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับว่าลูกได้ศึกษามากเท่าใด มากเท่าที่ลูกศึกษาลูกจะได้รับสถานภาพสูงตามนั้น การศึกษานี้สูงส่งมาก เป้าหมายและวัตถุประสงค์คือการกลับมาเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา เปลี่ยนจากมนุษย์กลายเป็นเทพ ในเวลาเมื่อสิ่งนั้นเป็นศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป เวลานั้นไม่มีความก้าวร้าวรุนแรงใดเลย ไม่มีเรื่องของกิเลสที่นั่นและไม่มีการบราห์หรือทะเลาะใดๆ เวลานี้ลูกอธิบายว่า ในเมื่อเวลานี้มีศาสนานับไม่ถ้วน มีภาษาที่นับไม่ถ้วนด้วยเช่นกัน ไม่ทุกคนที่สามารถมีภาษาเดียวกันได้ ศาสนาที่ไม่ได้ถูกแบ่งแยกของลูกเวลานี้กำลังได้รับการก่อตั้ง คำว่า “ไม่ได้ถูกแบ่งแยก” และ “เทพ” กลับมาหัดเทียมกัน เวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นผู้ที่ เป็นของศาสนาเทพ มีเพลงร้องว่า: “บาบาฉันกำลังประกาศสิทธิ์จากท่านในอำนาจการปกครองทั้งโลกเป็นเวลา 21 ชาตเกิด” ที่นั่น ไม่มีใครพูดว่า: นี่เป็นพื้นที่ของฉันและดังนั้นคุณไม่สามารถผ่านที่นี่ได้ ที่นี้พวกเขาเฝ้าแต่เป็นสาเหตุของความกลัวแก่กันและกัน โดยที่ไม่มีเหตุผลใดวิญญาณปีศาจร้ายของการสู้รบและการทะเลาะเบาะแว้งก็ปรากฏออกมา ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของตนเองด้วยการทำตามศรัทธา เรากำลังกลายเป็นนายของโลก เราจะเพียงคงอยู่ในบารัตเท่านั้น รีมแม่น้ำรอบเดลี ที่นั่นจะเป็นฤดูใบไม้ผลิเสมอ ทุกคนอยู่อย่างมีความสุขมากที่นั่น แม้แต่วัตถุธาตุก็สะอาดประจักษ์ ลูกสามารถเข้าใจว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรเทพของลูกอีกครั้งหนึ่งอย่างไร ดังนั้นลูกๆ ควรอยู่อย่างมีความสุขมากในการจดจำระลึกถึงพ่อ จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อเสมอ บาบาไม่ได้ให้ความยุ่งยากอื่นๆ ใดแก่ลูก เพียงสิ่งนี้ต้องการความเพียรพยายาม ลูกลืมพ่อครั้งแรกแล้วครั้งเล่า เมื่อลูกกลับมาฉันนึกที่เป็นร่างทุกสิ่งที่ลูกทำนั้นผิด กิเลสแรกคือสำนักของการเป็นร่าง นั่นเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูก เมื่อลูกไม่ได้อยู่ในสำนักของการเป็นดวงวิญญาณลูกจะถูกกัดโดยกิเลสตัณหาหาคะ ลูกๆ เข้าใจว่าจุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ลูกต้องคงความบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ลูกคือบราห์มินที่แท้จริง เฝ้าแต่สงสัยเรื่องของความรู้นี้ให้กับผู้คนเป็นล้าน ตัวอย่างของเตาถูกอ้างถึงกับลูกที่นี่ด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายว่า: ทำธุรกิจของลูก ที่ทำงานของลูกๆ ลาต่อไป แต่เมื่อลูกไม่ได้มีลูกค้า ให้นั่งในการจดจำระลึกถึง เก็บรูปไว้กับลูกด้วย และแล้วลูกจะพัฒนานิสัยนั้น: เวลานี้ฉันนั่งในการจดจำบาบา บาบาแสดงวิธีต่างๆ มากมายแก่ลูก บนหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาจดจำรูปภาพ ที่นี้ลูกจดจำผู้เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์ นี่เป็นบางสิ่งใหม่! คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ! เพราะว่าเป็นสิ่งใหม่ สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม ลูกต้องฝึกฝนสิ่งนี้ ลูกได้รับความรู้แล้ว ได้มีการอธิบายให้กับลูกด้วยเช่นกันว่าวิษณุกลายเป็นบราห์มาอย่างไร วิษณุ นั่นคือ ลักษณะและนารายณ์ กลายเป็นบราห์มาและสรัสวตีหลังจาก 84 ชาตเกิด สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ถูก

กล่าวไว้ในคัมภีร์ใดๆ ไม่ใช่ว่าราห์มาออกมาจากสายสะดือของวิษณุ พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกๆเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น คำพูดของลูกแฝงตัวอย่างมากจนผู้อื่นไม่สามารถเลียนแบบได้ ทุกวันนี้ทุกคนเลียนแบบกันและกัน มากมายแต่ตัวในเสื้อผ้าสีขาวและพวกเขาแข่งขันกับลูก ไม่มีใครสามารถเลียนแบบลูกในสิ่งนี้ เวลาลูกๆเข้าใจว่าลูกนั้นเป็นส่วนตัวเบื้องหน้าบาบาทุกวันและฟังท่าน และลูกๆข้างนอกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าชีบบาบาเป็นผู้ให้มูรลีผ่านบราห์มาบาบาในมธูบัน ดวงวิญญาณจดจำพ่อ บาปของลูกจะถูกเผาไปผ่านการจดจำระลึกถึงเนื่องจากลูกกลับมามีกิเลสและเฝ้าแต่ทำบาป ลูกได้สะสมภาระของบาปที่ใหญ่โตของหลายชาติเกิดบนศีรษะของลูก ลูกเฝ้าแต่กลับมاتاโมประธาน ลูกใช้เวลาครึ่งหนึ่งของวงจรที่จะกลับมاتاโมประธาน ดวงวิญญาณกลับมาสกปรกเมื่ออัลลอยปะปนในเขา ดวงวิญญาณผ่านสภาพสะโต ราโจ และตาโม แนนอนอัลลอยต้องถูกขจัดออกไป ถ้าปราศจากการจดจำระลึกถึงพ่อ ดวงวิญญาณไม่สามารถโยยบิน มายา รว้นตัดปีกของทุกคน นี่ก็เป็นบางสิ่งที่ต้องการความเข้าใจ ไม่มีใครได้รับการหลุดพ้น ฯลฯ ตลอดไป ลูกร้องเรียกหา: โปรตมาและชำระเราผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์! ไม่มีสิ่งอื่นใดในสิ่งนี้ พ่อสอนลูกว่าจะกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธานอย่างไร ท่านเฝ้าแต่เขียนถึงลูก: ลูกๆเนื่องจากลูกลืมพ่อ ลูกได้กลับมاتاโมประธาน เวลานั้นจดจำพ่อและลูกจะกลับมาสะโตประธาน เพื่อที่จะเป็นนายของโลกที่สะโตประธาน ให้จดจำพ่อ ลูกดวงวิญญาณมีความรู้ของ 84 ชาติเกิด ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดสมบูรณ์ ดวงวิญญาณมีบทบาทที่สำคัญเช่นนั้น เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์ที่ดวงวิญญาณที่แสนเล็กเช่นนั้นมีบทบาทที่ใหญ่โตบันทึกไว้! ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันใช้ 84 ชาติเกิด ลูกได้รับความเข้าใจนี้เวลานี้ มนุษย์ไม่ได้รับรู้สิ่งใดเลย เวลานั้นพ่ออธิบายให้กับลูกดวงวิญญาณว่าใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร ลูกละร่างกายหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิดลูกเฝ้าแต่ลงบันไดมา เวลานั้นลูกกำลังกลับมาสะโตประธานและแล้วปกครองอาณาจักร ดังนั้นลูกควรมีประสบการณ์ของความสุขออย่างมาก! บาบามีให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่เราทุกคน ลูกๆเวลานี้ได้รับตระหนักรู้จักนี้ ลูกรู้ว่าลูกกำลังกลายเป็นลูกปัดของลูกประจำและแล้วลูกจะไปปกครองอาณาจักรต่างลำดับกันไป ระบบและประเพณีของอาณาจักรเป็นอะไรก็ตาม สิ่งนั้นจะซ้ำรอยอีกครั้ง ลูกจะต้องไม่สูญเสียความคิดเกี่ยวกับว่าสิ่งนี้หรือสิ่งนั้นเกิดขึ้นอย่างไร ลูกจะปกครองอาณาจักรเช่นที่ลูกได้ปกครองมาแล้วในอดีต เพียงแต่เฝ้าดูอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ไม่มีความจำเป็นต้องวิตกกังวลว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และ*สวัสดีตอนเช้า* จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้เลื่อนเวลาของการทำงานที่เป็นสิริมงคลออกไป จงกลับมาบริสุทธิ์และประกาศสิทธิ์มรดกของลูกอย่างเต็มที่จากพ่อ ทำให้ตนเองมีค่าและยืนด้วยเท้าของตนเอง จงมี*ความรัก*อย่างสมบูรณ์กับพ่อผู้เดียว
2. ขณะที่ทำทุกสิ่ง จดจำพ่อผู้เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์ อย่ามีความคิดที่ไร้สาระ! จงกลับมาสะโตประธาน! คงอยู่ในความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด!

พร: ขอให้ลูกกลับมาเป็นตัวของตัวเอง และอยู่เหนืออิทธิพลใดๆของความเป็นมิตรของมายาบนพื้นฐานของการทำตามการกำหนดที่สูงส่ง มีคำพร่ำบ่นจากลูกๆ ว่าญาติพี่น้องของพวกเขาไม่รับฟังพวกเขา พวกเขาไม่ความเป็นมิตรที่ดี และเพราะด้วยสิ่งนี้พวกเขาไม่สามารถกลับมามีพลังได้ อย่างไรก็ตาม ลูกได้รับพรว่าเป็นตัวแทนความรู้ และตัวแทนพลัง ดังนั้น จงทำให้สภาพของลูกไม่สั่นคลอนบนพื้นฐานของการทำตามการกำหนดที่สูงส่ง เฝ้าดูบทบาทของแต่ละคนอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง อยู่อย่างมั่นคงขณะเล่นบทบาทที่สาโรชน์ของลูก อยู่ในความเป็นมิตรของพ่ออย่างสม่ำเสมอ และลูกจะไม่ได้รับการแต่งแต้มสีสันโดยสีใดๆของการอยู่กับดวงวิญญาณที่ทาโมกุณี

คติพจน์: คาร์มาโยคีคือผู้ที่กระทำขณะนั่งบนกิ่งของต้นกัลปะของการกระทำ ขณะอยู่ในสภาพที่อยู่เหนือทุกสิ่ง

*** โอม ชานติ ***